

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

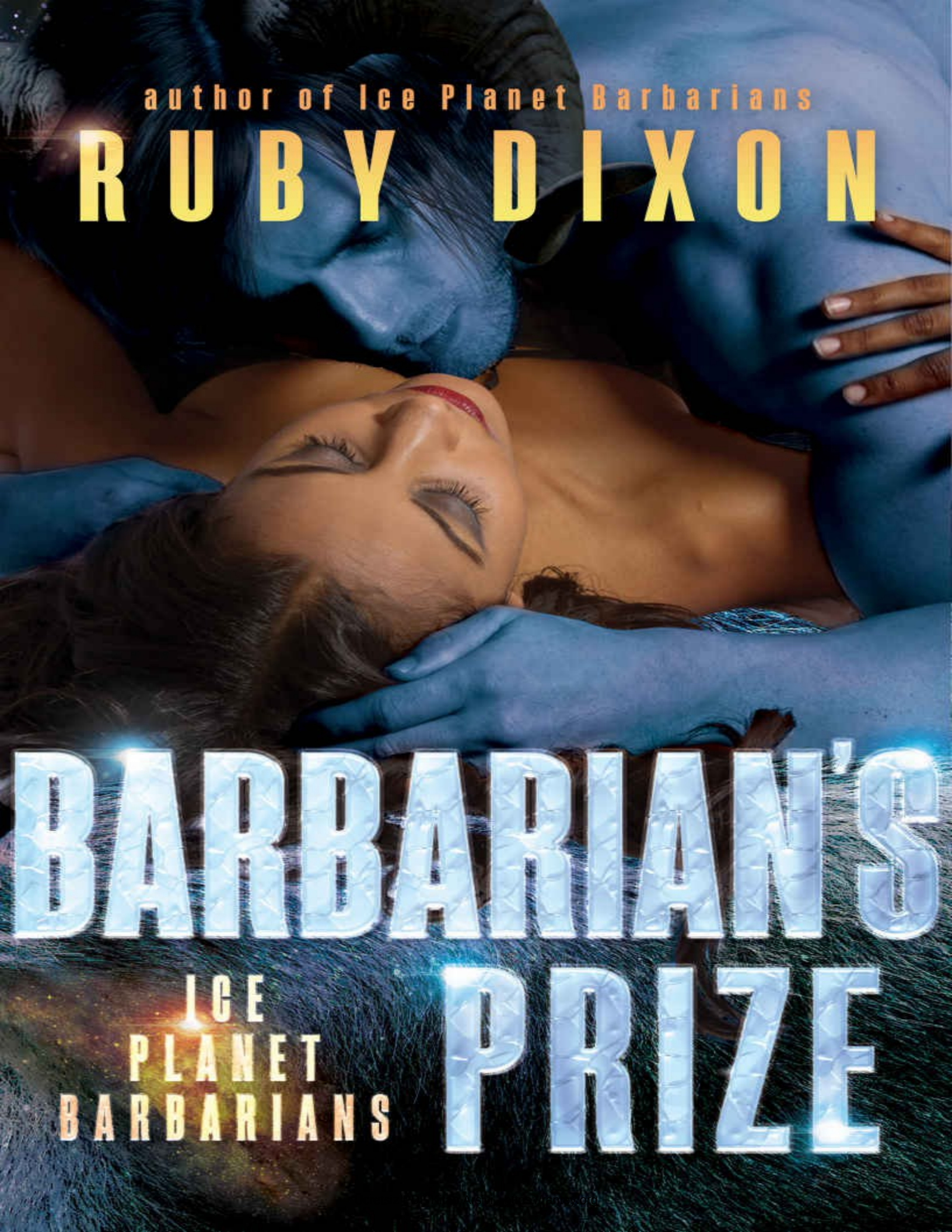
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

author of Ice Planet Barbarians

RUBY DIXON

BARBARIAN'S
PRIZE

ICE
PLANET
BARBARIANS

Barbarın Ödülü Ruby

Dixon

Barbarın Ödülü

Buz gezegenindeki en popüler kız olmak zor. Uzaylı erkekler beni etkilemek için her şeyi yapıyorlar. Onları kürklerime götüreceğim umuduyla. Ama sırlarımı bilmiyorlar - hiçbiri bilmiyor. Ve bunun farkında değiller. Gülümsememin arkasında, sadece gitmelerini diliyorum.

Hiçbirini istemiyorum. Ben başka birini istiyorum - muhteşem mavi bir vücudu, büyük boynuzları ve gelmiş geçmiş en yoğun bakışları olan birini. Gerçeği bilen tek kişi o. Belki onunla birlikte geçmişe dair korkularımın üstesinden gelebilirim.... ama onun arkadaşlıktan fazlasını istediğinden eminim.

Sonsuza dek istiyor ve ben bunu verebileceğimden emin değilim.

Buz Gezegeni

[Barbarları Buz](#)

[Gezegeni Barbarları](#)

[Barbar Uzaylı Barbar](#)

[Aşığı Barbar Madeni](#)

[Buz Gezegeni Tatili](#)

Barbarın Ödülü

Daha Önce Ne Oldu

Uzaylılar gerçek ve Dünya'nın farkındalar. Birkaç insan kadın, 'Küçük Yeşil Adamlar' olarak adlandırılan uzaylılar tarafından kaçırılmıştır. Bazıları durağanlık kapsüllerinde, bazıları da bir uzay gemisinin içindeki bir kafeste tutulmaktadır ve hepsi de dünya dışı bir karaborsada satılmayı beklemektedir. Tutsak insanlar bir kaçış sahnelediler, uzaylılar gemide sorun yaşadılar ve canlı yüklerini yaşanabilir en yakın gezegene bıraktılar. Burası, hayatta kalanlar tarafından Not-Hoth olarak adlandırılan kışlık, ıssız bir yerdir.

Not-Hoth'ta, insan kadınlar terk edilen tek türün kendileri olmadığını keşfederler. Devasa, boynuzlu mavi uzaylılardan oluşan bir kabile olan sa-khui, buzlu mağaralarda yaşamaktadır. Avlanırlar, yiyecek ararlar ve barbarlar gibi yaşarlar.

önce zorlu dünyaya uyum sağlamayı öğrenmiş insanlar. Adaptasyonların en önemlisi? Ev sahibinin içinde yaşayan ve onun refahını sağlayan simbiyotik bir yaşam formu olan khui. Not-Hoth'taki her yaratığın bir khui'si vardır ve khui'si olmayanlar bir hafta içinde havanın kendisi yüzünden hastalanarak ölür.

Sa-khui tarafından kurtarılan insan kadınlar, Dünya'ya dönme umutlarını sonsuza dek geride bırakarak bir khui ortakyaşarına sahip olurlar.

Khui'nin ev sahibi üzerinde alışılmadık bir yan etkisi vardır: eğer bir

Uyumlu bir eşleşme bulunduğunda, khui her konağın göğsünde bir şarkıyı titreştirmeye başlayacaktır. Buna rezonans denir ve

Sa-khui'ler tarafından büyük değer verilir. Sa-khui ancak rezonans sayesinde türünü çoğaltabilir. Sa-khui, Kabilelerindeki dişi azlığı nedeniyle sayıları azalan erkekler, birkaç erkek kabilelerine katılmaya başlayınca çok sevinirler.

İnsan dişileriyle rezonansa girerek her iki halkın birbirine bağlanmasını ve yeni bütünleşmiş kabilenin yaşamasını sağlar. Bir erkek sa-khui eşine şiddetle bağlıdır ve birkaç insan artık erkekler tarafından sahiplenilmiş ve hamiledir.

İnsanlar bir buçuk yıldan fazla bir süredir buz gezegeninde bulunuyor ve çoğu kabile yaşamına uyum sağlamış durumda. Neredeyse hepsi eşler edindi; insan ve sa-khui çiftlerinden yeni bebekler doğuyor ve kabile yeniden canlanıyor. Sadece iki insan kadının bekâr kaldı.

Hikayemiz burada başlıyor.

Birinci Bölüm

TIFFANY

Sıkışık ve karanlık. Kollar ve bacaklar üzerime yığılmış ve içimde ezici bir yıkanmamış et kokusu var.

Burun. Uyumak zor, ama deniyorum, çünkü uyku tek kaçışım.

Ama bugün değil. Kafesin üzerinde bir ışık parlıyor ve doğrudan gözlerime gidiyor. Başıma vuran acı parıltısı karşısında içgüdüsel olarak inliyorum.

Pürüzlü derili turuncu uzaylılardan biri beni işaret ediyor. Karışık bir dilde bir şeyler söylüyor ve Kira'nın nefesini tuttuğunu duyuyorum. Olamaz.

Ben yapmadım. Sadece bir iniltiydi. Küçük bir sıkıntı sesi. Daha fazlası değil.

Gardiyan kafese girerken bedenler benden uzaklaşıyor. Saçlarımdan bir avuç tutuyor - vahşi ve Bir haftadan uzun süredir fırçalamadığım için her yöne - ve beni öne doğru çekiyor. Acı başıma vuruyor ve sessiz kalmak istesem de dudaklarımdan küçük bir çığlık kopuyor.

"Çığlık atma," diye fısıldıyor biri.

Ama uyarılar için artık çok geç. Sadece sataşacak birini arıyorlardı ve beni seçtiler. Gardiyanlar

Beni ileriye, tutsakların tutulduğu deponun dışına götürdüler. Bir koridorda s r klendim ve sonra bir kapıdan içeri itildim. Ellerimin ve dizlerimin üzerine çöküyorum ve başımı kaldırdığımda başka bir gardiyanın orada durduğunu görüyorum. Gülümsüyor ve iğne gibi keskin dişlerini gösteriyor. Gülümseme içimi ürpertiyor ve saçlarımdan tutup beni ayağa kaldırdığında gidiyorum.

Ben değilim. Ben değilim. Ben değilim. Kıyafetini gevşetmek için yakasına dokunduğunda, zihnimde tekrarlanan ayın.

"Tiffany," diyor ve yakındaki karyolayı göstererek uzanmam gerektiğini işaret ediyor.

Ben değilim. Bana değil. Lütfen, bana değil.

"Hey, Tiffany?"

Josie'nin sesi beni uykumdan uyandırdı. Doğrudum, kalbim k t küt atıyordu. Tenimde soğuk bir ter var ve sa larım yüzüme yapışıyor. Geri itiyorum ve normal davranmaya çalışıyorum. "Mm?"

"Bir kabus görüyordun," diyor usulca. "Kulağa pek iyi bir kabus gibi gelmiyordu."

Sadece bir rüya. Artık uzaylı gemisinde değilim. Buz gezegeninde güvendeyim. Büyük savaş larla dolu bir mağara var ve kimsenin beni yakalayıp koridordan aşağıya çekmesine izin vermiyorlar.

Bana tecavüz et. Birinin bunu denemesine izin vermeden önce ölürlür. Küçük yeşil adamlar ve korumaları öldü. Ben güvendeyim.

Ama kendimi güvende hissetmiyorum. Uyandığım ve uzaylılar tarafından ka ırıldığımı öğrendiğim geceden beri kendimi güvende hissetmiyorum.

Gözlerimi ovuşturdum ve kürklerime uzandım.
"Teşekkürler, Jo." "Elbette." Yüksek sesle esniyor ve
yuvarlandığını duyuyorum.

Mağaramın tavanına ve onu süsleyen sarkıt çıkıntılarına bakıyorum. Şimdi uyuyamam. Eğer uyursam, uzaylılar rüyalarımın geri dönecek. Bu konuda düşünmem gerek. Bir süreliğine başka bir şey. Belki bronzlaşırım. Ya da bitkilerimle. İş iyidir. İş beni çoğu gece hayal kuramayacak kadar yorgun tutuyor, bu yüzden kendimi üzerinde çalıştığım işe yüzde 150 veriyorum. Bir sıra patates yetiştiriyorum ve İyi gidiyor gibi görünüyorlar. Ben de biraz hraku yetiştirmeyi denemek istiyorum ama tohumlara ihtiyacım var ve bitki hasat edilir edilmez herkes onları yiyor. Belki biraz saklayabilirim.

"Tiff?"

Josie uyumuyor. Bu konuşma vakti geldi demek olmalı. Normalde Josie'nin gece geç saatlerdeki düşüncelerine pek tahammül edemem ama bu gece onları memnuniyetle karşılıyorum. Bu, artık kendi kafamla yalnız kalmak zorunda olmadığım anlamına geliyor. "Ne var ne yok?"

"Sence hiç yankı bulabilecek miyiz?" Sesi kısık.

Bu Josie'nin daha önce sorduğu bir soru ve ben şaşırmadım.

Bir barbarla rezonansa girmeyen son iki insan kadın olarak, kendimizi biraz dışlanmış hissediyoruz. Ya da en azından Josie öyle hissediyor. Ben memnunum. Yankılanmak istemiyorum. Rezonans, bebekler ve bir eş demek. Bebekler umurumda değil, ama bir eş düşüncesi beni tamamen korkutuyor.

"Ne düşünüyorsun?" Sesimi alçaltarak ona soruyorum. Ses mağaralarda taşınır ve kimsenin sözlerimizi duymasını istemiyorum.

"Bence bu olabilir." Sesi yumuşak ve tatlı. İç geçiriyor ve sonra karanlıkta döndüğünü görüyorum.

Bana bakarken elini yüzüne götürüp avuçluyor. "Claire tatile kadar Ereven'le rezonansa girmede. Megan'ın da Cashol'e rezonansa girmesi biraz zaman aldı, hatırladın mı? Hayır. herkes hemen yankı buluyor, bu yüzden bizim için bir şans olduğunu düşünüyorum."

Josie ve benim aramdaki fark da bu. Josie'nin umutla motive oluyor. Bir gün birinin khui'sini yakacağını ve sonsuza dek mutlu olacağını umuyor.

Ben, korkuyla motive oluyorum. Bunun benim de başıma geleceği ve bir kez daha tekme ve çılgınlarla birinin yatağına sürükleneceğim korkusuyla yaşıyorum.

Rezonans benim en büyük korkum.

Sa-khui barbarları bu şekilde çocuk sahibi oluyor. Gezegendeki herkesin bir khui'si var - sert gezegen yüzeyinde hayatta kalabilmemizi sağlamak için sistemlerimizi yeniden yazan ortakyaşar. Vücudumda birkaç değişiklik fark ettim - daha güçlüyüm ve daha az yorgunum, hava beni o kadar etkilemiyor ve artık pek çok şeyin kokusunu alamıyorum. Gözlerim Josie'ninki gibi mavi parlıyor, bu da khui'nin içinin sağlıklı olduğunun bir işareti.

Khui (ya da biz insanların deyimiyle cootie) ile ilgili sorun, insanları eşleştirmeyi sevmesidir. Kimin kim için mükemmel bir 'bebek' eşleşmesi olduğuna karar verir ve onları rezonansa sokar.

Rezonans, göğsünüzdeki khui'nin mırıldanmaya başlaması ve sizi hamile bırakana kadar yeni bulduğunuz eşiniz için çıldırmanız anlamına gelir. Herkese göre, bundan kaçış yok. Rezonansın gitmesini isteyemezsiniz. Olur ve bum, hikayenin sonu.

"Neden rezonansa girmediğini biliyoruz," diyorum ona.
"RİA'n düştü mü?"

"Henüz değil."

Henüz değil. Asla düşmeyebilir, çünkü onu çıkaracak bir doktor yok. Ama Josie, yine, umut dolu bir yaratık. Başımı sallıyorum. "Bunu neden romantik bulduğunu anlamıyorum," diyorum battaniyelerimi düzelterek. "Ben yankılanmak istemiyorum. Seçenekler istiyorum."

Tekrar iç çekti. "Sanırım çünkü... aile demek. Anlarsınız ya? Büyürken hiç kendi ailem olmadı. On sekiz yaşına kadar sekiz koruyucu aile değiştirdim. Kimse beni istemedi... yanlış nedenler dışında." Sesi biraz sertleşiyor.

O 'yanlış' nedenleri hayal ederek irkildim. Josie'nin yuvarlak bir yüzü ve fazla olmayan bir göğsü var, ama tatlı bir

masumiyetinin yanlış türden ilgiyi çektiğini hayal edebiliyorum. Zavallı Josie. "Erkeklerle dolu bir gezegende bir kadınsın. Eminim şimdi birileri seni isteyecektir."

"Hayır, hepsi seni istiyor," diyor eğlenerek.

"Sorun değil, çünkü bit topladığında bunun bir önemi kalmayacak. Kableden birine bir bakış atacak ve bam. Instalove. Sonra birlikte mutlu olabiliriz ve ben de hep istediğim aileye sahip olurum."

"Ve seni daha önce hiç fark etmemiş olmasını umursamayacaksın.

o zaman?" Eğlenerek soruyorum. Josie çok pembe bir tablo çiziyor. "Fark etmez," diyor esneyerek. "Geçmiş geçmişte kaldı.

Önemli olan tek şey gelecek."

Josie ve benim aramdaki bir başka fark. Ben geçmişimi atlatamıyorum. Gemiye ve o korkunç şeyi geride bırakamıyorum.

Tutsaklık. Hoyrat ellerin bana dokunmasını ve beni aşağıya itmesini geçemiyorum. Josie'nin iyimserliğinin zor kazanıldığını biliyorum. Korkunç, berbat çocukluğunu ve gemide tecavüze uğradığını ima etti. Josie bir gece ağladı ve sonra

kötü anıları uzaklaştırdı. Güneş ışığını kaybetmedi.

Keşke onun gibi olabilseydim. Hayatıma devam etmek istiyorum ama yapamıyorum.

"Seninle yer değiştirmeyi gözümü kırpmadan yapardım," diyorum ona. "RİA taktırmak benim için sorun olmazdı." Bu demek oluyor ki

Çünkü bir bit bile doğum kontrolünden geçemez.

"Yankı uyandırmamanızın bir nedeni olmalı!"

"Hayır." Battaniyelerimi düzeltiyorum. "Vücudumun bebek sahibi olmak istememesi dışında bir neden yok. Ya da belki bu adamlardan biri benim için mükemmel eş değildir. Bilmiyorum, umurumda da değil."

"Çocuklardan birini gerçekten diğerlerinden daha fazla önemsemiyor musun?"

"Hayır."

"Peki ya Hassen? İyi birine benziyor."

"Eh." Hepsi iyi insanlar. İyi olmak için ellerinden geleni yapıyorlar. "Taushen?"

"O çok... özenli." Çok fazla. Boğucu bir şekilde.

Kıkırdıyor. "Vaza?"

Homurdanıyorum. "Vaza memeleri olan her şeye asılır."

"Belki de bu yüzden bana asılmadı," diye düşünüyor.

İkimiz de kıkırdamaya başladık. Josie'nin en çok yakındığı şey göğüsleri olmaması. Onlara ihtiyacı olduğunu sanmıyorum.

Çünkü o tanıdığım en tatlı, en verici ve en neşeli insan. Ama ben erkek değilim. Erkeklerin zavallı Josie'den çok bana akın ettiğini inkâr edemem.

İronik, çünkü dikkatleri üzerime çekmek istemiyorum.

"Peki ya Bek?" diye soruyor esneyerek. "Claire için yaptığı kolyeyi sana vermeye çalışmadı mı?"

"Evet." Bek'in kendisini talipler listeme eklediğini düşünmek hoşuma gitmiyor. Adamın bir kadına nasıl davranılacağı hakkında hiçbir fikri yok.

Hanımfendi. Bek ayrıca diğerlerinden çok daha asabi, Ve bu beni endişelendiriyor. Seks yoksunu, iri yarı, iki metre boyunda erkeklerle dolu bir gezegene düştük. Bana hediye bırakan erkeklere her zaman iyi davranırım ve asla kimseye ayrıcalıklı muamele göstermeye çalışmam. Hepsine mesafeli duruyorum ve kimseyi teşvik etmiyorum.

Ama içlerinden birinin kopacağı bir gün olacağından endişeleniyorum.

Birisi sormayı bırakıp almaya başladığında.

"Bek'e rezonansa girersen ne olacağını bir düşünsene?" diyor skandal bir fısıltıyla.

"Ben olsam giderdim," diyorum açıkça.

Nefes nefese kalır ve kürkünün içinde doğrulup oturur.

"Sen ne?"

"Şşşt," diyorum ona, çünkü Josie ürktüğünde ses çıkarıyor. "Cidden, Jo, sessiz ol!"

Tekrar uzanıyor ve bir an için her şey sessizleşiyor. Mağaranın içinden gelen sonsuz damlamayı duyuyorum ve

Ana mağarada birinin ayak sesleri geliyordu,

Ortak köşemizin girişini kapatan gizlilik perdesinin ötesinde.

"Gerçekten gider miydin?" Josie bir süre sonra tekrar sorar.
"Ciddi misin, Tiff?"

"Ciddiyim." Deri dolgulu yastığımı vücuduma yaklaştırıp hayal ediyorum. Bu, kafamda planladığım bir senaryo. bir süreliğine. Yedek bir planım olmalı. Kendi başımın çaresine bakabilmeliyim. Georgie ve diğerleri Ne kadar çalışkan olduğum ve bize öğretilen tüm becerileri ne kadar çabuk öğrendiğim hakkında yorum yaptı. Herkesten daha hızlı ateş yakabiliyorum. Bir leşin derisini hemen yüzebilirim. Çukur tuzak kazabilirim. Kendi derilerimi tabaklayabiliyorum. Ben yapıyorum Elimden gelen her şeyi yapacağım, çünkü burada kalmaya bağımlı olmak istemiyorum.

Tek başıma yaşamak zor olurdu. Sevmediğim biriyle yaşamak ve onun bana dokunmasına izin vermek mi? On kat daha zor.

"Öylece gittiğine inanamıyorum," diye fısıldıyor Josie ve sesi kalbi kırılmış gibi çıkıyor.

Suçlu hissediyorum. Bunu kötü karşılıyor. Hiçbir şey söylememeliydim. Karaya ayak bastığımızdan beri sakladığım bir sırdı ve neredeyse bir buçuk yıldır burada olmam bile fikrimi değiştirmede. Asla eve dönemeyeceğimizi, hayatımın geri kalanında buz dolu bir gezegende yaşayacağımı ve bir daha asla bikini giyemeyeceğimi, bir alışveriş merkezinde alışveriş yapamayacağımı ve hatta gerçek bir şampuan bile kullanamayacağımı kabul ettim. Buradaki hayatla barıştım.

Ama bir daha asla kimsenin kullanıp istismar edeceği bir malı olmayacağım.

Sa-khui'ler eşlerine karşı harikalar elbette. Liz ve Raahosh kavga ediyor ama bence bunun sebebi birbirlerini didikliyorlar. Aehako Kira'nın üzerine titriyor, Vektal Georgie'nin bastığı yere tapıyor ve Ariana'nın eşi bile ona tapıyor. Kimsenin kötü niyetli bir eşi yok.

Ama kimsenin seçme şansı da yoktu. Ve diğerleri uzaylılar tarafından tecavüze uğramadı. Sadece ben ve Josie. Krissy öyleydi, ama o kazada öldü. Dominique öldü ve bu onun aklını başından aldı. Karın içine koştu ve donarak öldü çünkü Tekrar olmasından çok korkuyordum. Diğerleri bunu anlayamadı.

Yapabilirim.

Eş olarak kimsenin işine yaramam. Birinin bana dokunacağı düşüncesiyle dehşet içinde kilitleniyorum. Buraya ilk geldiğimizde Josie gibi olmaya çalıştım. Bir gece Rokan benimle flört ediyor, beni kürklerine davet ediyordu. İyi görünümlü ve kolay ve kendimi savunmasız hissediyordum, bu yüzden onunla gittim. Bana dokunduğu an mı? Çıldırdım. Herkese onun mahmuzu yüzünden olduğunu ve nasıl yapacağımı bilmediğimi söyledim.

hallet. Mahmuzun bir şaka olduğunu düşünmüştüm. Ama o kadar ileri gidemedik bile. Omzumu okşadığı an kendimi kaybettim ve çılgılık atarak kaçtım.

Zavallı Rokan. O zamandan beri bana bir daha bakmadı. Adamı suçlayamam. Ben bir baş belasıyım.

Josie'nin kokladığını duydum.

"Ağlıyor musun?" Talep ediyorum.

"Ben sadece... Eğer gidersen ne yapacağımı bilmiyorum," diyor

Ne yazık ki. "Yalnız kalmaya dayanabilirim çünkü sen yanımdasın

ve bu işte beraberiz. Ama sen gidersen ben ne yaparım? Geride kalan tek kişi olmak istemiyorum."

Ne demek istediğini anlıyorum. Josie'ye, khui'sinin çöpçatanlık girişimleri tarafından tamamen reddedilen tek kişi olarak

yıkıcı olurdu. Umutsuzca sevgi istiyor ve Aile. Zavallı Josie. Kalbim acıma duygusuyla sıkışıyor. "Fark etmez," diyorum ona hafifçe. "Uzun, Esmer ve Azgın için bebek doğurmakla çok meşgul olacaksın."

Kıkırdıyor ve artık burnunu çekmiyor.

Artık üzgün olmadığı için kendimi daha iyi hissediyorum ve kürklerimin içinde rahatlıyorum.

Biraz daha konuşuyoruz - rezonans hakkında olmasa da - ve sonunda Josie tekrar uykuya dalıyor. Ben biraz daha uyanık kalıyorum, çünkü gözlerimi kapattığım anda rüyaların geri döneceğini biliyorum. Hep öyle olur ve ben onlarla yüzleşmeye hazır değilim. Hiçbiriyle yüzleşmeye hazır değilim.

Bir noktada yapmam gerekecek ama şimdilik işleri mümkün olduğunca erteliyorum.

- - -

Gardiyan beni nezarethaneye geri götürdüğünde, diğerleri geniş ve ciddi gözlerle beni izliyorlardı. Bana vurduğu yerden dudağımın şiştiğini hissedebiliyorum ve her yerim acıyor. Özellikle bacaklarımın arası ham ama en çok kafamda ham hissediyorum, sanki bir şeyler kırılmış ve kıyafetlerimi hiçbir şey olmamış gibi nasıl düzenlersem düzenleyeyim düzeltilemiyor.

Beni tekrar nezarethaneye koydular ve Krissy ile Megan'ın arasına sıkıştım. Kira beni izliyordu.

Liz, sessiz hıçkırıklarla omuzları titreyen Josie'nin koluna girmiştir.

"Sana zarar verdiler mi?" Korumalar uzaklaşınca Liz fısıldar. "Bir süredir yoktun."

"O iyi mi?" Onun yerine Josie'ye bakarak soruyorum.

Liz başını sallıyor, ağzı acımasız bir çizgiye dönüşüyor ve ben en kötüsünün olduğunu anlıyorum. Josie tecavüze uğradı,

Muhtemelen diğerlerinin önünde.

"Sen mi?" Megan elime dokunarak soruyor.

"Ben iyiyim. Kimse bana dokunmadı." Bu yalan dudaklarımda korkunç bir his uyandırıyor. "Beni sadece masalardan birinde muayene ettiler ve uyuttular."

Kira rahatlamış görünüyor. Uzanıp omzumu sıkıyor. Hepimiz tekrar sessizliğe gömüldük, tek ses Josie'nin Umutsuzca sessiz kalmaya çalışırken boğuk boğuk kokluyor. Liz kolunu ovar ve onu rahatlatır.

Kimse bana dokunmuyor ve ben de bundan hoşlanıyorum.

İkinci Bölüm

SALUKH

Mağaranın duvarına yaslanıp koyu tenli insan kadının mağarasından çıkışını izlerken dişlerime bir dal sürtüyorum. Tee-fah-nee'yi izlemek benim için Güneydeki mağaralara taşındığımızdan beri en sevdiğim eğlenceler ve tek olmadığımı biliyorum. Ben sadece Bu konuda incelikli. Yakınlarda, Taushen onu görünce ayağa fırlıyor. Ona gülümsüyor ama gülümsemesi gözlerine ulaşmıyor. Ona dikkatini çekmenin yolunun bu olmadığını söylemek istiyorum ama ona yardım etmek de istemiyorum.

Tee-fah-nee benim. Sadece henüz bilmiyor.

Khui'm göğsümde sessiz, ama önemli değil. Kendine gelecektir. Çubuğu ovuyorum ve Taushen'in -her zamanki gibi çok hevesli- sepeti onun elinden almaya çalışmasını izlemeye devam ediyorum. Kadın başını sallayıp ona kibarca bir şeyler söylüyor ve Taushen soluyor. Ortadaki ateş çukuruna döndüğünde sanki azarlanmış gibi görünüyor.

Tee-fah-nee aceleyle dışarı çıkıyor. Onu takip edeceğim, ama birazdan. Yalnız olduğunu düşünmek için zamana ihtiyacı var. Biraz ürkek kadını, ama sorun değil. Ben sabırlı bir erkeğim.

Kadınımın izini sürmek herhangi bir avın izini sürmek gibidir - avcı için sabır ve sebat gerektirir. Bu, izlemek demektir.

Avlananların hareketlerini, kalıplarını öğrenmek. İnsan söz konusu olduğunda, bu onunla arkadaş olmak ve başkaları yapmadığında ona alan tanımak anlamına gelir. Mesafemi korumak demek.

Şimdilik. Khui'm ona ulaştığında, artık kendimi uzakta tutmak zorunda kalmayacağım.

Birkaç dakikanın geçmesine izin veriyorum, boş boş dişlerimi karıştırıyorum ve kabilemin güney mağarasındaki hareketlerini izliyorum. Aehako'nun eşi Kira, kucağında yavrusuyla yakınlarda duruyor. Josie olarak bilinen gürültülü olan kollarını çocuğa doğru uzatıyor ve özlemi her yerinden okunuyor

insan yüzü. Tee- fah-nee gibi duygularını saklamıyor. Herkesin görebilmesi için onları açıkça sergiliyor. Annem ve yaşlılardan biri et tütsüleyip yol azığı hazırlıyor ve yakınlarda birkaç avcı bıçaklarını bileyip ava çıkmaya hazırlanıyor. Beslenmesi gereken on iki yeni boğaz ve mağaraların dolup taşıdığı gençlerle birlikte avlanmaya her zamankinden daha fazla ihtiyaç var.

Ama avlayacağım kimse yok. Henüz yok. Beslenecek mağarası olmayan yalnız bir avcıyım. Kürklerim henüz diğer yalnız avcılarla birlikte mağarada. Yakında avlanacağım... ama önce dişimi ziyaret edip ona ihtiyaç duyulduğunu hissettireceğim. Kendimi mağara duvarından aşağı itiyorum ve Kemli'nin yanına gidip bir kare yol azığı kapıyorum. "Ho, anne. Görüyorum ki bana yemek yapıyorsun."

Yaramaz bir çocukmuşum gibi elime tokat atıyor. "Onu yerine koy. Gidip avlanmalısın."

"Ah, ama ben avdayım." Ona sırtıyorum ve yemekten bir ısırık daha alıyorum. "Sadece et için değil."

Gözlerini deviriyor ve beni sallıyor. Sanırım annem beni çiftleşmiş görmek istiyor. Genç kız kardeşim Farli dışında mağarayı en son terk eden benim. İki kardeşim Pashov ve Dagesh insanlarla çiftleşti ve şimdi ocaklarında yavruları var. "Daha fazla erzak alamazsın oğlum. Yaklaşan yolculuk için onlara ihtiyacımız var."

Lokmamı yutuyorum ve mağaranın girişine bakıyorum. Tee-fah-nee kısa bir süre önce ortadan kayboldu. Eğer çok beklersem, biri gelip onu rahatsız edebilir. Bir an önce gitmem gerek ama annemin sözleri beni meraklandırıyor. "Ne gezisi?"

Aehako, "Har-loh adlı insan, taş kesicisiyle üç yeni aile mağarası açtı. Bu da üç ailenin ana kabile mağaralarına geri dönmesi için yer olduğu anlamına geliyor. Farli, baban ve ben geri dönüyoruz. Yavruları yavruyken diğer oğullarımın ve eşlerinin yanında olmak istiyorum." Başını eğip bana bakıyor. "Bizimle geri gelebilirsin."

"Henüz değil." Tee-fah-nee nereye giderse ben de oraya gideceğim. Eğer henüz geri dönmüyorsa, o zaman kalacağım.

"İnsan dişiler yüzünden mi?" Annem gri bir kaşını kaldırıyor. Beni çok iyi tanıyor.

Ona sırıttıyorum. Tee-fah-nee'yi takip ettiğimi biliyor. henüz onun için yankılanmadı. Onu benim olacak kişi olarak belirledim. Geriye kalan tek şey khui'mi onun benim olduğuna ikna etmek.

Bu olacak. Öyle olacağından eminim.

Eğilip yemekten bir ısırık daha alıyorum ve annem yaramaz bir kedi yavrusu gibi kuyruğumu çekmeden önce koşarak uzaklaşıyorum. O

çok fazla itiraz etmeyecek, ama ben ayrılırken onun kıkırdamasını duyuyorum. Ana mağaradan çıkıyorum ve karların içine adım atıyorum, botlarım taze toza batıyor gece boyunca birikti. Bu acı mevsim için hafif bir kar ama insanların bitmek bilmeyen soğuktan umutsuzluğa kapıldığını biliyorum. Konuşmalarına bakılırsa, kar sadece birkaç aylığına gelen bir şey. Bu düşünceye homurdanıyorum. Çılgınlık.

Tee-fah-nee'nin izleri karda derindir, çünkü küçük insan ayakları derine batar ve çoğu kar ayakkabısından kaçınır. Gerekli. Çok uzağa gitmedi ve ben de onun izini takip ederek uçurum duvarlarının uzak tarafına gidiyorum, orada bitkileri taşıyıp bir sıraya diziyor. O fahr olduğunu söylüyor-meeng ve daha sonra yararlı olacaktır. Doğru olup olmadığını bilmiyorum, Ama insanların kök yemek gibi tuhaf fikirleri var. O çok çalışkan ve zeki, bu yüzden tuhaf yöntemlerinin bir faydası olmalı.

Kısa bir mesafe ötede karda diz çöktüğünü görüyorum, Bir sopayla kazıyor. Buradan derisinin en zengin hayvan derileri gibi güzel rengini görebiliyorum. Yelesi, kayalık nişlerde yetişen ve hoş bir çay yapan tatlı ot çalıları gibi sıkı spiraller halinde yayıldığı için alışılmadık. Yine de hoşuma gitti. Farklı ama bakması hoş ve küçük insan yüzündeki mavi gözlerinin parıltısı hoşuma gidiyor.

Yaklaşırken sesleniyorum. "Ho, Tee-fah-nee. Benim, Salukh." O başını kaldırıp gözlerini siper ederken selamlamak için elimi havaya kaldırıyorum. Selam verirken seslenmeye her zaman dikkat ederim.

Bir keresinde onu şaşırtmıştım ve verdiği şiddetli tepki endişe vericiydi. Onu tekrar korkutmak istemiyorum.

Bana el sallıyor.

Ona doğru ilerliyorum ve bunu yaparken zihinsel olarak khui'mi cesaretlendiriyorum. İşte eşimiz, diyorum ona. Ne kadar güzel olduğunu görüyor musun? Ne kadar kırılgan? Onun için rezonansa girmeliyim. Ona sahip çıkmalıyım, onu korumalıyım.

Tee-fah-nee benim.

Rezonans.

Rezonans.

Rezonansa gir ki ona sahip çıkabileyim.

Ama khui'm sessiz, hain, ben ona doğru yürürken. O zaman bugün o gün değil. Önemli değil. Yarın ya da öbür gün olacak.

Sonraki. "Karın tadını çıkarıyor musun?"

Yüzünü bana çeviriyor ve kazma çubuğunu sallıyor. "Bir gecede bir parça düştü ve bitkilerimi kapladı. Burada birileri nasıl bir şeyler yapabiliyor anlamıyorum!"

"Mmm." Karda onun yanına çömeliyorum ve düzenini inceliyorum. Yanında tezek ve tohum gibi görünen şeylerle dolu deri bir çantası var ve sopasını kara saplıyor. "Ne iş yapıyorsun?"

Garip insan dilinde "Tarla ekmeye çalışıyorum," diyor. Yaşlılar Mağarası'nda insan dilini öğrendim, böylece onunla konuşabiliyorum. Bu kelimeyi duyunca aklıma yiyecek için belirli yerlerde yetiştirilen bitkiler geliyor.

İlginç. Arada sırada annemin çiçeklerinden biri için toplamak dışında bitkilerle hiç ilgilenmedim.

Çaylar. O işine geri dönerken tohumlardan birini alıp inceliyorum. "Bitki ekerken ne yapıyorsun?"

Arkasına yaslanır ve yay gibi saçlarını yüzünden uzaklaştırır.

Bu küçük hareket zarifti ve sikimin ağrımına neden oldu. Ona sahip çıkma ihtiyacı. Sessiz khui'mden yankılanmasını talep ediyorum. "Şey," diyor. "Urth'a döndüğümüzde fahrm'larımız vardı. Kendi ürünlerini yetiştirecek yeri olmayan insanlar için yiyecek yetiştirirlerdi. Kendi bitkilerimizi yapabilir ve onların hasatlarını acımasız mevsim için saklayabiliriz. Tek yapmam gereken nasıl

Bu kadar karın içinde bir şeyler yetiştiriyor. Yani, Norveç'te, Sibirya'da falan bir şeyler yetiştiriyor, değil mi? Burada da yetiştiriyorlar. Yani belli ki bitkiler zorlu koşullarda hayatta kalabiliyor. Ama tohum ekmeye devam ediyorum ve büyümüyorlar. Bu yüzden ne yaptığımı bilmiyorum. yanlış yapıyorsun." Ağzı sert bir çizgiye doğru bastırıyor.

Çantasındaki dvisti-dung keklerinden birini alıp inceliyorum. Odun kıt olduğu için bunları yakacak olarak kullanıyoruz.

dağların daha aşağısında. "Yani onlara bir metlak gibi tezek mi atmak istiyorsun?"

Kıkırdıyor, sesi tatlı ve gırtlaktan geliyor ve tenimde bir okşayış gibi dalgalanıyor. "Hayır, ben bu bebeği beslemeye çalışıyorum.

toprak."

"Gübre ile mi?"

"Tezekle," diye kabul ediyor. Kazma sopasını tekrar çıkarıyor ve bir çukur kazmaya başlıyor. "Hayvan gübresinin toprak için pek çok faydası var. En azından bizim oralarda öyleydi. Bunu tohumla birlikte ekersen,

tohumu güçlendirir." Gübre kekini çukura bırakıyor, birkaç tohum ekliyor ve ardından üzerini kar ve toprak karışımıyla örtüyor.

"Anlıyorum." Tuhaf bir fikir ama insanların pek çok tuhaf fikri var. "Yardım mı istiyorsunuz? Ben güçlü bir erkeğim ve sizin için çukur kazabilirim."

"Çok mütevazı," diye mırıldanıyor, bana bakarken ağzı yarım bir gülümsemeyle çarpılıyor.

Zerre kadar mütevazı değilim. Güçlü ve yetenekliyim. Vücudum genç ve sağlıklı. Bana hayranlıkla bakmalı. Deri tuniğimi çıkarıyorum ve güzel formumu fark edip etmediğini görmek için bir elimi göğsümde gezdiriyorum.

Ama o yapmıyor. Kazıyor.

İnsanlar sinir bozucu. Yine de dikkatini çekeceğim. Ne kadar yetenekli, sağlıklı ve güçlü bir avcı olduğumu görecektir ve sonra khii'si onun için doğru kişi olduğuma karar verecektir. Tuniğimi bir kenara fırlatıyorum ve deri taytımı ıslatmasına aldırmadan karın üzerine diz çöküyorum.

"Bunun için kaç delik istiyorsun?"

Senin için kazacak güçlü bir erkek var mı, Tee-fah-nee?"

Yine kıkırdıyor. "Yirmi kişiyle başlayalım, yaklaşık bir kol boyu aralıklarla."

Dişimi bulmak için kazmaya başladım. Bu görev umurumda değil. Tuhaf bir iş ama onun için yapmaktan memnunum. Her bir çukuru açmak için kar katmanlarının altındaki toprağı ve biraz daha ötesini kazmam gerekiyor. Kazma sopasıyla ondan daha hızlıyım. Zamanı sessizlik içinde geçiriyoruz. Ben aldırıyorum.

Çünkü kaşlarımdaki teri silmek için duraksadığımda beni izlediğini fark ediyorum. Bir sonrakini kazarken kollarımı büktüğümünden emin oluyorum. Eşi için avlanan bir tırpan gagası gibiyim ama umurumda değil. Beni fark etmesini istiyorum.

Çukurlar kazıldığında bir avuç kar alıp yüzüme ve göğsüme sürerek terimi temizliyorum. Bakışlarını kaçırıyor ve tohumlarına konsantre oluyor. "Teşekkür ederim, Salukh. Senin yardımınla çok daha hızlı oldu."

Sözlerinden memnun ama kederli görünüyor. Acaba o da - benim gibi- khuilerimizin sessizliğine mi üzülüyor? "Mutlu görünüyorsun."

Şaşkınlıkla başını kaldırıyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Yani sözlerin güzel, ama vücudun diyor ki başka bir şey. Burada gülümsüyorsun." Eğiliyorum ve parmak ucumu dolgun ağzının bir köşesine değdirirken büyük bir cesaret gösteriyorum. "Ama burada gülümsemiyorsun." Gözlerini göstererek şakağına dokunuyorum.

Gülümsemesi geri dönüyor, ama daha zoraki görünüyor.

"Yakalandım." "Biz arkadaş değil miyiz? Seni neyin rahatsız ettiğini söyle bana." Söylemek istiyorum. onun için ilgilenmek istiyorum. Parlayan gözlerine ışığı ve yüzüne gülümsemeyi - gerçek bir gülümsemeyi - geri getirmek istiyorum.

Dudağını ısıırıyor ve deri bağlarla oynuyor. çantasına bakıyor, sonra bana bakıyor. "Sadece mağaraların tekrar birleşeceği düşüncesi beni üzüyor. Ekinlerimi kaybedeceğim."

"Yalan," diyorum hemen. Başkalarını kandırma konusunda uzman ama beni değil. "Ekininiz yok. Gübreniz ve tohumlarınız var. Seni rahatsız eden başka bir şey var."

Tee-fah-nee yüzünü bana çeviriyor ve çantayı bana doğru fırlatıyor. "Çok ısrarcısın, biliyorsun değil mi Salukh?"

Onu ne kadar itmek istediğimi hayal bile edemez. Ya da onu karın içine itip vücudunu kendi vücudumla kaplamak

istediğimi. Ama biz çiftleşmedik. Birbirimize uymuyoruz.
Yine sabırlı olmayı öğrenmeliyim.

İstediğim kadın yumuşak tenine dokunabileceğim kadar yakınımdayken sabırlı olmak zordur. Kokusu içimi doldurduğunda

Burun deliklerim ve vücudum onun dokunuşunu arzuluyor. İlk horozlanmamı yaptığım gençliğimden beri kendimi hiç bu kadar kontrolsüz hissetmemiştim. "Dediğin gibi ısrarcıyım ama bunu senin arkadaşın olduğum için yapıyorum. Endişelerin beni rahatsız ediyor."

Biraz rahatlıyor ve bir şeye karar vermiş gibi başını sallıyor. "Sadece... tamam." Nefesini dışarı üflüyor. "Sen... mağarada işlerin nasıl olduğunu fark ettin mi?"

"Diğer erkeklerin senin dikkatini çekmeye çalıştığını fark ettim mi demek istiyorsun?" Oh, fark ettim. Hayal kırıklığıyla karnım sıkışıyor ama kendime bunun önemli olmadığını hatırlatıyorum. O bende yankı bulacak ve onun iyiliği için yarışmaları unutulacak. "Gözden kaçırmak zor."

Tee-fah-nee utanmış görünüyor. "Evet, sanırım öyle. Her neyse, beni telaşlandıran da bu. Beni rahatsız ediyor."

"Rahatsız mı ediyor? Gururun okşanmadı mı? Sen en çok her iki mağarada da arzu edilen dişi. Erkeklerin dikkatinizi çekmek istemesi ve sizi etkilemeye çalışması doğaldır. khui."

Deneyebilirler ama hiç şansları olmayacak. Sen benimsin.

Bu iltifattan memnun görünmek yerine gözleri doluyor ve yüzünde kederli bir ifade belirliyor. Burnunu çekiyor ve sonra yanaklarını siliyor... ve buzu fırçaladığında yüzünü buruşturuyor.

Kalbim göğsümde sıkışıyor. Tüm vücudum korkuyla geriliyor. Bu onu gerçekten rahatsız ediyor. Bir şey var

kur oyunlarından daha derinlere gidiyor ve o bunun için ağlıyor mu? Hemen düzeltmek istiyorum. Onun gülümsemesinden ve mutluluğundan başka bir şey istemiyorum. Onu üzen bir şey olduğu için tüm bedenim öfkeyle doluyor.

"Ne oldu?" Sesim neredeyse hırıltılı çıkıyor. Susturmak için bir elimle kuyruğumu sıkıyorum. Gözyaşlarının beni ne kadar üzdüğünü bilmesini istemiyorum.

"Sadece..." Duraklıyor ve yanaklarını ovuşturarak gözyaşlarının kalıntılarını temizliyor. "Diğerleri tarafından esir alındığımda... bazı şeyler oldu." Sesi bir fısıltıya dönüşüyor.

Şeyler mi? Ne gibi şeyler? "Anlamıyorum."

Sertçe yutkunuyor ve bana tedirgin bir bakış atıyor. "Bunu söylemek istemiyorum."

"Eğer bunu dile getirmezsensiz, nasıl yardımcı olabilirim?"
Eğer söylemezse

Bunu dile getirirsem, hayal kırıklığından çıldıracağım. Onu kışkırtarak bencillik ediyorum ama bilmeliyim. Ne gibi şeyler? Ne gibi şeyler? Kelimeler zihnimde yarışıyor.

"Uzaylı gemisinde." Sanki cesaretini toplamaya çalışıyormuş gibi kelimeleri çok yavaş söylüyor. "Kur yapmak yoktu. Eğer erkekler bir dişinin ilgisini çekmek isterse, onu

soruyorum." Başka tarafa bakıyor. "Tekrar olmasından korkuyorum."

Bu bilgiyle neredeyse kafam patlayacaktı. Öfke ve Öfke üzerime çöktü. Erkekler ona dokundu mu? Erkekler eşime mi dokundu? Dişime mi? O olmadan ona dokundular.

Rıza mı? Erkeklerin en dik kafalısı ve inatçısı olan Bek bile Claire'in izni olmadan ona asla dokunmadı. Bu yapılmaz.

Bu doğru değil.

Bakıyorum. Hayatımda ilk defa verecek cevabım yok. I çözümüm yok. Söyleyecek sözüm yok. Çaresiz bir öfke ve kızgınlıkla doluyum.

Birisi kadınıma dokundu ve onu ağlattı. Birisi ondan aldı.

Çıplak ellerimle yok etme dürtüsü hiç bu kadar güçlü olmamıştı. Boğazıma bir safra düğümleniyor ve ona dokunanlara zarar verme ihtiyacıyla doluyorum. Onlara acı çektirmek için.

"Burada kimse böyle bir şey yapmaz," diye mırıldanıyorum. Elim kuyruğumu o kadar sert sıkıyor ki kemiklerin kırılmamasına şaşıyorum. Ama umurumda değil. Kontrolümü kaybetmeme ramak kalmıştı.

"Biliyorum," diyor usulca. "Ama bunun olacağı korkusunu bir türlü üzerimden atamıyorum." Kucağındaki ellerine bakıyor.

Eğilip ellerini ellerimde kavıyorum - ve irkilmesinden nefret ediyorum. Şimdi anlıyorum ama bu işimi kolaylaştırmıyor. Şaşırdığında neden korktuğunu biliyorum. Neden her şeyi kol mesafesinde tuttuğunu biliyorum. "Korkunu yenmelisin, Tee-fah-nee. Korkarak yaşayamazsın." Onu yumuşak tutuyorum, soğuk eller. "Diğerlerini kovalayayım mı?"

"Ne? Hayır. Benim, onlar değil. Sadece nazik olmaya çalışıyorlar." Bana acı dolu bir bakış attı. "Kaba olmak ya da onları incitmek istemiyorum. Bir eşi çok istediklerini biliyorum. Sadece... o kişinin ben olacağımı sanmıyorum."

Çünkü sen benimsin, demek istiyorum ama diyemiyorum. Şimdi olmaz. İtiraf ettiklerinden sonra olmaz. Ona gerçek hislerimi söylersem, o da diğerleri gibi benden korkacaktır. Ve biz rezonansa girene kadar benim

olamaz. İşler böyle yürüyor.

Bitti. "Bir gün rezonansa gireceksin," diyorum ona. "Bu her şeyi düzeltecek."

Rahatlamış görünmek yerine, bu düşünce karşısında dehşete kapılmış görünüyor. "Peki ya yaparsam?"

"O zaman eşin seni sahiplenecek."

Yüzü soluklaştı. "Bunu istemiyorum." Ellerini benimkilerden çekiyor. "Bu beni de korkutuyor."

Çaresiz, kamburumun üzerine oturup onu inceliyorum. Korkusunu anlıyorum ama bu iyi değil.

Rezonans

istese de istemese de olacak ve Tee-fah-nee'nin ona dokunmaya çalıştığımda paniklemesi düşüncesi - çünkü o

kötü bir tane. "Güçlü olmalı ve korkunuzu bir kenara itmelisiniz."

Yavaşça başını sallıyor, yüzünde düşünceli bir ifade var. Gözlerini bana diyor ve dudaklarını yalıyor. "Beni korkutmuyorsun, Salukh. Çünkü biz arkadaşız. Peşimden gelip sürekli yoluma çıkmıyorsun."

"İstemiyorum," diye kabul ediyorum, ancak bunun gidişatından huzursuzluk duyuyorum. Kurnazca davranmış olmam onun niyetimi yanlış anlamasını istediğim anlamına gelmiyor. Tee-fah-nee'yi eşim olarak istiyorum. Onunla yankılanmayı her şeyden çok istiyorum.

"Benimle pratik yapar mısın?" Gözleri kocaman. "Yani artık korkmuyor muyum?"

Karda sırtüstü yere düştüm, tamamen sendeledim.

Bana teklif ettiği şey... Ne kadar çelişkili olduğumu tarif edecek kelime yok. Her şeyden çok istediğim şey bu.

Ona dokunmak için. Onu okşamak ve benim olduğunu iddia etmek. Ama bir erkeğin dokunuşundan korkuyor. Ya benimkinden nefret ediyorsa? Bu düşünce içimi kemiriyor.

Sonra başka, daha karanlık bir düşünce içeri sızar. O değil bana yankılandı. Ya onu kürklerime götürürsem ve ona zevki öğretirsem... ve sonra başkasına giderse? Ya Hassen, Bek ya da diğer avcılardan birine giderse? ona dikkat ediyor musun?

En büyük hediye kollarımdaydı... ve sonra zalimce sonsuza dek çekilip alındı.

Ona sahip olmak ve sonra onu kaybetmek beni mahveder. Yine de... onu nasıl reddedebilirim? Bana üzgün bir şekilde bakıyor, endişeli gözlerle bakıyor. Dokunmamı istemiyor ama başka bir seçenek de göremiyor.

Kürklerime hiç başkasını almadım. Ya... ya yanlış bir şey yaparsam? Ya onu memnun etmez ve durumu daha da kötüleştirirsem? Rezonans, hem erkek hem de dişinin Katılmaktan zevk alıyorum ama aramızda bir rezonans yok. Kürkler konusunda yeteneğim yok.

Düşünemiyorum. Düşünecek çok şey var. Ayağa kalkıyorum. "Bunu düşünmeliyim."

Kendime güvenmediğim için de arkamı dönüp gidiyorum.

Üçüncü Bölüm

TIFFANY

Şey... bu bir kurşun balon gibi gitti.

Salukh'un kabile mağarasına geri dönerek uzaklaşmasını izliyorum. Tepkisine biraz şaşırdım çünkü arkadaş olduğumuzu sanıyordum. Salukh'a kabiledaki herkesten daha çok güveniyorum çünkü bana karşı çok iyi davranıyor. Etrafımda olması kolay, iddiasız ve ne kadar tuhaf olursa olsun el işi projelerimden birine yardım etmeye her zaman hazır. Vaza gibi baskı yapmıyor ya da Taushen gibi yapışmıyor. Bana ısrar etmiyor Hassen gibi bir eş seç.

Salukh'u severim.

Belki de bu yüzden tepkisinin "evet, hadi öpüşelim" dışında bir şey olması duygularımı incitiyor. Ona sormak güvende hissettirdi. Endişelerimi ona açmak iyi hissettirdi. Şimdi kendimi bir pislik gibi hissediyorum. Onu rahatsız ettim ve arkadaşlığımızı kaybettiğimden endişeleniyorum. Şimdi adamla aynı mağarada yaşayıp onu her gün görüp aramızda ne olduğunu nasıl bileceğim?

Aferin, Tiff. Kötü bir durumu daha da kötüleştirdin.

Kazma aletlerimi çantaya geri koydum ve ellerimi karla temizledim. Salukh'un beni kabul edebileceğini düşünmüştüm. Adam benim için çukur kazmak için soyundu ve ben

İtiraf etmeliyim ki, sa- khui hakkında cinsel bir şekilde düşünmemeye çalışsam da, omuzlarının nasıl hareket ettiğini ve terin kayrak mavisi karnından aşağı nasıl damladığını kesinlikle fark ediyordum. Eğildiğinde saçlarının siyah bir perde gibi nasıl hareket ettiğini. Büyük boynuzlarını ve taytının kalın, kaslı kalçalarını nasıl sardığını fark ettim. Gözlerini ve ağır kaşlarının zarif gücünü kesinlikle fark ettim. Çok yakışıklı - tüm sa-khui'ler öyle - ama Salukh'ta beni çağıran bir yoğunluk var. Hiçbir şeyi yarım yamalak yapmayan bir tipe benziyor.

Oh neyse. Sanırım beni reddettiği gerçeği üzerinde duramam. Acıtıyor ama belki de en iyisi budur. Belki de korkularımı 'yenmek' şu anda doğru cevap değildir. Bir süre daha beklemelerine izin vereceğim ve umarım, daha fazla zamanla, kabuslar yavaşlar ve birinin bana dokunduğu düşüncesini soğukkanlılığımı kaybetmeden eğlendirebilirim.

Zaman tüm yaraları iyileştirir. Haydi zaman, senin için hazırım.

'Alanım' olarak belirlediğim küçük alanın etrafını temizledikten sonra mağaralara geri dönüyorum. Yapılacak çok şey var. Kaşrem'in bana gösterdiği gibi kürklerimi tabaklama mağaramda ıslatıyorum. Hazırlanması gereken yiyecekler var ve

Dikilecek giysiler ve günün sonunda yeterince ışık kalırsa yün kartelamı tekrar denemek istiyorum. Çalışmak iyidir. İş beynimi meşgul ediyor ve başka şeyler düşünmek için durmuyorum.

Ama içeri girdiğim anda sinirlerim bozulmaya başlıyor. Mağaramın kapısının eşliğinde taze bir av var. İki

Hoppers. Birisi benim adıma ava çıkmış. Muhtemelen Hassen. Bir keresinde küçük haznelerin bu kadar yumuşak etli olmasını sevdiğimi söylemiştim ve şimdi her gün onlardan alıyorum gibi görünüyor. Ugh. Et olduğu için de ziyan edemezmişim gibi hissediyorum. Küçük, sıçan benzeri yaratıkları püsküllü kuyruklarından tutup hazırlamak için içeri getiriyorum. Belki Josie biraz güveç ister.

Mağarada değil, bu da muhtemelen Kira ve yeni bebeğine yardım ettiği anlamına geliyor. Oturup en sevdiğim deri yüzme taşıyı kaldırıyorum ve yaratıkları yemek için hazırlamaya başlıyorum.

"Ti-fa-ni?" Mağaranın önünden bir ses sesleniyor.

Zihinsel olarak ürperiyorum. "Evet?"

"Sevdiğin köklerden bazılarını kazdım." Taushen kapı aralığında geziniyor ve ben de gizlilik perdesi koymadığım için kendime zihinsel olarak lanet ediyorum. Onları bana ganimet gibi uzatıyor. "Senin için temizleyip pişireyim mi?"

Ona kibarca gülümsedim. O genç ve daha önce Bir sürü bekar kızın etrafında. Kendime bunu hatırlatıp duruyorum. "Teşekkür ederim Taushen, ama ben kökler konusunda iyiyim."

İfadesi çöküyor ve bir an sonra aydınlanıyor. "Şunları temizlemene yardım edeyim mi?"

"Ben iyiyim, gerçekten." Küçük kemik bıçağımla mağaranın ortasını işaret ediyorum. "Belki Kira'nın onları isteyip istemediğine bakarsın? Yeni bir kiti var ve muhtemelen birinin ona getirmesi hoşuna gider.

biraz yemek." Düşündüm de, muhtemelen yapacağım yahniyi onun mağarasına götüreceğim. Elimde hala Dünkü yemeklerden kalan yiyecekler.

Taushen hayal kırıklığına uğramış görünüyor. "Onları

istemiyor musun?"

Eğer onları alırsam, cesaretlenir. Yine de Hassen'in öldürdükleri elimde, birkaç kök daha ne fark eder ki?

"Elbette, devam et ve onları bana ver."

İleri atıldı ve bana kökleri uzattı. Ona teşekkür ettikten sonra gitmek yerine yanıma oturdu ve havada asılı duruyor, minik haznelerin derisini yüzmemi izliyor. Dişlerimi gıcırdatıyorum. "Tafnee?" Vaza'nın sesi mağarayı inletiyor, Beni ve çevredeki herkesi niyetinden haberdar ediyordu. "Gelin ve Bek'le birlikte sizin için avladığımız güzel dvisti'yi görün."

Yüce Tanrım. Buradan gitmeliyim.

- - -

O gece kürklerimin içinde uzanırken kaçış rotamı düşünüyorum.

Bir süreliğine uzaklaşmam gerek. Erkekler tamamen beni ilgileriyle boğuyorlar. Düşünceli olarak başlayan şey bir dayanıklılık testine dönüştü. Daha fazla dayanamayacağım. Bütün gün boyunca, erkekler etrafımda dolaştı. Bütün gün boyunca, çığlık atmaya hazır olana kadar ilgileriyle beni tamamen çıldırttılar. Ya da ağlamaya. Biri ya da diğeri. Ve ne olursa olsun

Birçok kez nazikçe dikkatlerini başka yöne çevirmelerini öneriyorum ama dikkate alınmıyor. Beni istedikleri kadar diğer avcılardan birinin beni kazanmasını istemiyorlar mı bilmiyorum.

Kendimi bir karnaval ödülü gibi hissediyorum.

Korkakça bir şey olduğunu bilsem de gitme dürtüsü çok güçlü. Gitmek için de kötü bir zaman. Kira'nın yeni bebeği oldu ve yardıma ihtiyacı var, derilerimin birkaç gün daha ıslanması gerekiyor ve ekinlerimi daha yeni ektim. Ama bugünkü gibi bir günü daha kaldıramam. Çıldıracağım.

"Josie," diye fısıldıyorum ve kürklerimin içinde dönüp mağaranın onun tarafına bakıyorum. Burada sadece ikimizin olması garip bir şekilde yalnız hissettiriyor. Bir zamanlar, mağarada bir sürü insan kız bir araya yığılmıştı ve daha çok bir uyku gibi hissettiriyordu

Her şeyden çok parti. Şimdi sadece ikimiz varız ve bu üzücü hissettiriyor. "Jo. Uyan."

Homurdanıyor ve yatağında yuvarlanıyor. "Mmm, ne oldu?" "Sanırım..." Kuru dudaklarımı yalıyorum. "Sanırım gitmek istiyorum."

Josie yatağında doğrulur. "Hayır, Tiff, yapamazsın. Beni burada tek başıma bırakma!"

"Tek başına değilsin," diyorum doğrulup. "Bir mağara dolusu insan var-"

"Ve bir insan ıskartası!" Ateşin kömürlerinin yaydığı seyrek ışıktaki, yuvarlak yüzündeki sıkıntılı ifadeyi görebiliyorum. "Ne oldu da gitmek istiyorsun? Neden şimdi?"

"Bugün nasıl davrandıklarını gördünüz! Bütün mağara gördü." Hayal kırıklığı içinde alnımı ovuşturuyorum. "Onların ilgisine daha fazla dayanamayacağım Josie. Beni deli ediyorlar."

"O zaman hepsine siktir olup gitmelerini söyle!"

Ağzım yapışmış gibi hissediyorum. En kolay cevap bu ama yine de yapamayacağımı hissediyorum. Çünkü bunu yaparsam ve biri üzülürse? Birinin beni zorla 'ikna etmeye'

alışacağından endişe ediyorum. Sadece

Geçen gün Vaza, ben kendisiyle rezonansa girene kadar beni uzaklaştırması gerektiğini söyleyerek şaka yaptı. Komik olduğunu düşündü.

Korkunç olduğunu düşünmüştüm.

"Onlara bunu söyleyemem Josie. Gidersem daha iyi olacak. Beni unuturlar ve dikkatlerini başka bir yere verirler."

"Peki sen ne yapacaksın?" Sesi kalbi kırılmış gibi geliyor.

"Sanırım başka bir mağarada kamp kuracağım. Kendim için avlanır, kendi kıyafetlerimi ve her şeyi kendim yaparım. İyi olacağım."

"Yalnız kalacaksın." Burnunu çekiyor. "Peki peşinden geldiklerinde ne yapacaksın? Biliyorsun gelecekler."

Donup kaldım, çünkü peşimden birinin geleceği aklımın ucundan bile geçmemişti. Bunu söylediği anda haklı olduğunu anladım. Ben onların gözünde en uygun kadınıym. Öylece gitmeme izin vermezler. Birileri peşimden gelecek.

Ve yapayalnız kalacağım. Bu düşünce iğrenç. Vaza'yı ve onun beni yalnız bırakmakla ilgili gülerek yaptığı yorumu hayal ediyorum. Kendimi yeniden kapana kısılmış hissediyorum. "Ne yapacağımı bilmiyorum Josie."

"Bırak tamir edeyim. Gitme, tamam mı? Bana her şeyi düzeltmem için bir şans ver."

"Nasıl?" Yorgun bir şekilde soruyorum.

"Onları meşgul edecek bir şeyler düşüneceğim. Sadece bana bir şans ver, tamam mı?"

Elimde ne gibi seçenekler kaldı? Başımı sallıyorum ve kürklerime uzanıyorum, tamamen depresyondayım.

- - -

Uyandığımda mağara sessizdi. Josie kürklerinin içinde değil. Giyindim ve gizlilik perdesinden dışarı baktım. Kapının eşiğinde bekleyen bir talip yok. Beni bekleyen taze ölümler yok. İyiliğimi kazanma umuduyla kapıma bırakılan hediyeler yok. Bu... hoş bir değişiklik. Nefes alabildiğimi hissediyorum. Josie'nin ne yaptığını bilmiyorum ama o kokuşmuş bir dahi.

Mağaradan çıktığımda etrafta insanlar vardı ama taliplerim ortalıkta görünmüyordu. Salukh yakınlarda bir mızrağın ucunu sivriltiyor. Selamlamak için başını sallıyor ve ben ortadaki ateşe doğru ilerlerken beni izliyor. Josie'nin Kira ile birlikte oturuyorlardı. Josie'nin yanına oturdum ve elini tutarak onu şaşırttım. "Ne yaptın ve sana nasıl teşekkür edebilirim?"

Gülüyor. "Onlara ne söylediğimi duyduğunda çok mutlu olacak mısın bilmiyorum."

Bebek telaşlanır ve Josie onu Kira'ya geri verir. Yeni anne tuniğinin boynundaki bir kordonu çekiştirerek açıyor ve bebeği ustalıkla göğsüne doğru kaydırıyor. Kira öyle görünüyor ki

Son derece huzurlu ve mutlu. Josie'nin yüzündeki hüznü görmek çok kolay.

Josie'yi dizimle dürtüyorum. "Onlara ne söyledin?" diye soruyorum.

"Duygularını incitmeden onları senden uzaklaştırmanın bir yolunu bulmaya çalıştım. Ve uyandığımda... Onlara Miss America yarışmasından bahsettim."

Ha?

Şaşkınlığım yüzümden okunuyor olmalı. Josie sırtıyor. "A rekabet" diyor. "Size kimin en güçlü ve en zeki olduğunu göstermek için birbirleriyle yarışacaklar. Şu anda, en güzel postlu kar kedisini kimin indirebileceğini görmek için yarışıyorlar çünkü postumuz az."

Kar kedileri yumuşaktır ve bebek battaniyeleri için iyidir. Kira'nın küçük Kae'sine bakıyorum ve bu yarışmaya ilham veren şeyin bu olduğunu fark ediyorum. "Peki ya yarın?"

"Yarın, her şey gübre sepetlerini kimin daha hızlı dolduracağı ile ilgili olacak." Ciddiyetle başını salladı ve cebinden bir şey çıkardı. Parlak kırmızı bir tohum, boyanmış ve kurumuş, muhtemelen tatillerden kalma. "Bunlardan bir demet sakladım çünkü çok güzellerdi ve şimdi her gün Biri kazanırsa, bir tane alacak. Ve her görev onları çok meşgul edecek, mağaranın dolmasını sağlayacak ve onları sizden uzak tutacak."

Josie'nin elini tutuyorum. "Bence sen bir dâhisin... Ama bunun sonunda ne kazanacaklarını bilmek istiyorum." Çünkü benim

Dehşete kapılmış zihin başka bir şeye odaklanamaz.

"Oh. Söylemedim mi? Sen ve ben birkaç hafta içinde dil çöplüğü için Yaşlılar Mağarası'na gideceğiz ve onlar bize eşlik etme onuru için savaşıyorlar. Bu birlikte çok fazla yalnız zaman geçireceğimiz anlamına geliyor." Hafifçe yüzünü buruşturuyor. "Bu benim için tek şeydi.

Seni galip gelenle evlendirmek dışında, onlara sunmayı düşünebilecekleri bir şey yoktu. Bu mücadeleye değecek bir ödül olmalıydı."

Hepsi yerine tek bir ateşli taliple birkaç gün geçirmek mi? Ben buna varım. Elini sıkıca sıkıyorum. "Çok teşekkür ederim.

Josie." Nefes alabildiğimi hissediyorum. Bu harika bir şey. Bütün gün burada olmayacaklar ve ben de rahatlayabileceğim.

Kira, "Onları buna ikna etmene şaşırdım Josie," diye mırıldanıyor.

Kaşlarını oynatıyor. "Her birine gittim ve bunu bir Dünya geleneği gibi gösterdim... ki öyle. Sayılır. Ve her birine diğerlerinin de bunu yaptığını söyledim ve eğer onlar için yeterince iyiye..." ellerini açıyor.

"Ben bunların hiçbirini duymadım," diye mırıldanıyor Kira. "Aehako onları kandırmaktan hoşlanmayacaktır. Sanırım onların bakış açısını biraz fazla anlıyor."

Onun sessiz azarlamasını duymak için biraz daha az istekliyim. Arkadaşı Aehako çok iyi bir adam ama aynı zamanda Güney mağarasının geçici lideri ve işini çok ciddiye alıyor. Ayrıca aylarca Kira'nın peşinden koştuğunu düşünüyorum. Evet, sahte bir yarışmanın hayranı olmazdı.

"O zaman kesinlikle bunların hiçbirini duymadın," diyor Josie parlak bir sesle. "Ayrıca, ne zararı olacak ki? Kendi özgür iradeleriyle gönüllü oldular. Mağaranın dışarı çıkmasına yardımcı oluyor -

ve sakın bana Tiff'i aramak için tembellik ederek çok fazla zaman harcamadıklarını söylemeyin.

Avlanmak."

Kira sadece başını sallıyor.

"Ödül kazanamayacaklar diye bir şey yok. Tiff ve benim dil çöplüğüne gitmemiz gerekiyor. Bir eskorta ihtiyacımız olacak. Gördüğüm kadarıyla bu bir kazan-kazan durumu." Bakışları tekrar bana kayıyor ve Josie onayımı bekliyor.

Bütün bunları benim için yaptı. Nasıl minnettar olmayabilirim? Eğilip arkadaşıma sarılıyorum. "Akıl sağlığını kurtardın, Josie."

Bana sarılırken sırtımı sıvazlıyor. "Her şeyi bana bırak. Onları o kadar meşgul edeceğim ki önümüzdeki birkaç hafta boyunca yüzlerini pek göremeyeceksin. Ne de olsa, sizin yerinize aracınızla etkileşime geçmeleri yarışmanın bir parçası." Geri çekilirken göz kırpmıyor.

Tanrım, Josie her şeyi düşünmüş. Harika biri. Bu ya şimdiye kadar duyduğum en çılgınca şey ya da en akıllıca.

Dördüncü Bölüm

SALUKH

Tee-fah-nee'nin ilgisini çekmek için yarışmaya davet edilmedim. Bu durumdan hoşnut değilim, özellikle de Tee-fah-nee diğerlerinin dışarıda olduğunu ve değerlerini göstermek için avlandıklarını duymaktan çok memnun görünürken. Bazı insan kadınların istediği bu mu? Kıskançlık midemi bulandırıyor ama kendime rezonans gerçekleştiğinde tüm oyunların bir önemi olmadığını hatırlatıyorum.

Ve Tee-fah-nee benim için yankı uyandıracak.

İlgimin nesnesi yüzünde belli belirsiz bir gülümsemeyle mağarada dolaşırken khui'me bu gerçeği tekrar tekrar hatırlatıyorum. Çok mutlu görünüyor. Gözlerinin ardında gizlenen sefaletin birkaç saatliğine yok olmasından memnunum ama taliplerinin onu kazanmak için savaşmasından ve benim buna dahil olmamamdan daha az memnunum. O benim ve kıskançlığımı bastırmak çok zor.

Dünkü davetini düşünüyorum - khui olmadan onunla çiftleşmek için. Pratik yapmak için. Buna karşı kendim için istediğim her şeyi... ama Tee-fah-nee'nin kürklerimin içinde bana boyun eğmesinden daha çok ne isterim? I

Bunu düşünürken, karnımı kemiren kıskançlıkla, bir sepet alıp mağaradan çıkarken onu sahiplenerek izliyorum.

Peşinden gidiyorum. Önerisini daha sonra özel olarak tartışacağız.

Uçurum duvarlarını takip ederek kısa bir yol yürüdükten sonra bronzlaşma mağarasının önünde durup bir tabak kemiğin üzerinde duran donyağı mumunu yakıyor. O küçük tabaklama mağarasına girdiğinde ben de ilerliyorum.

Mağaraya girmeden bir an önce "Ho, Tee-fah-nee," diye sesleniyorum.

Beni gördüğüne şaşırılmış görünüyor. Titrek mum ışığında gözleri irileşiyor ve sonra mumu kayalık çıkıntılardan birine bırakıyor. "Bugün nasılsın?" Büyük bir kemik alıyor - muhtemelen bir sa-kohtsk'a ait - ve karıştırmaya başlıyor Mağaranın ortasındaki durgun su, idrar ve deri dolu fıçı.

Genelde dinlenirken yaptığım gibi topuklarımın üzerine çömeliyorum ama bu beni mağaranın ortasındaki su foseptiğine daha da yaklaştırıyor ve gözlerim yanarak hızla tekrar ayağa kalkıyorum. Kaşrem'le aynı hobiye edinmiş ve sudaki idrar ve ot kokusu baskın geliyor. Temiz hava almak için geriye doğru bir adım atıyorum, öksürüyorum.

"O kadar iyi mi?" diye takılıyor ve gırtlaktan gelen kahkahasını duyuyorum. küçük mağarada yankılanıyor. "Bir dahaki sefere yüzünü bu kadar yaklaştırma."

"Koku dayanılmaz."

"Deriyi çok yumuşatacak," diyor ve sesi neşeli. İçinde günlerdir duymadığım mutlu bir nota var.

"İçinde deri mi var?" Bir keresinde ölü bir tırpan gagasının su dolu bir havuza düşüp orada çürüdüğünü gördüğüm çamura benziyor.

"Dvisti derisi," diyor bana. "Tüylerini kazıdım ve şimdi tedavi ediyorum. Eğer bu işe yararsa, dvisti'ye akın olacak."

Sözlerini anlamıyorum. "Biz çok dvisti yeriz. Neden onları çalıştıralım ki?"

"Bu bir deyiş. Ve keşke dvisti yemeseydik." Yüzündeki ifade giderek uzaklaşıyor. "Çocukken bir midillim vardı ve çok tüylü idi. Bana biraz onu hatırlatıyor. Eti yutmayı zorlaştırıyor."

Bir poh-nee. Bu bilgiyi zihnimde saklıyorum. "O halde daha fazla kar kedisi avlamak için elimden geleni yapacağım."

Gülümsüyor. "Seni buraya getiren ne? Avlanmaya değil mi?"

"Seninle konuşmaya geldim," diyorum ona, hâlâ yaşaran gözlerimi silerek. "Önerin hakkında."

İçindeki tüm gülümsemeler kaybolur. "Oh?" Rahat görünmeye çalışıyor ama yüzündeki endişeyi görebiliyorum.

"Sen mi karar verdin mi?"

"Hâlâ düşünüyorum."

"Anlıyorum."

"Bunu neden düşünmem gerektiğini size anlatmak istiyorum."

Mağara çukurundaki sulu pisliği kemikle karıştırıyor. "Biz arkadaşız, Salukh. Bana kendini açıklamak zorunda değilsin."

"Teklifini kabul etmek istiyorum," diyorum ona açık açık. Şaşkınlıkla başını kaldırdığında devam ediyorum. "Ama bazı şeyler var

beni tereddütte bırakıyor."

Duraklıyor ve beni inceliyor. "Bu adil. Ne tür şeyler?"

"Rezonans bekliyordum. İlk seferimi eşimle paylaşmak istedim."

"Oh." Yüzü yumuşar. "Oh, bu çok tatlı, Salukh. Anlıyorum."

Mum ışığında çok güzel, gözleri ışıltılı parlıyor, saçları yüzünün etrafında bir bulut gibi. Ona yankılanmak istediğimin kendisi olduğunu söylemiyorum. Tee-fah-nee ürkek. "Yine de önerinde haklılık payı var. Eşimin yanına bilgisiz gitmek istemem."

"Kendini açıklamak zorunda değilsin, gerçekten. Bu sadece bir öneriydi."

"Hâlâ düşünüyorum." Onu inceliyorum, vücudunu altımda hayal ediyorum. Elim kıvrıkcık saçlarında, parmaklarım o garip pürüzsüz insan tenine dokunmak. Ve sonra onun benim dokunuşumdan kaçtığını hayal ediyorum. Bu düşünce hiç de hoş değil. "Daha fazlasını bilmek istiyorum. Ne üzerinde çalışacağız?"

"Oh." Ağız küçük, dolgun bir daire şeklinde. "Ben... sanırım bunu iyice düşünmedim. Şey, pratik yapabiliriz öpüşmek."

İnsanların çok sevdiği ağız çiftleşmeleri mi? Aletim hemen sertleşiyor ve ağzımı onunkine dayayıp dilimle onu becereceğimi düşününce müstakbel eşimin önünde yere dökülmemek için kendimi zor tutuyorum. "Sa- khui öpüşme."

"Ama öğrenmek isteyebilirsin," diye işaret ediyor ve yüzünü çevirerek dağınıklığını bir kez daha karıştırıyor. "Ya bir insanla çiftleşirsen?"

Bu düşünce hoşuna gitti mi? İnsanlar arasında sadece Josie ve Tee-fah-nee kaldı. Kendinden bahsediyor mu? Sonra? "O zaman onu memnun etmek isterim."

"Öpüşmekten daha fazlası var elbette. Dokunmak da var. Ve okşamak." Dudağını ısıyor ve titriyor. "Tüm bunlarla ilgili pratiğe ihtiyacım var."

Yüzünü çevirmiş ama omuzlarının kamburlaşmasından kötü bir yere gittiğini anlayabiliyorum. Tüm vücudum onu rahatlatma ihtiyacıyla geriliyor ama dokunuşumun hoş karşılanmayacağını biliyorum. En büyük endişem de bu; ya Tee-fah-nee başkaları ondan bir şeyler aldığı için benim dokunuşumdan nefret ediyorsa? Bu fikir beni mahvediyor.

"Hâlâ karar vermedim," diye bağıryorum ona ve hışımla mağaradan çıkıyorum. O daha fazla korkmadan ya da ona sarılma ve onu rahatlatma ihtiyacım baskın hale gelmeden gitmeliyim.

Ne yapacağımı bilmiyorum. Tavsiyeye ihtiyacım var. Aehako av peşinde ve diğer erkeklerin çoğunun hiç eşi olmamış. Hemalo var ama o da eşi Asha'yı mutlu edemiyor. Tavsiye istenecek kişi o değil.

Yine de aklıma gelen bir tanesi var.

- - -

SALUKH

Ertesi sabah uyandığımdaya Taushen Haeden'e övünüyordu. "Şimdiye kadar iki kırmızı tohum kazandım ve başka hiç kimse tek bir tane bile kazanamadı." Onları gururla

asık suratlı avcının yüzünü. "Ti-fa- ni ile baş başa kalacağım ve o zaman bana yankılanacak!"

Sinirli bir şekilde kürkümden çıktım. Hala sinirliyim. Mesanemi dışarıda boşaltmalı ve yemek için dünkü tütsülenmiş etten bir ısırık almalıyım. Ava çıkmalıyım. Biraz avlanmalıyım. Kafamı Tee-fah-nee ve durmadan onun peşinden koşan erkekler hakkındaki endişelerimden arındırmalıyım. Avlanmaları önemli değil.

Onu kovala. Benimle rezonansa girecek. O benim eşim olacak ve onların saçma tohumlarının hiçbir önemi kalmayacak.

Mızrağımı almak için mağaraya dönüyorum ve Taushen'in ağlarını yakaladığını görüyorum. Bana sırtıyor. "Nehirdeki en büyük kes-balığı yakalamaya gidiyorum! Bana şans dileyin ki eve üçüncü bir tohum getirebileyim."

Gözlerimi kısıyorum. Şansının yaver gitmesini istemiyorum. Ama keyfi yerinde ve sessizliğimi görmezden gelerek buluşmaya gidiyor.

Diğerleri de o günkü yarışma için.

Haeden bana bakıyor ve dudakları kıvrılıyor. "Dişilerin beğenisini kazanmak için onların oyununa katılmıyor musun?"

Başımı salladım. "Meşgulüm."

"Ellerin boşta," diyor, bir mızrak ucunu bir parça deriyle sıkıyor ve sonra ayağa kalkıyor. "Besleyecek çok kişi var ve

her gün daha da artıyor. Bu işlere ayıracak vaktimiz yok.

tüm mağara oturup dişilerin onları sevip sevmediği konusunda üzölmek için."

Yaptığım şey bu mu? Botlarını giyerken Haeden'e bakıyorum. O ve ben aynı şeyi düşünöyoruz: Kur yapmak bir şey değil, çünkü

Önemli olan tek şey rezonans. Ama bana inanılmaz bir cazibe sunuldu ve khui'min kalbime yetişmesi için dayanacak kadar güçlü olup olmadığımı bilmiyorum. "Bugün ne avlıyorsun?"

Ona soruyorum. Haeden'e katılacağım ve sorunumu onunla tartışacağım. Haeden rezonansın çekimini hissetti. Geçmişte bir dişisi vardı. Çok fazla bilgisi var. "Kar kedisi mi? Quillbeast?"

"Dvisti."

Yüzümü buruşturuyorum. "Çok fazla dvisti var." Tee-fah-nee'nin sözlerini düşünüyorum.

Hayvanları seviyor ve onları avladığımı duysa hiç memnun olmazdı.

"Çok et. Az çaba." Doğruldu. "Geliyor musun?"

Başımı salladım ve kendi mızraklarımı aldım. Adam haklı. Beslenecek çok boğaz var ve bu kadar çok hamile diş varken, tüm avcılar depoları doldurmak ve bir sonraki acımasız sezona hazırlanmak için aciliyet hissediyor. Bu sonuncusu depolanan tüm yiyeceği yok etti ve havanın bu yaklaşan dönüşüyle,

her zamankinden daha fazla genç olacak. Kimse aç kalmamalı. Tee-fah-nee bu konuda ne kadar güzel hissederse hissetsin, Dvisti avlanmalı. O pratik biri. Anlayacaktır.

Haeden ve ben mağaralardan yola çıktık ve bir patika görmeden önce bir sonraki vadiye geçtik. Dvisti'ler karda belirgin bir toynak izi bırakırlar ve

Takip edin. Haeden sessiz, başını sallayarak iletişim kuruyor. parmağıyla nereye gitmemiz gerektiğini işaret etti. Kafam hâlâ Tee-fah-nee ve ona sahip olmak isteyen erkeklerle dolu olduğu için onun önderlik etmesine izin verdim. Eğer onların meydan okumalarına katılırsam, o zaman ne olacak? Ya bir başkası şansla beni yenerse? Av konusunda Taushen'den daha yetenekliyim ama Hassen çok yetenekli bir iz sürücü ve güçlü. Vaza yaşlı olduğu için çok fazla bilgiye sahip. Peki ya Bek? Bek o kadar inatçı ki, dişleriyle bir şeye yapışıp asla vazgeçmeyen bir diş surat gibi.

Tee-fah-nee için kabilemle rekabet etme düşüncesi beni rahatsız ediyor. Bugün çok sinirliyim. Av iyi olacak.

Yakınlarda bir sürü bulup yaklaşıyoruz. Biz geniş bir daire çizerken rüzgar değişiyor ve dvisti kokumuzdan tedirgin oluyor.

Haeden bana sinirli bir bakış atıyor, sanki bu bir şekilde benim suçummuş gibi. Yaklaştığımızda dağıldılar ve mızrağım yere düştü.

hedefin uzağında. Haeden'inki şişman bir dvisti'yi yere serer ve sürünün geri kalanı bir sonraki tepeye doğru kaçar.

Silahlarımızı almak için karların içinden geçerken Haeden, "Berbat bir avcılık," diyor. "Nişancılığın bir metlaktan bile kötüydü."

Öyleydi. Hâlâ dikkatim dağınık, Tee-fah-nee'yi düşünüyorum. Mızrağımı yerden kaptım. "Bir sorunum var, Haeden."

"Katılıyorum. Nişan alma konusunda çalışman gerek." Mızrağını dvisti'den çekip çıkarıyor ve sonra eğilip boğazını keserek açıyor ve kanı boşaltıyor.

Gülüyorum. "Keşke beni rahatsız eden sorun bu olsaydı."

"Bu seni rahatsız etmeli," diyor
ekşiyerek. "Eşim için endişeleniyorum."

"Eh?" Kesim işinden başını kaldırıp gözlerini kısarak bana
bakıyor. "Rezonansa girdin mi?"

"Henüz değil. Ama yapacağım."

Homurdanır ve avına geri döner. "Aptallık."

Bir yumruğumu sıkıp kalbimin üzerinde tutuyorum. "Tee-
fah-nee'nin benim olduğunu biliyorum. Bunu ruhumda
hissediyorum. Sadece khui'min cevap vermesini bekliyorum."

"Öyle diyorsun." Yaratığın karnını yarıp sakatatını
çıkarmaya başlarken Haeden'in sesi inançsızlıkla
kalınlaşıyor. Avı sarmayı bitirdiğinde, mızrağına bağlayıp
diğerlerinin kullanması için mağaraya geri getirecek ve
sonra tuzaklarını kontrol etmek için dışarı çıkacak. Haeden
yorulmadan avlanır, kabiledaki herkesten daha uzun süre
dışarıda kalır. Bence

Bazıları da kendi düşüncelerinden kaçabilmek

içindir. "Söylüyorum."

"O zaman sorun ne? Bir khui'yi nasıl şarkı söyleteceğimi
bilmiyorum."

Mızrağıma yaslanıyorum. "Tee-fah-nee yaralandı. Bir
erkeğin dokunuşunu istemiyor." Bana şaşkınlıkla bakıyor ve
ben de durumu anladığım kadarıyla açıklıyorum. Onu
buraya getirenler izni olmadan ondan çiftleşmeyi almışlar
ve diğerleri onu korkutuyor. Benimle kürklerin içinde pratik
yapmak istediğini. Tüm bunlar olurken Haeden'in kaşları
birbirine yaklaşıyor ve bana sertçe bakıyor.

"İstedığın dişi seni kürklerine davet ediyor ve sen
gününü bana bağırarak mı geçiriyorsun?"

Neden endişelendiğimi anlamıyor. "Kendimi rezonans için saklıyordum. Ona dokunmadan önce sonsuza kadar benim olduğunu bilmesini istedim. Ama şimdi ona dokunursam ve kötü tepki verirse, her şeyin iyi gitmeyeceğinden endişeleniyorum. Endişeleniyorum.

rezonans beni alt edecek ve ona zarar vereceğim."

Haeden başını sallar. "Öyleyse onu al ve çığlık atmasını sağla. Onu uzun uzun ve sertçe yala ve unutacak diğer her şey."

"Ama... rezonans yok. Henüz yok." Göğsümü ovuyorum, khui'mi cesaretlendiriyor. Tee-fah-nee'den başkasıyla rezonansa girmeyeceğime kesinlikle inanıyorum ama içimde şüpheyile dolu küçük bir parça var. "Ya ona zevk verirsem ve o da başka biriyle rezonansa girirse?"

"O zaman başka biriyle rezonansa giriyor," diyor açıkça. "Onun senin eşin olacağından emin olduğunu sanıyordum?"

"Dinliyorum. Ama khui'm beni dinliyor mu bilmiyorum. Ben... onu kaybetmek için ona sahip olmak istemiyorum." Bu düşünce beni hasta ediyor. Başka biriyle rezonansa girseydi ona mutluluk dilerdim, ama benim için bitmeyen bir sefalet olurdu. "Sence ben ne yapmalıyım?"

"Bence bağırmayı bırakıp rol yapmaya başlamalısın." Ayağa kalkıyor, ellerini siliyor. "Ona dokunmak ister misin?"

"Her şeyden çok."

Bakışları sert. "Ve kendini sana mı sunuyor? Korkularına rağmen mi?"

Başımı sallıyorum.

Haeden'in yüzü sert ve inatçı. Çenesi kasılıyor ve

bakışlarını etrafta gezdirdikten sonra sonunda sert bir şekilde
bana sabitleniyor,

alev alev yanan gözlerle. "O zaman neden tereddüt ediyorsun, Salukh? İstediyini al ve sorgulama. Ona her dokunduğunda tadını çıkar. Ona bir hediye gibi davran. Eğer bunu almazsan ve onu kaybedersen, boşa harcadığın her an için sonsuza dek pişmanlık duyacaksın." Sesi son kelimedede kesiliyor ve sonra arkasını dönüp tekrar öldürdüğü kadının yanında diz çöküyor. Elleri hızla hareket ediyor, sanki düşüncelerini bir şekilde geride bırakmaya kararlıymış gibi. "Kendini hiçbir şeyle bırakma."

Acı çekiyor. Duruşundan, hareketlerindeki sertlikten bunu anlayabiliyorum. Daha öncesini düşündüğü çok açık, rezonansa girdiği ve eşini kaybettiği zamanı. ona dokunabilirdi. Her gün pişmanlık duyuyor mu? Yalnızlıkla mı dolu? O bir arkadaş ve bu kadar mutsuz olmasından nefret ediyorum. Uzanıp omzuna dokunuyorum. "Biliyor musun, eşi olmayan bir dişi insan var-"

Elimi omzundan atıyor ve öfkeli gözlerle bana bakıyor. Sesi ölümcül. "Benim için hiçbir şey yok."

Ona öylece bakıyorum, hiddeti karşısında şok olmuş durumdayım.

Haeden gözlerini kapatır ve başını hafifçe sallar. "Beni rahat bırak, Salukh. Git ve dişini koval." Avının bağırsaklarını deşmeye geri döner.

Bir süre onu izledim, sonra gitmek için döndüm. Benim arkadaşlığımı istemediği çok açık. Acınası anıları ve kendinden nefretiyle yalnız kalmak istiyor. Ama henüz mağaralara dönmeye hazır değilim. Diğer erkekler yarışmadaki çabaları için övülürken eli boş dönme düşüncesi mi? Olmaz. Bu yüzden dvisti'yi takip ediyorum.

sürüyü takip ederek bir sonraki vadiye iniyorum. İkiz güneşler batmadan önce hala zaman var ve acelem yok. Sürüyü tekrar bulduğumda, dikkatli bir şekilde Rüzgâra ve yaratıklara dikkat ediyorum. Eğer mızrağımı tekrar fırlatırsam ve ıskalarsam, birileri aç kalacak. Dikkatli olmalıyım. Karın içinde çömelip dvisti'nin varlığını unutmasını bekliyorum.

Zihnim Tee-fah-nee, onun sıcak teni ve küçük insan vücuduyla dolu. Zarif hareketleri. Gözlerimi kapatırsam, kokusunun beni sardığını hayal edebiliyorum. Ona dokunabilmek ne kadar güzel olurdu? Onun tatlı vücudunu yalamak ve onu zevke getirmek mi? Gece geç saatlerde mağaralarda çiftleşen çiftlerin sesini duyabiliyorum ve dişini zevke getirmenin önemli olduğunu biliyorum, tercihen birden fazla kez. Onu dokunuşlarımla memnun etmekten başka bir şey istemiyorum. Bu düşünceyle aletim sertleşiyor ve onu tozluklarımdan kurtarmak ve onun basit düşüncesiyle kendimi zevkten okşamak istiyorum. Ama yapmayacağım. Her şeyimi onun için saklayacağım.

Teklifini kabul edeceğim, farkındayım. Birbirimize uymamamız ya da diğer dört kişinin onun dikkatini çekmek için yarışması önemli değil.

O benim ve onu sahiplenmemin zamanı geldi.

Yenilenmiş bir şekilde yavaşça ayağa kalkıyorum ve sürüye doğru ilerliyorum. Kısa bir mesafe uzaklaşmışlardı, hareketleri kolay ve korkusuzdu. Sürüye bakıyorum, zayıf olanlardan birini, kolay bir hedefi arıyorum. Hasta istemiyorum,

Çünkü hastalıklı et iyi değildir. Sağlıklı bir geyik ya da emziren bir anne de istemiyorum, çünkü dvisti kabilesi

gelecek yılın yemekleri için yavrularla dolu. Bakışlarım sürünün arkasındaki tüylü bir kısrağa takılıyor. Yanında bir yavrusu var.

Yan tarafta, küçük ve meliyor. Kısrağın toynaklarından biri kardan yukarı kalkmış ve sürü tekrar ilerlediğinde, kısrağın diğerlerinden daha yavaş bir şekilde arkada topallıyor.

O ve yavrusu bölgedeki bir sonraki avcı için kolay bir av olacak. Sürünün güvenliğinin arkasına düşecek ve kar kedileri üzerlerine çullanıp onları parçalara ayıracak. O zaman bugünkü avım bu olacak. Mızrağımı hazırlıyorum ve sonra tereddüt ediyorum. Bakışlarım yavruya takılıyor. Çok küçük ve genç, Tee-fah-nee'nin sözlerini düşünüyorum. Dvisti'leri seviyor. Ona evinde sahip olduğu hayvanları hatırlatıyorlarmış.

Sessah'ı ve ana mağarada beslediği küçük iki dişliyi düşünüyorum. Neredeyse evcil sayılır, herhangi birine doğru koşuyor

bir sadaka umuduyla kabile. Bu şey çirkin ve şişman ama Sessah ona bayılıyor.

Yavru meleyerek annesinin memelerini arıyor. Dişi topallıyor ve ayaklarının üzerinde kayarak yavruyu uzaklaştırıyor.

Bacağı ağrırken onu beslemiyor ve açlık sesleri çıkararak etrafında koşuşturuyor.

Yere yakın durarak anneme ve yavrularına yaklaşıyorum. Hareketlerim yavaş ve sabırlı; mızrağımı fırlatacak kadar yaklaşmadan önce uzun uzun nefes almam gerekiyor. Sürüdeki diğerleri daha da uzaklaşıyor ve dişi hâlâ geride topallıyor, yavrusu açlıktan inliyor.

Saldırıyorum, hızla ilerliyorum. Dvisti sürüsü paniğe kapıldı ve toynak fırtınası ve öfkeli anırmalarla kaçarak

Vadi. Dişı peşlerinden topallayarak gitmeye çalışıyor ama başaramıyor.

Hızlı hareket et. Ona hızla yaklaşp mızrağımı kısa mesafeden tam boynuna fırlatabiliyorum. Kan fışkırıyor.
ve yere yığıldı, öldü. Öldürdüğüm hayvana doğru yürürken bebek meliyor ve yakındaki karda daireler çiziyor,
Kan kokusuyla kafası karışmış. Gitmediğinde ve
Sürü onu toplamak için geri dönmezse, kararımı vermiş olacağım. Avımı çabucak giydiriyorum ve hazır olduğunda etrafta kiti arıyorum.

İnce, dallı bacakları üzerinde yakınımnda duruyor, parlak mavi gözlerini bana kırptıştırıyor. Tekrar meliyor ve birkaç metre uzaklaşıyor, sonra ölü annesine doğru dönmeye başlıyor. Pelerinimi yavaşça çıkarıyorum ve vücudumdan dışarı doğru tutarak dvisti kitine doğru yaklaşıyorum. "Gel ufaklık," diye mırıldanıyorum. "Sen bir Tee-fah-nee'm için güzel bir hediye."

Bana mızmızlanıyor ve ürkekçe zıplayarak uzaklaşıyor.

Yavaşça hareket etmeye devam ediyorum ve yavru kaçmayınca pelerinimi üzerine fırlatıyorum ve sonra saldırıyorum, onu kürkün altına düzgünce hapsediyorum. O zaman çığlık atıyor ve onu pelerine sarıp kolumun altına soktuğumda ellerimi ısırıyor. Bu bir ısırgan, ve panik içinde. Minik dişleri çıplak tenime kenetlendiğinde nefesim tıslıyor.

Nefesimin altında küfrediyorum ve ayağa kalkarken onu daha sıkı tutuyorum. Küçük yaratık beni tekrar tekmeliyor ve ısırıyor ama onu bırakmıyorum. "Sen benim eşim içinsin," diyorum ona. "Uslu dursan iyi olur çünkü eve uzun bir yürüyüş olacak."

Yanıt olarak ağlamaklı bir şekilde meliyor.

Çifte yükümle hokkabazlık yapmak kolay bir iş değil, çünkü ölü anne hantal ve ağır, çocuk ise

Kıpır kıpır ve kızgın. Sonunda annenin bacaklarını bir elimle mızrağıma bağlamayı başarıyorum - diğer kolum yavruyu esir tutuyor - ve onu bir kolumun üzerine asıyorum. Çocuğu göğsüme bastırıyorum ve saçlarımı çiğnemeye başladığında görmezden geliyorum.

Bir şeyi ısırması gerekiyorsa, yelemi ısırabilir.

Beşinci Bölüm

TIFFANY

Ekili tohum sıralarımı inceliyorum, orada ya da burada bir filiz umuyorum. Şu anda hiçbir şey yok, sadece toprağın üzerlerine yığıldığı karda yukarı kalkmış bir sıra var. Hayal kırıklığına uğramış bir halde, birkaç çubukla işaretlediğim sıraya doğru ilerliyorum ama hiçbir şey göremiyorum. Buradaki bitkiler yeryüzündeki bitkilerden o kadar da farklı olamaz, değil mi? Kar beni yanıltıyor ama yine de su ve bitkilerin büyümek için suya ihtiyacı var. Parmaklarımı eldivenimin içine sokuyorum ve sonra küçük tepeciklerden birinin yanına diz çöküp kazıyorum. Orada bir şeyler olabilir. Tohumlarımdan birinde bir filiz bile çıksa, umutlanacağım.

Karın içine doğru bir metre kadar kazıyorum ve beyazın arasından geçen pembe bir ipucu görüyorum. Elbette, tohumlarımdan biri filizlenmiş ve karların arasında ilerliyor. İşe yarıyor! Heyecanla, karı bir sıvazlamayla tekrar üstüne yığıyorum ve ayağa kalkıyorum. Salukh'a söyleyene kadar bekle!

Sanki düşüncelerim onu çağırmış gibi, sırtta tanıdık bir erkek silueti belirliyor, bir avın yükünü taşıyor. Garip bir şekilde yürüyor gibi görünüyor ve ben de ellerimdeki karın tozunu alıp ileri atıyorum. Yaralı mı? Yavaş hareket ediyor. Bir an için neredeyse ihtiyarlardan biri olduğunu

düşüneceğim ama

Salukh'un boynuzlarının uçlarından kıvrılması ya da uzun, dalgalanan saçları hiç de yanlış değil. Arkasında ölü bir dvisti sürüklüyor ve bir kolunu göğsüne yaslıyor, kalbim küt küt atıyor. Şifacıya ihtiyacı var mı? Gerçi Maylak diğer mağarada ve ona ulaşmak için en az yarım günlük bir yolculuk gerekiyor.

ona. "Salukh, iyi misin?" Yanına gitmek için karı iterken sesleniyorum. "Yardım edebilir miyim?"

"Yardım edebilirsin," diye kabul ediyor ve yanına gittiğimde pelerinle kaplı bir bohçayı kollarıma atıyor. "Lanetli şey beni buraya kadar ısırıldı."

Kundak kollarımdan kurtulmaya çalışıp öfkeyle melemeye başlayınca şaşkınlıkla gözlerimi kırıştıyorum. Onu sıkıca kavriyorum ve avcıya bakıyorum. "Bu da ne böyle?"

"Bir dvisti kiti. Annesi topaldı ve bu yüzden mızrağım için yem oldu. Ama genç olanı öldüremedim. Onu senin için getirdim."

"Ben mi?"

"Evet, sen." Mızrağını yere bırakıp öldürdüğü hayvanın karda yuvarlanmasına izin veriyor ve ardından büyük bir kolunu döndürüyor, ağrıyan kasları ovuşturuyor. "Ah, bu iyi hissettiriyor."

Büyük mavi bir pazısını ovuştururken izlememeye çalışıyorum ama... merhamet. Bunlar büyük pazular. Hem de sert. Elimdeki yaratık kıpırdıyor ve dikkatim tekrar ona dönüyor. "Ben... siz evcil hayvan besliyor musunuz?"

"Sessah'ın ana mağarada beslediği iki dişi var." "Ve kimse akşam yemeğinde onu yemeye çalışmıyor mu?" Kimsenin Bir şeye bağlıyım ama eve geldiğimde birinin evcil hayvanımı kızarttığını görüyorum.

"Ona dokunmalarına izin vermeyeceğim." Sözleri çok emin, çok cesur.

Tuhaf bir sıcaklık dalgası hissediyorum ve ona gülümsüyorum.

Yaratığın başını açmak için öne doğru uzanıyor ve sonra iki büyük, mavi, khui ışıklı göz bana bakıyor. Kafası küçük, biraz geyik yavrusu gibi, ama bir çoban köpeği gibi uzun, çılgın tüylerle kaplı. Bana öfkeyle meliyor.

Gülüyorum çünkü aynı anda hem çok gülünç hem de çok sevimli görünüyor. Burnu, sümüklü gözleri ve tüylü saçları var. "Bayıldım buna."

Erkeksi bir homurtu çıkarıyor. "Seni memnun ettiğime sevindim." "Beni düşünmen çok hoş," diye itiraf ediyorum. Sonsuza kadar

Diğerleri tarafından faydalı şeyler yağmuruna tutuldum, ama ilk kez biri bana tamamen anlamsız bir şey vermeyi düşündü. Ve bir evcil hayvan gerçekten de

Bu ayarı sevdim, ama gerçekten sevdim ve Salukh'un bu kadar düşünceli olmasına bayıldım. "Teşekkür ederim."

Bakışları benimkileri yakıyor. "Sözlerin üzerine düşünüyordum, Tee-fah-nee."

Titriyorum. Adımı söyleme şekli bana her heceyi zihinsel olarak okşadığını düşündürüyor ve bu bana çoktan gittiğini düşündüğüm şeyleri hissettiriyor.

Öne doğru bir adım atıyor ve bana dokunmuyor, ancak aynı boyda olsaydık yüzlerimiz neredeyse birbirine değecek kadar yakın. Bu haliyle, geniş, kadifemsi mavi göğüs kaslarına bakıyorum. Kucağımdaki bebek dvisti yeleğindeki bir parça saçağı koparıp çiğnemeye başlıyor.

Her zaman var olan buza rağmen aniden kızarmış ve aşırı ısınmış hissediyorum. "Benim sözlerim mi?"

"Kürkler içinde pratik yapmak istiyorsun." Yoğun bakışları beni yerime mıhlıyor. "Birlikte pratik yaptığın erkek olmak istiyorum."

Gözlerim açıldı. O... o benim önerdiğim şeyi mi yapmak istiyor? "Rezonans beklediğini sanıyordum?"

"Fikrimi değiştirdim. Seni memnun etmek istiyorum."

Bu cesur sözler karşısında yanaklarımın ısındığını hissediyorum. "Vay canına. Çok nazıksın. Ama gerçekten yapmak zorunda değilsin-"

"Hata yapma, Tee-fah-nee. Bu benim kararım. Sana dokunmanın ne kadar güzel olacağını saatlerce düşündüm ve seni zevkten çılgınlık attırmak için sabırsızlanıyorum korku yerine."

Buradaki tüm erkekler kürklerine aldıkları kadınlarla bu kadar ileri mi konuşuyorlardı? Tüm insan kadınların etrafta hülyalı ifadelerle dolaşmasına şaşmamalı. Kendimi yelpazeleme ve kıpır kıpır bebek dvisti'yi kollarımda sallama dürtüsüne direniyorum. "Yani... şimdi mi?"

Kaşları birbirine yaklaşıyor. "Şimdi mi?"

"Şimdi mi pratik yapmak istiyorsun?" Sormak zorunda kaldığım için bile aptal gibi hissediyorum.

Yüzünde bir farkındalık beliriyor ve yakışıklı yüz hatlarını yavaş, yıkıcı bir sırtış kaplıyor. "Çok heveslisin."

"Ben, ne? Hayır, hayır! Ben sadece-" diye kestirip attım, telaşlanmışım. "Ne var biliyor musun? Boş ver. Bu konuyu açtım çünkü sen buradasın, ben buradayım ve-"

"Ve sen de heveslisin," diye araya giriyor tekrar, memnun görünüyor. "Bu iyi bir şey. Birlikte çok zorlanacağız, Tee-fah-

nee."

Tanrım, bu adamın ağzına bak. "Sen öyle diyorsan," diye cevap veriyorum belli belirsiz.

"Bugün iyi değil," diyor.

"Değil mi?" Neden garip bir şekilde hayal kırıklığına uğramış hissediyorum? "Bakman gereken bir kitin var," dedi ve bir parça

Isıran küçük dvisti'nin ağzından deri saçakları çıkardı. "Karnı aç. Ve bunu annemin mağarasına götürmeliyim ki hazırlayabilir." Ayaklarının dibinde yatan leşi işaret ediyor.

"Ah. Elbette." Duh, Tiffany. Beynin nerede? Gerçi ben beynimin nerede olduğunu biliyorum. Hepsi, SENİN BU BÜYÜK ADAMLA SEKS YAPACAĞIN düşüncesine sarılmış durumda. Ve ben

Aynı anda hem dehşete düşmüş hem de merakla tahrik olmuşum.

"Sana zevk verebilmem için ne zaman buluşalım?"

Göz kırpıyorum. Bana mı bırakıyor? Bu işleri daha da zorlaştırıyor. Çünkü eğer senin için uygunsa öğlene kadar orgazm olabileceğimi söylemem gerekiyor. Orgazm olmam şartıyla tabii. Çıglık atarak kaçmamam şartıyla. Tamamen korkup kaçmamam şartıyla.

Bana yüklenmesi beni biraz korkutuyor. Olayları tamamen benim seçimim haline getiriyor. Bu, olan her şeyi benim istediğim anlamına geliyor. Bu elbette iyi bir şey ama aynı zamanda korkutucu. Ya çok kötüyse ve ben çıldırırsam? Ya hiç tahrik olamazsam? Geriliyorum ve Salukh'a bakıyorum.

Ağırlaşmış gözleriyle beni izliyor, yüzünde o vahşi, tüketen bakış.

Nedense bu adam için can sıkıntısının bir sorun olacağından şüpheliyim.

"Yarın sanırım? Özel bir yerde." Sevişme partilerimizi ana mağarada yapmak istemiyorum. Bu garip olurdu. "Açıkta olmayan, gidebileceğimiz bir yer var mı?" Bildiğim tek yer yakın ve

Pek çok kişinin uğrak yeri deri kürleme mağarasıdır ve buradaki pis koku cinsel ilişkiye pek de elverişli değildir.

"Buradan yaklaşık bir saatlik yürüyüş mesafesinde bir mağara biliyorum. Küçük ama ihtiyaçlarımızı karşılayacaktır. Kürk getireceğim." Ciddiyetle başını salladı. "Sıcak tutulmalısınız."

Artık geri adım atmanın bir yolu yok, değil mi? Bu koca adam bana bu kadar dikkatle bakarken ve beni memnun etmek için tüm bu planları yaparken olmaz. "Ne yaptığımızı kimseye söylemek istemiyorum, tamam mı?"

Kaşları aşağı doğru çekildi. "Seni memnun ettiğimi bilmelerini istemiyor musun?"

Başımı sallıyorum. "Benim halkım arasında, birini eğlenmek için kürklerine götürmek... özeldir." Sa-khui'lerin bizim gibi olmadığını duymuştum, bekârlar arasında kürkle dolaşmak Çiftleşmemiş kadınlar önemli değil ama bekâr kadınlar çok az ve ben o yapıda değilim. Ayrıca, her hareketimi izleyen dört erkek daha var ve içlerinden birinin çıldırmasını ya da aşırı sahiplenici olmasını istemiyorum. Bu kötü olur. "Biri sorarsa, ot toplamaya gidiyoruz, tamam mı? Bu bizim parolamız olabilir."

"Coad-werd," diye tekrarlıyor. "Bunun ne olduğunu bilmiyorum."

"Bu kullandığın gizli bir terim. Yani seninle ot toplamaya gitmek istediğimi söylediğimde...."

Farkına varır. "Zevk almak istiyorsun."

Tüm bu 'zevk' konuşmaları beni çok telaşlandırıyor. "Tabii. Bununla devam edeceğiz."

"Bilmem gereken başka insan gelenekleri var mı? Diğer kohadlar?"

Prezervatifler var ama rezonansa girmezsek beni hamile bırakamaz, o yüzden bunun bir önemi yok. Ve bu gezegende benim bildiğim hiçbir şey kayganlaştırıcı - ve rahatça sokabileceğim bir şey değil. Nasıl olsa adı anılmayan yerler. "Aklıma hiçbir şey gelmiyor."

Ciddiyetle başını sallıyor, gözleri hâlâ beni yutuyor. "Kürkleri bu gece getireceğim, böylece kimse onları neden bitki toplama gezisi için getirdiğimizi sorgulamayacak."

"İyi fikir." Kolundaki bir parça kanı siliyorum ve sonra uzanıp adama dokunduğum için kendimi tuhaf hissediyorum. "Muhtemelen sen de yıkanmalısın."

Başını sallayarak onaylıyor. "Bitki toplama hazırlığının bir parçası olacak."

"Harika." Mağarayı işaret ediyorum. "Muhtemelen geri dönmeliyim." Kollarımdaki şey kıpırdanıyor, kaçmaya çalışıyor.

"Ben de öyle yapacağım." Bana tekrar başını sallıyor. "O zaman, yarın?" "Yarın." Tekrar kızardığımı hissediyorum. Yarın her şey değişecek.

Yarınki sevişme seansında dikkatimi dağıtmak için bebek dvisti'ye sahip olmam iyi bir şey. Çok gerginim ama kabilenin yeni evcil hayvanıma verdiği tepki, Salukh'u düşünmek için fazla zamanım olmadığı anlamına geliyor. Farli

tamamen büyüldü. Annesini dehşete düşürerek bir tane istediğini söylemesi sadece beş dakika sürer.

Diğer sa-khui'ler neden bir tanesini saklamak istediğime şaşırıyorlar.

Taliplerim mi? Rakip bile olmayan birinden böyle büyük bir hediye aldığım için memnun değiller. Bütün gece ateşin başında oturup mırıldanıyorlar, bana mutsuz bakışlar fırlatıyorlar,

Salukh'unkini de. Salukh ise bu acı fısıltılardan tamamen habersiz, ben de onları duymazdan geliyorum. Haeden bebek dvisti'me şöyle bir bakıyor, Salukh'a tiksiniş bir bakış fırlatıyor ve sonra kendi mağarasına yöneliyor. Her şey çok garip.

Kırbaçlanmış ağaç dallarından, eski mahremiyet perdelerinden ve biraz ipten kaba bir kapı yaparken Josie bana "Çok sevimli," diyor. Kabile mağarasının arkasında kullanılmayan küçük bir mağara var ve burası küçük dvisti'nin ağılı olarak hizmet verecek. "Yine de biraz ısırgan."

"Bu yüzden ona Chompy diyorum. Ya da kız. Kız mı erkek mi olduğunu anlayamıyorum." Chompy'nin çok fazla tüyü var ve kıpır kıpır.

alt takımını kontrol etmek benim için çok fazla, bu yüzden cinsiyetsiz güzel bir isimle gidiyoruz. Chompy de ısırdı Beni üç kez, Josie'yi iki kez ve Farli'yi bir kez. O gerçekten de çiğneyici.

Küçük dvisti, biz kapıyı emniyete alırken ahırının etrafında zıplıyor, her şeyi kokluyor ve sonra bir şeylerle test ediyor.

Ağızından birkaç ısırık alıyor. Onun için yere serdiğim deri battaniyeleri, Farli'nin bütün öğleden sonra topladığı bir avuç ince yaprağı ve temas ettiği her şeyi ısıyor.

"Bununla ne yapacaksın?" Josie soruyor. Parmaklarını cılız kapının üzerinden uzatıyor ve Chompy tırıs tırıs geliyor, parmaklarını yalıyor ve sonra üzgün bir meleme sesi çıkarıyor. "Sanırım acıktı."

"Onu evcilleştirmek, sanırım. Bir at oldukça faydalı olabilir."

"O daha çok çoban köpeği ile melezlenmiş bir geyiğe benziyor."

Josie düşünceli bir şekilde söylüyor. Bana bakıyor. "Haeden bu konuda çok kızgındı."

"Kızgın olabilir. Umurumda değil. Senin de umurunda olmamalı."

"Bilmiyorum," diyor çabucak. "Sadece kimseyi üzmemek istemediğini biliyorum."

Haklı ama nedense Haeden'in öfkesi beni rahatsız etmiyor. Birincisi, o her zaman huysuzun tekiydi ve Chompy'nin ortaya çıkışı da bunu değiştirmede. Ayrıca Haeden bana karşı en ufak bir ilgi göstermedi, bu yüzden kendimi güvende hissediyorum.

onun etrafında. Ben de Salukh'a güveniyorum. Diğerlerini kötü davranmaya teşvik edeceğini düşünseydi bana hediye olarak küçük dvisti'yi vermezdi.

Ateşe bakıyorum, Salukh babası Borran ve yaşlı Vadren'in arasında oturuyor. Elllerinde mızrak uçları var ve boş boş sohbet ederken onları bileyliyorlar. Salukh'un bakışları mızraklarında değil, benim üzerimde. Şu anda bile beni yoğun, ışıltılı bakışlarla izliyor.

Gözler. Titriyorum ve minik hayvanıma dönüyorum. "Onu beslemeliyim."

Salukh'un odaklanmış dikkatinin beni tedirgin ettiği gerçeğinden uzaklaştıracak herhangi bir şey.

Dvisti, evimiz dediğimiz dağların arasındaki çoğunlukla çorak tepelerde ve vadilerde yetismeyi başaran ince, sert bitkileri otluyor. Yine de ben bir çiftlikte büyüdüm ve taylar ve buzağılar gibi yavru otlayıcıların, anneleri olmadığında sıcak bir püre ile beslenebileceğini biliyorum. Patates olmayanlardan birini eziyorum ve yapışkan bir macun haline gelene kadar su ekliyorum. Bunu su taşımak için kullanılan bir keseye doldurup ucunu kesiyorum ve Farli ben onu beslerken Chompy'yi benim için tutuyor. Biraz zaman alıyor ama ona biraz yemek yediriyoruz ve bir kez beslendikten sonra ahırına döndüğünde çok daha sakin oluyor.

Yine de onu izlemekten ve Salukh'u düşünmekten yorgun düştüm. Farli, küçük dvisti'ye göz kulak olabilmek için kürklerini ağılın önüne koymak istediğinde, ben memnuniyetle kabul ediyorum. Kendi yatağıma girip biraz uyumaya hazırım.

Ama bunu yaparken bile Salukh'u ve yarının ne getireceğini düşünmeye devam ediyorum. Ona karşı çıldıracağımdan korkuyorum. Sadece öpüşme düşüncesi bile beni aşırı heyecanlandırıyor ve gözlerimi kapattığımda neredeyse

Pürüzlü, çakıllı turuncu tenimin benimkine değdiğini hayal ediyorum. Ürperiyorum, midem bulanıyor. Anılar gitmiyor ve keşke gitse.

Özgür olmak için her şeyimi verirdim.

SALUKH

Tee-fah-nee sabah mağarasından çıktığında gözleri boş ve mutsuz. Koyu lekeler kötü bir gece uykusundan bahsediyor ve fikrini değiştirip değiştirmeyeceğini merak ediyorum. Ben de kötü bir uyku çektim ama bunun nedeni sabah ona dokunabilme düşüncesiyle bütün gece sikimin kalkmış olmasıydı. Haeden'in horlaması bile beni onun ve yumuşak teninin, kıvrımlı vücudunun düşüncelerinden uzaklaştıramadı.

Ama bana fikrini değiştirdiğini söylemeye gelmiyor. Bana hafifçe gülümsüyor, küçük dvisti'sini kontrol ediyor ve sanki başka bir günmüş gibi mağarada dolaşıyor. Onu göz ucuyla izliyorum ve daha fazla dayanamadığımda ona yaklaşıyorum. Dvisti'nin mağarasının yanında, Farli'yle usulca konuşuyor. Farli insan dilini konuşmuyor ama yeterince iyi anlaşıyorlar ve Farli'nin bu küçük yaratıktan etkilendiği çok açık.

Tee-fah-nee bana bakıyor ve zayıf, yorgun bir gülümseme veriyor. "Biz ot toplamaya giderken Farli benim için Chompy'ye göz kulak olacak."

"İyi misin?" İyi görünmüyor.

"Sadece kötü rüyalar, hepsi bu." Gülümsemesi gözlerine ulaşmıyor. "Ben iyiyim."

"O zaman seninle ot toplamak için sabırsızlanıyorum," diyorum ona.

Yavaşça. Sahtelik dilimde tuhaf bir his uyandırıyor, ama eğer böyle adlandırmak istiyorsa, öyle olsun.

Farli ellerini kavuşturup bana ve Tee-fah-nee'ye bir ileri bir geri bakıyor. "Daha fazla dvisti yakalayacak mısınız? Kitler?"

"Hayır," diyorum ona nazikçe. "Daha fazlasını talep etmeden önce bunun hayatta kalıp kalmadığını görmeliyiz. Tee-fah-nee ve ben ot toplamaya gidiyoruz."

Farli'nin genç yüzü şaşkınlıkla dolu. "Ot mu toplayacaksın? Ama sen bir avcısın."

"Bugün ben bir bitki toplayıcısıyım," diyorum ona. "Tee-fah-nee için yaratığa göz kulak olur musun?"

Mutlu bir şekilde başını sallıyor. "Artık beni ısırıyor. Bu iyiye işaret."

"Siz ikiniz ne diyorsunuz?" Tee-fah-nee soruyor.

Onun diline geçiyorum. "Farli bitki toplama işimizde bize başarılar diliyor ve yaratığınızı izlemekten heyecan duyuyor."

Farli'ye gülümsüyor ve mağarasına doğru ilerliyor. "Pelerinimi alayım." Bir süre sonra geri döner ve tepeden tırnağa sıcak kürkler içinde. "Ben hazırım."

"Gün çok geç olmadan gidelim." Farli'ye bakmak için dönüyorum ama kaşlarını çatmış bize bakıyor. "Ne oldu?"

"Bitki sepetleriniz mi?" Farli soruyor. "Onlara ihtiyacın yok mu?"

Ah. Tee-fah-nee'ye dönüyorum. "Farli bitki sepetlerinizin nerede olduğunu bilmek istiyor."

"Ah!" Yüzü o büyüleyici insan kızarmalarından biriyle kararıyor ve mağarasına geri kaçıyor. Bir süre sonra elinde iki sepetle çıkageldi ve birini elime tutuşturdu. "Çok utandım."

"Utanma," diyorum ona. "Aklın başka yerde."

"Bunu tekrar söyleyebilirsin," diye mırıldanıyor. "Aklın başka yerde," diye tekrarlıyorum itaatkârca. Sadece iç geçiriyor. "Lafın gelişi."

Kelimeler bana hiçbir anlam ifade etmiyor. Ona meraklı bir bakış attım ve o da elini sallayarak bir şey olmadığını belirtti. Tamam o zaman. Elimde sepet, onunla birlikte mağaradan çıkıyorum.

Aklımdaki mağaraya ulaşmak bir sa-khui için kısa bir yürüyüş; adımlarımız uzun ve karla çok iyi başa çıkıyoruz. Ama insan yoldaşım için daha uzun sürüyor. Tee- fah-nee'nin adımları kısa ve daha derin karla mücadele ediyor, her adımda batıyor. Adımlarımı yavaşlatıyorum ki ayak uydurabilir, ama ben bunun kötü bir seçim olduğundan endişeleniyorum.

Mağaralara daha yakın bir yer seçmeli miydim? Benimle ağız çiftleşmesi yapmak için çok yorgun olmasını istemiyorum. Ama yürüyüşten şikâyet etmiyor ve ben de memnun oluyorum; görüldüğünden daha güçlü.

Mağara ağzı az ileride beliriyor ve Tee-fah-nee'ye işaret ediyorum. "Dün öğleden sonra kürk getirdim, böylece rahat edeceğiz. Gidip bekleyen leş yiyiciler olmadığından emin olayım."

"Çöpçüler mi?" diye soruyor, sesi temkinli. Ağır kürk pelerinini vücuduna daha sıkı sarıyor.

"Metlaklar bazen av mağaralarımızda saklanırlar. Köşeye sıkıştıklarında tehlikelidirler." Genellikle yok ederler çünkü sa-khui'nin kokusundan hoşlanmazlar. "Burada bekleyin."

Başını sallıyor ve sepetimi elimden alıyor. I
Kemik bıçaklarımdan birini kınından çıkardım ve mağaraya
yaklaştım. İçeride her şey yolunda, getirdiğim kürkler
bozulmamış ve ona ilerlemesini işaret ediyorum. Tee-fah-
nee mağaraya giriyor ve benim yaptığım gibi eğilerek
girmesine gerek kalmayacak kadar küçük. "Küçükmüş,"
diyor sesinde şaşkınlıkla.

Homurdanarak onaylıyorum. "Avcılar için barınak olarak
kullanmak için çok küçük ve ana mağaralara çok yakın. Ama
ihtiyaçlarımız için mükemmel." Işık girişten içeri süzülüyor
ve görebilmek için yeterli oluyor. Gece burada
olmayacağımız için yanıma mum ya da ateş yakacak bir şey
almadım. Mağara bu tür şeyler için yeterince sıcak değil ve
Tee-fah-nee için de güvenli değil.

Sepetlerini girişin yanına bırakıyor ve ilerlemiyor. O
zaman gergin.

Onu rahat ettirmeliyim. Kendi pelerinimi çıkarıp bir kenara
atıyorum, artık rüzgârdan uzakta olduğum için çok sıcak.
Sonra kürkleri yayarak onun için güzel, rahat bir yuva
oluşturuyorum. Onlara işaret ediyorum. "Oturur musunuz?"

Gözleri kocaman ama bakıyor. Küçük insan ellerini
kucağında kavuşturuyor ve sanki benden başka bir yere
bakmak istiyormuş gibi etrafına bakınıyor. Gergin. Ben de
öyleyim. İstiyorum ki
Bunu doğru yapmak için. Onu zevkle doldurmak ve onu
incitenlerle ilgili anılarını yok etmek istiyorum.

"İnsanların çiftleşme geleneklerine aşina değilim," diyorum
ona.

İnce deri yeleğimin zar zor örttüğü göğsümü
ovuşturuyorum. "Yine de senin için yıkadım."

Küçük, gergin bir kahkaha atıyor. "Bu da bir başlangıç."

"Sırada ne var?" Çok hevesli olmamaya çalışıyorum... ve sanırım başarısız oluyorum.

"Şey," diyor usulca. "Muhtemelen öpüşüyorlardır."

"Ağız çiftleşmesi mi? Bu nasıl çalışıyor?"

Ellerini büküyor. "Şey, ağızlarımızı birleştiririz ve birbirimize zevk vermek için dillerimizi ve dudaklarımızı kullanırız.

Gerçekten bir kural kitabı

yok." "Ruhl-bookh?"

"Bir dizi standart," diye düzeltiyor. "Çoğunlukla içgüdülerinize göre hareket ediyorsunuz."

Denemek için sabırsızlanıyorum. Tee-fah-nee'nin tadını ağızımda, dilimde istiyorum. Onun daha küçük olduğu düşüncesi

Dilinin benimkine sürtünmesi sikimi acıtıyor. Buna evet demek için neden bunca gün bekledim? Onu yakalayıp kürklerin içinde tutmamak için kendimi zor tutuyorum. ve onu olduğu gibi sahipleniyor. "O zaman dilini ağızıma sokmak ister misin?"

Bana göz kırpmıyor. "Sanırım bir şans vermeliyiz." Ama hevesli görünmüyor. Korkmuş görünüyor.

Öne doğru oturuyorum ve o geri çekiliyor. "Yapmak zorunda değiliz-" "Hayır," diye ağızından kaçırdı. "Bu benim fikrimdi ve denemeliyiz

" Ama yine ellerini sıkıyor ve korkmuş görünüyor.

Kalbim sıkışıyor. Her şey yanlış gidiyor. Hevesli olmayacağını biliyordum, ama sanki ben göğsüne bir mızrak sapladı. Üzerindeki ağır kürklerden bazılarını silkip benimkilerin yanına atarken kıpırdamadan duruyorum. Üzerinde baldırlarına kadar inen ve kenarları beyaz kürkle süslenmiş sade bir deri elbise var.

ve altına tayt giyiyor. Kürklerini çıkardıktan sonra bile vücudu tepeden tırnağa örtülü ve açıkta kalan yumuşak tenini göremiyorum. Ama korkmuş olsa bile Tee-fah-nee çok güzel. Hareketleri zarif ve ellerim kıvrıcık saçlarına gömülmek için kaşınıyor.

Bana yaklaşıyor ve bir elini göğsüme koyuyor. Kürklerin içinde yanıma oturuyor ve onu tutup kucağıma çekmemek, göğsüme bastırıp yakınımnda tutmamak için tüm gücümü harcıyorum. Bunun yerine, istemeden ona dokunmamak için ellerimi yanlarıma indiriyorum. Bunun kötü bir fikir olduğunu düşünüyorum, özellikle de şu anda. Kucağıma cesurca oturup kalçalarını sikime doğru iterken bile küçük formunun bana karşı titrediğini hissedebiliyorum.

"Birimizin burada olduğu için heyecanlı olduğunu söyleyebilirim," diye nefes alıyor. Sanırım komik olmaya çalışıyor ama sadece nefessiz ve titrek çıkıyor.

"Kendimi kontrol edeceğim," diyorum ona. "Merak etmeyin."

"Yapacağını biliyorum." Ama buna kendisi de inanıyor gibi görünmüyor. Elleri yeleğimin üzerinde geziniyor ve hâlâ gözlerimin içine bakmıyor. "Başlayacağım."

Sessizce bekliyorum. Neredeyse nefes almaya cesaret edemiyorum, çünkü

Ani bir hareket yaparsam gitmiş olacağından korkuyor, dehşete kapılıyor.

Birkaç derin nefes alıyor. Bakışları yüzüme kayıyor ve sonra çenemin yanlarından tutup yüzümü kendine çekiyor. Dudakları dudaklarıma çarpıyor. Şaşırdım.

Kıpırdamıyor ve dilinin ağzımın sıkı dikişine sürtündüğünü hissediyorum.

Ve ben kayboldum.

Altıncı Bölüm

SALUKH

Dilinin içeri kaymasına izin vermek için ağzımı açıyorum ve dil benimkine değiyor. Pürüzsüz ve ipeksi, tıpkı teni gibi ve inliyorum. Bu his hayal ettiğim hiçbir şeye benzemiyordu. Gözlerim her şeyin harikasıyla yakın. Ağırılığı sikimin üzerindeydi ve dilinin sikime değme hissiyle birleşince Ağız mı? Hayatımın geri kalanında bu an için sikimi okşayacağım.

Ağız benimkine doğru hareket ediyor ve dili derinlere iniyor. Vücudu benimkine baskı yapıyor ve ben karşı koyamıyorum.

Ona dokunmak. Kollarından tuttum ve ağzımı onunkiyle birleştirebilmek için onu tuttum. Hayalini kurduğum şey buydu. Şimdi, ben khui'min talebi. Şimdi rezonansa gir. Onu bizim olarak sahiplenin.

Kollarımda kaskatı kesiliyor ve geriye doğru sarsılıyor. "Hayır!" Elleri çılgınca tenimi tırmalıyor ve çaresizce kaçmaya çalışıyor.

Onu serbest bıraktım, şiddetli tepkisi karşısında şok

oldum. İstedigim hiç de bu değildi. Ben... Ben onun zevk aldığıni sanıyordum.

Öyleydim.

Tee-fah-nee ellerimi üzerinden atıyor ve kollarını kendine doluyor, kamburlaşıyor ve titriyor.

Ona dokunmak ve onu rahatlatmak istiyorum ama buna cesaret edemiyorum. "Ben... Ben istemedim-"

"Sen değilsin," diyor ve yüzünü göremesem de sesindeki gözyaşlarını duyabiliyorum. Muhteşem saçlarının ardına saklanmış. "Benim. Hepsi benim. Kırıldım."

"Sen mükemmelsin," diyorum ona, sesim hayal kırıklığı ve onun için duyduğum ıstırapla boğuklaşıyor. Eşim acı çekiyor ve ben bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum. Hiç bu kadar çaresiz, bu kadar umutsuz hissetmemiştim. Birkaç dakika önce khui'me onu sahiplenmesi için yalvarıyordum. Şimdi sessiz olduğu için rahatladım. Şimdi onun çağrısına boyun eğmek, diğerlerinin ondan aldığından daha kısa bir şey olmazdı.

Tee-fah-nee vermedikçe asla almayacağım.

"Tüm bunlardan sonra hâlâ mükemmel olduğumu mu düşünüyorsun?" Bana bakıyor ve gözyaşları güzel yanaklarından aşağı süzülüyor. Onları fırçalayıp uzaklaştırmak istiyorum ama ellerim yanlarımda kalıyor.

Başımı sallıyorum. Onun hakkında nasıl daha az düşünebilirim? O nasıl böyle düşünebilir? "Hiçbir şey fikrimi değiştiremeyecek. Sadece denediğin için güçlüsün. Sen olduğun gibi mükemmelsin."

Yüzü buruşuyor ve kendini tekrar kucağıma atıyor, kolları boynuma dolanıyor. Başını

boynuma gömölüyor ve bana karşı acı acı hıçkırıyor.

Ben de izin verdim.

Her şey çok yanlış gitti. Bunun için çok hevesliydim ama şimdi pişmanlıktan başka bir şey hissetmiyorum. Zavallı Tee-fah-nee'm. Beni hayal kırıklığına uğrattığı için endişeleniyor ve tek hissettiğim ona izinsiz dokunanlara, şifacıya götüremeyeceğim bu zihinsel yaraları ona verenlere duyduğum öfke. Bu yüzden

Ağlıyor ve ben de bebek bir metlak gibi bana sarılmasına izin veriyorum. Ona dokunmamaya dikkat ediyorum, çünkü onu tekrar kızdırmak istemiyorum. Ağlaması göğsümü ağrıtıyor. Keşke bunu onun için düzeltebilseydim.

Elleri saçlarıma gömölüyor ve gözyaşlarıyla boynumu ıslatıyor. Botları bacaklarıma batıyor ama hareket etmiyorum çünkü onu korkutmak istemiyorum. Bir bıçak çıkarabilir ve

bağırsaklarıma soksa tek bir kasımı bile esnetirdim. Şu anda istismara açık biriyim.

Ben tamamen onunum.

Tee-fah-nee'nin hıçkırıkları yumuşak hıçkırıklara dönüşüyor ve hâlâ bana sokuluyor. Kırılgan bedeninin benimkine karşı titrediğini hissediyorum ve ellerim onu kucaklama ve rahatlatma ihtiyacıyla seğiriyor. "Sana dokunabilir miyim?" Sesim kısık ve boğuk bir şekilde soruyorum. "Sadece rahatlatmak için mi?"

Omzuma doğru başını salladığını hissediyorum.

Yavaşça, bir elimi sırtının ortasına doğru kaydırıyorum. Bana karşı sertleşiyor ama ben başka bir hamle yapmayınca yavaş yavaş gevşiyor. Vücudu tekrar benimkine yaslanıyor ve ben sadece ona sarılıyorum. Ona bu şekilde dokunmak, sıcaklığını benimkine karşı hissetmek bile büyük bir zevk. Bu ana kadar ona ne kadar aç olduğumu fark etmemiştim. Onun yanında olmamak ruhum için açlık gibi bir şey.

Titremesi yavaşladığında, elimi sırtında aşağı yukarı gezdiriyor, bir yavru kediyi okşar gibi okşuyorum. Küçük kız kardeşim Farli'yi daha küçücük, ciyaklayan bir yavruyken kucağıma almıştım. Nazik bir dokunuşla nasıl rahatlatacağımı biliyorum, yine de bana izin verseydi Tee-fah-nee için çok daha fazlasını yapardım. Elim sırtında aşağı yukarı kayıyor ve hafifçe ovuşturuyor. Güvendesin, diyorum ona söze gerek duymadan. Bir daha kimse sana zarar veremeyecek.

Sonunda gözyaşları omzumu ıslatmayı bırakıyor. Küçük bir iç geçiriyor ve yanağının tenime değdiğini hissediyorum. "Özür dilerim, Salukh."

"Üzülecek bir şey yok, tatlım." Sırtını yavaşça okşuyorum, paniklemesini önlemek için hareketlerim eşit ve kolay. Şimdilik, ona dokunmama izin vermesi yeterince zevk veriyor. "Korkun zamanla kaybolacak. Ben sabırlı bir erkeğim ve beklemekten memnunum."

Küçük, hıçkırıklı bir kahkaha atıyor. "Çoğu erkek böyle bir şey söylemez."

"Çoğu aptaldır." Bulunduğum yerden memnunum. Yürek parçalayan ağlamasını durdurdu, vücudu sıcak.

Başımı eğersem saçlarının kokusunu içime çekebiliyorum. Gerçekten, bu fırsata sahip olduğum için yaşayan en şanslı erkekmişim gibi hissediyorum.

Tee-fah-nee yine iç çekiyor ve kalkmak için hiçbir hareket yapmıyor. Onu kucağıma almaktan memnunum ve nefes alış veriş düzleştiğinde göğsümde yorgun bir uykuya daldığını fark ediyorum. Endişesi ve gözyaşlarıyla kendini yıpratmış.

Her ne kadar bugün istediğim gibi geçmemiş olsa da, müstakbel eşimin benim yanımda uykuya dalacak kadar rahat hissetmesinden memnunum. Bu da bir şeydir. Çok değil, ama bir şey.

TIFFANY

Sıcaklık etrafımı sarıyor. Üzerinde yattığım battaniye yanağıma yumuşak geliyor ama altı pütürlü ve sert. Yine de hareket etmek istemiyorum, çünkü bu gezegene indiğimden beri ilk kez korunduğumu hissediyorum. Büyük, sıcak bir battaniyenin bana bunu yapması garip. Kayarken bile gözlerimi kapalı tutuyorum, lezzetli uykuya geri dönmeye kararlıyım.

Ama bacaklarımın arasında sert bir şey hissediyorum.

Sonra nerede olduğumu hatırladım. Josie ile paylaştığım mağaradaki kürk yuvamda değilim. İsimsiz küçük bir mağaradayım.

Diğerlerinden uzaklaştım ve Salukh'a sarıldım.

Düzeltiyorum: Bana dokunduğunda ağladıktan sonra Salukh'a sarılıyorum.

Tanrım, tam bir pisliğim.

Berbat hissediyorum. Sayılır. Ayrıca kendimi çok gevşek ve Rahatlamıştım ve kalkmak istemiyordum. Hâlâ korunduğumu hissediyorum ve onun büyük eli sırtımda, yavaşça ovuşturuyor. Ne kadar zamandır baygın olduğumu bilmiyorum ama uzun zamandır ilk kez bu kadar iyi uyudum. Hiç rüya görmedim. Sıfır. Çok rahatladım.

Tam aletin üstüne oturuyorum.

"Kalkmalı mıyım?" Ona soruyorum. Üzerine çıktığımda ereksiyon halini fark etmemek benim için çok zor.

"Nasıl istersen." Sırtımı okşamayı bırakmıyor. Başka bir şey yapmaya da çalışmıyor. Sanki sadece bana sarılmaktan memnunmuş gibi.

Bu... güzel. Gerçekten güzel. Ben de artık korkmuyorum. Sanki bir gecede biriken tüm endişe bir gözyaşı selinde patladı ve geriye sadece ben kaldım, kemiksiz ve memnun. "Rahatsız mısın?"

"Hayır. Seni burada seviyorum."

"Öpücük için gerçekten üzgünüm." Ellerimi yeleğine doğru kıvrıp ona doğru sokulurken bile zihinsel olarak irkiliyorum

Göğüs. Hissettiğim yumuşaklık mı? Bu onun giysisi değil, teni. Kadifemsi süet gibi hissettiriyor. Sa-khui'nin Bir ya da iki dokunuşla vücutlarında hafif bir tüy tabakası oluşur, ancak birinin vücudunu sıyırdığınızda farklı hissettirir. vücudunu onlara doğru bastırmak yerine elini kullanıyorsun. Daha fazla dokunmak ve dokusunu keşfetmek istiyorum ama yine çıldırmaktan korkuyorum. Dudağımı ısııyorum. "Bil diye söylüyorum, çoğu öpüşmenin sonu böyle bitmez."

Kıkırdıyor. "Ben de şüphelenmiştim." Kocaman bir eliyle sırtımı sıvazlıyor, tıpkı bir çocuğa yaptığı gibi. "Bana hiçbir şey açıklamak zorunda değilsin, Tee-fah-nee. Ben sadece mutluyum

günü birlikte geçirmeyi seçtiğin erkek olmak."

"Ben... senin için ağladım."

"Mmm. Duygusal davrandın. Kafanda birçok kötü anı var." Eli sırtımı okşamaya devam ediyor. "Onları susturmak için bir öğleden sonradan fazlası gerekecek."

Çok anlayışlı biri. Burada onunla birlikte olduğum için, her şeyden önce arkadaş olduğumuz için şanslıyım. Taushen ya da Hassen'in - ya da ürperten Bek'in - bu kadar anlayışlı olacağını sanmıyorum. Salukh'ta aciliyet hissi yok. Çaresizlik ya da onu kızdırırsam misilleme yapar endişesi yok. Onunla ilgili öyle bir şey var ki.

asla yapmazdı. Yoğun ama korumacı. Saldırmak onun tarzı değil. Onu bu kadar çok sevmemin bir nedeni daha.

İç çekiyorum. "Keşke bu kadar berbat olmasaydım."

"Halkım arasında bir değiş vardır," diye düşünüyor.

"Birçok şey dileyebiliriz, ama kar dilemek daha kolaydır. Karın gerçekleşme olasılığı daha yüksektir."

"Bana bir yeryüzü değişini hatırlattı: 'Bir elinde dilek, diğerinde bok, bak bakalım hangisi daha hızlı doluyor.'"

Göğsünden derin bir kahkaha yükseliyor ve o hareket ederken ben de ona doğru zıplıyorum. "Bu hoşuma gitti. Gerçi dvisti sıçsa o kadar da umurumda olmazdı. Bu beni saatlerce tezek toplamaktan kurtarırdı."

Göğsüne karşı gülümsüyorum. "Sen iyi bir adamsın, bunu biliyor musun Salukh?"

Sırtımı tekrar okşuyor.

Ona karşı gevşiyorum, hareket etmeye tam olarak hazır değilim. Eğer o değilse

kalkmam için ölüyor, bu anı değerlendireceğim. "Ne yapacağımı bilmiyorum," diye itiraf ediyorum. "Tekrar denemekten korkuyorum."

"O zaman bir daha denemeyiz."

"İhtiyacım varmış gibi hissediyorum." Hiç değilse kendi kafamı fethedebilirim. Sonsuza kadar korku içinde yaşayamam. "Yarın tekrar deneyebilir miyiz?"

"Tabii ki. İstedığınız kadar tekrar deneyebiliriz."

Yedinci Bölüm

TIFFANY

Sonraki hafta boyunca deniyoruz. Her gün 'ot toplamak' için buluşuyoruz ve mağaramıza gidiyoruz. Her seferinde öpüşmeye geçemiyorum. Uzun bir süre sadece sarılıyoruz ve dürüst olmak gerekirse... bu gerçekten hoşuma gidiyor.

Salukh asla talep etmez

ve mağaradaki zamanımız sadece 'dokun ve konuş' zamanına dönüştü. Ben aklıma gelen her şeyden bahsederken o da sırtımı okşuyor - evimde özlediğim şeyler, buz gezegeninde çiftçiliğe nasıl başlayacağıma dair fikirlerim ya da Chompy bugün ne ısırıdıysa. Son bir hafta içinde üç ayakkabı, kapısının yarısını ve ağılında önüne çıkan her şeyi yedi. Farli son bir haftadır

Ona göz kulak oluyor ve Salukh ile günün uzun saatlerini geçirdiğim için bana çok yardımcı oluyor.

Eğer diğer taliplerim fark ettiyse.

birlikte zaman geçirdiler, hiçbir şey söylemediler. Josie'nin tohumlarından daha fazlasını kazanmakla meşguller. Dün bir koşu yarışması vardı ve bir gün önce de onları

kabile için uzun ip kordonlarına dönüştürüyor. Şu ana kadar Taushen hâlâ önde gidiyor ama Hassen onun hemen arkasından geliyor. Adamlar

Son zamanlarda bana daha fazla yer veriyorlar, ama sanırım bunun nedeni Josie'nin bitmek bilmeyen yarışmalarıyla onları yoruyor olması. Bir noktada benden ödeme yapmamı talep edecekler. Josie'nin oyunu iki ucu keskin bir kılıç. Şimdilik onları sırtımdan uzak tutması harika ama bir noktada benden cevap isteyecekler ve ben de cevaplarım olduğundan emin değilim.

Verecek bir şeyim yok.

Ama şu anda buna odaklanamam. Ve bu endişeleri Salukh ile paylaşmıyorum. Aramızda yeterince şey var.

Şu anki gibi. Şu anda normalde yaptığımız gibi mağaramızda onun üstünde yatıyorum. Hâlâ her seferinde üstüne çıkıyorum, Çünkü tahrik olduğu gerçeğini zihinsel olarak kabul etmem gerektiğini hissediyorum. Ayrıca, kendimi onun üzerine bırakıp sırtımı ve kollarımı okşamasına izin vermek hoşuma gidiyor. Asla daha aşağılara uzanmıyor, popomu tutmuyor ya da beni başka bir şeye itmeye çalışmıyor. Her gün sadece uzun bir kucaklaşma seansı ve daha fazlası değil.

Garip bir şekilde, onları dört gözle beklemeye başladım. Onunla buluşmanın stresi yok oldu çünkü beni hiçbir şeye zorlamayacağını biliyorum. Bitmek tükenmek bilmeyen Mağaraların incelenmesi, Josie'nin sorgulayıcı bakışları ve Hem yaklaşmakta olan acımasız savaş hem de

ve Harlow kaya kesicisini tekrar çalıştırdığında ana mağaraya geri döneceğiz. İnsanların geri kalanını tekrar görmeyi dört gözle bekliyor olsam da

Ana mağaraya dönmek için sabırsızlanıyorum. Eğer düşünseydim

Güney mağarası insanlarla doluydu, hepimizi büyük ve gürültülü bir kabileye geri götürmek daha da fazla insanın ayak altında olması ve mahremiyetin birinci planda olması anlamına gelecek.

İri bir el boş boş sırtımı okşuyor. "Ne düşünüyorsun, Tee-fah-nee?"

Gülümsüyorum, büyük göğsüne yaslanırken gözlerim kapalı. Kalbinin düzenli atışını duyabiliyorum ve bunu dinlemeyi seviyorum. I

Beni yakın tutup okşadığı sürece saatlerce dinleyebilirdi.

"Kabilelerin tekrar bir araya gelmesiyle ilgili." Kemli ve ailesi, Vadren ve birkaç yaşlıyla birlikte bu sabah ayrıldı. Farli, Chompy konusunda bana yardım etmek için geride kaldı ve Salukh da kaldı elbette. "Hepimiz geri yığılacağız ve kalabalık olacak."

"Yine de kötü bir şey değil. Günün daha hızlı geçmesi için daha fazla el ve dost yüz."

"Yine de daha az yalnız zaman," diye belirtiyorum. "Ve hâlâ hedefime yaklaşabilmiş değiliz." Doğrulup ona bakıyorum, sıkıntılı. "Belki de öpüşmeyi tekrar denemeliyiz." Bunu söylerken bile tüm vücudum geriliyor ve soğuk terler döktüğümü hissediyorum.

"Korkunu hissedebiliyorum," diyor nazikçe ve cesaretlendirici bir şekilde kollarımı okşuyor. Geçen hafta onun dokunuşuna bağımlı hale geldim. Neden onunla kucaklaşma düşüncesini seviyorum ama öpüşmeyi düşündüğüm anda kendimi kapatıyorum? "Ne? seni daha az korkutur mu?"

Düşünerek ona belli belirsiz bir gülümseme veriyorum. "Bilmiyorum."

"Şimdiden büyük ilerleme kaydettiniz. Bu mağaraya ilk geldiğimiz zamanı düşün." Bir parmağını yanağımda gezdiriyor. "Şimdi sana dokunabiliyorum ve sen ağlamıyorsun."

Tanrım. Suçluluk duygusu içime işliyor. Ona karşı pek adil davranmıyorum, değil mi? "Keşke ilerleyebilseydik, ama dokunmak benim için zor."

"O zaman dokunmayacağız?"

Kaşlarımı çattım. "Ne demek istiyorsun?"

Şaşırmış görünüyor. "İnsanlar zevk için kendilerine dokunmazlar mı?"

Oh. Mastürbasyon. Yanaklarım yanıyor. "Yani... birbirimizin önünde mi?" Bu neden kulağa tamamen skandal gibi geliyor? Neden bu fikri hemen reddetmiyorum? Onun önünde kendime dokunma düşüncesi beni dehşete düşürüyor ama daha da büyük bir parçam onun ne yapacağını merak ediyor. Onu bunu yaparken görmek istemem kötü bir şey mi?

"Şey, bunu birçok kez özel olarak yaptım, ama tekrar

yaparsam size pek yardımcı olacağını sanmıyorum."

Dehşete kapılmış bir kıkırdama duyuyorum. Bu son derece tuhaf ve samimi bir konuşma. "Hayır, sanırım değil."

"İstersen bunu konuşabiliriz."

Dudağımı ısıyorum ve ne teklif ettiğini düşünüyorum. Müstehcen konuşmalar ve mastürbasyon. İlgimi çekti ve aynı zamanda korktum. Büyük bir adım gibi geliyor. Ve yine de, eğer hiç adım atmazsam, hiçbir yere gidemeyeceğim. Garip bir şekilde, öpüşmekten daha az samimi hissettiriyor. "İlk ben başlamak istemiyorum."

Yavaşça başını sallıyor ve gözlerindeki o yakıcı, yoğun bakış geri dönerek beni ürpertiyor. "O zaman ilk ben gideceğim. Hazır mısınız?"

Aman Tanrım. Hazır mıyım? Ona beklemesini, hazır olmadığımı söylemek istiyorum. Bunların hiçbirinden emin olmadığımı. Ama zaman kaçıyor. Hepimiz ana mağaraya geri döndüğümüz an, eskisi gibi birlikte kaçamayacağımızı biliyorum. Birileri peşimize düşecek. Taliplerim Josie'nin peşinden koşturduğu oyunlardan bıacak ve beni rahatsız etmeye geri dönecekler.

Salukh bana sabırlı bir bakış atıyor ve beni yavaşça kucağından indiriyor. "Sen orada otururken bunu yapamam."

Tabii ki. Kürklerin içine giriyorum ve bacaklarımı altıma sokuyorum, tamamen rahat bir şekilde. Ama bakıyorum. Elimde değil ama bakıyorum. Deri taytının belindeki bağa uzanıyor ve ağzım kuruyor. Benim için gösteri yapacak...

çünkü

beni rahatlatmaya yardımcı olabilir mi? Yoksa benim için gösteri yapmak istediği için mi?

Bu düşünce şaşırtıcı derecede iç gıcıklayıcı.

Ben şaşkın bir sessizlik içinde beklerken, pantolonunu çözmeyi bitiriyor ve aşağı iniyor. İç çamaşırı giymiyor. Şaşırmadım, çünkü sonsuz kış yerine güzel bir bahar günüymüş gibi giyinen sa-khui için yabancı bir kavram olduğundan eminim. Ve tabii ki hayatımda gördüğüm en büyük mavi çük ile göz hizasındayım. Kendime bakmamam gerektiğini söylüyorum ama kimi kandırıyorum ki? Bakıyorum. Çünkü lanet olsun, görülecek çok şey var. Kalçaları kocaman, güçlü.

Kalın ve nefis bir mavi tonu, ellerimi üzerinde gezdirmem için yalvarıyor. Sa-khui'lerde yaygın olan garip, kemikli çıkıntılar her bir kaslı uyluğun önünden aşağı doğru iniyor ve dizlerinde son buluyor. Pantolonunu çıkarırken güçlü baldırlarına bir göz atıyorum ve bakışlarım tekrar yukarı kayıyor.

Aletine dönelim, çünkü ben sadece insanım. Dürüst olmak gerekirse, insan sikinden oldukça farklı olmasına rağmen gerçekten harika bir sik. Görünüşe göre sa-khui'lerin derilerinde olduğu gibi siklerinde de aynı plakamsı çıkıntılar var ve adamın tepesinde kalın bir çıkıntı var. Taşakları ağır ve koyu renkli, kasıkları da insanlardan farklı olarak kılsız. Ama sikinin başı kalın ve derisi sadece

kadife gibi. Günümde birkaç sik gördüm ve bu muhtemelen en iyisi. Sünnetli değil ama bu ne kadar etkileyici büyüklükte ve kalınlıkta olduğunu değiştirmiyor. Vay, vay.

Küçük mağara aniden çok sıcak gelmeye başladı.

Bakışlarımı onun ekipmanlarından ayırıyorum ve Salukh, bana bir g-string ya da başka bir şeye sokmak için birkaç dolarım olması gerektiğini hissettiren şehvetli bir hareketle yeleğini omuzlarından çekerken yukarı bakıyorum. Adam hareket edebiliyor. Lanet olsun.

Tamamen çıplak kaldığında bana bakıyor. Uzun siyah saçları omzunun üzerinden sallanıyor ve yine zarif bir hareketle geriye savuruyor. Sonra ayaklarının dibindeki kürkleri gözden geçiriyor. "Oturmamı mı yoksa ayakta durmamı mı istersin?"

Neden bana soruyor? "Seni en çok ne rahat ettirirse."

Ellerini kalçalarına koyarak bir an düşünür. Tamamen ereksiyon halindeki sikinin vücudundan neredeyse müstehcen bir şekilde dışarı fırladığı gerçeği dikkat çekiyor. Ona bakmaktan kendimi alamıyorum. "Normalde otururum." Koca gövdesini aşağı katlayıp tekrar kürklerin içine oturuyor ve hemen bir eli sikine gidiyor. Parmaklarını tabanın etrafında kıvırıyor ve sonra beklentiyle bana bakıyor.

"Ne?" Koltuğumda rahatsız bir şekilde kıpırdanıyorum. Bu durumda kendimi dengesiz ve merak uyandırıcı bir şekilde savunmasız hissediyorum. Kötü değil. Sadece garip. Geçmişte, tecavüze uğramadan önce de seks yapmıştım. Lordum.

mastürbasyon yaptığımı biliyor. Kendimi güvende hissetmediğimden değil. Sadece garip bir şekilde nefessiz hissediyorum. Kalçalarımı birbirine kenetledim.

Çünkü nabzım onların arasında atmaya başladı. "Benden ne yapmamı istediğini söyle."

"Ben mi?" Kekeliyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"Bana ne yapmamı istediğinizi söylemenizi istiyorum. Nasıl Seni memnun etmek için kendime dokunmalıyım." Gözleri yine o vahşi yoğunluğuyla parılıyor ve bakışlarım yüzünden sikine doğru kayarken, üzerinde daha da fazla ön spermin boncuklandığını görüyorum

Sanki benimle konuşmak bile onu tahrik ediyormuş gibi.

"Neden seni yönlendirmemi istiyorsun?"

"Çünkü bu beni memnun ediyor," diyor, sesi künt. Ses tonunda daha önce olmayan bir törpü var ve ben onun Sanki izin almadan okşamamak için kendini zor tutuyormuş gibi, eli sikinin etrafında geriliyor. "Ve çünkü sadece sana zevk veren şeyleri yapacağımı anlamamı istiyorum.

Başka bir şey yok."

Aman Tanrım. Kollarımı kendime doladım ve ona baktım. Hareket etmiyor ve beklediğini fark ettiğimde sabırla beni bekliyor, siki elimde, kendimi güvende hissediyorum. Tüm kontrolü bana bırakıyor. Eğer dokunmak beni korkutuyorsa, o zaman dokunmak için başka yaramaz şeyler. Bana yardımcı olduğu sürece ne istersem yapmaya hazır.

Eminim bu onun için bir zorluk değildir.

Dilimle dudaklarımı ıslatıyorum ve konuşmaya başlıyorum, sonra duraklıyorum. Bakışlarının artık ağzımda olduğunu fark ediyorum. Sikine bakıyorum, eli sikinin tabanında sımsıkı duruyor. "Okşa

" diye fısıldıyorum, kendimi cesur hissederek. "Yavaşça."

Yumruk yaptığı elinin dayanılmaz bir yavaşlıkla aşağı yukarı hareket etmesi beni son derece tahrik ediyor. Bir kez pompalıyor,

Şafttan aşağı kaymadan önce kafasına geldiğinde bileğini hafifçe büküyor. Oh. Bu benim için büyüleyici. "Bunu tekrar yap."

"Hangi kısmı?" Sesi şehvetle kalınlaşmış.

"Hepsini." Tekrar yaparken izlemeden duramıyorum, büyük elini sikinin üzerinde sürüklüyor. Sanki o koca aletle doldurulmaya ihtiyacım varmış gibi içimde bir boşluk hissediyorum. Buna hazır değilim, ama bu durum beni cesaretlendiriyor.

Kendine dokunduğunu görünce tahrik olduğunu hissediyorum. Tekrar okşadığında ona "Başını sık," diyorum.

Yapıyor ve tahta daha fazla pre-cum boncuk izliyorum. Şimdi suları damlıyor ve eğilip yalamak için karşı konulmaz bir istek duyuyorum. Eminim tadı da kokusu gibi misk kokulu ve lezzetlidir ama kılımı bile kıpırdatmıyorum. Henüz yeterince cesur değilim. Bunun yerine ellerimi kavuşturup kalçalarımın arasına sokuyorum. Her tarafım seğiriyor,

ve mağara kesinlikle eskisinden daha sıcak. Belki de aşırı ısınan benimdir.

Salukh hareketlerine ara verdi ve bana bir tane daha verdi yoğun bir bakış. Daha fazla yönlendirme bekliyor. Erkekler otuzbir çekerken başka ne yapar bilmiyorum. Sadece aletlerini okşarlar, değil mi? Erkeklerin kadınlar gibi olmadığını ve çok fazla uyarıcıya ihtiyaç duymadıklarını biliyorum, ama önümde tüm bu görkemli erkekliğe sahip olmak ve sadece ona sahip olmak utanç verici görünüyor Birini çabucak çekip çıkarıyorum. Bu yüzden onun büyük bedenini tarıyorum ve neye dokunmak istediğimi, ellerimi nelerin üzerinde gezdirmek istediğimi düşünüyorum. Yumuşak, süet benzeri teni bana çekici geliyor. "Ellerinden birini göğsünden aşağı kaydırabilir misin?"

Kaşları birbirine çarpıyor ama başını sallıyor ve bir elini hızla önünde gezdiriyor.

"Yavaşça," diyorum ona ve sesimin ne kadar nefessiz çıktığına şaşıyorum. Dizlerimin üzerinde kayıyorum, kalçalarım tekrar birbirine kenetleniyor. "Sanki sana dokunuyormuşum gibi."

Gözleri öyle yoğun bir özlemle parlıyor ki nefesimi kesiyor. Henüz değil. Ama umarım yakında.

Bir elini göğüs kemiğine koyuyor ve sonra parmaklarını yavaşça göğsünde gezdiriyor, sert göğüs kaslarının üzerinde ve sonsuza kadar devam edecekmiş gibi görünen dalgalı altılı karın kaslarının üzerinde kayıyor, karnı dümdüz ve muhteşem.

"Meme uçların," diyorum ona ve karşılık olarak kendi meme uçlarımın sertleştiğini hissediyorum.

Salukh bir an tereddüt eder ve sonra parmaklarını pek de ilgilenmeden meme ucunun üzerinde gezdirir.

"Senin için yapmıyor mu?" Gülümseyerek soruyorum. Dokunduğumda tuhaf bir şekilde kafası karışmış gibi görünüyor.

"Burada pek bir şey hissetmiyorum," diyor bana. "Derim sert, tıpkı dizlerim gibi."

Oh. Öyle mi? Parmaklarım dokunup kendim öğrenmek için kaşınıyor, ama bugün değil. Bugün aramızda konuşulmamış bir sınır var. "O zaman mahmuzuna ne dersin?"

Bu onun gözlerinin yeniden parlamasına neden oluyor. Elini yavaşça karnından aşağıya doğru benim sevdiğim şekilde kaydırıyor ve ben izlerken küçük, boynuza benzer çıkıntıyı okşayıp çevreliyor. Georgie'nin bana bunun bir başparmak gibi olduğunu ve bir insan kızının tüm doğru noktalarına denk geldiğini söylediğini hatırlıyorum. Salukh için de ilginç bir şey gibi görünüyor. Tabanını daire içine alma şekli bana onun daha önce bu noktaya dokundu.

"Dokunmaya devam et," diyorum ona. "Diğer elinle de sikini okşa."

Sertçe nefes alıyor ve dediğimi yapıyor. Yavaş yerine, Durgun hareketler yapsa da, eli sikini sertçe kavırıyor ve sert bir vuruş yapıyor. Parmakları sert bir şekilde

ve diğler elinin mahmuzunu okşamasını izliyorum. Şimdi gerçekten kendini kaptırmış durumda ve ben de onu izlerken dudaklarımı yalıyorum.

Kesinlikle bir şeyler hissediyorum. Korku da değil. Azgın hissediyorum. Uzun zamandır ilk defa. Ve bu gerçekten iyi hissettiriyor.

"Seni düşünüyorum," diye homurdanıyor ve irkilen bakışlarım sikinden tekrar yüzüne yöneliyor. O odaklanmış bakışlarıyla beni izliyor, mavi gözleri şiddetiyle hipnotize ediyor. "Kendime dokunduğumda seni düşünüyorum. Başkalarını değil. Sadece seni."

Bir nefes çekiyorum. "Öyle mi?"

Yavaşça başını sallıyor ve çenesinin sıkılaşmasını izliyorum. Başını mağaranın kaya duvarına yaslıyor ve sikini daha da sert bir şekilde okşuyor. "Yumuşak tenini ve benimkinin altındaki küçük insan bedenini düşünüyorum. Seni sahiplenmeyi düşünüyorum. ve içine öyle derin batıyorum ki, amın beni bir yumruk gibi kavlıyor."

Tanrım, elimi taytımın ön kısmına sokup kendime dokunma dürtüsü her an daha da güçleniyor. "Müsait olan tek kişi ben olduğum için mi?"

"Çünkü sen Tee-fah-nee'sin," diyor, kalın bir sesle Adımın heceleri etrafında. İçimde bir sıcaklık dalgalanıyor ve aletin başını tekrar okşarken yaptığı o küçük bilek hareketini izliyorum. "Gülüştünü, tenini, saçlarını ve kokunu seviyorum. Seviyorum

uzaklaştığında kıcının görünüşü. Sikimin etrafında gerilmiş amının nasıl görüneceğini hayal etmek hoşuma gidiyor."

Küçük bir nefesim kaçıyor. Sözleri iğrenç ama... hoşuma gidiyor. Meme uçlarım inanılmaz derecede sertleşmiş, dokunulmak için yalvarıyor. Kendi nefes alışverişim hızlandı ve sikiyle uğraşan Salukh'a baktığımda onun da zor nefes aldığını görüyorum.

"Yakında gelecek misin?" Ben soruyorum, ve benim büyülenmiş

Bakışları tekrar sikine kayıyor. Şimdi eliyle öfkeyle çalışıyor, diğeri de mahmuzuna karşı alay ediyor ve daire çiziyor.

"Yapmamı istiyor musun?" diye soruyor, sesi kalın.

Başımı salladım. "Görmek istiyorum," diye fısıldıyorum. Boşalırken onu izlemek ve neye benzediğini görmek istiyorum. Yüzünü görmek istiyorum, çünkü boşalırken beni düşüneceğini biliyorum ve nedense bunu son derece çekici buluyorum.

Sadece arkadaş olduğumuzu sanıyordum. Ama arkadaşlar mastürbasyon yaparken diğer arkadaşlarını hayal etmezler, değil mi? İçimden bir ses bir noktada arkadaşlık sınırını aştığımızı söylüyor ve ben bunu fark etmedim bile.

Umurumda da değil. Salukh'un etrafında olmayı seviyorum. Ondan etkileniyorum. Gergin kaslarının üzerinde dalgalanan mavi, kadifemsi tenine ve boynuzlu kafasından omuzlarına dökülen kalın, kaba siyah saçlarına bakıyorum. Elllerinde öfkeyle pompaladığı büyük, kalın sikine

bakıyorum. Nasıl olur da

Tüm bunlardan etkilendin mi? O muhteşem, ham ve çoğu Dünya erkeğinin olmadığı şekilde erkeksi.

Nefesi dişlerinin arasından tıslıyor ve sonra Salukh boşalıyor. Vücudu kaskatı kesiliyor ve sikinin berrak, soluk menisinin ellerinin üzerine fışkırmasını ve göğsüne sıçramasını hayranlıkla izliyorum. Adımı inliyor ve sikini sağlamaya devam ederek tenine daha fazla meni ipi gönderiyor.

Oh, vay canına. Bu çok güzeldi. Tamamen büyülenmiş durumdayım ve o yavaşça sikine birkaç vuruş daha yapıp sonra bırakırken bile bakmaktan kendimi alamıyorum. Her tarafına boşalmıştı ve hafif bir ter tabakasıyla kaplıydı ama onu hiç bu kadar tatmin olmuş görmemiştim.

Ya da bana baktığı gibi tamamen sahiplenici.

Arkamdaki bir şeye başıyla işaret ediyor. "Şurada bir bez var. Onu bana ver de temizleneyim."

Oh. Tabii ya. Nedense bir kız öğrenci gibi kızarıyorum. Ona uzatıyorum ve yalamaya müsait karın kaslarından harcadığı parıltılı kalıntıları silerken soğukkanlı olmaya çalışıyorum. "Senin boşalman insan boşalmasından farklı görünüyor."

Şaşırmış görünüyor. "Öyle mi?"

"Daha ince," diye belirtiyorum, ama sanırım gevezelik ediyorum. "Daha sıvı. Önemli bir şey değil. Ben sadece merak ediyorum."

Homurdanıyor ve temizlenmeyi bitiriyor, sonra küçük havluyu bir kenara atıp o ateşli gözlerle bana bakıyor.

"Senin için çıplak kalayım mı?"

Başımı eğiyorum, merak ediyorum. Çıplak mı kalacaksın? Umursadığımdan değil elbette, sadece merak ediyorum... Ne için çıplak?

Soru yüzümden okunuyor olmalı. Şeytani bir gülümseme ağzını kavislendiriyor. "Şimdi senin sıran, Tee-fah-nee."

Sekizinci Bölüm

SALUKH

Hiç bu kadar iyi hissettiğimi sanmıyorum. Tee-fah-nee
Bu gün çok cesur ve büyük adımlar atıyoruz. Yakında ona dokunabilecek ve eşim olarak onu memnun edebileceğim, rezonans ya da değil. Bugün kendime dokundum ama o izlerken sanki bir bütünmüşüz gibi hissettim. Sikimi hiç bu kadar sert ovمامıştım ve hiç bu kadar boşalmamıştım.

Onun güzel

Boşalırken yüzüm büyülenmişti ve onun zevki için kendime dokunmamı emrederken kendimi gezegendeki en güçlü, en erkeksi adam gibi hissettim. Ve şimdi onun kendine dokunma zamanı.

Güzel ağzı bir balığın gibi açılıp kapanıyor. "Ben mi?"

"Evet, sen." Kendimi işaret ediyorum, hala cesurca çıplak, sikim

hala seğiriyor ve son oyunumdan dolayı yarı sert. "Çabalarım seni memnun etmedi mi?"

Kıvranıyor ama bu düşünce karşısında mutsuz görünmüyor. Sadece utanıyor. "Salukh, bilmiyorum..."

Umutsuzca ona dokunmak istiyorum ama nasıl yapacağımı bilmiyorum.

onu alacak. "Bu mağarada utanılacak bir şey yok, Tee-fah-nee. Aramızda utanç yok. Biz arkadaş değil miyiz?"

"Ben arkadaşlarımla böyle şeyler yapmam," diye homurdanıyor ama deri elbisesini çıkarmaya başlıyor. Heyecandan ayağa fırlamamak ve üzerindeki giysileri çıkarmaya yardım etmemek için kendimi zor tutuyorum. Onu çıplak görmeyi arzuluyorum. Onu görmüştüm.

Ana mağaranın arkasındaki havuzda yıkanırken - halkım herhangi bir bedensel işlev konusunda utangaç değildir - ama insanlar vücutlarını örtmekte aceleci davranıyor ve sanki çıplak göğüsler ve kalçalar endişelenecek şeylermiş gibi davranıyorlar. Onun benim önümde soyunması sadece benim gözlerim için bir ziyafet gibi geliyor ve ben buna açım.

Tuniğini yavaşça çıkarıyor ve göğüslerinin etrafına sıkıca sarılmış deri bir bant ortaya çıkıyor. Merak ettim. Hiçbir şey söylemiyorum, sadece ayağa kalkıp zarifçe tozluklarını ve botlarını çıkarmaya başlamasını izliyorum. Hareketlerinde zarif, benim insanım ve pürüzsüz teni Dokunmak. Onu kendim gibi okşayabileceğim günü özlemle bekliyorum.

Bugün değil, khui'me söyledim. Ama yakında.

Kıyafetlerini çıkarıyor ve sonra da Göğüslerinin etrafındaki banttı başka bir şey yok ve bir dakika sonra onu da çıkarıyor ve önümde duruyor, vücudu

gururlu.

O kadar güzel ki çenem ağrıyor. Onun görüntüsünü, dışarı taşan dolgun kalçalarını, karnının yumuşak kıvrımını, göğüslerinin şaşırtıcı dolgunluğunu içime çekiyorum. Koyu renk meme uçları var ve ağzımın suyu akıyor.

onları emiyor. Ayrıca kalçalarının arasında, tam cinsel organının üzerinde koyu renkli bir kürk var. Bunu tuhaf ama çekici buluyorum ve yakında yüzümü o buklelere gömüp bir eşin yapması gerektiği gibi onu yalayabileceğim.

"İyi bakabildin mi?" diye takılıyor ama sesinde gergin bir ton var.

"Daha çok bakardım," diyorum, sesim onu kendim olarak sahiplenmenin acısıyla kalınlaşıyor.

Memnuniyetle kıkırdıyor ve küçük bir dönüş yapıyor, bana kuyruksuz poposunu gösteriyor. Yuvarlak ve dolgun ve o kadar güzel ki ellerimi hemen onun üzerine koymak istiyorum. Ellerimi yumruk yapıp yanlarıma doğru itiyorum. Onu şimdi tutarsam panikleyecek.

Dönüşünü bitiriyor ve sonra kürklerin içine oturuyor. Ben izlerken titriyor ve teninde küçük şişlikler oluşuyor.

"Soğuk mu?" Ben soruyorum.

Omuz silkiyor. "Her zaman soğuk."

"Gel ve benimle otur o zaman. Seni sıcak tutacağım."

Bana bakışı tam anlamıyla skandaldı. Bakışları çıplak vücuduma yöneldi, sikim hala biraz sertti (ve

her an daha da sertleşiyor). "Sen çıplaksın. İkimiz de çıplağız."

"Üşümüştün," diyorum ona. "Ve sana dokunmayacağım. Bugünlük anlaşmamız bu. Sen bana kendime dokunmamı emrettin, şimdi ben de sana zevkin için emredeceğim. Ve eğer sıcak olursan daha çok zevk alacaksın." Tekrar kucağıma işaret ediyorum. Bu tamamen bencilce bir hareket değil - kendine dokunurken sıcak bedeninin benimkine baskı yapmasını istiyorum. Eğer ellerimi onun üzerine koyamıyorsam, bir sonraki en iyi şey bu.

Tereddüt ediyor ve sonra kollarını ovuşturuyor. Meme uçlarının sıkılaştığını, tepe noktalarının uzadığını fark ediyorum ve onlara dokunup diğer kısımları kadar yumuşak olup olmadıklarını hissetmek istiyorum. Sabırlı ol, diyorum kendime, kalçalarımdan birinin üzerine yerleşirken bile. Bak şimdi sana nasıl da tatlı tatlı geliyor. Bunu mahvetme. Çünkü sakinle düşünüyorsun.

Ama bütün iyi fikirler benimkinde var.

Tee-fah-nee bacağımın üzerinde rahat etmeye çalışırken biraz kıpırdanıyor. "Bu garip hissettiriyor."

"Sırtını göğsüme yasla," diyorum ona. "Bana yaslan." Bu bana onun kendine dokunuşunu izlemek için mükemmel bir manzara sunacak, ve bu düşünceyle sikimin heyecandan sertleştiğini hissediyorum.

Yapıyor ve yumuşak teninin benimkine doğru kaydığını hissediyorum. Boğazımda yükselen iniltiyi bastırıyorum, çünkü hayatımda hissettiğim her şeyden daha iyi hissettiriyor. Onun teninin benimkine dokunması mı? Bundan daha büyük bir zevk olamaz. Poposu sert sikime yaslanıyor ve kalçaları kayarak açılıyor. "Hissediyorum garip," diye itiraf ediyor.

Kelimenin anlamı yok. "Bu 'tuhaf'ı bilmiyorum ama benim için çok güzelsin."

Sözlerimden memnun bir şekilde iç geçiriyor ve bana yaslanıyor. Elleri göğüslerine gidiyor ve meme uçlarıyla oynamaya başlıyor. Parmaklarını hafifçe teninde gezdirmesini açlıkla izliyorum.

"Beni izliyorsun," diyor alçak bir sesle. "Bakışlarını üzerimde hissedebiliyorum." Parmak uçları meme ucunun üzerinde geziniyor ve daire çizerken sertleşiyor.

"Seni izliyorum," diye itiraf ediyorum. "Bunda utanılacak bir şey yok.

Çok güzelsiniz ve kendinize dokunmanızdan büyük keyif alırım."

Küçük kahkahası çok tatlı, tıpkı elinin görüntüsü gibi karnına doğru kayıyor. Bacaklarını ayırmasını ve parmaklarının bacaklarının arasındaki buklelere kaymasını hevesle izliyorum.

Birden, havayı koklayan hafif bir uyarılma kokusu yakalıyorum.

Kendime engel olamayarak yüksek sesle inliyorum.
"Islaksın, değil mi? Kokunu alabiliyorum."

"Yapabilir misin?" Bacakları hemen kapanır. "Aman Tanrım, bu çok utanç verici."

"Utanacak bir şey yok," diyorum ona ve dizlerini tutup tekrar ayırmamak için kendimi zor tutuyorum. "Kokun çok lezzetli. Kendimi yıkamak için can atıyorum. dilini içine sok."

Küçük iniltisi beni hazırlıksız yakalıyor ve aşağı baktığımda dizlerinin yavaşça tekrar ayrıldığını görüyorum. "Sen... sen beni diller miydin?"

"Saatlerce," diye mırıldanıyorum, bunun keyfini hayal ederek. "Yüzümü bacaklarının arasına sokar ve senden içerdim. Dilimi teninin her zerresinde gezdirir ve her tarafının iyice yalandığından emin olurdum. Dilimle amını sikerdim. Ağzımla çiftleştirdim."

Nefesi titriyor ve ben izlerken eli bacaklarının arasına kayıyor. Kıvrımlarını açıyor ve kokusu beni sarıyor. Bir iniltiyi daha bastırıyorum, çünkü kendisiyle oynamaya başlıyor. Bacaklarının arasında küçük bir meme ucu var, tıpkı Vektal'ın bize insanlardan bahsettiği gibi ve ben izlerken onu okşuyor ve onunla oynuyor. Sikim ağrıyor, bedeniyle benim bedenim arasında sıkışmış, ama şu anda hiçbir şey için hareket etmezdim. Onun kendine dokunma görüntüsü yarıda kesilemeyecek kadar güzel.

"Bana daha fazlasını anlat," diye fısıldıyor.

Ben de öyle yaptım. Ona yapacağım şeylerin, dilimi kullanarak yapacağım şeylerin tüm detaylarına giriyorum. Hiç çiftleşmedim, ama harika bir hayal gücüm var ve fantezilerimi zihnimden onun kulaklarına taşımasına izin veriyorum. Her cesur ifadede titriyor ve kendini biraz daha ovuşturuyor. Sözlerimden hoşlanıyor. Onları tahrik edici buluyor. Kalçalarını kaplayan ve benimkilere kayan ıslaklığı hissedebiliyorum ve onu yalama dürtüsü çok güçlü. Onu tatmak için sabırsızlanıyorum.

Vücudu benimkine karşı gerilmeye başlıyor ve hareketleri çılgınca, düzensiz bir hal alıyor. Boşalmak üzere ve kendime engel olamıyorum; eğilip burnumu bastırıyorum onun kabarık, kıvrıkcık saçlarına. "Bunların hepsi senin için aletimle yaptıklarımın yanında bir hiç kalacak."

Haykırıyor ve sırtı kavisleniyor, meme uçları havayı işaret ediyor. Yanağımın iç tarafını ısırdım, ellerim Ona dokunmamak, onu korkutmamak için çabalayarak duvara tutunuyor. Uzun ve sert bir şekilde inliyor ve tüm vücudu titriyor. Yayvan bacakları titriyor ve sonra kalçalarımın bir ıslaklık daha damladığını hissediyorum. Boşaldı, hem de çok sert boşaldı.

Tee-fah-nee göğsüme yaslanıyor ve inliyor. "Oh, iyi sos."

Bu kelimeler bir arada bir anlam ifade etmiyor ama yüzündeki ifade mutluluk ifadesi ve dönüp göğsüme sarılıyor. Cesaretimi toplayıp kollarımı yavaşça ona doluyorum ve geri çekilmeyince memnun oluyorum.

"Şey, bu... başka bir şeydi," diyor nefesi kesilmiş bir halde. Ben de aynı fikirdeyim. Tekrar yapmak için sabırsızlanıyorum.

Dokuzuncu Bölüm

TIFFANY

Gardiyanlar hücremizin dışında duruyor. Sıkışık bir yer ve birinin bacakları benimkilere dolanıyor. Son birkaç gündür aynı yerde durmaktan kalçam ağrıyor ama başka seçeneğim yok. Hareket edecek yer yok.

Turuncu, iki parmaklı bir el parmaklıkların üzerinden kayıyor, neredeyse okşuyor. Omurgama bir uyarı diki gönderiyor, ama her tarafımda bana doğru bastıran insanlar var ve hareket edemiyorum.

Kafesin kapısı açıldı. Gardiyanlardan biri öne çıkarken hepimiz geriye doğru çekiliyoruz. Bir parmağını işaret ediyor ve hücredeki insanların üzerinde gezdiriyor.

Ben değil, sanırım. Ben değilim.

Dehşet içinde, kelimeleri yüksek sesle söylüyorum. "Ben değil. Ben değilim." Oh Tanrım. Gürültü yapmamızdan hoşlanmıyorlar. Turuncu, kaba dokulu el süpürme işlemine ara veriyor.

Diğerleri benden kaçarak kafesin diğer uçlarına gittiler. Korkak olduklarından değil. Kaçtıkları için onları suçlamıyorum. O kadar derin bir çukurdayız ki, artık önemli olan tek şey kendimizi korumak. Geriye doğru kaçıyorum ama artık etrafımda kimse yok. Yapayalnızım.

El işaret ediyor.

Ben değilim. Bana değil. Lütfen, bana değil.

Ama artık kimse beni dinlemiyor. Sert eller çıplak kollarımı kavlıyor, derimi yırtıyor. Çığlık atmaya başladım. "Bana değil! Bana değil!"

"Tiffany - uyan."

Sarsılarak uyandım, nefes nefese. Korku vücudumu sarıyor, kalbim göğsümde hızla çarpıyor. Sıska beyaz bir kol karanlığın içinden uzanıp omzumu okşayınca geri çekiliyorum.

"Yine kötü bir rüya," diye mırıldanıyor Josie, sesi kısık.

"Uyumak zorunda kalmanı istemedim."

Alnımı ovuyorum. Panik hâlâ çok gerçekçi geliyor.

"Teşekkürler."

"İyi misin?"

"Yaşayacağım." Bazen bir daha 'iyi' olup olamayacağımı merak ediyorum. Battaniyemin altında kollarımı ovuşturuyorum, olumlu hala sert ellerin beni kavradığını, beni aşağıda tuttuğunu, çabalarımın rağmen bacaklarımı ayırdığını hissedebiliyorum.

Josie bir an sessiz kalır, sonra tekrar fısıldar. "Sadece merak ediyordum, biliyorsun. Son zamanlarda hiç rüya görmedin.

Son zamanlarda daha iyiye gittiğini sanıyordum. Çocuklar seni rahatsız mı ediyor? Onları meşgul etmeye çalışıyorum."

"Gerçekten harika bir iş çıkarıyorsun Jo. Çok minnettarım." Mağaranın karanlığında yüzünün güldüğünü duyabiliyorum.

"Çok mutluyum. Bir sonraki tur için gerçekten büyük bir yarışma üzerinde çalışıyorum. Destansı olacak."

"Harika." Heyecanımı toplamaya çalışıyorum ama rekabet umurumda değil, çünkü kazananı istemiyorum.

Bir duraklama. "İyi olduğuna emin misin?"

"Evet." Bugün beni neyin tetiklediğini biliyorum. Bugün beni neyin tetiklediğini biliyorum.

Salukh ile ağır sevişme zamanı. Hoşuma gitse de, belli ki beynim bu durumla ilgili tüm bagajımı boşaltmamış.

"Öyle olmasaydın bana söyledin, değil mi? Çünkü bir haftadır kâbus görmüyorsun." Bunu tekrar vurguluyor.

Bana inanmıyor ve ben de onu suçlamıyorum. "Ben iyiyim, gerçekten. Sadece... Salukh'un etrafta olduğu zamanlarda iyi uyuyabiliyorum."

Battaniyesinin hışırdadığını duyuyorum ve doğruluyor. "Salukh?" Nefes alış verişi çok sessiz mağaralarda duyulmuyor. Bir süre sonra, "Aman Tanrım," diye fısıldıyor. "Siz ikiniz yapıyor musunuz?"

"Hayır! Biz sadece arkadaşız."

"Doğru. Birlikte ot toplayan arkadaşlar. Göremezsiniz ama karanlıkta kelimelerin etrafına tırnak işareti koyuyorum "ot toplamak". Çünkü siz bütün gün yokken o sepetlerde çok fazla ot olmadığını fark eden tek kişinin ben olduğumu sanmıyorum."

İçimde utanacak bir şey bile bulamıyorum. Onun iri, yağsız mavi vücudunu ve teninin benimkine verdiği hissi düşünüyorum. Evet. "Ondan hoşlanıyorum," diye itiraf ediyorum usulca.

"Öyleyse onu içeri getir ve iyi bir gece uykusu için ona sarıl," diyor bana esneyerek. "Umurumda değil. Sadece senin için endişeleniyorum. Geçmişe tutunmak iyi bir şey değil."

Josie diyor. Sonsuza dek mutlu olmaktan başka bir şey düşünmeyen kadın.

Battaniyesine geri yerleşiyor ve sonunda uykuya dalıyor. Bir süre daha uyanık kalıp Salukh'u ve daha önce mağarada yaptığımız görüşmeyi düşünüyorum. Garip ama ertesi günün getireceklerini dört gözle bekliyorum.

Belki yarın gerçekten öpüşebileceğimiz bir gün olur.

- - -

O sabah erkenden kalkıp Chompy'nin bakımını üstlendim ve eski, kirli derileri değiştirdim.

yavru köpek pedleri, onu bir biberonla daha beslemek ve sonra onu biraz kucaklamak. Farli uyandığında benim yerime o bakıyor ve evcil hayvanımın onu gördüğüne benden daha çok sevindiğini görmek beni biraz üzüyor. Ufaklığı suçlayamam - uyanık olduğu her anı onunla geçiriyor ve ben sadece beslenme zamanlarında ortaya çıkıyorum.

Yemek için ana ateşe doğru gidiyorum. Kira orada, yemek pişiriyor. Aehako gezilerinden birinden dönmüş ve kucağında bebek Kae ile orada oturuyor. Şişman, gülümseyen bebeği kucaklıyor ve miyavlıyor, kendi yüzü de sırtıyor. Kae'nin neşeli kişiliğini babasından aldığı açık, çünkü Kira tanıdığım herkesten daha ciddi. Yine de sevimli bir aile olmuşlar ve içimdeki kıskançlık duygusunu görmezden geliyorum. Kira ve onun mutluluğu için mutluyum. Yanlarına oturuyorum ve Kira'nın sıcak taş tabakta pişirdiği kök keklerden birini kendime ikram ediyorum.

Ben sıcak kahvaltımı kemirirken Aehako, "Ana mağaralara iki kişi daha gönderiyoruz," diyor. Burnunu içeri sokuyor Kae bebeğin yüzünü ve burun çıkıntılarını tuttuğunda gülüyor.

"Bu çok hoş."

Aehako bana bakıyor. "Gitmek istiyor musun? Ben gidebilirim.

Seni ve Josie'yi gönderin. Geri kalanımızı desteklemek için daha fazla avcıyı burada tutmak istiyorum çünkü hepimizin göç etmesi için birkaç ay daha geçmesi gerekebilir."

Donuyorum. İştahım kesiliyor ve kendimi kök kekten bir ısırık daha almaya zorluyorum. Ana mağaraya geri mi döneyim? Dört sinir bozucu talibimden kurtulacağım ama... Salukh orada olmayacak.

Ve çok uzun zamandır ilk defa, kendimi bir atılım yapıyor. Onunla vakit geçirmek katartik oldu. Çoktan öldüğünü sandığım duygularım uyandı. "Sanırım kalmak istiyorum."

"Ah. Oyunlarınız için mi?" Bana göz kırpmıyor. "Taliplerden herhangi birini özellikle tercih ediyor musun?"

Tanrım, ilgiden hoşlandığım için mi böyle düşünüyor? Ugh. "Benim gözümde hepsi eşittir." Çünkü ben hiçbirini istemiyorum.

Başını sallıyor ve Kae yüzüne doğru tombul bir bebek yumruğu attığında onu ısırıyormuş gibi yapıyor. "O zaman büyüklerden ikisini göndereyim."

"Harlow'un taş kesiciyi ne zaman tamir ettireceğine dair bir haber var mı?"

"Hiçbir şey duymadım. Bunun gerçekten acımasız bir mevsim olacağına dair daha fazla işaret alırsak, o zaman yine de gideceğiz. Ayı ayrı aç kalmaktansa birlikte aç kalmak daha iyidir."

"Tanrım." Midem düğümleniyor ama bunu duyduktan sonra kendimi köklü kekimi yemeye zorluyorum. "Sence kötü mü olacak?"

"Küçük dvisti-arkadaşına dikkat et," diyor bana. "Kar çok şiddetli yağarsa kürkü daha da koyulaşacak."

Dikkat etmem gerekecek.

"Tef-i-nee," diye gürlüyor bir ses. "Bu sabah senin güzel yüzünü görmek çok güzel!" Hassen elinde mızrağıyla ateşe yaklaşıyor. Büyük bir ayağını oturduğu kayalardan birinin üzerine koyuyor ve göğsünü dışarı çıkarıyor. Yakışıklı bir adam ama ona bakarken tek düşünebildiğim yoğun bakışları ve sırtımı okşayışıyla Salukh.

"Merhaba, Hassen," ses tonumu sıcak tutmaya ve hissetmediğim bir neşeyi taklit etmeye çalışıyorum.

"Taushen'in sadece iki tohum gerisindeyim," diyor bana cesurca. "İyiliğinizi daha fazla kazanmak için yapabileceğim bir göreviniz var mı?"

Eep. "Her şeyi Josie'nin ellerine bırakıyorum." Sözlerimi telafi etmek için ona parlak bir gülümseme veriyorum.

"Önyargısı yok, bu yüzden ona güveniyorum."

"Bye-hass?" Bilmediği bu kelime karşısında kaşlarını çatıyor.

"Bir tarafa ya da diğerine meyilli değil," diye düzeltiyorum.

"Ah." Eğiliyor ve gözlerinde bir parıltı var. "Sana yiyecek bir şeyler avlayayım mı? Seni ikna edemesem bile karnını doyurabilirim."

Kira'nın hareketsiz kaldığını, ellerinin kök keklerin üzerinde donduğunu fark ediyorum. Sonra kendini toparlıyor ve sıcak kayaların üzerine bir tane daha koyuyor.

Ensemdeki gerginliğin diken diken olduğunu hissediyorum. "Böyle iyiyim, ama teşekkür ederim Hassen."

"Seninle ilgilenmeme izin vermelisin," diye ısrar ediyor. Ayağa kalkıyor ve bana doğru ilerliyor. "Kabilenin güçlü bir erkeği olarak bu benim görevim."

"Gerçekten, ben iyiyim," diye itiraz ediyorum, o yaklaşırken zihinsel olarak kendimi ürküp kaçmamaya zorluyorum. Gülümsemeye devam ediyorum ama neşeli kalmak giderek zorlaşıyor. Israrcı biri. Hepsi öyle.

Sanki düşüncelerim onları çağırmış gibi, Vaza ve Taushen ana mağaraya varıyorlar. "Ti-fa-ni'nin tatlı sesini duyduğumu sandım," diye sesleniyor Taushen. "Seni besleyebilir miyim, güzel İnsan mı?"

Aehako'nun nefesinin altından homurdandığını duyuyorum. Saçmaladıklarını biliyorum. Ayrıca ısrarcılar ve ne zaman ısrar etmeye başlasalar donup kalıyorum.

"Ben büyüğüm," diye itiraz ediyor Vaza. "Tafnee'yi beslemek benim işim."

"Ben zaten yemek yedim, ama eminim mağaranın geri kalanı da yemekten memnun olacaktır," diyorum.

Bana sanki başka bir kafam çıkmış gibi bakıyorlar.

"Kabilenin geri kalanıyla çiftleşmek istemiyorlar," diye mırıldanıyor Aehako. "Bir avcı her şeyden önce eşini besler."

"Evet ama benim bir eşim yok," diyorum sıkıca. Kira'nın ızgarada pişirdiği kök keklerden birine sanki dünyadaki en büyüleyici şeymiş gibi bakmaya zorluyorum kendimi. Şu anda üzerimde çok fazla göz var.

"Sanırım bunu fark ettiler," diye alay ediyor Aehako. Kucağındaki bebeği sallıyor ve sonra havada asılı duran avcılara bakıyor. "Bugün av yok. Yaşlılar geri dönüyor. Ana mağaraya gidip mallarını yolculuk için hazırlamalarına yardım edeceğiz. Geri gönderilecek çok fazla kurutulmuş et ve kürk var. Yardım için güçlü bedenlere ihtiyacım olacak. Av yarını bekleyebilir."

"O zaman günü Tafnee'nin etrafında geçirelim," diyor Vaza. "Güzel bir gün olacak."

Görünüşe göre 'Tafnee' hariç herkes için güzel bir gün. İçimi çekiyorum. Salukh ile gizlice kaçmak için çok fazla.

- - -

Gün sonsuza kadar sürecekmış gibi geliyor ve o gece mağarama gittiğimde, iyi niyetli talipler tarafından gagalanarak öldürülmüş gibi hissediyorum. Döndüğüm her yerde,

Birisi bir şey taşımayı, beni getirmeyi teklif edecekti.

Yiyecek bir şeyler, üşürsem diye bana kürklü bir şal almak için. Bir kızı çıldırtmak için yeterli. Gelmiş geçmiş en huysuz kadın olan Asha bile bana sempatik bakışlar atıyor.

Ama uzandığım anda uyuyamıyorum. Zihnim yarışıyor ve huzursuzum. Josie'nin katıldığı yarışma

Erkekleri koşturmanın olumsuz bir yan etkisi var; bana daha çok sahip oluyorlar. Yemeğimi yerken, Vaza ve Taushen tarafından kuşatılmışım. Bek her seferinde kaşlarını çatıyordu.

başka bir adam benimle konuştuğunda, Aehako bile. Bana daha fazla yer veriyorlardı ve geçen hafta harikaydı, ama şimdi neyi satın aldığım konusunda endişelenmeye başladım.

Başından beri yarışmanın kötü bir fikir olduğunu biliyordum ama seçeneklerim o kadar azalmıştı ki. Ellerim kürkümün içinde sıkıştı ve tekrar tekrar döndüm.

Josie kürkünün içinde mırıldanıyor, sonra tüylü yastıklarından birini kulağının üzerine kapatıyor. "Beni deli ediyorsun, Tiff. Git de sarılacağın tavşanı getir artık. Uyumam lazım." Battaniyeyi başının üzerine doğru çekerek kürklü bir tırtıldan başka bir şey değil.

Sözlerini düşündüm. Bugün tuhaf bir şekilde Salukh'u özledim. Buralardaydı ama diğerlerinin eşyalarını taşımalarına yardım etmekle, halatları bağlamakla ve kızakları paketlemekle meşguldü. Ve tabii ki taliplerim üzerime çullanmıştı, o yüzden fazla yaklaştırmaya cesaret edemedi. Yine de ne zaman kafamı kaldırırsam

o yoğun bakışlarıyla beni izliyordu. Sanki bana yaltaklanmalarına izin veriyordu ama işler kontrolden çıkarsa müdahale edecekti.

Sanki ben onunmuşum gibi.

Bu düşünce içimde lezzetli bir ürperti yaratıyor. Doğrulup Josie'nin battaniye yuvasına bakıyorum. Karanlığın içinde küçük bir yumru gibi duruyor, paletini benimkinin karşısındaki mağaraya yerleştirmiş. Salukh'u gizlice içeri sokabilirim ve ben uyurken bana sarılabilir. Bencilce bir düşünce ama... nedense bunu sorun etmeyeceğini düşünüyorum.

Battaniyemden sıyrılıp kürk pelerinimi alıyorum. Uzun, yırtık pırtık pamuklu uyku gömleğim Dünya'dan kalan tek şey. Yakasında ve kollarında delikler var, birkaç yerinde yamalar var ve külotum çoktan gitmiş, ama yine de uyumak için gömleği giyiyorum.

Belki eski anılar yüzünden kötü bir fikir, ama yapamam. kendimi ondan ayrılmaya ikna edemiyorum. Artık neredeyse uygunsuz ama tenimde iyi hissettiriyor. Pelerini etrafıma sarıyorum

ve mağaranın ağzına doğru ilerleyerek kapı görevi gören deri gizlilik perdesinin üzerinden bakıyor.

Merkezdeki topluluk ateşi sönmüş ve ana mağarada sessizlik hakim. Geç oldu ve Salukh muhtemelen çoktan uyumuştur. Geri dönüp kendi kürklerimin yanına gitmeli ve dinlenmeye çalışmalıyım.

Bunun yerine, ana mağaraya girip ateş çukuruna doğru ilerliyorum ve parlayan turuncu kömürlere bakıyorum. Eğer uyuyamazsam, nasıl olsa yine burada olacağım. Kira onu bıraktı

İçki matarasını ateşin yanına koymuş, muhtemelen yeni bebeği yüzünden dikkati dağılmış. Matarayı elime alıyorum ve hala yarısı dolu, şırıl şırıl akıyor. Tıpasını çıkardım ve dudaklarıma götürdüm.

Bunu yaparken, karanlığın içinde parlayan bir çift mavi göz görüyorum.

Vücudum donuyor ve su kesesini bırakıyorum. Zihnimde hemen karanlık görüntüler beliriyor. Ben değildim. Ben değilim.

İri, boynuzlu bir form öne doğru adım atıyor, mavi göğsünde normal yeleği yok, kuyruğu bacaklı bir kalçaya doğru seğiriyor. Salukh. Şok olmuş bir rahatlama içime doluyor ve sendeliyorum. Bedenim titriyor, zihnim o korkunç yere geri dönüyor. Daha önce huzursuz olduğumu mu sanıyordum? Şimdi resmen derimden sürünüyorum.

Salukh yanıma geliyor ve pelerinimi düştüğü yerden omuzlarıma doluyor. "Dikkatli ol," diye mırıldanıyor alçak sesle. "Neredeyse ateşe düşeceksin."

Öyle miyim? Titrememi durduramıyorum. Parmaklarım pelerini çekiştiriyor ama bir türlü tutamıyorum.

Çıldırıyorum. Kendimi sakinleştirmeli, içindekileri soğuk taş zemine sızdıran Kira'nın su tulumunu almalıyım ama hareket edemiyorum.

Büyük, sıcak eli yanağımı okşuyor. Süet parmak boğumları çenemde iz bırakıyor. "Tee-fah-nee? İyi misin?"

Dokunuşu tuhaf bir şekilde rahatlatıcı. Ona doğru eğiliyorum ve sonra yanağımı çıplak göğsüne bastırana kadar ileri itiyorum. Çok sıcak. Çok güçlü. Çok güvenli. "Gelip bana sarılır mısın?"

Uyumak mı?"

Salukh'un vücudu geriliyor ve sonra sırtımı okşuyor. "Tabii ki."

Çok rahatladım. Elini tutup mağarama doğru çekiyorum. Geceyi yalnız geçirmek zorunda kalmayacağım. Bir erkeği yatağıma gizlice soktuğum için kendimi biraz suçlu hissediyorum. Teyzemin çiftliğinde büyüdüğüm ve odama gizlice bir oğlan soktuğum zamanlara benziyor. Tabii ki, o çocuk sevişmeyi beklerdim. Salukh benden bunu beklemiyor. O sadece beni rahatlatmak istiyor.

Salukh arkamdan içeri girerken gizlilik perdesini yerine koyuyorum ve Josie'nin kürklerine bakıyorum. Mağaranın uzak tarafına taşınmış, yüzü duvara dönük. O öyle bir harika bir arkadaş. Bizi olabildiğince yalnız bırakıyor ve bunun için onu seviyorum. Salukh'u kürk paletime götürüyorum ve yere çöküyorum. O da hemen yanıma tırmanıyor.

ve koca vücudunu uzatıyor. Yatağın çoğunu da kaplıyor ama umursayacak bir şey bulamıyorum. Sadece burada olması hoşuma gidiyor.

Pelerinimi çıkarıp bir kenara atıyorum, sonra yanına sokuluyorum. Yanağım göğsüne değiyor ve küçük bir memnuniyet iç çekişi yapıyorum. Onun büyük formu gölgeleri kovalıyor.

Ağzını alnıma bastırıyor ve kollarıyla beni sarıyor. Büyük bir eli sırtımı okşamaya başlıyor ve ben de bir kolumu onun gövdesine doluyorum. Bedenim onunkine sarılıyor ve Tanrım, bu harika bir his. Sıcacık ve güvendedim ve tüm endişelerim sanki uçup gidiyor. Eğer kuyruğu hafifçe seğiriyorsa, bunu görmezden gelebilirim. Onun yanımda olmasının mükemmelliğini bozmuyor.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum.

"Bana teşekkür etmene gerek yok," diye mırıldanıyor kulağıma, sıcak nefesi tenimi gıdıklıyor. "Sana sarılmaktan büyük zevk alıyorum."

Evet, sadece o değil. Bana sarılmasından ben de büyük zevk alıyorum.

"İyi misin?" eli saçlarıma gidiyor ve buklelerimi yüzümden geriye doğru tarıyor. "Bütün gün gergin görünüyordun."

"Sadece çok fazla istenmeyen ilgi var," diyorum ona. Yine de bu konu hakkında daha fazla düşünmek istemiyorum. Sadece rahatlamak ve gerçeklerle tekrar yüzleşmek zorunda kalacağım yarına kadar bu konuyu unutmak istiyorum. Ona doğru sokuluyorum ve bedenimi onunkine yaklaştırıyorum.

Eli omurgamda bir aşığı bir yukarı kayıyor, beni okşuyor. Tekrar tekrar bana dokunuyor ve sarılıyor. Bu o kadar iyi hissettiriyor ki küçük bir iç çekiyorum ve kendimi onun tenini okşarken buluyorum. Parmaklarım teninin üzerinde kayıyor.

Kolundaki kabarık çıkıntılar ve sonra da gergin kasları. Teni kadifemsi yumuşaklıkta ama altındaki vücut o kadar sağlam ve mükemmel ki sanki taştan yontulmuş gibi.

Ona dokunmadan duramıyorum... ve durmak da istemiyorum. Ben

vücudunu keşfetmekten zevk alıyor, çünkü kendini güvende hissediyor. Salukh'un bana asla zarar vermeyeceğini biliyorum. Asla kontrolünü kaybedip bana saldırmaz. Onun için ben bir insanım ve bir dostum. Beni kaçıran uzaylılar için ben sadece yedek kargoydum. Hayatımın bir önemi yoktu.

Taushen, Hassen, Vaza ve Bek'e göre ben de aslında bir insan değilim. Ben bir ödölüm, kazanılması gereken bir ödöl. Hiçbiri bana bir insan olarak ilgi göstermedi. Deri yapımıyla eğlendiğimi ya da ekin yetiştirmek istediğimi bilmiyorlar. Hiç kimse bana çocukluğumu ya da herhangi bir konuda ne düşündüğümü sormadı. Ben güzelim ve müsaitim, ve bilmeleri gereken tek şey bu.

Ama Salukh farklı. Bana baktığında... sanki dünyada başka kimse yokmuş gibi. Ve bana her o şekilde baktığında, sanki ruhumu delip geçiyor. Şu anda bile, sadece onun yoğun bakışlarının üzerimde olduğunu düşünerek ürperiyorum,

Sanki beni kürklerine geri götürüp pis ve yaramaz bir Şekilde yemek istiyor.

Ve uzun zamandır ilk defa böyle bir Şeyin gerĖekleŐeceęi düşüncesi beni korkutmuyor. Bunun yerine, Salukh ile seks yapma düŐüncesinin nasıl bir Şey olabileceğini merak ediyor ve tahrik oluyorum.

Adil olmak gerekirse, muhtemelen öpücüklerle başlamalıyım.

Bebek adımları.

Omuzlarımı kuvvetlice ovuyor ve etrafımızdaki kürkleri sıkılaŐtırıyor. "Titriyorsun."

"Sadece düşünüyordum." Göğsü dudaklarıma o kadar yakın ki

neredeyse ona doğru fırĖalayacaęım. Bu düşünce baştan Ėıkarıcı. "Bunu yapmayı bırakmalısın."

Kğk bir kahkaha atıyorum. Şaka mı yaptı? Sevimli, sevimli adam. Sevimli uzaylı. "Daha az düşünmek ve daha Ėok yapmak?"

"Nasıl istersen."

Onun büyük, sıcak, lezzetli formunun üzerime örtülmüŐ olmasının da yardımıyla, vücudumdaki uyarılmanın tıngırdadığını hissedebiliyorum. Ėıplak göğsü geceliğime sürtünüyor.

ve hareket ettiğinde meme uÇlarıma karşı en sinir bozucu - ve harika - sürtünmeye neden oluyor.

Daha az düşünmek ve daha Ėok yapmak mı? O haklı. Kendi kafamdan Ėıkmalı ve her Şey hakkında endiŐelenmeyi

bırakıp yeniden yaşamaya başlamalıyım.

Kokusu beni sarıyor ve sarhoş ediyor. Şu anda evim olan garip, vahşi gezegen şu anda çok uzakta gibi geliyor. Sadece ben, Salukh ve kürklerim var.

Josie de mağaranın diğer tarafında. Ben hala, eşit nefes alma sesini dinliyorum. Yumuşak bir horlama sesi verdiğinde içimi bir rahatlama dalgası kaplıyor. Gerçekten yalnızız, o ve ben.

Elim göğsünün üzerinde kayıyor. Bana karşı sertleştiğini hissediyorum ve avucumu göğsünün ortasındaki çıkıntılı, kaplamalı bölüme bastırdığımda kalbini hissedebiliyorum hızla çarpıyor.

Daha az düşünmek. Daha çok yapmak.

Elimi aşağı kaydurdım ve parmaklarımın sikini çevrelemesine izin verdim.

Bana karşı tamamen hareketsiz kalıyor. Ona bakıyorum ve onun

Mavi gözler benimkilere alev alev bakıyor, yoğunluk o kadar hararetli ki daha fazla tepki almak için ona daha da fazlasını yapmak istiyorum.

"Ne iş yapıyorsun, Tee-fah-nee?"

"Beni öpmeni istiyorum," diye fısıldıyorum ona. "Tekrar denemek istiyorum."

"Ağzımı mı istiyorsun?" Yumuşak, boğuk bir ses çıkarır. "Tuttuğun benim ağzım değil."

Bir kıkırdama daha benden kaçmakla tehdit ediyor. "Ne tuttuğumu biliyorum." Ben biliyorum. Karşılıklı ilişkimizi düşünüyordum.

Geçen hafta boyunca çok mastürbasyon yaptım. Muhteşem vücudunun nasıl görüldüğünü hatırlıyorum, tamamen kas ve mavi süet,

Aletinin devasa boyutunu çok net hatırlıyorum. Yan tarafı boyunca uzanan damarı hatırlıyorum.

ve kendi mahmuzuna dokunduğunda verdiği tepki.

Ve tüm bunları onun için yapmak istiyorum.

Ama önce onu öpmek istiyorum. Umarım çıldırmam. Gözlerimi kapatıyorum, kendimi hazırlıyorum, çünkü gemideki kötü anılarımın çoğu... ağızımla olan şeylerdi. Bunları düşünmek istemiyorum. Yeni anılara ihtiyacım var ve Salukh'un dili ihtiyacım olan reçete olabilir...

Tabii tekrar ağlamaya başlamazsam. Bu kötü olurdu.

Ama sonsuza kadar böyle yaşayamam. Ve bu gece, kendimi iyi hissediyorum. Arzu damarlarımda dolaşıyor, meme uçlarım sertleşti ve bacaklarımın arasının ıslandığını hissedebiliyorum. Eğer öpüşme korkumu yenmek için bir zaman varsa, o da bu gecedir. Şimdi.

Elim sikinin üzerinde kayıyor, sert, dik hatlar Pantolonunun derisine bastırıyorum. "Sanırım tekrar öpüşmeyi denemek istiyorum," diyorum ona.

Yavaşça başını sallıyor ama hareket etmiyor. Liderliği bana bırakıyor. Bu hoşuma gidiyor. Bir şey almaktan çok veriyorum. Bu gece ona her türlü zevki tattırmak istiyorum.

İsteksizce elimi sikinden çekip tekrar göğsüne koyuyorum. Biraz daha yükseliyorum, çünkü boyu 1.80 ve yüzlerimiz bu açıda tam olarak uyuşmuyor. Yeterince yaklaştığımda karanlıkta yüzünü inceliyorum. Gözlerinin yoğun ışıltısı dışında burnunu ve boynuzlarını zar zor seçebiliyorum. Gerisi gölgede kayboluyor.

Parmaklarım yüzüne kayıyor ve çenesini izliyorum. O Ağır nefes alıyor ama bana bakışı sakın. Sabırlı. Parmak uçlarımın ağzının üzerinde gezinmesine ve dudaklarını okşamasına izin veriyorum. Ağzı gün ışığında görüldüğünden daha yumuşak ve hoş bir his veriyor. Neredeyse keşfe çıkan parmaklarımdan birini ısırmasını umacağım ama o tamamen hareketsiz. Kontrolü ele almama izin veriyor.

Ben de öyle yaptım. Ağzımı nazikçe onunkine bastırıyorum ve gergin bir şekilde bekliyorum.

Korkunç anıların bu anı mahvetmesini, safranın boğazıma hücum etmesini bekliyorum. Anılar içeri sızıyor ve ağzımı onunkine dayadıkça onları uzak tutmak daha da zorlaşıyor. Bunun işe yaramasını çok istiyorum ama henüz o noktaya gelmedim.

Sonra eli hafifçe yanağımı kavırıyor ve başparmağıyla okşuyor.

Sadece küçük bir hareket ama bana burada onunla olduğumu hatırlatıyor. Güvendeyim ve Salukh'un yanımdayım. Onun ağzı benimkinin altında. Ve ben alınmak yerine veriyorum.

Anılar kayboluyor ve sonra sadece Salukh, sıcak vücudu benimkine sertçe dayanıyor, kokusu burnumda ve kalın saçları koluma sürtünüyor. Ağzı yumuşak, dudakları Birlikte. Yapabileceğimi kendime kanıtlamak için onu nazikçe öpüyorum. Hoş bir tadı var - biraz ateş gibi dumanlı, biraz baharatlı ve kokusu gibi miskli. Ve ben daha fazlasını istiyorum. Ağzını tekrar tekrar öpüyorum, vermek istediğimden fazlasını istemeden oynamama izin veren küçük, nazik öpücükler.

Bu sırada başparmağı yanağımı okşuyor, beni okşuyor, bana burada olduğunu ve bunun iyi bir şey olduğunu hatırlatıyor.

Öpücüklerim yavaş yavaş daha acil hale geliyor ve şimdi, ağzını öptüğümde, dilim dudaklarının dikişine vuruyor ve onu bana açılması için cesaretlendiriyor. Ne istediğimi anlaması için dilimin birkaç dokunuşu yetiyor ve sonra bana daha fazlasını veriyor. Dilim, hissettiğimden daha cesur bir şekilde ağzına giriyor. Bu büyük bir adım, normale dönüş merdiveninde bir sonraki basamak.

Dili karşılık olarak benimkine vuruyor ve üzerindeki çıkıntıların kendi dilime sürtündüğünü hissediyorum.

Şaşıracak geri çekiliyorum. Sa- khui'nin her yerde sırtlı olduğunu neden hep unutuyorum? O çıkıntıların her yerde olduğunu gördüm. Yine de dilinin benimkine değmesi ürkütücü geldi.

"Yumuşak," diye mırıldanıyor ve burnuma sokuluyor.

"Hmm?"

"Her yerin çok yumuşak," diyor bana. "Özellikle küçük dilin. Bunu seviyorum."

Bunu duymak garip bir şekilde gururumu okşadı. Gülümsüyorum ve onu tekrar öpmek için eğiliyorum, 'yumuşak küçük dilimin' yolu göstermesine izin veriyorum. Tekrar ağzına sokuyorum ve bu sefer dili benimkini okşadığında irkilmiyorum. O çıkıntıların pürüzsüz dilime sürtünmesi vücudumda mutlu küçük karıncalanmalar yaratıyor ve çok geçmeden onu mecbur hissettiğim için değil, hoşuma gittiği için öpüyorum.

Salukh'u öpmeyi seviyorum, şehvet dolu öpücüklerin arasında bir yerde karar veriyorum. Ağzını seviyorum. Liderliği bana bırakmasını seviyorum. Onun tadını ve dilinin alaycı hareketlerini seviyorum.

Dilini çok ama çok sevdiğime karar verdim.

Durmadan öpüşüyoruz, ağızlarımız nazik, kolay okşamalarla birbirine geçiyor. Bunların hiçbirinde acelemiz yok.

daha iyi şeylere geçiyoruz. Sadece ağız ağıza öpüşmenin saf keyfi var, burunlarımız ara sıra çarpışıyor. Bir süre sonra, sadece dudaklarını öpmek beni tatmin etmiyor. Ondan daha fazlasını istiyorum.

Kahretsin, hepsini istiyorum. Açgözlüyüm.

Bu yüzden ağzımı kaldırıyorum ve bir sonraki öpücüğümü dudaklarına bastırmak yerine ağızla değiştiriyorum ve güçlü çenesini hafifçe ısırıyorum.

Tepki olarak içinde oluşan sarsıntıyı hissedebiliyorum, ve bu beni daha fazlasını yapmaya teşvik ediyor. Daha fazla alay etmek için. Daha fazla keşfetmeye.

Ellerim saçlarının kalın kütlesine kayıyor. Bana dünyadaki bir atın yelesini hatırlatıyor - kalın ve biraz kaba ama yine de kendine has bir güzelliğı var. Bir kulağını ortaya çıkarmak için kenara fırçalıyorum ve dikkatli bir şekilde yalıyorum. Nasıl olursa olsun seksi buluyorum, o insan değıl ve belki de kulakları bizim için olduğı gibi erojen bölgeler değıldir.

Vücudu sertleşiyor ve elleri benden uzaklaşıyor.

Büyük, güçlü boynuzlarına dikkat ederek biraz geri çekiliyorum.

"Bu... bu kötü müydü?"

"Hayır," diye mırıldanıyor ve yanağını tekrar okşamak için uzanıyor. "Bu çok iyiydi. Seni yakalayıp korkutmamak için kendime güvenemedim."

Oh. Anlayışla başımı sallıyorum. "O zaman tekrar yapabilir miyim?" "Eğer istersen."

"Beğendin mi?"

Yavaşça başını sallıyor ve eli önce omzumda, sonra kolumda geziniyor. Sonra belime dolanıyor ve beni tekrar kendine doğru çekiyor.

Tamam o zaman. Hoşuna gitti. Ellerimi tekrar harika saçlarına gömüyorum ve kulak memesini dişlemek için eğiliyorum. Kulağı, tıpkı geri kalanı gibi, tahmin ettiğimden daha büyük ama

lobu yeterince yumuşak ve insani hissettiriyor. Dişlerim deriyi nazikçe sıyrıyor ve sonra dilimi üzerinde gezdiriyorum.

Yüzü omzuma yaslanıyor ve ağzından çıkan boğuk inilti beni donduracak kadar yüksek. Doğrulup bir elimle ağzını kapatıyorum ve Josie'ye bakıyorum. Bir süre sonra hala uyuduğunu anlıyorum ve rahatlıyorum.

"Özür dilerim," diye fısıldar Salukh. "Kendimi daha iyi kontrol edeceğim."

Parmaklarımı tekrar ağzının üzerinde gezdiriyorum. "Kontrolden çıkman hoşuma gidiyor... ama onu uyandırmayalım." Eğer Josie öpüştüğümüzü duyarsa, sadece rezil olmakla kalmam, aynı zamanda büyü de bozulur.

İşlerin devam etmesini istiyorum.

Josie'nin hâlâ uyuduğundan emin olduğumda eğilip kulağını tekrar yalıyorum ve dilimin ucuyla şeklini keşfediyorum.

Eğlenceli bir şekilde, kabuğun üst kısmı çıkıntılı. Dilimi üzerinde gezdiriyorum ve bir kez daha

Omzuma karşı boğuk bir nefes. Burada kesinlikle hassas. Ona işkence etmek için elimden geleni yapıyorum, dilimi kullanıyorum ve

Hassas et parçasını yalıyor ve emiyor. Parmakları geceliğime batıyor ve beni sıkıca kendine doğru çekiyor ama bu beni rahatsız etmiyor. Hoşuma gidiyor. Onun sessizce

Onu ne kadar tahrik ettiğimle ilgili mesajlar atıyor.

Yine de kulağında durmakla yetinmiyorum. Boynundan aşağıya doğru öpüyorum, teninin sıcaklığını seviyorum. Omzuna doğru ilerliyorum ve bir elimi oraya bastırıyorum, sırt üstü dönmesi için sessiz bir istek. Tereddüt etmiyor ve sonra o büyük, güzel vücut boş zamanlarımda dokunmam ve yalamam için yayılıyor. İç çekiyorum. Öpücüklerimi göğsünden aşağı doğru bastırıyorum, hassas olmadıklarını hatırlamadan önce meme uçlarında kısa bir süre duraklıyorum. Göbek deliğine kadar devam edip yalıyorum ve sonra aşağıya inmeye başlıyorum.

Kolumu tutuyor, gözleri kocaman. Yüzünde şaşkın bir ifade var ve kulağıma fısıldamak için beni kendine doğru çekiyor. "Ne iş yapıyorsun, Tee-fah-nee?"

"Oral?"

Başını öne eğiyor. "Bu kelimeyi anlamıyorum."

"Bu," diyorum dudağıma dokunarak. "Buradan aşağı iniyor." Ve uzanıp parmaklarımı sikinin üzerinde gezdiriyorum.

Nefesini içine çektiğini duyuyorum. "Bunu neden yaptın?"

"Neden yapmayayım ki? Burada erkekler eşleri için bunu yapmıyor mu?" Eğer yapmıyorsa, beni en kısa zamanda bu gezegenden çıkarın.

"Bu farklı. Bir erkek kadını memnun etmelidir."

Tamam. "Ya ben erkeğimi memnun etmek istersem?"

Gözleri yine o yoğun bakışı alıyor. Başparmağı alt dudağımda geziniyor. "Senin miyim o zaman?"

Hay Allah. Buna cevap vermeye hazır değilim. "Şu anda öylesin."

Salukh'un bakışları belli belirsiz daralıyor ve başını sallıyor.

Ama o an mahvoldu. Şimdi ağzımı ona dayarsam evli olduğumuzu düşünecekmiş gibi hissediyorum. Ya da benimle yatmaya çalışacak. Normalde evet lütfen derdim ama bunun sadece hafif, eğlenceli bir sevişme olması gerekiyordu. Daha fazlası değil. Tüm bunlar işleri başka bir seviyeye taşıyacak ve ben o seviyeye hazır olduğumdan emin değilim.

Eğilip onu tekrar öpüyorum ve harika ağzına bir kez daha aşık oluyorum. Onu öpmek büyük bir zevk. Korkunç anılarım yok oluyor ve o an sadece Salukh'un kavurucu derecede sıcak ağzı benimkine değiyor, dili benimkine sürtünüyor. O ana geri dönüyorum ve oyun planımı değiştiriyorum.

Belki henüz oral sekse hazır değiliz, ama bu gecenin böyle bitmesi gerektiği anlamına gelmiyor.

Elim tekrar sikine gidiyor ve taytının üzerinden onu tekrar okşuyorum. Son derece sert hissediyor, çevresi inanılmaz derecede kalın. O koca uzunluğun içime doğru itildiğini hayal etmek bile içimi sızlatıyor. Küçük bir iç çekiyorum ve onu derinin üzerinden okşuyorum. "Bunu sevdim."

"Öyle mi?" Sesi o kadar alçak ki neredeyse bir hırıltıya dönüşüyor ve bunu duymak göğüs uçlarımın gerilmesine neden oluyor.

Başımı sallıyorum ve eğilip onu tekrar öpüyorum, dudaklarım onunkilerle oynuyor. "Onu çıkaracağım ve onunla oynayacağım."

Nefesini içine çekiyor ve vücudundan bir titreme geçtiğini hissediyorum. Salukh bu düşünceyi belli etmeye çalıştığından daha çok seviyor. Parmaklarım taytının bel bandını tutan bağcıkları buluyor ve düğümü gevşeyene kadar çekiyorum. Kasıklarının üzerinde dekoratif bir kumaş parçası var ve onu kenara itiyorum, sonra da siki serbest kalıyor.

Tayttan kurtulduğu için teni kavurucu derecede sıcak ve elim uzunluğunu keşfederken vücudu tamamen hareketsizleşti. Aletinin ucunda pre-cum var ve parmaklarımın uçlarını ipeksi sıvıyla ıslatıp taç boyunca hareket ettiriyorum.

Salukh gözlerini kapatır, parlak ışıltı geçici olarak söner. İlginç. Şimdi burada sadece ben ve onun siki oyun oynuyormuşuz gibi geliyor. Eğlenceli kıkırdamamı bastırıyorum ve parmaklarımı uzunluğundan aşağı kaydırıyorum. Çıkıntılar boyunca ovuyorum, dokulara hayran kalıyorum ve bunun bir kızın içinde nasıl hissettireceğini hayal ediyorum. Taşaklarına doğru ilerleyip onları okşuyorum. Aynı anda hem bu kadar kılsız hem de bu kadar büyük bir keseyi hissetmek garip geliyor ama bu artık

Kansas'ta olmadığımı hatırlatan bir başka şey. Onun mahmuzu, her şeyin farklı olduğunu hatırlatan bir başka şey.

anatomisinin bu yönünü parmaklarımla keşfetmek için de biraz zaman harcadım. Sert ve neredeyse kemik gibi, ama ben

Birinin amacını göremiyorum. Yine de pek çok anatominin amacını anlamıyorum.

Tenini okşadıktan ve dokunarak her yerini keşfettikten sonra, uzunluğuna geri dönüyorum ve parmaklarımı sikinin kökünün etrafında kıvırıyorum. O kadar büyük ve kalın ki, onu çevrelediğimde diğer taraftaki parmak uçlarıma bile dokunamıyorum. Daha önce hiç bu kadar büyük biriyle seks yapmamıştım ve bir yanım bunun eğlenceli olmayabileceğini düşünse de, diğer çiftleşen kadınların hiçbirinden tek bir şikâyet duymadım. Bu da bana boyut açısından korkulacak bir şey olmadığını söylüyor. Onu sıkıca kavıyorum ve tekrar öpmek için eğiliyorum.

Bu sefer dudaklarım onunkilere değdiğinde ağzımın içine doğru iniyor ve siki elime doğru sarsılıyor. Bu, rol yapmaya çalıştığı kadar vurdumduymaz olmadığının bir işareti ve buna bayılıyorum. Elim ona sımsıkı sarılmışken sikini okşuyorum ve sertçe okşuyorum.

Kırıldı. Bir an sonra, Salukh'un başı, boynuzları ve her şeyiyle omzuma doğru itiliyor ve elime doğru itilirken yüzünü bana doğru boğuyor. Bu ani hareket karşısında şok oluyorum ama aynı zamanda gıdıklanıyorum ve onu tekrar tekrar okşuyorum. Kalçaları elime çarpıyor ve sikini parmaklarımla çemberine daha fazla sokuyor.

Onu pompalayabileceğimden daha hızlı pompalıyor ve dokunmanın onu ne kadar vahşi hale getirdiğini görünce tahrik oluyorum. Sanki sessiz kalacağına güvenemiyormuş gibi yüzü göğsüme bastırıyor ve siki parmaklarımın çemberine doğru pompalanıyor.

Sonra eli benimkini kavırıyor ve elimi kendi üzerinde çalışmak için kullanıyor.

Ve tamam, bu cehennem kadar seksi. Yumruğumu sikerken amımın daha da ıslandığını hissedebiliyorum, vücudu benimkine karşı çılgınca.

Sonra bitti - sıcak, kremi tohum parmaklarımın üzerinden koluma döküldü. Kalçalarımaya sıçrıyor ve göğsüme yapışıp o kadar yüksek sesle inliyor ki Josie'nin uyanıp beni Salukh'un döllerıyla kaplı göreceğinden eminim.

Diğer elimle yüzündeki saçları okşuyor, ulaşabildiğim tenine öpücükler konduruyorum. Vızıltılı ve hoş hissediyorum ve ona bu tatmini verebildiğim için mutluyum. Benim dokunuşum sayesinde boşaldı ve çok sert boşaldı.

Boynuma sokuluyor, zor nefes alıyor. "Hiç bu kadar şanslı hissetmemiştim."

Karanlığa gülümsüyorum. "Seni iyi hissettirmek istedim."

"Şu anda dağlara tırmanabilirim," diye fısıldıyor kulağıma. "Ama bu senin yatağını terk etmek anlamına gelir."

Bu duyguyu bilirim. Ben de onun gitmesini istemiyorum, kendimi iyi ve rahat hissederken olmaz. Ben gelmedim, ama ben

Yaptığı gerçeğin tadını çıkarıyorum. Kötü anılarımın olmaması benim için yeterli.

"Temizlemek için bir bezin var mı?" Mırıldanıyor.

Oh. Bilmiyorum. Yakın değil ve yataktan çıkmak Josie'yi uyandırmak anlamına gelebilir. Yatma saatlerimi bu şekilde geçirmeyi beklemiyordum. Bir an düşündükten sonra geceliğimi çekip başıma geçirdim, sonra da

Elimi ve karnını siliyor. Temizlendikten sonra tekrar kollarına kayıyorum ve sert meme uçlarım göğsüne değdiğinde şaşkınlıkla sarsılıyorum, çünkü bu tamamen çok iyi hissettiriyor. Belki de düşündüğüm kadar rahat değildim, çünkü

Nabız tekrar atmaya başlar.

Beni kendine doğru çekiyor ve elleri çıplak sırtımda geziniyor, okşanmaya çok yakın hissediyorum. Kendi iniltimi bastırmak ve onun sırtına binme dürtüsüne direnmek zorundayım.

ve kendimi ovuyorum. Salukh bana sokuluyor, burnu benimkine çarpıyor. "Sana dokunabilir miyim?" diye fısıldıyor. "Bana yaptığın gibi mi?"

Tırnaklarım kollarına batıyor ve yüksek sesle inlememek için elimden geleni yapıyorum. Başımı sallıyorum ve karanlıkta bunu göremezse diye fısıltıyla evet diyorum.

İri elleri sırtımda gezinmeyi bırakıyor. Göğsüne yaslanana kadar beni kendine doğru çekiyor. Sonra onun eli göğsüme gidiyor ve onu okşuyor. Parmakları göğüs uçlarımı okşuyor ve göğüs uçlarım şimdiden o kadar gergin ve ağrıyor ki derimden çıkmak istiyorum.

Bu sefer sesimi bastırmak için yüzümü saklayan ben oluyorum. Boynuna gömülüyorum ve bu her şeyi daha da kötüleştiriyor çünkü kalın, muhteşem saçları tenimde kayıyor ve onun kokusu burada daha güçlü. Meme uçlarımla oynarken bile boğazını yalamaktan kendimi alamıyorum. Bir bacağımı kalçasına geçirip kalçasını kendime doğru çekmeye çalışıyorum ama vücudu çok uzun. Lanet olsun.

Salukh ihtiyacımı hissetmiş olmalı, çünkü eli göğsümden ayrılıp karnımdan aşağı kayıyor. Panikleyip onu itmem ihtimaline karşı hareketleri yavaş ve temkinli. Ama bunu yapmayacağım. Aşağı, aşağı, aşağı hareket etmesine hazırım,

Parmakları seksimin kıvrımlarına değdiğinde gerginlikten titriyordum. Elinin üstüne çıkmaya hazırım.

Ama sonunda bana dokunduğunda - ve Tanrım, sanki sonsuza kadar dokunacakmışım gibi geliyor - o kadar nazik davranıyor ki gözlerim yaşıyor.

En son ne zaman biri bana benmişim gibi dokundu?

Gördükleri en güzel şey mi? Sanki ben bir tanrıçayım

Tapınmak mı? Bu beni ağlatıyor çünkü kendimi çok değerli hissediyorum.

Kıvrımlarımı hafifçe keşfederken parmakları kocaman hissettiriyor. O kadar ıslağım ki vücudumun çıkardığı sesleri duyabiliyorum ve utançtan yerin dibine girmek istiyorum ama garip bir şekilde onun yanında hiç utanç duymuyorum. Her şey bir mucize.

Elini ağzına götürüp parmaklarını emdiğinde, beni tattığını fark ediyorum. Vücudumda bir başka şehvet şimşeği çakıyor ve elini dudaklarından tutup ısrarla amıma doğru itiyorum.

"Tee-fah-nee," diye nefes alıyor ve sonra parmakları klitorisimin üzerinde kayıyor ve o küçük dokunuşun yoğunluğuyla neredeyse kürklerden çıkıyorum. Parmaklarıyla içime girmesini istiyorum, ama o sadece klitorisimin etrafında dolaşıyor, ıslaklığımı hassas cilt. Benim yaptığımı taklit ettiğini fark ettim. Kendime dokundum ve yüksek sesle inlememek için omzunu ısırarak zorunda kaldım. Çok ıslağım. Çok tahrik oldum.

Çok ama çok sert boşalmak üzereyim.

Çok uzun sürmüyor. Kalçalarımı sallıyorum, klitorisimi okşarken parmaklarına doğru itiyorum ve vücudum orgazma ulaşırken ona bir maymun gibi yapışıyorum. Patladığımda, bunu sessizce yapmak neredeyse imkansız ve sonunda kremlenirken yüksek sesle, boğucu bir nefes alıyorum ve daha fazla

Islaklık elini kaplıyor. Keskin bir nefes alıyor ve sonra eli tekrar ağzına gidiyor.

Bana doyamıyor, o seksi canavara.

Josie uykusunda homurdanıyor ve sonra yuvarlanıyor.
Donup kaldım,

Salukh'a tutunuyor ama uyanmıyor. Sonunda rahatlıyorum ve o da battaniyeleri bedenime doluyor ve beni kendine doğru çekiyor.

"Bu gece bana bir hediye verdin Tee-fah-nee," diye fısıldıyor, zar zor duyuluyor. "Asla unutmayacağım."

Ben de öyle. Bu gece beynime kazınmış gibi görünüyor ve ben bunu memnuniyetle karşılıyorum. Salukh'un bu geceki tüm

Beynimde muhteşem mavi uzaylıdan başka bir şey kalmayana kadar kötü anılar geride kaldı.

Bu sefer, uykuya daldığımda, gölgeler yok. Kötü rüyalar yok. Sadece mavi ten ve sıcak bedenler.

Onuncu Bölüm

SALUKH

Şimdi, khui'me söylüyorum. Ona şimdi sahip çık. Rezonansa gir. Onu bizim olarak alacağız ve kitimi içine koyacağız.

Ama benim lanetli khui'm tamamen sessiz, hain. Eminim o da benimle aynı şeyi istiyordur? Tee-fah-nee'yi kendime ait olarak alma ihtiyacı hissediyorum, tıpkı nefes almak için havaya ya da su içmek için İçki. O benim ve dünyanın bunu bilmesini istiyorum. Onu kitimle yuvarlanırken görmek istiyorum. Hayatımızın geri kalanında her gece kürklerimin içinde olmasını, küçük, soğuk insan ayaklarını şu anda olduğu gibi bacaklarıma dayamasını istiyorum.

Tek istediğim buydu. Yine de khui'm beni reddediyor. Kısa, parlak bir an için ondan nefret ediyorum. Nefret ediyorum.

Onu benim olarak tanıyorum ve yankılanıyorum. Kollarım onu sıkıca sarıyor ve kendimi derin nefes almaya zorluyorum. Sakin olmalıyım. Tee-fah-nee zamanla benim olacak. Şimdi değilse, o zaman

Yakında. Tek yapmam gereken onun khui'sinin benimkine ya da benimkinin onunkine şarkı söylemesini beklemek. Bu olacak.

İsteksizce kürkünden kalkıyorum. Sabah yaklaşıyor,
ve kimse görmeden onun mağarasından çıkıp kendi
mağarama dönmeliyim. Soru sorulmasını istemiyor ve ben
de onun başına bela gelmesini istemiyorum. Öyle bir gün
gelecek ki

Kabileye gururla onun benim olduğunu duyuracağım ve eğer
içimde gizlice kaçmam gerektiği hissi uyanırsa, onun uğruna
bunu yutacağım.

Taytımın bağcıklarını tekrar bağlıyorum, dün geceyi ve
Tee-fah-nee'nin üzerimde nasıl hareket ettiğini, ağzını
tenimde nasıl gezdirdiğini düşündükçe sikim sertleşiyor.
Onunla birlikte olmak

tüm beklentilerimi aştı. Kürklerde ne yapıldığını biliyorum -
başkalarının arkadaşlarına sahip çıkmasını izledim. Gizlilik
Bu kadar kalabalık mağaralarda imkansız. Ancak insanların
farklı fikirleri var gibi görünüyor ve bu da çiftleşen
erkeklerin geniş sırtıışlarının birçoğunu açıklıyor. Tee-fah-
nee ile daha fazla şey keşfetmek için sabırsızlanıyorum.

Mağaralarını örten gizlilik perdesini kenara itip ana
mağaraya girdiğimde hâlâ onun düşüncelerine kapılmış
durumdayım. Belki de bu yüzden Hassen'in elindeki
mızrağı yere atana kadar ortadaki ateş çukurunun yanında
olduğunu fark etmiyorum.

Benim için bileme ve ciğerler.

"Hain!" diye hırladı ve beni yere düşürdü. "O bana ait!"

Onun sözleriyle içimi bir duygu seli kaplıyor. l
Kısaca öfkesini anlıyorum. Ona göre ben onun arkasından iş
çeviriyor ve peşinde olduğu kadını çalıyorum. Ama benim
kendi
Sahiplenme ihtiyacı içime işliyor, diğer tüm düşünceleri
bastırıyor.

Tee-fah-nee benim. Ona benden başka kimse
dokunamayacak. Benden başka kimse onun amından tatlı
suyu içemeyecek. Onun her şeyi bana ait. O benim eşim.

Hassen'in vücudu benimkine çarpıyor ve boynuzlarımdan
birine uzanıyor, onu bükmek ve bana boyun eğdirmek için.
Ama asla. Ben ondan daha güçlüyüm ve onu düz bir kolla
kenara itip ayağa kalkıyorum. "Onun üzerinde hiçbir hakkın
yok."

Bana hırlıyor ve boynuzlarını bana doğru çevirerek başını
eğiyor. Bu bir saldırganlık işareti. "O benim olacak ve sen
onu burnumun dibinden çalmaya çalışıyorsun!"

"O senin değil." Bu sözleri haykırıyorum ve kendimi ileri
atıyorum, boynuzlarım onunkilere çarpıyor. Birbirimize
çarptırarak, ayaklarımız taş zeminde sürtünüyor. Kollarımız
birbirine kenetleniyor ve üstünlük sağlamaya çalışarak
boğuşuyoruz. Ben asla

Yine de pes etmek. Tee-fah-nee benim ve ona karşı
kaybetmek bir seçenek değil.

Ayağıyla benim ayağıma tekme atıyor ve ben dizlerimin
üzerine düşüyorum. Bir an sonra tekrar üzerime atlıyor ve
ben üstünlüğü ele geçirene kadar bir kez daha

yuvarlanıyoruz. Onun üzerine oturdum.

göğsümde, bana hırlarken elimle saçlarını kavırıyorum.

"Dur!"

Aehako'nun sesini kulaklarıma hücum eden kanın arasından belli belirsiz duyuyorum. Mağara şimdi seslerle dolu gibi görünüyor,
Saatin erken olmasına rağmen. Ağlamalar, kızgın haykırışlar ve yüksek sesli soluk alıp vermeler kalbimin çarpıntısına karışıyor.

Öfkeli bir el boynuzlarımdan birini tutup beni geri çekti. Aehako bana ters ters bakıyor. "Kesin şunu!"

Elini fırlatıp atıyorum ve yavaşça ayağa kalkıyorum. Mağara, çoğu uykudan yeni uyanmış insanlarla dolu. Tee-fah-nee de onlardan biri ve ben Hassen'e doğru yaklaşırken dehşet ve şaşkınlıkla bana bakıyor. Yakınlarda Taushen ve Vaza alçak sesle konuşuyorlar, yüzlerinde öfke var. Bek sanki kavgaya atılmaya ve beni yere sermek için Hassen'e katılmaya hazır gibi görünüyor.

Bu...doğru değil. Ben başlatmadım ama devam da etmemeliyim.

"Size neler oluyor?" Aehako hem bana hem de Hassen'e ters ters bakarak bağırıyor. "İki terbiyesiz yavru gibi kavga ediyorsunuz!"

Tee-fah-nee'ye bakıyorum. Şimdi yanında Aehako'nun eşi Kira ve Josie var. Üç kadın da bu manzara karşısında şok olmuş görünüyor ve ben buna şaşırmadım. Erkeklerin bu kadar sık

kabile savaşının. Yine de utanmayı reddediyorum. Eşim için savaşacağım.

Hassen yavaşça ayağa kalkıyor ve bana nefretle bakıyor. Ağzının kenarındaki bir parça kanı siliyor ve ben bunu görünce şok oluyorum. Ona vurduğumu fark etmemiştim bile. "Kavgayı ben başlattım."

"Neden?" Aehako aramıza giriyor, sanki yine birbirimize girecekmişiz gibi.

"nk onu Tef-i-nee'nin kürklerinin arasından çıkarken buldum!" Hassen'in burun delikleri öfkeyle alevleniyor ve yumrukları sıkılıyor. "Biz kur yaparken onu almayı düşünüyor. rekabet!"

Bek yakınlarda boğazından kısık sesle hırılıyor.

Aehako onu işaret eder ve başını sallar. "Bunu aklından bile geçirme." Bana bakıyor ve normalde glen gözlerinde sitem var. "Bu doğru mu?"

Doğruluyorum. "O benim eşim."

Daha fkeli hırıltılar.

Aehako'nun kaşları kalkıyor. "Rezonansa girdin mi?" "Henüz değil."

Bana bıkkın bir bakış attı. "O zaman ikiniz de kalp eşi olmayı seçtiniz ve yarışma sona mı ermeli?"

Hiçbir şey söylemiyorum. Tee-fah-nee'ye düşüncelerimi aıklamadım ve şimdi bunu yaptığım için utanıyorum.

"Eee?" Aehako beni geçip insanlara bakıyor. "Biriniz diğeriyle rezonansa girene kadar bunu kalp eşiniz olarak kabul ediyor musunuz?"

Bedenim geriliyor ve ağızından dökülen kelimeleri duymak istiyorum. Beni kendisininmişim gibi sahiplenmesini istiyorum. İstiyorum ki Benim ona değeri verdiğim gibi onun da bana değeri verdiğini göstermek için. Aramızdaki bağı gerçek olduğunu.

Ama Tee-fah-nee olduğu yerde donup kalmıştır. Tüm vücudu titriyor ve kürkünü omuzlarına sıkıştırıyor. Normalde esmer olan yüzünün rengi solmuş ve gergin bakışları öfkeli adamların arasında gidip geliyor.

Bana bakmıyor ve kalbim sıkışıyor. O zaman bugün bana sahip çıkmayacak.

Aehako omzuma vurdu. "Bu senin cevabın, dostum. Onunla ilgili her türlü iddia senin zihninde. Eğer onun iyiliğini istiyorsan, ya diğerleriyle birlikte yarışmaya katılırsın ya da her şeyi iptal ederiz."

Çenem sıkışıyor ama kendimi başımı sallamaya zorluyorum. "O zaman ben de yarışmaya katılacağım."

"Bah," diyor Hassen. Ellerini havaya kaldırıyor ve kürklerine doğru yürüyor. "Bu çılgınlık! Tüm bu rekabet ve bir son yok."

"Doğru söylüyor," diyor Aehako ve insanlara sert bir bakış atıyor. "Sizin yöntemlerinizi bilmiyoruz,

ama mutlaka bir noktada oyunun bir sonu olmalı?"

"Bir tur daha," diye kekeliyor Josie. "Büyük bir raunt ve sonra kazanan seçilecek."

"O zaman bu sorunu çözer." Aehako bana başını salladı. "Artık kavga yok. Anladın mı?"

Anlıyorum. Diğerlerini yenmek için tüm gücüme ve becerime ihtiyacım olacak, çünkü şimdi hepsi peşimden gelecek.

TIFFANY

Bütün gün mağaramda saklanıyorum.

Salukh'a yaptıklarımdan utanmıyorum. Bu konuda iyi hissediyorum. Ama yakalandığımız için utanıyorum. Diğerleri bana öfke ve sitemle baktılar ve onları suçlayamam. Josie'nin rekabeti sayesinde benim 'iyiliğimi' elde etmek için onları çemberlerden geçiriyorum ve sonra yatağa başka bir adam mı alıyorum? Tabii ki çıldırıyorlar. Sa-khui'ler yargılayıcı insanlar değiller.

Hassen ya da bir başkasının kürklerime girmesine izin verseydim, gözlerini bile kırpmazlardı. Salukh, kürklerimi almak için yarışmıyordu bile.

Diğer adamları üzen de bu oldu.

Salukh da artık güvende değil.

Ona sahip çıkılmak için konuşmadım. Rezonans her türlü ilişkiyi etkili bir şekilde ortadan kaldırıırken nasıl konuşabilirdim ki? Ve henüz rezonansa girmemem için bir neden yok, bu da bunun sadece bir zaman meselesi olduğu anlamına geliyor. Onu sahiplenip sonra nasıl terk edebilirim?

Yine de sessizliğimin ardında daha korkakça bir neden var. Taliplerimin yüzlerine baktım - Hassen, Bek, Vaza ve Taushen'in yüzlerinde öfke gördüm. Bu beni korkuttu. Korkunun o korkunç zihinsel durumuna geri döndüm ve harekete geçemedim. Tek düşünebildiğim

Hassen ve Salukh arasındaki kavga ve reddedilen erkeklerin onları yarışmaya zorladıktan sonra bana karşı nasıl davranacakları. Benden nefret ederlerdi... ya da daha kötüsü. Ve şimdiye kadar kadınlara karşı şiddet görmedim. İnsan-sa-khui akraba evliliğinde yeterince 'ilk' gördüm, bir kadının rızası dışında alıkonulduğu ilk vaka olmak istemiyorum. Bunlar

Erkekler zaten zor durumda. Bir kızı 'elde etmeye' bu kadar yaklaşmışken başka birinin araya girmesi? Bu bir erkeği bile kırabilir.

istikrarlı bir zihin.

Bu yüzden bir korkak gibi saklanıyorum ve bunu yaptığım için kendimden nefret ediyorum. Cesur olmak istiyorum. Her şeyden çok istiyorum. Ama ne zaman mağaramdan çıkıp konuşmayı düşünsem vücudum dehşet içinde donuyor ve nefes alamıyorum.

Sonunda, hiçbir şey söylemiyorum.

Josie herhangi bir suçlamada bulunmuyor. O iyi bir arkadaş. Ben gidip kendim almaktan korktuğumda, merkezdeki şömineye gidip bana kahvaltı getiriyor. Öğleden sonra Aehako ile birlikte 'yarışmanın' geri kalanını gözden geçirmek için yola çıkıyor çünkü Aehako kabilenin uyumunu korumak için yarışmanın tamamlandığını - ve benim bir kazanan seçtiğimi - görmek istiyor.

Kürklerimin içinde uyuyorum, ama bu bile beni üzüyor çünkü hala Salukh'un sıcak, baharatlı teninin kokusunu taşıyorlar ve ben

Her şeyi mahvedip mahvetmediğimi merak ediyorum. Diğerleriyle birlikte benim için savaşacağını söylüyor ama kaybederse üzülür mü? Kazanırsa diğerleri çıldıracak mı? Kazanamazsa ben ne yapacağım? Diğerlerinde Josie'nin ödül olarak dağıttığı tohumlardan daha çok var. Midemin çukurundaki kemirici düğüm daha da büyüyor.

"Tak tak," diye sesleniyor Kira, kendi kendimi kırbaçladığım düşüncelerimi bölerek. "İçeri girebilir miyim?"

Kürklerimin içinde doğrulup kıyafetlerimi düzeltiyorum. "Tabii. İçeri gel."

Bir an sonra kucağında bebeğiyle mağaraya giriyor. "Farli'nin Chompy'ye göz kulak olduğunu görüyorum."

"Tekrar. Evet." Kendimi suçlu hissettiğim bir başka şey daha, gerçi bu konuda daha az suçluluk duyuyorum çünkü Farli küçük dvisti'lerle ilgilenmekten büyük zevk alıyor.

"Seni bütün gün görmedim ve bir uğrayıp nasıl olduğuna bakayım dedim." Gülümsemesi zayıftı.

"Berbat durumdayım, sorduğun için saç ol." Ayağa kalkıyorum ve oturması için bir yastık çıkarıp ateş çukurunun karşısına yerleştiriyorum. "Peki ya sen?"

"Oh, ben iyiyim. Biraz uykusuzum ama genel olarak iyiyim." Tek bir akıcı hareketle oturuyor ve kucağındaki bebeği rahatsız etmeden bacak bacak üstüne atıyor. "Ama buraya kendim hakkında konuşmaya gelmedim."

"Evet, tahmin etmiştim." Ona yarım bir gülümseme veriyorum ve tekrar battaniyelerimin üzerine oturuyorum. "Aehako kızdı mı?"

"Sana değil. Adamların kavga başlatmasına çok kızdı. Huzuru korumayı seviyor." Kürkleri Kae'nin küçük yuvarlak yüzünden çekip alıyor ve bana bakıyor. "Bunun çoğu rekabetle ilgili."

Asık suratla başımı sallıyorum. Sorunun ben olmasından nefret ediyorum. Radarın altında uçmayı, dikkat ekmemeyi severim. Son zamanlarda bunu hiç yapamıyorum gibi görünüyor. Yine de Aehako'yu devreye girip yasaları koyduğu için suçlamıyorum. O şef değil - o Vektal, Georgie'nin arkadaşı - ama biz Güney mağaralarında yaşarken, o bizim liderimiz. Ve güler yüzlü Aehako'yu kızdırmak zor, bu da işlerin düşündüğümden daha kötü olduğu anlamına geliyor. Greaaat. "Geriye dönüp baktığımda, yarışma muhtemelen

aptalca bir fikirdi. Onları başımızdan savmak için ne yapacağımızı bilemedik."

"Başka biriyle yatmak muhtemelen bunu yapmanın yolu değildi."

Ahh. "Teşekkürler."

"Üzgünüm." İç çekiyor. "Yargılamıyorum, gerçekten yargılamıyorum, Tiff. Ama anlamıyorum. Hiçbirini istemiyorsan neden herkes senin dikkatini çekmek için yarışıyor?"

Battaniyelerimi omuzlarıma çekiyorum ve mağaramızdaki küçük ateşe bakıyorum. Muhtemelen bir tezek parçasının daha eklenmesi gerekiyor ama kendimi kalkmaya ikna edemiyorum. Omuz silkiyorum omuzlar. Kira'ya uzaylılar - basketbol kafaları - tarafından tecavüze uğradığımı hiç söylemedim. Herkese onların sadece

Beni tıbbi bir masada muayene etti. Bu kadar yeter. Şimdi geriye dönmek çok fazla iş ve bir daha asla düşünmek istemediğim şeyler hakkında konuşmak gibi görünüyor. "Onlara nasıl hayır diyeceğimi bilemedim."

Kelimeler ağzımdan çıkarken bile saçma geliyor.

"Şimdi hayır deyin!" Kira haykırıyor. "Onlara Salukh'u seçtiğini söyle ve her şeyi iptal et."

Ama yapamam. Onların öfkesinden korktuğum için her şeyi iptal edemem. Ya Salukh'u istediğimi açıklarsam? ve iki gün sonra Bek gibi biriyle mi rezonansa giriyorum? O mu?

nazik ve anlayışlı olmayacak ve ben de onunla birlikte, onun bebeklerini doğurmak zorunda kalacağım. Bu bir kabus senaryosu olur.

Durum ne kadar kötü olursa olsun, şu anda hiçbir şey yapmayarak daha güvendedeyim.

Kira yine iç çekiyor. Uzanıp dizime dokunuyor. "Benimle konuşabilirsin."

"Açıklaması zor." Kafam karmakarışık ve korku içinde yaşıyorum. Josie gibi olmak istiyorum, o sadece önüne bakıyor, asla arkasına değil.

"O zaman iptal
etmeyeceksin?" Sessiz
kaldım.

"O zaman sonuçlarına katlanmak zorundasın, Tiff."
Sanki ben bunu zaten bilmiyor muyum?

On Birinci Bölüm

TIFFANY

O akşam kürklerimin içinde tek başıma uyuyorum ve kâbuslar geri dönüyor. Yakalanıp yere yatırıldığım kâbuslar, beni isteğim dışında bir şeyler yapmaya zorlayan adamların kâbusları. Bu kez uzaylılar yerine tanıdık yüzler var: Vaza ve Taushen. Soğuk terler içinde, titreyerek uyanıyorum, Gecenin geri kalanını ateşin korlarına bakarak ve keşke bu kadar korkak olmasaydım diyerek geçirdim.

Josie ertesi sabah beni uyandırdı. "Uyuyor musun?" "Şimdi uyumuyorum." Gözlerimdeki uykuyu sildim ve kendimi eğer ezilmişsem. Ugh. "Ne oldu?"

"Son raunda başlamak üzereyiz ve Aehako seni orada istiyor."

Ugh. Sonunda yaptıklarımla yüzleşmek zorunda kalacağım. "Pekala." "Sıkı giyin, dışarı çıkıyoruz."

Başımı salladım ve kalın giysilerimi giydim. İdam mangasıyla yüzleşme zamanı. Josie yanımda kalıyor ve onun varlığı için minnettarım. Ana mağaradan geçerken fark ettim ki

oldukça boş ve midemde tuhaf bir his var. Karın içine doğru yürüdüğümüzde bu tuhaf his devam ediyor ve bizden önce yola çıkan birçok çizmeli ayak yüzünden karın çalkalandığını fark ediyorum.

Uçurum duvarını takip ettiğimizde ve herkesin karda bizi beklediğini gördüğümde şaşırmıyorum. Kira, Farli, yaşlılar, hatta huysuz Haeden bile. Beş adam bir kenara çekilmiş, Salukh sıranın sonunda gururla duruyor. Bana bir kez daha yiyip bitiren bakışlar fırlatıyor ve kendimi bir pislik gibi hissediyorum.

onu hayal kırıklığına uğratmak. Konuşmalıyım, her şeyi iptal etmeliyim.

Sonra diğer dört adama bakıyorum. Bana kızgın, ihanete uğramış bakışlar atıyorlar ve kabadayılığım başarısız oluyor. Yapmak istediğim tüm protestolar boğazımda düğümleniyor. Koşarak geri dönmek istiyorum.

ama Josie bir kolunu belime doluyor ve beni Aehako'nun yanına, bir kenara götürüyor.

Josie, "Bu yarışmanın son turu," diye ilan ediyor. "Başlamadan önce hızlı bir tohum sayımı güncellemesi yapalım, olur mu? Hassen, kaç tane?"

Hassen öne çıkıyor ve bana yanan bir bakış fırlatıyor. "Üç."

Sırada Taushen var. Gülümsemesi geniş ve gururlu.

"Dört." Sırada Vaza var. "Bir."

Sonra Bek. "Bir."

Hassen'in iyi gitmesine şaşırmadım, ama ben bir telli, heyecanlı Taushen'in lider olmasına biraz şaşırdım. I Sonuçlardan memnunmuşum gibi bana yöneltilen mutsuz bakışları savuşturmak için gülümsüyorum.

Salukh öne çıkar. "Yok."

Garip bir sessizlik oluyor. Başka tarafa bakıyorum, çünkü gözlerindeki dile getirilmemiş talebi göremiyorum. Benden ne yapmamı istediğini biliyorum. Sadece çok korkuyorum.

Josie tekrar konuşur. "Bugünkü yarışma dört bölüme ayrılıyor ve bu da dört tohumun kapışılacağı anlamına geliyor.

Günün sonunda en fazla tohuma sahip olan kazanan olacak. Eğer bir eşitlik olursa, eşitliği bozmak için ikisi arasında son bir müsabaka düzenleyeceğiz."

Zeki Josie. Salukh'a yetişmesi için bir şans veriyor. Şu anda ona sarılabilirim.

"Ve bundan sonra," diye araya giriyor Aehako, grubun ortasına doğru bir adım atarak. Adamlara sert bir bakış fırlatıyor. "Artık onun dikkatini çekmek için kavga etmek yok."

"Sadece bu yarışmanın sadece size eşlik etmek için olduğunu açıklığa kavuşturmak istiyorum.

Tiffany Yaşlılar Mağarası'na," diye itiraz ediyor Josie. "Onunla evlenmeyeceğim."

Bir tarafta, Haeden'den geliyormuş gibi görünen sinirli bir homurtu duyuyorum. Josie'den hiç hoşlanmıyor ve nedenini hiç bilmiyorum.

Kaşlarını çatarak ona doğru bakıyor ve ardından yarışan erkeklere dönüyor. "Bundan sonra tüm yeteneklerinizi göstermiş olacaksınız. Avcı ve tedarikçi olarak hünelerinizi öğrenecek. Tiffany bir erkeğin ilgisini çekmek isterse, size gelecek. Anladınız mı?"

Sessizlik.

Aehako onlar adına "Anlaşıldı," diye cevap veriyor. Kollarını iri göğsünün üzerinde kavuşturup bana ve Josie'ye bakıyor. "Devam edelim."

"Pekâlâ," diyor Josie ve bir adım öne çıkıyor. "Dediğim gibi, bu son yarışma dört bölüme ayrılıyor. Bir tanesi beyinler." Bir parmağını işaretliyor, sonra bir başkasını. "Kas gücü. Yetenek. Sonuncusu çaba içindir ve kabilenin kendisi gün boyunca kimin en çok çaba gösterdiğine oy verecektir. Ve biz de beyinle başlayacağız. Bu yüzden burada, uçurumun yanında duruyoruz." Dönüyor ve yukarıyı işaret ediyor.

Neyi işaret ettiğine bakmak için döndüm ve o da Diğer herkes. Uçurumun tepesinde beş renk lekesi var, şimdiye kadar fark etmediğim parlak bir kırmızı.

"Yukarıda, görebilmeniz için kırmızıya boyanmış beş kemik madalyon var. Dört madalyonun dördü de aynı ve dördü de tepenin ağzından birkaç metre aşağıya sarkıyor. Uçurum. Senin görevin bir madalyonu aşağı indirip

bana geri verecekler. Madalyonu elime ilk veren, sayısına eklemek üzere bir tohum alacak."

Dik uçuruma biraz daha fazla korkuyla bakıyorum. Şimdiden erkeklerin tırmanışı ölçtüklerini görebiliyorum ve endişeleniyorum - son derece dik ve çok fazla el tutamağı yok.

Yukarı tırmanmak son derece tehlikeli olacak ve kimsenin d   p yaralanmasını istemiyorum. Kira'nın koluna yapıştım, Düşüncesi bile panik yapıyor.  ifacı diğer ma aralarda yarım gün uzakta. Ya Salukh yaralanırsa? Ya biri onu uçurumdan aşağı iterse?

"Tek bir kural var - uçurum duvarına tırmanamazsınız," diye ekliyor Josie. "Geri kalan her şey serbest."

Bunu duymak beni rahatlattı. Kira'nın kolunu şimdi biraz daha az sıkı tutuyorum, rahatlıyorum.

"Herkes hazır mı?" Josie elini havaya kaldırır ve be  adam da gerilir. Sonra kolunu indiriyor. "Ba layın!"

Adamlar duraksıyor ve kafalarında dönen çarkları görebiliyorum. Salukh bana bakıyor ve gözlerimiz temas ediyor. Yüzünde her  eyini ortaya koyacağını söyleyen o yoğun ifade var ve ona cesaret vermek için ba ırmak istiyorum.

Ben bir şey s yleyemedenden dönüp uçurum boyunca ko maya ba ladı.  nce kafam karıştı, sonra diğer iki adam - Vaza ve Bek - onun peşinden ko maya başlayınca anladım ki

Uzun yoldan gidip uçuruma arkadan tırmanacak, sonra bir madalyon alıp geri getirecek. Diğerlerinin bunu daha hızlı yapamayacağına güveniyor. Haklı olduğunu umarak arkamdan sessizce parmaklarımı çaprazlıyorum. Vaza ve Bek'in pek de kolay lokma olmadıklarından biraz endişeliyim. onunla birlikte yürüyüş yapıyorlar.

Taushen ve Hassen uçurumun dibinde kalıyorlar. Ben izlerken, Taushen tüm gergin enerjisiyle etrafta dolaşıyor ve sonra bir eline bir kartopu alıp madalyonlara doğru fırlatıyor. Pek bir etkisi olmuyor ve bunun işe yaramayacağı açık. Hassen sadece çenesini ovuşturuyor, düşünceli, madalyonlara bakıyor ve derin derin düşünüyor.

Yanımda, Kira eğiliyor. "Ne düşünüyorsun?" Bebeği kucağına alıyor, battaniyeyi Kae'nin küçük yüzünün etrafında yumuşatıyor. "Salukh'un bir şansı var mı?"

"Bilmiyorum." Ben de bilmiyorum. Ne düşünmem gerektiğinden emin değilim. Eğer adil olursa diğer ikisine karşı bir ayak yarışını kazanabileceğinden eminim, ama asıl önemli olan 'adil' kısmı. Ayrıca çok uzun süreceği konusunda da biraz endişeliyim. Taushen kafası kesilmiş tavuk gibi koşturuyor ama Hassen sakin ve sadece madalyonları inceliyor. Yüzünde, aklında bir şey olduğunu ama henüz harekete geçmeye hazır olmadığını söyleyen kurnaz bir ifade var.

Bir an sonra Hassen kalabalığı yararak ana mağaraya doğru koşmaya başladığında şaşırıyorum. Birkaç kişi mırıldanıyor ama kimse yarışma alanını terk etmiyor, özellikle de Taushen artık kartoplarının içine koyacak taşlar bulup onları daha sert fırlattığından beri. Farli'nin elinin arkasında bir kıkırdamayı bastırdığını duyuyorum. Zavallı Taushen. Belli ki beyin onun güçlü yanı değil.

Hassen birkaç dakika sonra elinde bir sapanla dönüyor, tam da hafif bir kar yağmaya başlarken. Kürklerimi daha sıkı çekiyorum

Hassen'in bir taşı sapanının beşiğine yerleştirmesini ve sonra deriyi başının üzerinde kolay, güçlü vuruşlarla döndürmeye başlamasını endişeli bir bekleyişle izliyorum. Sonra, taşın uçmasına izin veriyor.

Elbette hedefi tam on ikiden vuruyor. O yetenekli bir avcı ve mükemmel nişan alıyor. Madalyon yerinde titriyor ve sallanıyor, ama yerinde kalıyor. Şaşırmış bir halde nefes alıyorum.

Josie bize doğru yaklaşarak, "Bir kaya dudağına takılmışlar," diye fısıldıyor. "Sadece vurmak bir işe yaramayacak."

Yakınlarda, Haeden homurdanıyor. "Bu aptallık. Bana ihtiyacı olan varsa, bu aptalların geri kalanı gibi ben de avlanmaya ve kabileyi geçindirmeye gideceğim." Hepimize kötücül bir bakış fırlatıyor ve hışımla uzaklaşıyor.

"Huysuz pantolon," diye mırıldanıyor Josie. "Bu yarışmada harikayım. O sadece her zamanki gibi huysuz bir ruh hali

içinde."

Josie'nin yarışmalarının zekice ve faydalı şeylere yönelik olduğunu itiraf etmeliyim. Belki bugün o kadar değil ama adamlar çok fazla avlanıyor ve mağaradaki erzak giderek artıyor.

Bu yarışma o kadar da kötü geçmedi sanırım. En azından kabile için.

Bu arada Taushen, Hassen yine çenesini ovuştururken, şüphesiz kendi silahını almak için mağaralara doğru aceleyle yola çıkar. Taushen bir mızrakla döndüğünde, Hassen bir kez daha ayrılır. Taushen'in mızrağının da aynı derecede güçlü olması kimseyi şaşırtmaz.

Bir madalyonu almakta etkisiz kalır ve tekrar mağaraya dönmeden önce hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkarır.

"Yukarı bak," diye fısıldıyor Kira. "Yol boyunca koşmuş olmalılar."

Gözlerimi siper edip uçurumun tepesine bakıyorum. Uçurumun kenarına çömelmiş uzun boylu bir figür var ve ben onu izlerken, karnına doğru gidiyor ve bir kolunu eğerek uçurumun duvarındaki madalyonlardan birini özenle koparıyor. Koyu, güzel saçları Salukh'tan başkası olamaz ve kalbim göğsümde pıt pıt atıyor.

Tekrar gözden kaybolduğu anda, diğer ikisi hemen arkasından geliyor ve ben nefesimi tutuyorum. Eğer iş ayak yarışına kalırsa çok yakın olacak.

Hassen yeni bir Şeyle geri d6nd6 - b6k6lm6Ő, b6y6k bir Deri 6rg6l6 bir ipe bağlı kemik bir olta. Karda diz 66ker ve sapan taŐlarından birini kancanın yanındaki deriye bağlar ve sonra sapanla yaptığı gibi başının 6zerinde sallamaya başlar. Bir an sonra, ağırlıklı kanca u6ar ve u6urumun duvarına 6arpar. Bağlanmıyor ve Hassen ipi geri 6ekip tekrar deniyor.

İkinci denemesinde, 6engel takıldı ve ben Madalyonu u6urumun duvarından aşağıya 6ekerken dehşete kapılır ve onu almak i6in koŐar. G6zlerinde muzaffer bir bakıŐla madalyonu Josie'ye getirir.

Josie, "Beyin kategorisinin galibi Hassen," diye ilan ediyor ve parlak kırmızı boyalı tohumlardan birini ona uzatıyor. Hassen k66k bir selamla alıyor ve sonra ne kadar yetenekli olduğumu g6rd6n m6 der gibi bana doğru başını sallıyor.

Mağaraya geri d6n6p saklanmak istesem de ona belli belirsiz bir g6l6mseme veriyorum. Oh, Salukh. O kazanamayacak. KonuŐmalıydım ama artık 6ok ge6. Bu karmaŐanın i6indeyim.

Taushen hayal kırıklığını iyi gizleyerek Hassen'i tebrik ediyor. Sonra hepimiz 66 koŐucunun d6nmesini bekliyoruz. Hem Vaza'nın hem de Bek'in Salukh'tan 6nce gelmesine Şaşırıyorum. O ilk sıradaydı - u6urumun tepesine vardığı zaman ile Şimdi arasında ne oldu?

Cevabımı Bek ve Vaza arasındaki kendini beğenmiş bakış alışverişinde alıyorum. Birkaç dakika sonra Salukh madalyonu ve kanlı burnuyla ortaya çıkıyor. Göğsünde ve yüzünde birkaç çürük ve çizik var ve gözlerinden birinin kararmış ve şişmiş olduğunu fark ederek nefes alıyorum. Diğerlerinin hınçlarını ondan çıkarması benim suçum, çünkü onu kürklerime davet ettim.

Aehako bir adım öne çıkıyor, Salukh'u incelerken kaşları çatılıyor. "Ne oldu?"

"Hiçbir şey," diyor Salukh kesin bir ifadeyle.

"Bu dvisti sidiği ve siz bunu biliyorsunuz." Aehako Bek ve Vaza'ya kötücül bir bakış fırlatır. "Bu yarışma artık sona eriyor. Erkek olamayacağınızı ve kits gibi davranmanız gerektiğini açıkça anladım."

Adamlar protesto sesleri çıkarıyor, belli ki daha fazla tohum alma şansları olmayacağı için kızgınlar. Umurumda değil. Şu anda tek görebildiğim Salukh'un burun deliğinden damlayan kan.

"Hayır," diyor Salukh. "Yarışma devam etmeli."

Nefesimi içime çekiyorum. Aehako ona kaşlarını çatıyor.

"Kimse kendini kontrol edemiyorsa bu tehlikelidir. İzin vermeyeceğim-"

"Bu bir daha olmayacak," diyor Salukh kesin bir dille.

"Bir itiş kakış yüzünden Tee-fah-nee üzerindeki hak iddiamdan vazgeçmeyeceğim."

Vaza ve Bek'e bakıyorum ve ilk kez Vaza'nın dudağının şiştiğini ve Bek'in bir yanağının morardığını fark ediyorum. En azından Salukh karşılık verebilmişti.

"Herkes bunun bir daha olmayacağına dair bana güvence vermedikçe devam etmeyeceğiz." Aehako döner ve adamlara ters ters bakar.

Mırıldanarak onaylayanlar oldu ve şu konuda anlaşmaya varıldı

meydan okuma devam edecek. Adamların tekrar sıraya girmesini izlerken midemde kötü bir his var. Bana Yaşlılar Mağarası'na kadar eşlik etmeye değmez. Çocukluktan beri arkadaş olan adamlar arasında savaşılmaya değmez.

Bir eş şansı için her şeyi yapmaya hazırlar. Gurur duymalıyım, ama bu beni korkutuyor.

- - -

Gün ilerledikçe Salukh'un kazanma şansının hiç olmadığı anlaşılıyor. 'Kas gücü' yarışması, erkeklerin yakındaki bir düzlükten kayaları almak için yarışmasını ve ardından Josie'nin kurduğu engelli bir parkurda onları taşımasını içeriyor. Salukh'un güçlü ve hızlı olduğunu bilmeme rağmen, diğer adamlar ona karşı çalışıyor. Taşımaları için en büyük kayaları bırakıyorlar ve koşarken onu itip kakıyorlar. Salukh'un yoluna onu yavaşlatacak engeller çıkarıyorlar. Bu adil bir dövüş değildir ve hem Josie

ve Aehako mutsuz sesler çıkarırken muzaffer Bek galibiyet için gelir.

Josie, 'yetenek' yarışması için erkeklere avlamaları için bir yaratık listesi verir: bir tırpan gagalı, bir diş suratlı ve bir yorgan canavarı. Biri kuş, biri balık, biri de kara yaratığı. Onları mağaraya geri getirecekler ve kim üçünü de öldürerek en hızlı şekilde geri dönerse o kazanacak. Eğer Gün batımına kadar hiçbir şey bulamazlarsa mağaraya geri dönecekler ve yarışma sona erecek.

Adamlar silahlarıyla farklı yönlerde doğru yola koyuldular. Salukh'un mağaradan koşarak uzaklaşmasını izlerken, Vaza'nın rotasını değiştirip onun peşinden gittiğini görünce şaşıyorum.

"Şu hilebaz," diye mırıldanıyor Kira. "Onu takip edecek ve oyununu bozacak. Vaza kazanamayacağını biliyor, bu yüzden Salukh'un tüm oyunlarda başarısız olmasını sağlayacak. zorluklar."

Suçluluk duygum beni boğuyor. Diğerleriyle birlikte mağaraya geri dönüyorum ama öğleden sonra benim için neşe yok. Harcıyorum Chompy ile biraz zaman geçirdim, onu fırçaladım ve mağarasını temizledim. Farli benimle takılıyor ama aynı dili konuşmadığımız için sessiz bir arkadaş. Bu bana uyuyor - zaten konuşma havasında değilim.

Birinin ganimetlerini alıp mağaraya dönmesi sonsuzluk gibi geliyor. Bu Taushen, tamamen

Muzaffer. Hassen kısa bir süre sonra geri döner ve pek de memnun değildir. Öldürdüklerini bırakır ve sonra da küsmek için mağara. Bek gün batımında elinde üç öldürmeden sadece ikisi ile gelir.

Salukh ve Vaza hava tamamen karardığında ortaya çıkar ve Salukh'un elinde öldürülecek bir şey yoktur. Yüzündeki hayal kırıklığı belirgindir.

Kabile taze etleri mideye indirirken Josie "Tebrikler Taushen," diyor. Ben hiçbir şey yemiyorum, çünkü iştahım yok. Avcıya son tohumunu veriyor ve ardından mağaranın etrafına göz gezdiriyor. "Geriye kalan tek yarışma 'Çaba' yarışması. Kabilenin bunu değerlendirmesi gerekiyor ama şu noktada bunun bir önemi yok. Taushen açık ara galip. Herkesten daha fazla tohumu var."

Genç avcı sevinç çığlıkları atarak bana doğru koşuyor ve cesaretlendirilmek istiyor.

Kusacak gibi hissetmeme rağmen ona hafifçe gülümsüyorum.

"Yaşlılar Mağarası'na kadar sana ne zaman eşlik edeyim, Ti-fa-ni?" Yanımda yere çömeliyor, yüzü hayranlık içinde köpek yavrusu gibi. Ondandır nefret edemem. Sadece yalnız ve aşık olmuş. Keşke bana karşı olmasaydı. "Yarın gidelim mi?"

"Elbette, yarın," diyorum. Başka ne seçeneğim var ki?

On İkinci Bölüm

SALUKH

Taze öldürülmüş yorgan canavarının bir bacağını koparıp yıldızların altında yemek için mağaradan çıkarken öfke karnımı yakıyor. Normalde yanımda birilerini görmek isterdim ama bu gece kafam hüsrarla dolu ve kimseyi görmek istemiyorum. Öfkeli düşüncelerimle yalnız kalmak istiyorum.

Tee-fah-nee şimdilik elimden kaçtı. Diğerleri bundan emin oldu. Bek ve Vaza yumruklarıyla peşimden gelene kadar beni onun kürkleri içinde buldukları için bu kadar kızgın olduklarını bilmiyordum. Onlara göre ben bir hainim.

Yine de ne düşündükleri umurumda değil. Sadece Tee-fah-nee.

Ancak sessiz kaldı ve Taushen kazandığında ona gülümsedi ve sabah onunla birlikte gitmeyi kabul etti.

Kıskançlığım çok şiddetli. Onun tüm gülümsemelerine sahip olmalıyım. Onu Yaşlılar Mağarası'na götüren ben olmalıydım. Şu anda bile içeride olmalıydım, onu seçkin et parçalarıyla beslemeliydim.

eşim sağlıklı. Onun yerine dışarıdayım, öfkeyle bir yorgan canavarının bacağını kemiriyor ve kaynıyorum.

Khui'm neden sessiz? Şimdi ona sahip çıkma zamanı. Şimdi onun sadece ve sadece bana ait olduğunu ilan etme zamanı. Taushen'in onu güvende tutacağına güvenmiyorum. O iyi bir avcı ama benden daha genç ve dikkati kolayca dağılıyor. Yanında iki değerli dişi olacak ve iz güvenli olsa da her zaman riskler vardır.

Korumak için onlarla birlikte gitmeliyim. Yapılacak tek akıllıca şey bu.

Arkamda karda ayak sesleri çıtırıyor ve ben kaskatı kesiliyorum. "Merhaba dostum," diye sesleniyor Aehako karanlığın içinden. "Sakıncası yoksa

Sana

katılayım

mı?"

"Evet."

Gülüyor ve yine de yanıma geliyor, gözlerini yıldızlara diyor. "Güzel bir gece."

Homurdanıyorum. Yalnızken daha güzeldi.

"Gel," diyor Aehako ve koluma vuruyor. "Haeden gibi asık suratlı olma. Bugün kötüydü. Yarın daha iyi olacak."

"Yarın Yaşlılar Mağarası'na gitmek üzere yola çıkıyor," diyorum, sesim öfkeyle düzleşiyor. "Taushen ile birlikte."

"Evet, öyle." Aehako bir an sessiz kalıyor ve ben ona baktığımda yıldızları seyrediyor. "Düşünmek çok zor,

Bazen bizden çok farklı insanlar olduklarını. Çoğu zaman Kira'mı tahmin etmek kolaydır, ama sonra anlayamadığım bir şey söyler ve nereden geldiklerini hatırlarım. Urth denilen yerden."

Bir şey demiyorum. Tee-fah-nee'nin bir sa-khui kadınından farklı olduğunu çok iyi biliyorum. Hatırlatmama gerek yok. Onun farklılıklarını seviyorum. Onun tüm benzersiz özelliklerini kabul ediyorum.

"Urth'ta farklı kur yapma ritüelleri var," diye devam ediyor Aehako. "Tuhaf olanlar. Belki de bu yüzden, diğerlerine değil de sana ilgi duyduğu açıkken, seni istediğini açıklamak için konuşmuyor."

Korktuğu için sesini çıkarmıyor. Bunu biliyorum ve öfkem biraz olsun azalıyor. Bek ve Vaza bu gün bana yumruklarını kullandılar. Umursamadım, çünkü güçlüyüm ve deneyebilecekleri her şeyle başa çıkabilirim. Ama Tee-fah-nee onların kendisine şiddet uygulamasından korkuyor. Bir erkeğin değerli bir dişiye vurması düşüncesi anlaşılmaz ve yine de geçmişte başkaları tarafından incitildi. "Kendince sebepleri var."

"Öyle olmalı," diyor Aehako kolayca. Omzumu sıkıyor ve morarmış bir noktaya dokunduğunda irkiliyorum. "Ve insan ritüellerine saygı göstermeliyiz. Bu yüzden Yaşlılar Mağarası'na gittiklerinde peşlerinden gidemezsin."

Kaşlarımı çattım. Niyetimi nereden biliyordu? Aehako'ya bakıyorum ve yüzü asık.

"Bunu düşündüğünü biliyorum çünkü ben de Kira'm için aynısını yapardım," diyor. "Ama yapmamalısın. Kabile uyumuna değer veriyorsan, avlanma yollarından birini talep edecek ve birkaç günlüğüne dışarı çıkacaksın. Kafanı sakinleştir. Aklını olması gereken yere geri getir. Dişi hakkında düşünme."

Sanki Tee-fah-nee ile ilgili düşünceleri aklımdan kolayca çıkarabilirmişim gibi. Bu saçma düşünceye homurdanıyorum.

"Size bir şef olarak söylüyorum," diyor Aehako. "Bek, Vaza ve Hassen'i de avlanmaya gönderiyorum. Dişiler için kavga etme aptallığına bir son verip gerçek görevimize dönmemizin zamanı geldi - acımasız mevsim için yeterli yiyecek sağlamak. Son zamanlarda dikkatimizi dağıtan çok fazla şey oldu."

Haksız değil. Son zamanlarda avlanmaktan çok Tee-fah-nee ile vakit geçiriyorum. Annemi, babamı, küçük kız kardeşim Farli'yi düşünüyorum. Kardeşlerim Pashov ve Dagesh'i, onların eşlerini ve yavrularını. Sırf ben odaklanamıyorum diye aç kalmayı hak etmiyorlar.

Ancak Tee-fah-nee, onu koruyacak sadece Taushen varken güvende değildir. İnsanların hepsi çok savunmasız. "İnsanları avlayacağım.

Aehako'ya söyledim. Avcılarımızın kullandığı pek çok tanıdık patika var ve yol boyunca dağınık mağaralar var

ve acımasız mevsimde işe yarayacak donmuş avların buzlu önbellekleri. Bu önbellekler yenilenmeli ve patikaları avlamak beni günlerce ana mağaradan uzak tutacak.

Ama bu bir yalan.

Avlanmak yerine Tee-fah-nee'yi takip edip güvende olduğundan emin olacağım.

- - -

TIFFANY

"Dvisti'yi izliyor musun?" Kaleminin içindeki küçük Chompy'yi gösteriyorum ve Farli hevesle başını sallıyor. Ağzından akıcı heceler dökülüyor ve elleriyle bir şeyler işaret ediyor. Ne söylediği hakkında hiçbir fikrim yok ama başını sallıyor ve bebek hayvan, bu yüzden eminim ona bakmayı kabul ediyordur. Bu gezinin tek iyi yanı dil dökümü olacak. Tüm sa-khui'lerin ne dediğini anlamaya hazırım. Son bir buçuk yılda dilin bir kısmını öğrendim, Ama o kadar akıcı ki ve avcılarının çoğu bizimle İngilizce konuşuyor ki, bu konuda olması gerektiği kadar iyi değilim.

Farli gülümseyerek bana bakıyor. Eli Chompy'nin üçgen şeklindeki küçük kafasına gidiyor ve dvisti meleyerek parmaklarını yalıyor. Beni değil onu seviyor, çünkü ben sorunlarımla uğraşırken yorulmak bilmeden onunla ilgilenen kişi o oldu.

"Döndüğümde seninle hayvancılık hakkında uzun bir konuşma yapacağız" dedim. Küçük hayvanı ona vereceğim ve onu büyütmesine yardım edeceğim, ama bu noktada? O onun hayvanı, benim değil.

"Gitmeye hazır mısın?" Josie elinde kar ayakkabılarıyla bana sesleniyor.

Birkaç kat kürke sarınmış ve bu kürkler rüzgârda uçuşup soğuk havayı yakalamasın diye deri bir kayışla göğsüne bağlanmış. Mağara sıcak olmasına rağmen ben de benzer şekilde giyindim. Bu olacak

Dışarı çıktığımızda soğuk olacak ve khui'm buna ayak uyduramayacak.

Kira yakınlarda, bizi uğurlamaya hazır. Bizim için kahvaltı hazırladı ve şu anda bebeğini emziriyor. Eşi daha önce avlanmaya gittiği için tek başına. Bunun dışında mağara oldukça boş.

"Hazırım," diyorum ve Farli'ye son bir kez gülümseyip Chompy'nin başını okşadıktan sonra onun yanına gidiyorum. Josie bana ikinci bir çift kar ayakkabısı verdi ve

Taushen'in bizi beklediği mağaranın ağzında hevesle sırtıtıyoruz.

Bu yolculuk için çok heyecanlı olduğu belli. Keşke ben de aynı coşku, ama hissettiğim tek şey aynı tanıdık korku. Bu yolculukta Taushen'e çok dikkat etmem gerekecek. Adil bir şekilde kazandı ve en azından onu ödüllendirmeliyim, bu ödöl sadece en sevdiği konu olan benim hakkımda konuşmasını dinlemek olsa bile.

Mağaranın ağzında bizi uğurlamak için bekleyen birkaç kişi var. Kira Kae'yi emziriyor, Haeden izliyor ve Yaşlılardan ikisi ateşin yanında oturuyor. Ne Salukh'un ne de diğer başarısız taliplerimin ortalıkta görünmemesine şaşırdım. Kasıtlı olmalı.

Taushen ikimize de fazladan kürkler, su derileri, ateş yakma aletleri, kemik bıçakları ve sa-khui'lerin sevdiği baharatlı seyahat yiyecekleriyle dolu çantalarımızı uzatıyor. "Sabah geç oluyor. Haydi başlayalım."

"Biz gidiyoruz," diyor Josie ve kar ayakkabılarını giymek için eğiliyor. Ben de aynısını yapıyorum.

"Bundan hoşlanmadım," diyor sert bir ses. Yukarı bakıyorum

Haeden'in kaşlarını çatarak bize baktığını görünce şaşırdım.

"Bu güvenli değil." Josie omuz silkti. "Neden umursuyorsun ki?"

"İstemiyorum." Kelimeyi bize doğru tükürüyor ve heybetli boynuzları ve mavi kaslarıyla dimdik duruyor. "Ama bu aptalca

size rehberlik edecek tek bir avcıyla Büyükler Mağarası'na gitmeniz gerekiyor. Güney mağaraları Büyükler Mağarası'ndan daha uzakta.

Ana mağaradan daha büyük bir mağara. Diğer mağaraya kavuşana kadar beklemeli ve daha güvenli olduğu zaman büyük bir grupta gitmelisiniz." "Bir buçuk günlük kolay bir yürüyüş olacak," diyor Taushen,

koşarak
yanımıza geldi.

Haeden genç avcıya tiksiniş bir bakış atarak, "İnsanlar yavaş," diye alay etti. "Bunu hiç düşündün mü? Zayıf oldukları gerçeğini hesaba katacak kadar yolculuk kumanyası getirdin mi?"

"Tanrım, senin derdin ne?" Josie ona ters ters bakıyor ve sanki diğer kar ayakkabısıyla ona vurmak istiyormuş gibi görünüyor. "Biz gidiyoruz ve bu son sözüm. Yoksa sen gelemediğin için mi kızgınsın?"

Ona bakarken dudakları kıvrılıyor. "Gitmek istemiyorum."

"Ben de senin gitmeni istemiyorum!"

"Ama bu burada kalmanız gerektiği gerçeğini değiştirmez." Mağara zeminini işaret ediyor. "Burası güvenli."

"Dil lazer ışınını alacağız ve bizi durduramazsınız!"
Neredeyse öfkeyle zıplıyor, kar ayakkabılarından birinin bağlı olduğu düşünüldüğünde kolay bir başarı değil.

Taushen'e bakıyorum. "Tehlikeli bir yola mı giriyoruz?"

Başını sallıyor. "Çok açık ve herhangi bir su kaynağına yakın değil. Metlak mağaraları yok ve çok az kar kedisi bizim gideceğimiz yollardan gidiyor çünkü kayalıkları tercih ediyorlar. Bizimki o kadar kolay bir yürüyüş ki yavruları ilk avlarında tek başlarına gönderiyoruz." Haeden'e kaşlarını çatarak şaşkınlıkla bakıyor, sanki adamın öfkesini anlamamış gibi gitmemize izin veriyor. "Burası çok güvenli."

"Taushen bu ödülü adil bir şekilde kazandı," diye karşılık veriyor Josie. "Eğer kazanmak istiyorsan belki de yarışmalıydın, Bay Yengeç Pantolon."

"Eğer ödülü buysa, Tafinee ve Taushen'in gitmesine izin verin. Sen burada kal. Gidip onları yavaşlatmana gerek yok. aşağı."

Josie'nin gözleri büyür ve kekeler. "Siktir git! Ben gidiyorum!"

Neden umursadığını bilmiyorum - burada olmamdan hoşlanmıyorsun ve şimdi de gitmeye çalışmamdan hoşlanmıyorsun. Aklını başına topla!"

Kendisine meydan okuyan küçük insana karşı gözleri öfkeyle kısıldı. "Bu konuyu Aehako ile konuşacağım."

"Bana lanet olası kar ayakkabılarını kim verdi sanıyorsun, seni aptal?" Burnunun dibinde bir tane sallıyor.

Haeden hırlıyor ve sonra kuyruğunu öfkeyle sallayarak mağarasına geri dönüyor. Gidişini geniş gözlerle izliyorum. O ve Haeden arasındaki dinamiği anlamıyorum.

Josie. Ondan bu kadar nefret ediyorsa, gidip gitmemesi neden umurunda olsun ki? Bir süreliğine gittiğine sevinmesi gerekmez mi?

çünkü artık durmadan konuşup şarkı söyleyerek ve yorumlarıyla onu rahatsız etmeyecek mi?

"Onu anlamıyorum," diyor Taushen bana.

En azından sadece ben değilim o zaman. Dönüp ona bakıyorum. "Her şeyimiz var mı?"

Bir kulağını ovuşturuyor. "Daha fazla erzak almalıyım... her ihtimale karşı.

Ve başka bir su derisi seti."

"Burada bekleyeceğiz," diyorum ve gülümsüyorum. Ona gülümsemeliyim, değil mi? Sadece tur rehberimiz olmak yerine bir ödül kazanmış gibi hissetmesini sağlamak için? Adamdan nefret etmiyorum. Genç ve tatlı biri ama ben... hiç ilgilenmiyorum. Yine de Salukh dışında biri kazanacaksa Taushen'in kazanmasına sevindim. Bek'le üç ya da dört gün geçirmek beni yıkabilirdi. Onun öfkesi beni Haeden'inkinin asla korkutmadığı bir şekilde korkutuyor. Belki de Haeden'in öfkesi asla Bek'e yönelmediği içindir.

Josie'den başkası mı? Kim bilebilir ki? Taushen'in depo mağaralarından birinde kayboluşunu izliyorum. Salukh olamadığına göre Taushen olması gerektiğine seviniyorum.

Salukh'tan bahsetmişken... Sabahın erken saatlerinde neredeyse boş olan mağaranın etrafına bakıyorum. "Tüm avcılar nerede?"

Kira bebek Kae'yi göğsünden çeker ve gazını çıkarmaya başlar. "Bu sabah erkenden gittiklerini duymadın mı?
Aehako

hepsini patikalara gönderdim. Birkaç gün içinde geri dönecekler."

Hayal kırıklığımı gizlemeye çalışıyorum. Patikalarda mı? Bu Salukh'tan veda yok demek. Yüzünü görmek isterdim.

Yola çıkmadan önce bir kez daha, her ne kadar şu anda hayal kırıklığına uğramış olduğunu bilsem de. "Oh, tamam."

Bu neden duygularımı incitiyor? Onu savunmadım ve benim erkeğim olması gerektiğini söylemedim. Bu aptala izin verdim.

Yarışma devam ediyor. Bu benim hatam. Yine de... Buralarda olacağını umuyordum. Belki bir şekilde onu bizimle gelmeye ikna edebilirdim. En azından birkaç günlüğüne veda edebilirdim.

Sanırım değil. Sanırım bana veda etmek onun için önemli değildi.

Kira sanki dehşete düştüğümü hissetmiş gibi parmağını bana doğru sallıyor. "Dışarıda fazla kalmayın," diye bizi azarlıyor. "Bu

Burada, mağaralarda sadece ben ve Farli varken sıkıcı olacak. Aehako dönecek ama bu gece geç saatte. Sen yokken o dvisti'n ilgi yağmuruna tutulacak, çünkü çok sıkılacağız."

Hayal kırıklığıma rağmen gülüyorum. "Muhtemelen buna bayılacaktır. Farli'ye benim için teşekkür ettiğini söyler misin?" Dilimizi biliyor.

Başını sallıyor ve kısa bir süre sarılıyoruz. Taushen

döndü ve gitme vakti geldi.

Ayrılırken Salukh için ufku taramadığımı söylersem yalan söylemiş olurum.

- - -

Not-Hoth'ta seyahat etmek eğlenceli değildir. Kar sonsuzdur ve her iki güneş de gökyüzündeyken bile Sıcakla uzaktan yakından alakası yok. Antarktika'nın da böyle olduğunu hayal ediyorum ama güneşin yaydığı ışık o kadar zayıf ki güneş körlüğü konusunda endişelenmemize gerek yok. Ve penguenler yok, ki bu utanç verici. Penguenleri görmek isterdim.

Elimizde olan şey ise kar. Çok ama çok fazla kar ve soğuk hava. Biz yürürken biraz kar yağıyor, saçlarımızın tozunu alıyor ama bizi yavaşlatmaya yetmiyor. Taushen çok hevesli, Josie ve ben kar ayakkabılarımız tozun içinde sürüklenirken iyi bir tempo tutturmak için elimizden geleni yaparken sürekli sohbet ediyor. Sa-khui söz konusu olduğunda, bu harika bir seyahat havası. Hava çoğunlukla açık, kar yerde çok kalın değil ve onlar için hava sıcak. Bu arada benim parmaklarım buz kütlesi gibi, ayak parmaklarım ağır dolgulu botlarımın içinde kopacakmış gibi hissediyor ve oturup dinlenebileceğim bir yer arayıp duruyorum. Kalın kürklerimin altında terliyorum. vücuduma yapışmasını ve buzlanmasını sağlıyor. İçimdeki khui

sıcak kalmama yardımcı oluyor, ama insanlar hala sa-khui gibi yarı çıplak dolaşmak için çok kırılgan.

Öğle vakti geldiğinde ben bitkin düşmüştüm ve Josie'nin adımları da yavaşlıyordu. Günün erken saatlerindeki neşeli, hafif sohbetimiz yok denecek kadar azaldı. Şimdi sadece nefes nefese kalıyoruz ve ayaklarımızı birbiri ardına kaldırıyoruz. En azından arazi nispeten düz. Taushen'in de dediği gibi, bu onların standartlarına göre bebek patikası.

Yine de rehberimiz koşarak yanımıza geldiğinde çok heyecanlandım - koşarak!!! - ve bir süre dinlenmemizi önerdiğinde

yakınlardaki bir uçurumun koruyucu gölgesi. Josie ve ben minnetle

Uçurumun taş duvarına karşı çökmüş ve kayalık taban en rahat yer olmasa da ve gölgede soğuk olsa da, esinti yok.

"Burada bekleyin, ikinize de yiyecek taze bir şeyler avlayayım. Yakınlarda bir quill-beast'in izlerini gördüm." Taushen mızrağını hevesle tutuyor. "Eğer verirsem avımı yer misiniz?"

"Kulağa harika geliyor," diyorum ona ve baş parmağımla onaylıyorum. Josie ona gülümseyerek, "Çok tatlısın Taushen," diyor.

"Teşekkür ederim."

İkimize de sırtlıyor ve sonra sıçrayarak uzaklaşıyor, büyük mavi bir ceylan gibi karda sekiyor. Çok fazla enerjisi var ve ben şimdiden çok yorulmuşum. İnanamıyorum. bir buçuk gün yürümek zorundayız. Belki Haeden

ve biz bunu yapmak için çok zayıfız. Artık çok geç sanırım.

Eldivenlerimden birini çıkarıp elimi kalın ceketimin ön tarafına sokuyorum ve soğuk parmaklarımı sıcak boğazıma bastırıyorum. "Bu... hayal ettiğimden daha az eğlenceli."

Josie neşeyle, "Berbat bir şey," diyor. "Bunu söylemeye hakkın var."

"Berbat bir şey. Benimle geldiğin için üzgünüm. Gelmek zorunda değildin." Josie harika bir arkadaştı ama bunu kimsenin yaşamasını istemezdim. Bu bana Georgie'nin kurtarılmış olarak dönmesini beklediğimiz o cehennem haftasında katlandığımız amansız soğuğu hatırlatıyor. Ayrıca beni

Bizi koruyan ve rahat mağaralarımızda sıcak ve güvende tutan sa-khui ile ne kadar şımartıldığımızın farkındayız. Biz mağaralarda oyalanırken erkekler yorulmadan avlanıyor. Elbette, yapılacak çok fazla - tamam, sonsuz - ev işi var, ama bununla karşılaştırıldığında? Liz bunu nasıl yapıyor bilmiyorum. Ben bekleyemem.

eve dönüp ateşimin etrafında olmak ve deri işlerimle oynamak.

"İtiraf etmeliyim ki... bunu sadece senin için yapmıyorum," diyor Josie, kar ayakkabılarının kayışlarından birini ayarlarken.

"Oh?"

Bana sinsi bir bakış attı. "Revir bilgisayarını kullanacağım ve RİA'mı aldıracağım, Kira'nın yaptırdığı gibi.

çevirmen çıkarıldı."

Çenem biraz düştü. "Öyle mi?"

"Öyleyim." Mutlu bir iç çeker ve kendine sarılarak oturur. "Sonsuza dek mutlu olmaya hazırım, biliyor musun? Biriyle yankılanmak istiyorum. Bebekler istiyorum. Beni sevecek bir eş istiyorum. Bekar olmaktan ve sevilmemekten bıktım."

Onun hayalperest yüzüne bakıyorum, kendine olan güvenini kıskanıyorum. Khui'nin tüm sorunlarını çözeceğini varsayıyor.

Onu mükemmel adamla eşleştirecek ve o da hemen ona bir bebek veren adama aşık olur. Elbette romantik, ama aynı zamanda aşırı iyimser. Ya onu hiç çiftleşmemiş yaşlılardan biriyle eşleştirirse?

Ya onu nefret ettiği biriyle eşleştirirse?

Ya izin istemek yerine istediğini almaya karar veren biriyle eşleşirse?

Düşündükçe ürperiyorum. Josie'yi kıskanıyorum. Onun kararı kendisi için doğru olabilir, ancak ben hala rezonansa girersem neler olabileceği korkusuyla yaşıyorum. Elbette, hayallerimin erkeğiyle birlikte olabilirim... ama aynı zamanda saf bir kabusla da birlikte olabilirim.

Şu anda kimsede yankı uyandırmadığım için mutluyum. Çiftleşmek istediğim kimse yok.

Bunu düşünürken bile aklım Salukh'a gidiyor. Salukh kadife gibi teni, yoğun bakışları ve

Bana çok tatlı dokunuyor, asla talep etmiyor. Liderliği ele almama izin veriyor ve sonsuz sabırlı. Bana kendimi Her dokunuşum ona verdiğim bir hediye.

Kimseyle rezonansa girmek istemediğimi söylersem kendime yalan söylemiş olurum. Salukh'u alırdım ve onu seve seve alırdım. Eğer seks korkumu yenmeme yardım edebilirse, bana yeniden aşık oldum. Nazik ve cömert biri ve bana sanki yemek için sabırsızlandığı bir dilim çikolatalı pastaymışım gibi bakıyor.

Sadece işleri berbat ettiğimden ve geri döndüğümüzde onun ateşli, sahiplenici bakışlarının yerini hoşnutsuzluğa bırakacağından endişeleniyorum.

Belki de onunla olan şansımı kaçırdım. Bu düşünce iç karartıcı.

On Üçüncü Bölüm

SALUKH

Taushen'in iki insan kadını uçurumun dibinde yalnız ve savunmasız bırakarak aceleyle uzaklaşmasını uzaktan izliyorum. İçimde bir öfke kabarıyor ve onu itiyorum.

Korumasız değiller; ben onları izlemek için buradayım.

Taushen için aptalca bir hareket ama yine de anlıyor. İnsanları yeni avlarla kazanmaya hevesli ve onları korumakla onlara hizmet etmek arasında gidip geliyor. Yine de benim yapacağım seçim bu değil ve Tee-fah-nee'nin küçük formunun kayanın gölgesinde büzüldüğünü görmek beni kızdırıyor. Bir kar kedisi bu yönde dolaşabilir. Bir dvisti sürüsü ovadan geçip onları çiğneyebilir. Bir tırpan gagası aşağı inip araştırmaya karar verebilir ve gagaları kılıç gibidir. Güvenli görünmesi öyle olduğu anlamına gelmez.

Mızrağımı sıkıca kavradım. İyi ki Aehako'nun ava gitme emrini duymazdan gelip onları takip etmişim. Karın içinde karnımın üzerine çöktüm,

Taushen'in izinden rüzgar yönünde. Yukarı bakmadıkları sürece beni göremeyecekler ve insanların yorgun duruşlarına bakılırsa bu bir endişe değil.

Tee-fah-nee'nin saçları kapüşonunu indirirken öne doğru uzuyor ve Josie'yle konuşurken hareketlerini görebiliyorum. Yorgun görünüyor ve vücudumdaki tüm kontrolümü

Uçurumun kenarından tırmanıp yanına gitmedim, onu omzumda sallayıp Yaşlılar Mağarası'na kadar taşımadım.

Vektal Georgie'sini ilk gördüğünde böyle mi hissetmişti? Sonra onun ve Georgie'nin birbirlerine benzediklerini hatırlıyorum ve kalbim üzüntüden ağırlaşıyor.

Neden ona sahip çıkmıyorsun, khui'm? Onun bizim için doğru kişi olduğunu biliyorsun.

Göğsüm sessiz, kalbim ağır ve yalnız kalıyor.

Kadınlar dinlenip bacaklarını uzatarak konuşurken ben hiç kıpırdamadan nöbet yerimde duruyorum. Sonunda Taushen yeni bir avla dönüyor ve ben de biraz rahatlıyorum. Kadınlar yemek yiyor ve

Sonra tekrar kar ayakkabılarını giyiyorlar ve üçlü tekrar karda ilerlemeye başlıyor. Ben izlerken Tee-fah-nee tökezliyor ve ben ayağa fırlıyorum, kalbim hızla çarpıyor.

Durdular. Taushen ve Josie Tee-fah-nee'nin yanına geri dönüyor. Kadınım kendini kardan kaldırıp

yardımlısever ellerini uzaklaştırır ve kar ayakkabısını ayarlar. Sonra tekrar yürümeye başlarlar.

Yine de topallıyor ve Taushen'in onu kendine zarar verecek kadar zorlamasından duyduğum rahatsızlıkla savaşıyorum.

Şımartılmalı. Bacağı ağrırsa taşınmalı.

O benim olmalı.

TIFFANY

Bileğimi incitmem zaten eğlenceli olmayan bir yolculuğu daha da berbat hale getirdi. Josie ve Taushen benim için endişeleniyorlar ama ben onların endişelerini omuz silkerek geçiriyorum. Onlara iyi olduğumu söylüyorum. Başka ne seçeneğim var ki? Güney mağaralarından geri dönemeyecek kadar uzaktayız ve ilerlemeye devam edebiliriz. Bu yüzden bileğimdeki acıyı olabildiğince görmezden gelerek yoluma devam ediyorum.

O gece küçük 'avcı' mağaralarından birinde duruyoruz ve bu benim için göz açıcı. Taushen, Josie ve bana bu küçük mağaraların kabilenin avlanma alanları boyunca olduğunu ve patikalarda gezinenler için barınak olarak kullanıldığını açıklıyor. Bu mağaralar

Durduğumuz mağara küçük, Josie ya da benim ayakta durabileceğimiz kadar yüksek değil; Taushen çömelmek zorunda kalıyor. Yeterince

Üçümüzün de uzanabileceği bir yer vardı ama zar zor.

Taushen kürklerini mağaranın girişine koydu, böylece Josie ve ben

içerisi var. Ayak bileğim zonkluyor ve yaktığımız küçük ateşe rağmen hava soğuk. Sonuç olarak, eğlenceli bir gece değil ve büyük iç mekanı ve her zaman mevcut olan dost yüzleriyle kabile mağarasını daha da takdir etmemi sağlıyor.

Ertesi sabah kalktığımızda ayak bileğim önceki boyutunun iki katına kadar şişmişti. Dokununca hassaslaşıyor ve üzerinde yürümek dayanılmaz. Josie, topallayarak yürüyebileceğim umuduyla onu sıkıca sarmamda bana yardım ediyor, ama yapamıyorum bile.

Kar ayakkabımı botuma bağlamak şöyle dursun, botumu bile kapatamıyorum. "Ne yapacağız?" Josie yüzünde endişeli bir ifadeyle soruyor.

"Hiç yürüyebiliyor musun?"

"Yapmak zorundayım," diyorum ona sıkıca. Başka bir seçenek yok. Üçümüzü de mağarada kalmaya zorlayamam; uzun süre kalmak için yeterince sıcak değil. Ayrıca, Yaşlılar Mağarası'nda, yani eski uzay gemisinde yaraları ve rahatsızlıkları iyileştirebilen bir makine var. "Devam etsek iyi olur. Nasıl olsa Yaşlılar Mağarası'na yakınız, değil mi?" Güvence için Taushen'e bakıyorum.

"Tempolu gidersek yarım günlük yol," diyor kaşlarını çatarak bacağıma bakarken. "Değilse daha uzun."

"Daha uzun sürecektir," diyorum yüzümü buruşturarak. "Elimden geldiğince devam edeceğim."

"Yürümek zorunda mısın?" Josie soruyor.

"Onu taşıyabilirim," diye gönüllü oluyor Taushen. "Bu benim için bir onur olur." Sesi heyecandan soluk soluğa, gözleri ıslı ıslı.

"Yürüyeblirim," diye çıkıştım. Yapmak istediğim son şey Taushen'a sarılıp ona borçluymuşum gibi hissediyorum. Hayır, teşekkür ederim.

Sertleşiyor ve duygularını incittiğimi biliyorum. Yaşlı endişe ve gerginlik geri dönüyor ve bir an için nefesimi tutuyorum, saldıracağından ya da daha kötüsünden endişeleniyorum.

"Gidelim o zaman. Sabah geç oluyor." Taushen'in sesi yaralı, omuzları sanki kendini benim öfkemden koruyormuş gibi hafifçe kamburlaşmış.

Bastırılmış bir nefesi serbest bırakıyorum ve ayağa kalkıyorum. Bileğim zonkluyor ama aldırmıyorum. "Koltuk değneği olarak kullanmak için mızrağını ödünç alabilir miyim?"

Tereddüt ediyor. "Ya seni korumam gerekirse?"

"O zaman gelip onu benden alabilir misin?" Elimi dışarı doğru uzatıyorum. "Bunun için kavga etmeyeceğime söz veriyorum."

Mutlu görünmüyor ama sonunda onu teslim ediyor. "Yine de seni taşımayı tercih ederim."

"Eminim yaparsın," dedim ve kendime, "Ben de yaparım," dememek için kendimi zor tuttum.

tatlı bir ses. "Ama yürüyeblirim." Ve yürüyeblildiğimi

kanıtlamak için topallayarak bir adım atıyorum.

Uzun bir gün olacak.

SALUKH

Tee-fah-nee yürüyemiyor.

l avcı mağarasından topallayarak çıktığında -ki gerçekten de topallıyorlar- Tee-fah-nee'nin, yani eşimin bir mızrağā yaslanmış olduğunu görmek beni fkelerendiriyor. Bacağının bugün daha iyi değil, daha kötü olduğu çok açık. Taushen ona sarılmaya çalıştığında onu itiyor ve genç avcının geriye doğru çekildiğini görebiliyorum.

Güzel. O benim eşim.

Yaşlılar Mağarası'na kadar yürümesine de izin vermeyeceğim.

Onları takip ederken, görüş alanımın dışında ve rüzgarın altında kalmaya büyük zen gösterdim. İzlerimi kapattım ve mesafemi korudum. Daha fazla değil. Daha fazla değil. Dışım yaralı ve acı içinde ve ben arkama yaslanıp onun mücadele etmesine izin vermeyi reddediyorum. Karda koşarak gruba doğru ilerliyorum. Benden ndeler ama o kadar yavaş hareket ediyorlar ki yetişme zamanı.

Görüş alanıma girdiğimde Josie'nin nefesini duyuyorum. Bana doğru işaret ediyor. "Biri geliyor."

Taushen dönüyor ve beni görünce gerilmesini izliyorum. Şimdiye kadar bunun bir tesadüf olmadığını, insanları güvende tutacağına güvenmediğim için onları takip ettiğimi anlamıştı. Yüzünde öfke çiçekleri açıyor ve öfkeli bir şekilde bana doğru yürüyor.

"Burada ne yapıyorsun, Salukh? Senin avlanıyor olman gerekiyordu!"

"Ben insanlara göz kulak oluyorum." Şu anda bile bacağına ağırlık vermemeye çalışan Tee-fah-nee'ye elimle işaret ediyorum. "O yaralı ve yürüyemiyor. Yardım etmek için buradayım."

"Burada olmamanız gerekiyor," diye tekrar itiraz ediyor Taushen. "Bu benim ödülüm!"

Ona ters ters bakıyorum. Ödüller umurumda değil. Ben dişimi önemsiyorum. Bana kaşlarını çatıyor ama Tee-fah-nee'ye yaklaşırken beni durdurmuyor. Josie kocaman gözlerle beni izliyor ama benim tek gördüğüm Tee-fah-nee'nin yüzü, pürüzsüz insan yüz hatları acıyla çizilmiş.

Parmak uçlarımla kahverengi yanağını nazikçe okşuyorum. "Yürümemelisin."

"Başka ne seçeneğim var ki?" Sesi yumuşak ve acılıydı.

"Seni taşıyacağım," diyorum ve sertleştiğinde, "Eğer izin verirsen," diye ekliyorum. Onun korkusunu her zaman hatırlamalıyım.

Terreddüt ediyor ve sonra başını sallıyor. "Taushen's going to be deli," diye mırıldanıyor, kollarını kaldırıp etrafına dolanırken

bile

Boynum.

Taushen'in benden nefret etmesi umurumda değil. Tek umursadığım

Arkadaşıımı soğuktan kurtarmak ve bacağını dinlendirebileceği güvenli bir yere götürmek. Onu kollarıma alıyorum ve bir kitten daha ağır değil. İnsanlar çok kırılgan, çok yumuşak, hayatta kalmak için çok zayıf donanımlı. Korkudan göğsüm sıkışıyor.

Taushen itiraz ediyor ama onu duymazdan geliyorum.

Josie, "Birini taşımak istiyorsan beni taşıyabilirsin," diye teklif ediyor. "Çok yoruldum."

"Ti-fa-ni'ye bakmak benim ödölüm olacak," diyor Taushen tekrar ve sesi huysuz bir çocuk gibi çıkıyor. "Aehako bunu duyacak ve hiç memnun olmayacak."

Olmayacak, hayır. Ama sonra bana kızabilir. "Yaşlılar Mağarası'na gidelim ve kadınlar güvende olduğunda tartışabiliriz."

"Sanırım bu kimsenin beni taşımak istemediği anlamına geliyor, ha?" Josie kendi şakasına gülüyor. "Anlaşıldı."

- - -

Josie'nin cesurca bize ayak uydurma çabalarına rağmen Yaşlılar Mağarası'na varmamız saatler sürüyor. Güneş gökyüzünde alçalıyor ve her iki insan da yorgunluktan bitkin düşüyor.
pürüzsüz oval dağ görüldüğünde.

"Nihayet," diye haykırıyor Josie ve ben de içimden onun duygularını yankılıyorum. Tee-fah-nee göğsüme yaslanmış titriyor ve yüzü acıdan gergin. Onu güvenli bir yere götürmek ve ona bakmak istiyorum. Sıcak bir ateşe, battaniyelere ve sıcak, rahatlatıcı yiyeceklere ihtiyacı var. Şifacıya da ihtiyacı var, ama bu beklemek zorundayım.

Büyüklerin Mağarası olan garip mağara sistemine girdiğimizde, içerideki buzun daha fazla kaldırıldığını görüyorum, çok pürüzsüz olan garip kaya duvarları ve daha fazla yanıp sönen ışık ortaya çıkıyor. Her yerde küçük kaya çıkıntıları var ve mağara duvarına yerleştirilmiş düz bir yüzeyde yanıp sönen ışıklar var.

"Beni istediğin yere bırakabilirsin," diye mırıldanıyor Tee-fah-nee. "Şimdiye kadar ağırlaştığıma eminim."

"Benim için ağır değilsin," diyorum kararlılıkla. Gerekirse onu dağların ötesine bile taşıyım. Onu tutmak hiç acı vermiyor.

"Şurada," diye mırıldanıyor ve bir ateş çukuruna benzeyen kalıntıların yanında arkılığı olan garip bir tabure var. Onu nazikçe tabureye oturtuyorum ve rahatlıyor. Bacağını açmaya başlıyorum ama ellerimi itiyor. "Ben iyiyim. Ben hallederim."

Kaşlarımı çatıyorum ama dediğini yapıyorum.

"Harlow?" Josie yan tünellerden birinde kaybolurken seslenir. "Harlow, burada mısın? Rukh? Harlow?"

Kimse yok mu?" Birkaç dakika sonra döndüğünde yuvarlak yüzünde hayal kırıklığı vardı. "Burada değiller."

"Ana mağaraya geri dönmüş olmalılar," diyor Tee-fah-nee. "Zamanlarını burası ve orası arasında bölüştürüyorlar."

"Kahretsin!" Josie üzgün görünüyor. "Kitlerini görmek istiyordum."

Taushen öne çıkar. "Güneş yakında batacak ve hava daha da soğuyacak. Tee-fah-nee'nin bacağı incinirse, birkaç gün burada kalırız. Daha fazla yiyeceğe ihtiyacımız olacak. yakacak odun."

Hem Josie hem de Tee-fah-nee bana bakıyor.

Doğrudum ve ayağa kalktım. "Haklısın." Kadınlara elimle işaret ediyorum. "Siz burada kalın. Taushen ve ben erzak alacağız. Yakında döneceğiz." Taushen'in bana doğru gönderdiği sinirli bakışı kaçırmıyorum. Onun yerinde ben olsaydım, ben de kızardım. Yönetimi ben devraldım ve kadınlar güvence için bana bakıyor, ona değil.

"Oh, ama bilgisayar çalışıyorsa, Tiff'in bacağını düzeltebilir," diyor Josie, yüzü hevesle.

Burun deliklerim alevlendi. Kadınımla bir gelenin onarması fikri hoşuma gitmiyor. Anlayamayacağım kadar tuhaf ve ona güvenmiyorum ama Tee-fah-nee o kadar acı çekiyorsa buna izin vereceğim. Eşimin yanağına dokunuyorum. "Biz dönene kadar hiçbir şey yapma. Biraz faa-shesh kökü getireceğim. Acıya iyi gelir."

Başını sallıyor ve sandalyede kayıyor. "Dikkatli ol."
Bakışları Taushen'e kayıyor ve Vaza ile Bek'in bana saldırdığı yarışmayı düşündüğünü fark ediyorum. Taushen onlar gibi değil. Sözleri çok, eylemleri az ve daha çok genç. Kızacak ama yumruklarını kullanmayacak.

Başımı sallayıp Yaşlılar Mağarası'ndan çıkıyorum ve ortaya çıkarılan garip, karanlık rampadan aşağı iniyorum. Üzerinde sadece hafif bir kar tabakası var, bu da bana Rukh ve arkadaşının

Turuncu yeleler muhtemelen bir ya da iki gün önce buradaydı.

Taushen beni takip ediyor ve mağara ağzından uzaklaştığımız anda sırtımı itiyor. "Salukh," diye tısladı. "Burada ne yapıyorsun? O benim ödülüm."

Dişlerimi sıktım ve öfkesini görmezden geldim. Aynı durumda olsaydım, ben de aynı çaresiz öfkeyi hissederdim. "Buradayım çünkü o benim eşim."

Nefesini içine çekiyor. "Yankılanmıyorsun."

"Önemli değil, dostum." Bir elimi yumruğumun üzerine kapatıyorum. "Burada hissediyorum. Bu sadece bir zaman meselesi." Zaman ve sessiz khui'mi bizim için Tee- fah-nee'den, onun koyu buklelerinden ve yumuşak teninden başka kimsenin olmadığına ikna etmek.

Sanki bana inanmıyormuş gibi gözleri kısıldı. Sonra, bir Hayal kırıklığına uğramış bir iç geçirir. Başını öne eğer. "Bir eşten daha çok istediğim bir şey yok ama onun beni umursamadığı çok açık. Onu etkilemeye çalıştım ama

fark ettim. Onu taşımayı teklif ediyorum ve o alınıyor. Ama siz gelir gelmez kollarını boynunuza doluyor."

Yenilgisi karşısında kendimi çok muzaffer hissetmemeye çalışıyorum. Bir elimi omzuna koyup sıkıyorum. "Başka bir insan kadın daha var ve Farli birkaç mevsim sonra reşit olacak. Henüz bir eşin olabilir."

İç çekiyor.

Anlıyorum; bir başkasını düşünmek soğuk bir teselli. İsteddiği kadın Tee-fah-nee kadar çekici. Ama o benim; Taushen bile bunu görebiliyor. "Sen mi avlanmak istersin yoksa ben mi?"

"Ben avlanacağım," diyor asık suratla, mızrağını omzundaki taşıma halkasından çıkararak. "Sen odun, tezek ve Ti-fa-ni için kök topla. Belki insan Jo-see'yi beslersem bunu takdir edecektir." Bu düşünce karşısında pek de heyecanlanmış görünmüyor.

Omzuna vuruyorum. "O zaman başlasak iyi olur."

TIFFANY

"Buna inanamıyorum," diye feryat ediyor Josie. Elinde folyo gibi buruşan ince bir plastik tabakayı tutuyor ve bana doğru itiyor. "Bunu revirde buldum."

"Düzensiz," diye yüksek sesle okudum, garip 'kâğıdı' düzelterek. "Harlow, başka biri uğrarsa diye notu bırakmış olmalı."

"Bunun neresi usulsüz?" Josie'nin sesi umutsuzdu. Destekli bacağımın yanında yere düşüyor ve gözleri yaşlarla parlıyor. "Çalışmasına ihtiyacım var. Ona ihtiyacım var!"

Sandalyemde kayıyorum, bacağım zonkluyor. "Bir tek sen değilsin."

Bana bakıyor ve parmaklarını gözlerinin altına götürüyor. "Kahretsin. Özür dilerim. Ben sadece... Çok umutlanmıştım, anlıyor musun?"

Bildiğim bir şey var. Yeni hayatına başlamaya hazır. Bir eş ve bebekler istiyor. Geçmişin onu geride tutmasından bıkmış. Bunun nasıl bir his olduğunu bilirim. Yüzü o kadar üzgün ki kalbimi acıtıyor. "Eminim yakında geri dönecektir, Jo. Eğer tamir edilebiliyorsa, Harlow tamir edebilir. Bir süre burada kalıp dili beynimize ışınlayacağız, bacağımın iyileşmesine izin vereceğiz ve geri dönmelerini bekleyeceğiz."

Josie başını sallıyor ama hayal kırıklığı hâlâ yüzünden okunuyor. "Muhtemelen taş kesiciyi tekrar çalıştırdı ve ana mağaraya geri döndü. Bu da daha fazla mağaranın açılacağı ve herkesin geri döneceği anlamına geliyor."

"Mmm." Bunu dört gözle beklemiyorum. Geri taşınmak seyahat anlamına geliyor - ki şu anda bundan oldukça sıkıldım - ama aynı zamanda daha fazla insanın bir mağara sistemine sıkışması anlamına da geliyor.

Normalde buna aldırmazdım ama daha fazla insan, daha fazla erkeğin dikkatimi çekmek için üzerime düşmesi demek.

Bundan bıktım usandım.

Düşüncelerim Salukh'a kayıyor ve kürklerimin altında titriyorum, karda nasıl yürüdüğünü düşünüyorum, dalgalanan siyah saçları ve yoğun, öfkeli gözleri. O bir çizgi yapmıştı ve bir şekilde bizi izlediğini ve yaralandığımı gördüğü anda dışarı çıktığını biliyordum.

Bizi takip ettiği için sinirlenmem gerekirdi ama onun yerine içim ısındı, çünkü o burada. O burada ve her şeyi halledecek. Güvende olduğumdan emin olacak.

Nedense bu düşünceyle kendimi anında daha iyi hissediyorum. Bacağımın sakat olması ya da Taushen'in deli olması ya da makinenin bozuk olması ve Harlow'un hiçbir yerde bulunamaması önemli değil. Bunların hiçbirisi önemli değil çünkü Salukh burada ve beni mutlu ediyor. Aslında, onu büyük mavi bir intikamcı şeytan gibi karları aşip bize doğru gelirken görmek beni bu gezegene indiğimden beri hissetmediğim kadar mutlu etti.

Belki Güney mağarasına döndüğümüzde, onu kürklerimi daha kalıcı bir şekilde paylaşmaya davet ederim.

Josie'ye dönüyorum. "Adamların dönmesi biraz zaman alacak sanırım. Gidip dilini öğrenebilir mi?"

Onlar yokken kafamıza ışınılansınlar ve baş ağrımız geçsin."

"Olabilir," diyor ve sesindeki o neşeli ton geri geliyor.

Josie'yi uzun süre sakin tutan pek bir şey yok.

Bölüm On Dört

TIFFANY

Sa-khui dilini kafama indirmek için bilgisayar gözüme bir lazer ışını gönderirken hareketsiz durmam gerekiyor. Bunun lojistiğinden emin değilim, beyninizi anlık olarak bombalıyor ve baş ağrısıyla uyanmanıza neden oluyor. Josie ve ben sırayla dili alıyoruz ve sonra oturup adamların dönmesini bekliyoruz.

Başım zonkluyor, ağrıyor ve beynim sanki Birisi elma soyacağı ile kesmiş. Eğlenceli değildi ama yapılması gerekiyordu. Josie'ye "Salukh'un dönmesini sabırsızlıkla bekliyorum," dedim, Yanağımı 'ana mağaraya' taşınmış olan garip ve rahat sandalyeye yaslıyorum. Muhtemelen daha çok bir kargo bölümüne benziyor ama açık olması uzaylıları daha az ürkütüyor. Ayrıca kapı yakında ve zeminde ateş yakmak için taşlarla çevrili metal bir bölüm var. Bölgeye birkaç parça tuhaf mobilya taşınmış, acaba bunlar Harlow'un işi mi yoksa başka bir şey mi?

ziyaretçiler uğradı. Yanımda, ateş çukurunun diğer tarafında, Josie pelerininin içine kıvrılmış ve doldurulmuş bir yastığın üzerine oturmuş.

"Böylece sa- khui'de ona müstehcen şeyler söyleme pratiği yapabiliyorsun?" Josie alay ediyor, ama sözlerine bir irkilme ve parmaklarını şakaklarına bastırması eşlik ediyor.

Fikir fena değil ama beynim bu haldeyken birinin başımı okşamasını ve bana bir bardak su vermesini tercih ederim. "Hayır. Sanki bir süredir yoklarmış gibi geliyor. Umarım her şey yolundadır."

Umarım Taushen ona hıyarlık edip bir şeyler başlatmak için. Burada olmaması gerektiğini biliyorum, ama kuralları çiğneyip nasıl olsa.

"Çünkü bir süredir yoklar," diyor Josie ve battaniyeleri vücuduna daha sıkı sarıyor. Yastığın üzerine uzanıyor ve esniyor. "Bu migrenin bir kısmını uyumaya çalışacağım. Eğer bir çikolata ortaya çıkar ve sarılmak isterse beni uyandır."

Kahkahamı bastırıyorum - çoğunlukla gülmek acı verdiği için - ve kendimi sandalyeden dışarı atıyorum. Ateşten uzakta hava serin, Kapıya doğru yürürken kollarımı ovuşturuyorum. Güneş batıyor, dışarıdaki sonsuz kar mor bir renk alıyor. Yakında dönerler.

Öfkeli bir esinti gür saçlarımı kamçılıyor ve ben esintinin gücü karşısında şok oluyorum. Tanrım, bu da nereden çıktı? Kapıya doğru birkaç adım daha atıyorum ve girişe yaslanıp dışarı bakıyorum. Kar yağmıyor ama sıcaklık kesinlikle daha da soğuyor ve rüzgâr topluyorum. Soğuk bir gece olacak. İçeride olduğumuza sevindim.

Bir süre karı izliyorum ama ufukta kimsenin olmadığı belli olunca tekrar uzaklaşıyorum. Kapının yanında uzun süre kalamayacak kadar soğuk. Onun yerine, bilgisayara doğru ilerliyorum.

odanın en ucundaki panel. Çok az düğme var ve olanların üzerinde de son derece garip yazılar var ve garip şekillendirilmişler. Yine de her şeyi açan düğmeyi biliyorum ve ona basıyorum.

"Sistem etkinleştirildi. Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Hava durumunu öğrenebilir miyim?" Ben soruyorum.

"Dışarıdaki sıcaklık nedir?" Bilgisayarın standart ölçü birimlerini bilip bilmediğinden emin değilim, bu yüzden

"Donma noktasını sıfır dereceye ayarlayın" diye ekliyorum.

"Dışarıdaki sıcaklık hoş ve yılın bu zamanı için normalin biraz üzerinde. Yönergelerinize göre, donma noktasının bir derece altında."

Hoş mu? Donma noktasının bir derece altında mı? Kusacağım. Keşke İzlanda gezegeni yerine Florida gezegeninde mahsur kalsaydım. Bu düşünce aklımdan geçer geçmez

Bu. Başka bir yerde olsaydım Salukh orada olmazdı... ve onu özlerdim. Onu düşündükçe içim ısınıyor ve gülümsediğimi hissediyorum. "Yarın hava nasıl olacak?"

"Yaklaşan soğuk hava sistemi nedeniyle sıcaklık düşecek. Arazinin genel bir görünümünü görmek ister misiniz?"

"Bir harita mı? Bu harika olurdu."

Bilgisayar ekrana bir görsel getirirken sabırsızlıkla bekliyorum. İlk başta tamamen beyaz, ama sonra resim yavaş yavaş dolmaya başlıyor. Ekrana dokunuyorum ve yakınlaşıyor ama neye baktığımdan emin değilim. "Haritada nerede olduğumu gösterebilir misiniz?"

Bir an sonra kırmızı bir nokta belirir. "Burada bulunuyorsunuz."

İyi ki sormuşum. Gözüme hiçbir şey gibi görünmüyor. Daha yakına eğilip resme bakıyorum. Ana mağaranın ve güney mağarasının bulunduğu yere göre nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Bilgisayarın da mağaraları bildiğinden emin değilim. Parmağımı haritanın üzerinde sürüklüyorum, yakınlaştırıp uzaklaştırarak herhangi bir işaret arıyorum. "Bana kaza yapan geminin nerede olduğunu gösterebilir misin?"

"Sorgu: 'Crashedhip'in ne olduğunu anlamıyorum."

Bu, eski iPhone'unda Siri'yle konuşmak kadar kötüydü. "İnsanlar buraya böyle indi. Büyük bir metalin içindeydik.

gemi. Yerini tespit edebilir misiniz?"

Bilgisayar bip sesi çıkarıyor ve ardından haritada doğudaki dağlarda mavi bir nokta beliriyor. "Tarayıcılarıma göre burada bir metal yatağı var."

"Burası olmalı," diye mırıldanıyorum kimseye belli etmeden. Buranın kuzeydoğusunda, bu da ana kabile mağarasının yakınlarda bir yerde olması gerektiği anlamına geliyor. Ana mağaradan Yaşlılar Mağarası'na yarım günlük bir yolculuk var - eski, kırık ve ana mağaradan Güney mağarasına yarım günlük bir yürüyüş mesafesinde. Ama yönleri farklı. "Uzaklaştırabilir misin? Tüm alanı görmek istiyorum."

"Sorgu: 'Yakınlaştırma'nın ne olduğunu anlamıyorum."

Oy. "Resmi daha büyük yapın ki tüm bölgeyi görebileyim. Hepsini görmek istiyorum."

Ekran tekrar değişiyor ve bu sefer doğudaki dağlarla birlikte çok büyük bir kara parçasını görebiliyorum ve batıda denize - hatta okyanusa - benzeyen bir şey.

Yine de bir şey tüm resme hakim: güneybatıda yer alan devasa beyaz bir girdap. "Bu nedir?" Ekrana dokunmadan onu işaret ediyorum. Bu haritanın yarısından fazlasını kaplıyor ve bu beni şaşırtıyor. Şeklin bu kadar büyük olması sinir bozucu ve bana hava durumu radarında görünen bir kasırgayı hatırlatıyor.

Bilgisayar sakince, "Bu gelen bir hava sistemi," diye açıklıyor.

"Büyük görünüyor."

"Taramalar, sistemin etkilenen tüm bölgelere şiddetli rüzgarlar ve normalden daha fazla miktarda donmuş yağış getireceğini gösteriyor."

Ben Hoth olmayan bir hava durumu kızı değilim ama bu bana pek iyi gelmedi. "Normalden daha büyük bir hava tam olarak ne kadar miktar?"

"Beklenen yağış miktarı on iki ila on altı nashae arasında bir yerde olacaktır."

Beynim otomatik olarak bu garip kelimeyi süzdü ve bana bunun sakh halkı tarafından kullanılan bir ölçü birimi olduğunu söyledi. "Bir nashae'yi bir insan ölçüsü olan bir ayakla karşılaştırın."

"Bir nashae kabaca 1,34 insan ayağına eşittir."

Vay anasını. "Ve bu fırtına 12 ila 16 feet kar mı getirecek?"

"Yanlış. Hava sistemi 12-16 nashae kar getirecek. İnsani terimlerle doğru ölçüm 16.08 insan ayağı ila 21.44 ayak yağış şeklindedir. Buna ek olarak, yağış hem kar hem de buz karışımı olarak düşecek, daha sonra sıcaklıklar düşmeye devam ettikçe kar yağacak."

Gözlerimin yuvalarından fırladığını hissedebiliyorum. "Bu sık sık olur mu?" Yani, buraya indiğimizden beri kar gördüm ama bir kerede yirmi metre değil.

"Bu fırtına boyut ve güç bakımından sıra dışı bir fırtına. Bu gibi sistemler genellikle su üzerinde meydana gelir ancak nadiren iç kesimlere kadar ulaşır."

Bana kasırga ya da tayfun gibi geldi. Bir kar kasırgası. Saçmalık, saçmalık ve iki kat saçmalık. "Bizi ne zaman vuracak? Saat olarak söyle."

"Kar yağışı on iki saatten kısa bir süre içinde başlayacak. Fırtınanın tam etkisi yirmi altı ila otuz insan saati sonra hissedilecek."

Bu çok fazla zaman bırakmadı. Kahretsin.

"Mmm, şu andan itibaren yirmi altı ila otuz insan saati nedir?" Josie uykulu bir şekilde soruyor. Bana doğru yaklaşıyor ve omzumun üzerinden bakarak esniyor.

"Sorun var," dedim ona. "Adamları bulmamız gerek."

- - -

Taushen de Salukh ile aynı anda geliyor ve ikisini de gördüğüm için rahatlıyorum. Durumu çabucak açıklıyorum ve onlara haritayı gösteriyorum. "Her iki mağarayı da uyarmalıyız," onlara söyle. "Patikalarda olan herkes kesilecek

ve tam tersi. Kimsenin hazırlıksız yakalanmaması için herkesi uyarmalıyız. İkinizin de hemen ayrılıp gitmesi gerekiyor. Biriniz güneydeki mağaraya, diğeriniz de ana kabile mağarası."

Tauschen başını sallar ve Salukh başını sallarken bile mızrağını kapar. "Peki ya sen ve Jo-see?" der. "Burada kapana kısılacaksınız ve açlıktan öleceksiniz."

"Hepimiz geri dönebiliriz," diyor Josie. "Salukh sizi taşıyabilir-" "Tee-fah-nee'yi taşırsam hızlı gidemeyiz," diyor. "Bu

bir çözüm değildir." O yoğun gözleriyle bana bakıyor. "Ben burada kalacağım ve Tee-fah-nee'ye bakacağım."

Tauschen'e bakıyorum, ama o doğru olan buymuş gibi başını sallıyor.

Yapılacak şey. "Peki ya mağaralar? Tauschen ikisine birden koşamaz."

Josie elini sallayarak, "Merhaba, burada iki tane mükemmel ayak var," diyor. "Ben giderim."

İki adam da ona kaşlarını çatıyor.

"Oh, hadi ama. Liz bu tür şeyleri her zaman yapar! Ben o kadar kırılgan değilim." Bir kolunu esnetiyor.

Tauschen, "Sen kadınsın ve korunmalısın," diyor. "İğrenç.

Sakın bunu deneme bile." Josie ellerini onun üzerine koyar Kalçalar. "Mesele şu ki, yetkin birinin geride kalması gerekiyor.

ve Tiff'e bakabilirim. Avcılıkta iyi değilim ama bir şampiyon gibi yürüyebilirim, tamam mı? O yüzden bir mağaraya

gitmeme izin verebilirsin,

Sen diğetine git," diyerek Taushen'i işaret ediyor. "Herkes uyarıldı. Tiff ve Salukh bacağı iyileşene kadar burada kalacak, herkes iyi."

"Emin değilim." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum, endişeliyim. "Tek başına gitmen tehlikeli, özellikle de tüm gün boyunca." "O zaman ana mağaraya gideceğim. Orası yarım günlük yürüyüş mesafesinde. Burada, değil mi?"

"Sa-khui ayakları için evet," diyor Taushen. "Bu kolay bir yürüyüş.

Ama insan ayakları-"

"Evet, evet, biliyorum." Elini sallıyor. "İnsanların ağzı sulanır, uzaylılar hükmeder. Ben hallettim bile. Bol bol koşu yapacağım. Ben de acele et." Bana ıslıl ıslıl gülümsüyor ve omzumu okşuyor.

"Merak etme, Tiff. En iyi çözüm bu."

"En iyi çözüm Salukh'un diğer mağaraya koşması ve sizin de erzaklarınızı bize bırakmanız olacaktır.

."

"Seni terk etmeyeceğim," diye hırlıyor Salukh bana. "Bunu aklından bile geçirme."

Öfkesi içimde küçük bir zevk titremesine yol açıyor. "Ama-"

"Hayır," der Salukh tekrar. "Senin yanından ayrılmayacağım."

Bu kadar saçma bir şekilde memnun olmamalıydım ama oldum. Josie'ye bakıyorum. "Sadece senin için çok tehlikeli olmasından endişeleniyorum."

Gözlerini deviriyor. "Herkes bunun bölgedeki en kolay yürüyüş olduğunu söylemedi mi? Tüm sa-khui kitleri burada alıştırmaya tekerleği gibi yürümüyor mu? Bir çocuktan daha mı az becerikliyim?"

Taushen ağzını açtı. Ona
bir bakış attım.

Tekrar kapatır. "Güney mağarasına gideceğim ve Bu akşam ayrılıyorruz," diyor ve yeni avladığı avını Salukh'a teslim ediyor. Josie'ye bakar. "Kabile mağarasına giden yolu biliyor musun?"

"Belli belirsiz. Ama ben izci bir kızdım. Bir parça metalle bir pusula yapabilirim ve ne yönde olduğunu bildiğim sürece o yöne doğru gitmeye devam ederim. Her şey yoluna girecek."

Dudağımı ısııyorum. Kulağa hoş gelmiyor. Salukh'a tekrar yalvaran bir bakış fırlatıyorum ama o bana başını sallıyor. "Senin yanımdan ayrılmıyorum, Tee-fah-nee."

"O zaman karar verildi," diyor Josie ve ellerini çırpıyor. "Ben kabile mağarasına gideceğim ve Taushen güney mağarasına gidecek. Tiff ve Salukh burada kalacak."

- - -

SALUKH

Yaşlılar Mağarası'nın girişinde dururken kadınım "Umarım iyi olur," diye mırıldanıyor. Sabah oldu ve Jo-see'nin küçük formu uzaklara doğru çekiliyor, Kürklerini ve Tee-fah-nee'nin ağır dış pelerinini giymiş. Onun ve Tee-fah-nee'nin verdiği bilgiye göre, iyi bir tempo tutturursa fırtınanın hemen önünde olacak. İkimiz de Jo-see için endişeleniyoruz ama o gitmekte ısrarlı. Küçük ayaklarındaki kar ayakkabılarına ve elindeki kom-pah'lara rağmen adımları hızlı. Neden bu kadar ısrarcı olduğunu anlamadım.

Bir metal parçasını kürkle ovup suda yüzdürdü ama hem o hem de Tee-fah-nee bana bunun yolu göstereceğine dair güvence verdi. "İyi olacak," diye kadınımı temin ediyorum.

"Bu kolay bir yürüyüş

kabile
mağarasına."

"Evet, ama gün ışığını bekledi ve rüzgar çoktan toplanıyor." Tee-fah-nee kaşlarını çatarak gökyüzüne bakıyor. "Oraya varmadan önce hava onun üzerinde olacak. Hissediyorum ki Taushen gibi dün gece ayrılmalıydı."

"Gün ışığında güvende. Geceleri ise avlanan birçok canavara yem olur. Ona bir şey olmayacak," diye tekrar güvence veriyorum.

"Kapıdan uzaklaş." Titriyor, giysileri Yaşlılar Mağarası'na giren güçlü rüzgâr için yeterince kalın değil.

Ateş çukurunun yanındaki koltuğa geri dönmesine yardım

ediyorum. Rahatladığıında bacağının yanına çömeliyorum ve elimi

dizinde. "Birkaç saatliğine gidersem güvende olur musun?"

"İyi olacağım," diye beni temin ediyor ve onun dalgalı, sert insan dili yerine benim dilimde konuştuğunu duymak garip bir şekilde erotik. Kürklü bir battaniyeyi kucağına çekiyor. "Ateşi yakmaya devam edeceğim."

"Bırak az yaksın," diye uyarıyorum onu. "Bu büyük kar gerçekten gelecekse yakıtımızı korumalıyız." Com-pew-turr bunu söylüyor ve birçok şeyi biliyor, bu yüzden doğru olmalı. "Dışarı çıkıp daha fazla toplayacağım ve bize yetecek kadar avlanacağım."

Dolgun alt dudağını ısıyor ve endişeli görünüyor. "Sen güvende olacak mısın?"

Uzanıp yanağını okşuyorum. "Hiçbir şey beni senin yanına dönmekten alıkoyamaz."

Sonra ağzında bir gülümseme beliriyor ve elini benimkinin üzerine koyuyor. Avucumun içine eğilip burnunu sokuyor ve vücudumda bir şehvet dalgası fırlıyor. "Çabuk dön. Konuşacak çok şeyimiz olacak, sen ve ben."

"Avcıların en hızlısı ben olacağım."

- - -

Tee- fah-nee'nin yanına dönüp günün tadını çıkarmaktan başka bir şey istemesem de yapılacak çok şey var. Jo-see'nin ayak izlerini buluyorum ve bir süre onu takip ediyorum,

donmuş gübre parçalarını ve ateş için ara sıra bir parça odun topluyorum. Jo-see'nin onu takip ettiğimi bilmesine izin vermiyorum, görüş alanının dışında kalacak kadar geride duruyorum. Sadece söylediği şeyi gerçekten yapabildiğinden emin olmak istiyorum. Küçük insan karda oflaya puflaya ilerliyor, hızlı adımlarla yürüyor ve kendi kendine nefes nefese bir sesle şarkı söylüyor. Kemiği var Bir elinde ona verdiğim bıçak, diğer elinde de garip cam-pah'ları. Arada bir duraksıyor, cam-pahları koyduğu kaba su ekliyor ve yönünü kontrol ediyor.

Yine de doğru yöne gidiyor, ben de sonunda onun izinden ayrılıp avlanmaya koyuluyorum.

Rüzgar saçlarımı ve giysilerimi parçalıyor ve fark ediyorum ki

Aklı başında herhangi bir yaratık zaten hava şartlarından korunmak için sığınak arıyor olacaktır. Yakındaki bir kırbaç ağacının dibinde biraz renk görüyorum ve oraya doğru yöneliyorum. Kardan sarkan ağaçlardan biri

Önbellek işareti olarak kullandığımız kemikler. Bu kemiğin ucuna biraz kurumuş kan bulaşmış ve üç çentikle işaretlenmiş - Haeden'in zulası o zaman. Yeri zihnime not ediyorum ve tezek parçaları ve yakacak odun dolu çantamla Yaşlılar Mağarası'na geri dönüyorum. Taushen'in öldürdükleri ve seyahat erzağımız var. Erzaklarımız azaldıkça önbelleğe geri döneceğim.

Mağaraya döndüğümde Tee-fah-nee uyuyordu, garip tabureye kıvrılmıştı, yaralı bacağını yukarı kaldırmış ve

Dışarı. Huzurlu görünüyor ve ben onu rahatsız etmiyorum. Bunun yerine malzemelerimi bırakıp derileri erimesi için karla dolduruyorum. Dün geceki avın eti şişin üzerinde tütüyor ve ben de küçük ateş yakma malzemeleri yığınını gözden geçiriyorum. Eğer bu

Tee-fah-nee'nin dediği kadar kötü bir fırtına olursa, onu sıcak tutmaya yetmez. Daha fazlasına ihtiyacımız olacak.

Yaşlılar Mağarası'nın dolambaçlı, karanlık tünellerinden birine tedirginlikle bakıyorum. İnsan Har-loh ve eşi gibi ben de burayı keşfetmeyi sevmiyorum. Bana göre burası ölüleri hatırlatıyor. Ben burayı ve şimdiyi düşünmeyi tercih ederim. Ama Tee-fah-nee'min onu güvende tutmak için çok şeye ihtiyacı olacak ve bunu sağlamak da benim görevim. Bu yüzden araştırıyorum ve attığım her adımda tedirginliğim artıyor. Tünellerdeki buz çözülmüş, ortaya garip, pürüzsüz bir kayadan yapılmış karanlık paneller çıkmış, ama bu kayaya hiç benzemiyor. Işıklar yanıp sönüyor ve ben yürüdükçe adımlarım boyunca daha fazla ışık yanarak yolumu aydınlatıyor.

Bundan hoşlanmadım. Her kapıyı örten çok sayıda mahremiyet perdesi olmasından ve bunların aynı tuhaf taştan yapılmış olmasından hoşlanmıyorum. Her birinin arkasında Tee-fah-nee'min dünyasının benimkinden ne kadar farklı olduğunu hatırlatan garip nesnelerle dolu bir mağara olmasından hoşlanmıyorum. Bunlardan bazılarının ne olduğunu biliyor. Küçük bir kare alıyorum aynı garip taştan yapılmış ve kokla. Bilmiyorum.

Bunların ne olduğunu ve yanıp yanmayacağını bilmiyorum. Cesaretim kırılmış bir halde Tee-fah-nee'nin yanına dönüyorum, daha fazla araştırma yapmak istemiyorum.

Dünyamı biliyorum. Av izlerimi, karımı ve dağlarımı bilirim. İnsanlarımı tanıyorum. Tee-fah-nee'nin eşim olacağını biliyorum.

Başka bir şey bilmek umurumda değil. Com-pew-turr'lar, yanıp sönen ışıkları olan garip taş mağaralar ya da yıldızlardan gelen insanlar umurumda değil. Sadece o önemli.

Yanına dönüp uyumasını izliyorum, zihnim tuhaf düşüncelerle allak bullak oluyor.

Birkaç saat sonra uyandığında, uzanıyor yavaşça ve bana bir gülümseme veriyor. "Selam. Uzun süre uyuduğum için özür dilerim." Narin parmaklarıyla gözlerini ovuşturuyor.

"Benden asla özür dileme." Yorgun ve kırılğan insan bedeni için zor bir yolculuk oldu. "Bacağın nasıl?"

Yer değiştiriyor ve yüzünü buruşturuyor. "Sert ve ağrılı."

"Bir bakayım." Ona yaklaşıyorum ve ayaklarının dibinde diz çöküyorum. O benden daha yüksekte oturduğu için önünde diz çöktüğümde eşit yükseklikte oluyoruz. Parlak gözlerine bakıyorum, bedenim ona olan ihtiyacımla dolu.

Şimdi eşimi talep ettiğim an olmalı. Burada, yalnız olduğumuz ve rezonansı sonuna kadar keşfedebileceğimiz zaman. Uyan khui'm ve ona sahip çık!

Sessizlik.

İç çekişimi bastırarak bileğini kucağıma koyuyorum ve bağları dikkatlice açıyorum. Kürk ve deri katmanlarının altında, minik ayak bileği hala olması gerekenden daha fazla şişmiş, eti morarmış. "Hareket ettirebilir misin?"

Küçük bir kıpırdatma yapıyor ve sonra nefesini içine çekiyor. "Acıyor."

Parmaklarımı onun güzel kahverengi teninde gezdiriyorum. Bacakları küçük ve narin; ellerimi üzerinde gezdirmek istiyorum. "Nereye gitmen gerekiyorsa seni oraya taşıyacağım."

Onun alaycı bakışı sıkıntılı kalbimi rahatlatıyor ve bacağını okşuyorum.

"Mmm, bu iyi hissettiriyor." Gözlerini zevkle kapatıyor. "Bunu bir süre yaparsan sorun olmaz."

Ona dokunmamı mı istiyor? Bundan daha büyük bir zevk olamazdı. Ellerim bacağını okşuyor, kaslarını ve derisini yumuşatıyor. Ayağını okşuyorum ve baldırına masaj yapıyorum, ağrıyan bileğinden kaçınmaya dikkat ediyorum. Oturduğu yerde kıpırdanıp iç çekiyor ve benim sikim de karşılık olarak kıpırdanıyor. Onun zevk sesleri bedenimin karşılık vermesini sağlıyor. Elimde değil - onun zevkine uyum sağlıyorum. Ona daha fazlasını vermek istiyorum. Onun küçük, yumuşak ayağını alıp sikime sürttüğümü hayal ediyorum. Onun acısını değil bir ayağını, ama diğer ayağını. Ayak parmaklarını ereksiyonumun üzerinde sürüklediğini hayal ediyorum, gözlerindeki ateşli bakış-

"Sence Josie başarmış mıdır?" diye sorar yumuşak bir sesle.

Başımı kaldırıp bakışlarına bakıyorum ve orada bir endişe var. Tahrik olmuş düşüncelerimi bastırıyorum.

"Onu bir süre takip ettim.

Nereye gittiğini bildiğinden emin olmak için daha önce dışarı çıktığımda."

Yüz ifadesi aydınlanıyor ve gözleri yaşlarla doluyor. "Yaptın mı?"

Kadınımın tepkisi karşısında hâlâ endişeliydim. "Bunu seni ağlatmak için yapmadım. Ben sadece onun bir daha ağlamayacağından emin olmak istedim.

iyi olacağını. Onu kendi başına bulabilirdi. Hızlı hareket etti ve doğru yönde ilerliyordu. İyi olacağına eminim." Bacağını tekrar okşadım. "Lütfen ağlama."

"Sadece mutluyum." Gözlerinden süzülen yaşları siliyor. "Çok düşüncelisin. Sensiz ben ne yapardım?"

"Önemli değil, çünkü böyle bir şey olmayacak."

Gülümsemesi daha da parlaklaşıyor. Sonra titriyor ve kürklerini vücuduna daha sıkı sarıyor. "Kapıları kapatıp her şeyi kilitlemeli miyiz? Hava gittikçe soğuyor. dakika."

Ayağa kalkıyorum, ayağını nazikçe tekrar yere koyuyorum. "İstediğinizi yapacağım."

Ayağa kalkmaya başlar. "Yardım edeceğim-"

"Hayır," diyorum ve elimi omzuna koyuyorum. "Sen dinlen. Ben her şeyi kapatacağım."

"O zaman sadece sen ve ben olacağız," diyor yumuşak bir sesle.

Gözlerinde bir parıltı var.

Ve sikim tekrar sertleşiyor. Çok uzun zamandır ilk defa Tee-fah-nee ve benden başka kimse olmayacakmış gibi geliyor.

Uyumak için sabırsızlanıyorum, zihnim kürklerin içinde bana sarılırken onun çıplak bedenini okşama düşünceleriyle dolu.

Bu fırtına başıma gelen en iyi şey olabilir.

On Beşinci Bölüm

JOSIE

Kabile mağaralarına ulaşmak çok zor. Tanıdık bir vadi görüldüğünde rahatlıyorum. Aynı zamanda ayaklarımın üzerine yığılmaya da hazırım. Boğazım kurudu. Soğuk havayı ciğerlerime çekiyorum ve saatlerdir sürdürdüğüm sürekli koşu yüzünden terliyorum. Kar ayakkabısıyla koşmak kolay değil ama yükselen rüzgâr ve kar serpintileri kaybedecek zamanımız olmadığını hatırlatıyor. Bu yüzden koşmalıyım.

Kayalıklara ulaştığımda ve ana mağaranın esneyen ağzı görüldüğünde, ayaklarımın üzerinde sallanıyorum. Birisi ağaçlardan birinin dibini kazıyor, şüphesiz patates değil. O kişi beni görünce duraklıyor ve sonra ben kendi ağır ayaklarıma takılıp kara sıçrayınca ileri atılıyor.

"Alo?" diye sesleniyor bir ses. "Kim var orada?"

Bu Claire. Ereven'e rezonansa girip geri taşınana kadar Güney mağarasında bizimle yaşıyordu. Elimi kaldırıp ona el salladım ama birden bu çok fazla geldi.

aba. Benim olduğumu bilmemesine şaşırmadım.
Josie'den çok Chewbacca'ya benzediğim için kürklere
büründüm.

Koşarak yanıma geliyor ve ben yavaşça doğruluyorum.
Beni görünce gözleri büyüdü. "Josie? Burada ne için var?"
Ufku tarıyor, başka gezginler arıyor. Rüzgâr pelerinini
yırtıyor ve onu vücuduna daha sıkı sarıyor. "Diğerleri
nerede?"

"Sadece benim," diye soluyorum. Ayağa kalkmam için
bana elini uzattığında, elini tutuyorum ve yorgun bedenimi
ayaklarıma doğru sürüklüyorum. "Büyük bir fırtına geliyor.
Herkesi uyarmalıyız."

"Büyük fırtına mı?"

Başımı salladım. "Eski kaza yapan gemideki ekranda
hava durumunu gördük. İçeride daha fazlasını
açıklayacağım."

- - -

Kısa bir süre sonra, sıcak, taze kürklere bürünmüş bir halde
ana ateş çukurunun yanında toplanmıştım. Georgie üzerime
titriyor,

Elime bir fincan sıcak bitki ayı tutuşturuyor ve sanki kıım
birden fazlasını kullanabilirmış gibi bana daha fazla oturma
yastığı getiriyor. Vektal ve avcılardan birkaçı patikalardaki
herkesi toplamak ve kar fırtınası bastırmadan önce ateş
yakmak için gerekli malzemeleri toplamak üzere yola

koyuldular. Claire ve

diğer insan kadınlar karla kaplanmadan önce birkaç patates daha kazıyor ve Stacy mağarasında bebekleri izliyor. Herkes meşgul.

"Burada tek başına olduğuna inanamıyorum," diye haykırıyor Georgie, yarısı içilmiş çay bardağını alıp yenisiyle değiştirirken. Şişko, kıpır kıpır bebeği Talie karnının üzerinde sallanıyor, vücudunun üzerinde tekrar tekrar katlanmış karmaşık bir tür uzun şal ile ona bağlı. Bana patates olmayan bir kek uzatıyor ve sonra yanıma yerleşiyor. "Yani... tüm bu mesafeyi yürüyerek kendin mi? Bu çılgınlık!"

"Dürüst olmak gerekirse, sadece Büyüklerin gemisinden buraya kadardı. Bu gerçekten sadece yarım gün." Elbette mütevazı davranıyorum. Ben Yorgunum ama kendimle gurur duyuyorum. İnsanlar doğa koşullarıyla baş edemedikleri için oldukça zayıf kabul edilirler ve genellikle yanlarında bir refakatçi olmadan hiçbir yere gitmezler. Yaklaşan bir fırtınanın önünde tek başıma bir mesafeyi kat etmek mi? Kendimi düpedüz kahraman gibi hissediyorum. Birkaç şarkı mırıldanıyorum Christina Aguilera'nın Fighter'ı, sırf yapabildiğim için. Sonra aklıma yeni bir düşünce geliyor ve kıkırdıyorum. "Haeden bunu duyduğunda kesinlikle altına sıçacak, değil mi?"

"Hâlâ kavga etmiyorsunuz, değil mi?" Bana bıkkın bir bakış atıyor ve bebek kucağıma yapıştığında sargısını düzeltiyor.

ortası sallanıyor ve yumruklarını sallıyor. Vay be. Çok evcil görünüyor.

"Bir ayı ormana sıçar mı? Tabii ki kavga ediyoruz.

O nefes alıyor, ben nefes alıyorum, dolayısıyla savaşıyoruz."

"Josie, daha çok çabalamalısın." Bana attığı bakış

Aynı yaşta olduğumuzu düşünürsek bu çok garip. "Hep birlikte ana mağaraya geri dönüyoruz ve bu kadar çok kişiyle uyum içinde olmamız gerekiyor.

Etrafındaki insanlar. Onunla en iyi arkadaş olun demiyorum.

Sadece diyorum ki... onu düşmanlaştırmayın, tamam mı?"

"Yaptığım her şey onu kızdırıyor," diyorum çayımı yudumlarken. Uzaklarda bir yerde bir bebek ağlıyor ve içimi bir özlem duygusu kaplıyor. Burası bebek merkezi, indiğimizden beri meydana gelen rezonansların ve çiftleşen çiftlerin zincirleme reaksiyonu sayesinde tüm yeni doğumlarla.

Benim dışımda herkese oluyor tabii ki. Tiffany'ye de, ama onun bir eş istemediği izlenimine kapıldım. Ben mi? Ben bir eş ve bir aileyi her şeyden çok istiyorum. Dünyada kalan tüm çizburger ve çikolatalardan daha çok.

"Onu da iğneliyorsun," diyor Georgie. Bebek o anda üstüne kusuyor ve ben bu manzara karşısında kıskanç bir sevinç duyuyorum. Yüzünü buruşturuyor, sonra bir havlu çıkarıp tüniğini ve bebeğin yuvarlak mavi yüzünü siliyor. "Sadece söylüyorum-"

"Biliyorum, biliyorum," diye araya giriyorum, bunu tekrar duymak istemiyorum. Kira'nın bana düzenli olarak verdiği yumuşak ifadeli dersin aynısı. "Yine de hepsi benim değil. Ben de gülümseyebilirim ve 'günaydın' deseysen, bunu yanlış anlamamanın bir yolunu bulurdu." Onda beni etkileyen bir şey var.

Gergin ve huzursuz. Sanki derim kaşınıyor ya da patlamak üzereyim. Bu rahatsız edici bir durum, o da öyle ve normalde bu durum benden ona doğru bir şirretlik şeklinde ortaya çıkıyor. "Daha çok çalışacağım."

Yalanlar. Haeden'e katlanamıyorum. Anlaşamamamız neden herkesin umurunda anlamıyorum. Birlikte yaşamak için el ele tutuşup "kumbaya" söylememiz gerekmiyor. Sadece birbirimizi öldürmeden bir arada yaşamalıyız ve son bir buçuk yıldır bu konuda harika bir iş çıkardık.

"Burada olmana sevindim." Ortasındaki sargıyı gevşetiyor ve Talie'yi kucağından indiriyor, yere yatırıyor ve hızlı hareketlerle tüy dolu bezini değiştiriyor.

"Seni görmek çok güzel ve gelip herkesi uyarmakla çok cesur davrandın. Taushen güney mağarasına geri mi döndü?"

"Evet, iyi ki de öyle yapmış çünkü burada koşmak gerçekten çok zordu. Diğer mağaraya tam bir gün koşarak dönmeye çalışmayı hayal bile edemiyorum." Küçük izci kızımın yüzen pusulası birden fazla kez kışımı kurtardı. Bu, ve şanslıydım

mağaralara giden bir sürü ayak izi olan bir patika bulmaya yetti. Bunun yardımı oldu, ama bunu asla yüksek sesle itiraf etmeyeceğim.

"Peki ya Tiffany ve Salukh?" Talie'nin giysilerini düzeltiyor ve bebeği tekrar kucağına alıyor, bana bakmadan önce gülümseyerek minik burnunu okşuyor. "Eski evde olduklarını söylemiştin.

gemi seninle mi?"

"Yupper."

"Ve kaldılar mı?"

"Tiff bileğini incitti ve Salukh ona yardım etmek için geride kaldı." Dudağımı ısırdım. "Takıldıklarından oldukça eminim."

Gözleri açıldı. "Ama onunla flört eden bir sürü başka erkek var sanıyordum? Peki ya Hassen ve Vaza?"

Çayım, geri kalanını içebileceğim kadar soğumuştı ve hızlıca bitirip Georgie'den önce fincanımı yere bıraktım. tekrar doldurmaya çalışıyorum. Kollarımı ona doğru uzatıyorum, kıpır kıpır, mutlu mavi bebeği kucağıma almak için can atıyorum. Bir bebeği çok istiyorum. Bir eşi daha da çok istiyorum.

Neden benim dışımda herkesin bir ailesi var?

Bebeği uzattı ve ben nasıl olduğunu göstermemeye çalıştım.

Ne kadar ağır olduğuna şaşırdım. O kocaman bir bebek - Kira'nın küçük Kae'si daha küçük, ama Kira Georgie'den daha küçük ve Kae çok daha genç. Sa-khui erkekleri devasa, bu yüzden büyük bebekler yapmaları mantıklı.

Georgie'nin zavallı vajinası. Talie'yi kollarıma aldım ve

şısko bebek eliyle ağzıma vuruyor. Çok şirin. "Tiff'in aşk hayatı biraz karmaşık. Önce sadece Hassen vardı, sonra Taushen. Sonra Vaza, çünkü bilirsin o yaşlı bunak her şeye muhtaçtır. Sonra Bek katıldı.

Çıldırmaya ve bunalmaya başladı, ben de yardım ettim."

Kaşları öne doğru çekildi. "Yardım mı ettin? Nasıl?"

Ona düzenlediğim yarışmaları, onları yarıştırdığım oyunları anlatıyorum. Birkaç yerinde gülüyor ve tepkiler karşısında başını sallıyor. "Aehako araya girerek akıllıca davrandı. Bu gerçekten değişken bir durum olabilirdi. durum."

"Mmm." Bana biraz eleştiri gibi geldi ama Georgie her zaman şefin arkadaşı gibi düşünür, bu yüzden beklenmedik bir şey değil. Talie'nin küçük burnunu okşuyorum. O kadar şirin ki

Bulanık mavi teni, başının üstündeki altın sarısı bukleleri ve esprili boynuzları. Geri dönmeden önce bu mağaradaki bütün bebekleri kucaklayacağım. "Harlow ve ailesi burada mı? Ameliyat makinesi gemide bozulmuştu ve ona bunu sormak istedim."

Georgie başını sallıyor ve mağaranın derinliklerini işaret eder. "Biz

Üç mağara daha açtı ve daha fazla mağara olup olmadığını görmek için duvarları tırıyor. O düşünüyor

Kesicinin tekrar bozulmadan önce içinde bir ya da iki mağara daha var. Parçalar hızla yanıyor."

Umarım ameliyattan dolayı yamyamlık yapmıyordur. yoksa kendimi kaybedebilirim. Eğer bu RIA'yı çıkaramazsam - ve inanın bana, manuel yöntemi denedim, çıldıracağım.

"İyi misin?" Georgie bana endişeli bir bakış atarak sordu. "Evet! Sadece kızın birkaç şeyini kontrol etmek istedim. alan."

Talie'yi tekrar göğsüme doğru sararken yüzünde anlayış beliriyor. "Olacak Josie. Sadece sabırlı ol."

Sabırlı olmaktan yorulduğum artık. Sabırlı olmak zorunda değilken herkes sabırlı ol diyor. Ama ona gülümsüyorum, Çünkü üzülmenin bir faydası yok. "Ben gidene kadar bu sevimli bebeği geri alamayacaksın."

Gülüyor. "Bebek bakıcısıyla birkaç saat mi? Onları alacağım ve bundan memnun olacağım. Kestirmeyi ne kadar çok istediğimi bilemezsin."

Muhtemelen bebek istediğim kadar kötü değildir.

TIFFANY

Sa-khui'lerin Yaşlılar Mağarası dedikleri eski uzay gemisinde sadece ben ve Salukh varız.

Sanırım hâlâ etrafta kimsenin olmadığı gerçeğine alışmaya çalışıyoruz. Ne zaman Salukh'a baksam, ellerini meşgul ediyor: mızrakları bilemek, ateşi körüklemek, malzemeleri kontrol etmek ya da kar eritmek. Bileğimdeki rahatsızlık yüzünden sandalyeye mahkumum ve her zamanki iş aletlerimden hiçbirine sahip değilim. Deri yüzme aletlerim, kazıyıcılarım, kemik örgü iğnelerim ve iğim - hepsi mağaraya geri döndü. Yapacak hiçbir şeyim yok.

Başlarda güzeldi. Sandalyemde uyuklayıp duruyorum, bacağımı rahatsız etmeden rahat etmeye çalışıyorum. Bir süre sonra sıkılmaya başlıyorum. Arka odalardan birinde bir tür banyo var ve Salukh'un oraya yürümeme yardım etmesine izin vermeyi reddediyorum. Olması gerekenden daha fazla zaman harcıyorum ve erimiş suyun bir kısmını yıkanmak için kullanıyorum, vücudumu silip temizliyorum seyahat kiri. İşim bittiğinde huzursuz oluyorum ve sandalyeme dönmek istemiyorum, bu yüzden kapılardan birine doğru topallıyorum ve bilgisayara açmasını emrediyorum, böylece dışarıya bakabiliyorum Hava durumu.

Kapılar açıldığı anda tekrar kapatmak istiyorum. Rüzgâr o kadar sert esiyor ki neredeyse beni devirecek ve içeri dolan hava kemik kıran bir soğuklukta. Her yerde kar var ve dışarısı o kadar gri ki hiçbir şey göremiyorum. I görünce nefesim kesildi. Eğer mağaraya zamanında ulaşamadıysa Josie dışarıda bir yerde. Eğer pusulası işe

yaramadıysa.

Fırtınada dolaşıp umutsuzca sığınacak bir yer bulmaya çalışıyor olabilir.... ve ana mağaradaki hiç kimse onun geldiğini bilmeyecektir.

Hissettiğim paniği bastırıyorum ve kapıdan geriye doğru sallantılı bir adım atıyorum. "Kapatın lütfen."

Kapılar tekrar yavaşça kapanıyor ve inen karın sıcak metal üzerinde eridiği yerde oluşan buzu izliyorum. Çatlakları dolduruyor ve hemen sertleşiyor ve ben ürperiyorum.

Dikkatli ol, Josie. Dikkatli ol.

"O iyi olacak," diyor Salukh, sesi nazik. O Yanımda duruyor ve ben ona bakarken ellerini omuzlarıma koyuyor. "O akıllı ve cesur. Bunu başaracaktır. Muhtemelen çoktan mağaraya dönmüştür ve üzerine titriyorum."

Muhtemelen haklıdır. "Sadece endişeleniyorum." Elleri büyük, sıcak ve rahatlatıcı. Onun dokunuşuna sahip olmak iyi hissettiriyor ve ona yaslanıyorum. "Endişelenmezsem kötü bir arkadaş olurum."

"Sen onun için iyi bir arkadaşsın," diye beni temin ediyor.

"Taushen için hiç endişelenmemem kötü bir şey mi?"
Yüzümü buruşturuyorum.

Kıkırdıyor ve bu alçak ses karşısında tüylerim diken diken oluyor. "Çünkü o yetenekli bir avcı. O olacak

iyi, fırtınaya yakalansa bile. İnsanlar için bir sa-khui avcısından çok daha tehlikelidir."

Bu gezegendeki her şeyin hikâyesi bu gibi görünüyor. Başımı salladım ve sandalyeme doğru topallayarak yürümeye başladım. Ayak bileğim şiddetle zonkluyor ve ayakta durmamı protesto ediyor. Ben daha iki adım atamadan beni kollarına alıp ateşin yanına götürüyor.

İtiraz etmiyorum - ne faydası var ki? Ayrıca, ilgi görmek istediğimde bunun bana dayatılması yerine bana bebek gibi davranılması hoşuma gidiyor. Salukh beni büyük bir özenle sandalyeme oturtuyor ve ben de ona teşekkür ederek gülümsüyorum. Ayağa kalkarken uzun, gür saçları koluma değiyor ve elimde olmadan parmaklarımı saçlarımın arasında gezdiriyorum. O çok... seksi. Benimle ilgilenirken Salukh'un ne kadar seksi olduğunu düşünmemeliyim, değil mi? Ama elimde değil. Odanın diğer ucuna doğru yürürken poposunun esnemesini izliyorum.

Ateş için bir yakıt parçası daha alıyor ve aleve bakmak için çömelişini izliyorum. Bir dansçı gibi hareket ediyor - bir dansçı

Bir basketbolcuyla bir defans oyuncusunun karışımı. Onun boyundaki insanlar bu kadar kıvrak olmamalı, ama onu izlemek zarif ve güzel ve ben sadece tırnaklarımı o kaya gibi sert göğsünde gezdirmek istiyorum. Mmm.

Tabii ki, Salukh'a sapıklık etmek, burada, Yaşlılar Mağarası'nda tamamen güvende olduğumuz için bir

suçluluk daha hissetmeme neden oluyor

Güzel bir ateş, yiyecek yemek ve başımızı sokacak bir çatı. Josie ve Taushen dışarıdayken biz rüzgârdan ve kardan uzaktayız. Bir an düşünüyorum ve sonra aklıma yeni bir düşünce gelince Salukh'a bakıyorum. "Ben Taushen'in hiç karşı koymaması şaşırttı, biliyorsunuz."

Bana bakıyor, gözleri ateş ışığında parlıyor. "Kavga mı? Ne için?"

Şaşkınlığının egomu bıçaklamasına izin vermeyi reddediyorum. "Ona benimle kalacağını söylediğinde itiraz etmemiş olması. Bu yolculuk için ne kadar heyecanlı olduğu düşünüldüğünde bir şey söylememesi garip." Heyecanlı olan tek kişi oydu. Evet, Belki Josie, biz buraya gelene ve ameliyat makinesi bozulana kadar. Zavallı Josie.

Salukh geniş omuzlarını silkiyor. "Kaybettiğini bildiği için şikayet etmedi."

Kaşlarımı çattım. "Kaybedeceğini biliyordu da ne demek?" "Ona senin benim eşim olduğunu söyledim."

Çenem düştü. "Sen ne?"

Bana odaklanan bakışları son derece ciddi, son derece içten. "Sen benimsin, Tee-fah-nee. Sen benim kadının ve eşimsin. Bunun doğru olduğunu biliyorum."

Ona bakıyorum ve sonra aklıma mantıklı bir kelime gelmeyince bir an kekeliyorum. Sonunda şok olmuş bir şekilde, "A-ama biz rezonansa girmedik! Arkadaş olamayız!"

"Henüz rezonansa girmedik" diyor. "Sabırlı olun. Bu sadece bir zaman meselesi. Bizim khuilerimiz sadece bizim kalpler."

O tamamen ciddi. Onun olduğuma dair kafasında hiçbir soru işareti yok. Çöpçatanlık yapan ortakyaşarın devreye girmemiş olması önemli değil. Ona göre, sanki göğüslerimiz birlikte mırıldanıyormuş gibi, ben onunum.

Kalbim ağrıyor. Ona ve özgüvenine duyduğum sevgiden mi, yoksa bir türlü uyum sağlayamadığımız için duyduğum üzüntüden mi emin değilim.

ve o yanılıyor olabilir. Onu sadece kaybetmek için sevmek istemiyorum.

"Oh, Salukh," diyorum usulca. "Bana bir şey söylemeliydin."

O seksi yarım gülümseme dudaklarını büküyor. "Bunu her zaman biliyordum, dostum. Sadece senin bunu fark etmeni bekliyordum."

Salukh'ta karşı konulmaz bulduğum şeylerden birinin de bu olduğunu fark ediyorum: kendine olan mutlak güveni. Benim onun eşi olduğumdan gerçekten hiç şüphesi yok. Eğer yeterince çok istersek, her şey yerli yerine oturacak.

Keşke ben de aynı özgüvene sahip olsaydım.

Ama gülümsüyorum ve ona elimi uzatıyorum. O da elimi tutuyor ve parmaklarımı ağzına götürüyor. Ona karşı büyük bir sevgi hissediyorum ama aynı zamanda bundan korkuyorum. Her şeyden korkuyorum.

"Her şey yolunda." Yanıma yaklaşıyor ve yanağımı okşuyor.
"Gözlerindeki endişeyi görüyorum."

Başımı sallıyorum ve sandalyeden kayarak kollarına doğru ilerliyorum. "O zaman bana endişeden başka bir şey düşündür."

Ağzını tahrik edici bir gülümseme kaplıyor. Bana bakıyor ve sonra burnunu benimkine sürtebilmek için eğiliyor.
"Dikkatimi dağıtmayı mı düşünüyorsun, Tee-fah-nee?"

Kesinlikle. Sadece onun dikkatini dağıtmak için değil, benim için de. O an için ondan başka her şeyi unutmak istiyorum. Dünyanın bir süreliğine uzaklaşmasını istiyorum. İstiyorum ki

Bir süreliğine bizim dışımızda hiçbir şey var olmayacak.

Elimi göğsünden aşağıya kaydırıyorum ve sonra daha da aşağıya indirerek taytının içindeki dikleşmiş çıkıntıyı okşuyorum. "Bana öyle geliyor ki dikkatinin dağılmasına oldukça istekli."

"Ben basit bir adamım," diye mırıldanıyor, sonra alt dudağımı seksi bir ısırıkla ısırıyor. "Eğer kadınım oynamak isterse, ben kimim ki hayır diyeyim?"

Kadını. Başlık rahatsız edici. Onun kadını olmak istiyorum ama korkuyorum. Endişemi gizlemek için ona parlak bir şekilde gülümsüyorum ve taytının üzerinden sikini okşuyorum. Şimdiden kaya gibi sertleşti ve yeni bir ilişkinin düşüncesiyle ağızım sulanıyor.

alaycı bir zevk turu. Salukh o kadar harika ki; onun için alaycı öpücüklerden ve okşamalardan daha fazlasını

yapmak istiyorum. Ve onun aklını başından almak için ne yapabileceğimi biliyorum.

Onu sertçe öpüyorum, ağzım onunkinin üzerinde, dillerimiz birbirine dolanıyor.

Sonra omzuna hafifçe vurarak geriye yaslanmasını işaret ediyorum. Eğiliyor, ben üzerinde sürünürken gözleri ilgiyle parlıyor. Bu büyük, güzel adamı baştan çıkaracağım ve çığlık atana kadar sikini emeceğim.

Düşüncesi bile beni heyecandan ıslatıyor.

Kalçalarım onunkilerin üzerinde. Bu pozisyonda kendimi ona karşı küçük hissediyorum. Onun tüm vücudu benimkinden çok daha büyük ama yine de kendimi güvende hissediyorum. Salukh beni asla incitmez, asla öfkelenmez. Beni asla isteğim dışında almaz ya da istemediğim şeyleri yapmaya zorlayarak beni cezalandırmaya çalışmaz. İşte bu yüzden bunu onun için yapmak istiyorum. Onun her yerini yalamak istiyorum.

ve ağzımı sikinin çıkıntılarında gezdiriyorum. Mahmuzunu dillemek istiyorum. Sikini ağzına alırken aklını başından aldığımda yüzündeki ifadeyi görmek istiyorum. Ona bunu vermek istiyorum, Çünkü bana çok şey verdi. Beni sevdi ve benden bir kez bile şüphe etmedi.

Düşüncesi bile alçakgönüllülük. Ağzını tekrar öpmek için öne doğru kayıyorum. Ona karşı kalbimdeki tüm sevgiyi, şefkati ve tatlılığı hissetmesini istiyorum. Hiç uyuşmasak bile benim için ne anlama geldiğini anlamasını istiyorum. O yanımdayken benim hissettiğimin yarısı kadar değer verildiğini hissetmesini istiyorum.

Bir elimi göğsünde gezdiriyorum. Yeleği açıktı ve kumaşı kenara iterek süet yumuşaklığındaki tenini ve kaslarını ortaya çıkarıyorum. "Tanrım,

çok güzel görünüyorsun. Ben şanslı bir kızım."

"Şanslı olan benim." Sesi titriyor ve ereksiyonunun popomun altında daha da büyüdüğünü hissedebiliyorum. Bu bana küçük bir heyecan daha veriyor.

Bacaklarına doğru kayarak aşağıya iniyorum. Dizlerinin üzerine oturduğumda, öne doğru uzanıyorum ve belini bir arada tutan taytının bağcıklarını çözmeye başlıyorum.

"Ne iş yapıyorsun?"

Ona bakıyorum, gülümsemem boğucu. "Biz insan kızlarının çok iyi olduğu bir şey." Sonra taytını çekip aşağı indiriyorum ve sikini ortaya çıkarıyorum. Havaya doğru kalktı,

gururlu ve muhteşem, ve ben karşı koyamıyorum. Eğilip onu elime alıyorum, sonra dilimi kökünün uzunluğu boyunca sürüklüyorum.

Nefesi tıslayarak kesildi. "Sen... ağzını üzerimde mi kullanacaksın?"

"Her yerine," diye mırıldanıyorum. "Ağzımı her yerine sokacağım." Sözlerimi desteklemek için horozunun çıkıntıları boyunca yumuşak, açık ağızlı öpücükler bastırmaya başladım. "Sonra, seni tatmayı bitirdiğimde, seni ağzımın derinliklerine alacağım ve boşalana kadar emeceğim."

Tüm vücudu titriyor ve sikinin başında pre-cum boncuklarını görüyorum. Hemen ağzımı oraya götürüyorum ve tuzlu damlaları kucaklıyorum. Ardından daha fazlası geliyor ve birkaç tane alıyorum.

Dakikalarca dilimin ucuyla sikinin tepesini yaladım ve keşfettim. Teni burada yumuşak, kadifemsi değil. vücudunun geri kalanı gibi. Sikinin uzunluğuna doğru çıkıntılar ve dokular oluşuyor ve parmaklarımı üzerinde gezdiriyorum.

tepki olarak kedi sıkma.

"Bu sefer seni almama izin ver." Salukh uzanıp saçlarımı okşuyor, ben de ağzımı tekrar sikinin üzerinde gezdirip dudaklarımı sıcak etine sürüyorum. "İzin ver içine gireyim ve seni eşim olarak kabul edeyim."

"Sus," diyorum ona usulca. Elim mahmuzuna kayıyor ve Alaycı bir vuruş yapınca inliyor, yere düşüyor ve gözlerini kapatıyor.

Adil davranıyor muyum? Muhtemelen değilsin. Ona oral yapıyorum çünkü onu istiyorum, ama... bekaretini almak doğru gelmiyor. İlk oynamaya başladığımızda bunu eşi için saklamak istediğini söylemişti. Benim onun eşi olduğumu düşünüyor... ama ya yanılıyorsa? Sonsuza dek onun olacak bir kadınla yaşayacağı ilk zevkten onu mahrum etmek istemiyorum. Bu yüzden sikinin başını ağzıma aldım ve sertçe emdim.

Boğazının arkasından bir 'unh' sesi çıkarıyor ve eli tekrar saçlarıma gidiyor, buklelerime dolanıyor.

Cesaretle, onu daha derine götürüyorum, uzunluğumu ovuyorum

Onu ağzımın içine çekerken dilimi ona karşı kullanıyorum.

Onu çok uzağa götüremiyorum, bu yüzden elimi onun

uzunluğu boyunca sıkıca sarıyorum ve

Ağzımı kullanırken pompalıyorum. Kalçaları hareketlerimle birlikte yükseliyor ve onun tadı duyularımı dolduruyor.

"Dostum," diye hırlıyor. "Beni çok tatlı kızdırıyorsun."

"Mmmm," diye mırıldanıyorum, çünkü bunu sikinin her yerinde hissedebileceğini biliyorum.

Eli saçlarımda sıkılaşıyor ve ağzımı yönlendirmeye başlıyor, kalçaları başımla birlikte hareket ediyor. Şimdi ağzımı beceriyor ve bu aynı anda hem çok pis hem de harika. Bir parmağımı mahmuzunun ucunda tutuyorum, böylece burnuma vurmuyor, ama gerçek şu ki - o kadar büyük bir aleti var ki, bunu tehlikeye atmak için onu çok daha derine sokmam gerekirdi.

Boyundan şikayetçi olduğumdan değil.

Geri çekilip sikinin başını tekrar dilliyorum ve elim kesesine gidip oradaki hassas etle alay ediyor. Taşakları kocaman ve her yeri süetken burasının tamamen kılsız olması bana biraz garip geliyor ama hoşuma da gidiyor. Bir kızın işine engel olacak dağınık kıllar yok. Sikinin uzunluğunu yalıyorum ve dudaklarımı ve dilimi kesesinin üzerinde gezdirirken bir elimle onu kavriyorum. Tekrar inliyor ve vücudunun benimkine karşı titrediğini hissediyorum. I

Ona dokunmayı seviyorum.

Yine de onu boşaltmak için sabırsızlanıyorum ve sikine geri dönüp başını tekrar ağzıma alıyorum.

elimle her zamankinden daha hızlı pompalamaya başladım. Bileğinin bir hareketiyle sikinin başını nasıl çalıştırdığını hatırlıyorum ve bu yüzden ağzımla bunu taklit etmeye çalışıyorum, her geri çektiğimde dudaklarımla biraz çekiştiriyorum.

Tıslıyor ve eliyle beni hafifçe itiyor. "Tee-fah- nee, ben... ben yakınım-"

"Biliyorum," diyorum ona. "Ağzıma boşalmanı istiyorum."

Acı dolu bir inilti daha çıkarıyor ve sonra başımı tekrar sikine doğru sürüklüyor. Onun coşkusu karşısında kıkırdamam

onu ağzıma geri alıp tekrar bakıma başladığımda boğuldu. Em, pompala, fiske vur. Kalçaları daha hızlı çalışıyor ve altımda vücudundaki gerginliği hissedebiliyorum.

Sonra ağzıma sıcak bir sıcaklık doluyor. Ona bakıyorum ve beni izlediğini görüyorum, bu yüzden dudaklarımı açıyorum ve onun dudaklarımdan ve çenemden aşağı kayıyor, çünkü bu düşünebildiğim en müstehcen derecede seksi şey. Ve daha da sert boşalıyor, sıkılmış dişlerinin arasından adımı gıcırdatıyor ve ağzımı sonsuz miktarda boşalmasıyla kaplıyor.

Bir an sonra kocaman bir nefes alarak yere düşüyor ve ben elimin tersiyle çenemi temizliyorum.

"Çözüldüm, dostum. Beni bir düğüm gibi çözdün." Ben üzerimi temizlemek için tuniğimin eteğini kullanırken bile eli yanağımı okşamak için uzanıyor.

"Beğenmene sevindim," diyorum gülümseyerek.
Avucunu öpüyorum ve elini yüzüme doğru tutuyorum.
Gerçek anlamda çiftleşmemiş olmamız birbirimizden zevk
alamayacağımız anlamına gelmez.

On Altıncı Bölüm

TIFFANY

Turuncu, pullu el kafesimin parmaklıkları boyunca hareket ediyor. Kaçış yok. Burada bile o kadar sıkışık durumdayız ki zar zor hareket edebiliyoruz ve başka bir kızın kokuşmuş eti benimkine bastırılmış, vücudu korku teriyle soğumuş. Uzaylı gardiyan garip bir şekilde kapanan gözleriyle bize bakıyor ve sonra Elini kaldırıyor. İşaret ediyor.

İşaret ediyor ve ben de çekilmeliyim çünkü beni işaret ederse seçileceğim.

Uzaklaşmaya çalışıyorum ama her yerde kollar ve bacaklar var ve o parmak bulunduğum yere giderek daha da yaklaşıyor. Yine de üzerime düşmesine izin veremem. Bana değil. Bana değil.

Yerde sürünüyorum, bunu yaparken giysilerimi kaplayan pisliği umursamıyorum. Diğer kızlardan birinin arkasında bir boşluk var ve oraya doğru ilerliyorum. Önümde başka birini itiyor olmam umurumda değil, sadece... Ben seçilemem.

Ben değil.

O, diyor yaratık ve çığlıklar ve dehşet solukları duyuluyor. Önümdeki kız, gömdüğüm kız arkasından tutulup sürükleniyor. Tanıdık, yuvarlak bir yüz dehşetle buruşurken şok içinde doğruluyorum.

Josie.

Güvenliğimi onunkiyle takas ettim.

"Bekle," diye bağıriyorum. "O değil! Onu önüme itmek istememiştim!"

Kimse dinlemiyor. Josie tekmeliyor ve çığlık atıyor ama onu götürmeye devam ediyorlar. Ayağa kalkmaya çalışıyorum ama sanki bacaklarım çimentoyla dolu.

"Bekle," diye tekrar haykırıyorum.

Bir el koluma dokunarak beni irkiltti. Gözlerimi açıyorum, Salukh'un yüzünü yanımda göremiyorum. Hâlâ mağaranın ve Josie'nin düşüncelerinde kaybolmuştum.

Ama artık hareket edebilirim. Hareket edebiliyorum ve kaçma ihtiyacı çok güçlü. Baktığım her yerde metal ve uzay gemisi görüyorum ve tıpkı uzaylılar beni ilk yakaladığında ambarda sıkışıp kaldığım zamanki gibi. Buna dayanamıyorum.

Çıkmak zorundayım.

Salukh ile paylaştığım sıcak kürk yatağımdan fırlayıp eski geminin kapalı kapılarına doğru koşuyorum. "Açın kapıyı," diye bağıriyorum. Dışarı çıkmalıyım. Güneş ışığına ihtiyacım var.

Buzun kırılmasına benzer bir ses duyulur ve ardından kapılar yavaşça kayarak açılır...

Daha beyaz.

Beyaz karın üstüne yığılmış beyaz kardan başka bir şey yok.

Gökyüzü görünmüyor. Tamamen gömüldük.

"Tee-fah-nee?" Salukh arkamdan yaklaşıyor ve koluma hafifçe dokunuyor. "Ne oldu?"

Dokunuşuna omuz silkiyorum ve karla pençeleşmeye başlıyorum. Islak ve soğuktu ve büyük yığınlar halinde öne doğru düşerek beni üşütüyordu.

Vücudum. Tırmalamaya devam ediyorum, güneş ışığını görmek için çaresizce, bir tünel kazmak için, böylece yukarıdaki gökyüzünü görebileceğim. Böylece uzayda değil de bir gezegende olduğumu anlayabilirim.

"Tee-fah-nee?"

"Dışarı çıkmam lazım!"

"Neden? Bunu neden yapıyorsun?" Beni çekiyor, parmaklarım buz küpü gibi, çamurla ıslanmış ve onları büyük, sıcak elinin içinde tutuyor. "Eğer devam edersen kendine zarar vereceksin.

."

"Josie'yi kurtarmalıyım," diyorum ona, sıcak gözyaşları akmaya başlıyor

Gözlerime bahar geliyor. Kabusum kafamın içinde yanıp sönüyor.

Rüya beni korkak olduğum için çağırıyor, çünkü ben Salukh ile burada kalıp evcilik oynayabilmek için Josie'nin

güvenliğini feda ettim. Ve şimdi Tanrı bilir kaç metre var

Yerde kar var ve o dışarıda bir insan buzuna dönüşmüş olabilir-

"Jo-see muhtemelen şimdi ana mağaraya dönmüştür, sıcak çay içiyor ve ateşin etrafında oturuyordur." Kolumu okşuyor ve sonra yaptığım karlı dağınıklığın önüne geçiyor. "Jo-see için bu panik niye?"

Dudağımı ısıriyorum ve kaçmakla tehdit eden hıçkırıkla savaşıyorum. "Güvenliğini benim için takas etti! O güvende değil!"

Eğilip yüzümü kavırıyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Tee-fah-nee, hayat güvenli değil. Hayat tehlikelerle doludur. Tatlı yanları da vardır, korkunç yanları da. Onu yaşamaya değer kılan şey bilmemektir."

Titriyorum, bedenim onun yoğun bakışlarına yakalanıyor. "Korkuyorum." Tanrım, o kadar çok şeyden korkuyorum ki.

"Korku hissetmek normaldir." Başparmakları gözyaşlarımı siliyor. "Ama bunun seni kontrol etmesine izin veremezsin, Tee-fah-nee. Hayatta iyi olmayan şeyler olacağını kabul etmelisin, ancak bunlar iyi şeylerden daha ağır basar. Eğer kötü şeyler olmasaydı, hayatın sunduğu harikaları takdir edemezdik. Korku olacaktır ama onun kazanmasına izin vermemelisiniz." Bana gülümsüyor, o kadar harika ve o kadar anlayışlı ki. "Jo-see korkusuzdur. Gitmenin tehlikeli olduğunu biliyordu ve Korkuyordu ama bunun onu kontrol etmesine izin vermedi. Kendi seçimini yaptı."

Yavaşça nefes alıp veriyorum, kokusunu ve dokunuşunu içime çekiyorum.

O haklı.

Korkularım tarafından kontrol edilmekten, bitmek bilmeyen endişelerden ve yanlış bir şey söyleyip birini üzmemekten korkmaktan çok yoruldum. Ellerine yapışıyorum, gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyor. Sanırım birlikte olduğumuzdan beri sürekli bir panik halinde yaşıyorum.

buz gezegenine geldim. Bu yüzden meşgul olmaya bu kadar kararlıyım - çünkü üretken olursam ve çok çalışırsam, kimse beni suçlamayacak. Kimse sorun yarattığımı ya da başka şeyler yaparsam bir erkek seçemeyeceğimi fark etmeyecek. Hiç kimse

Ne kadar korktuğumu ya da içimin ne kadar kırık olduğunu.

O çok haklı - Josie korkusuz. Geçmişin onu yok etmesine izin vermiyor. Seçimlerini yapıyor ve her günü dört gözle bekliyor. Eğer iyi değilse, bunu yapmayı seçtiği içindir. Hayatıyla ilgili bir şey. Ben mi? Ben geride kalan ve korkan biriyim.

O kız olmaktan çok yoruldum. Bu şekilde yaşamaya devam edemem yoksa her şeyi kaybedeceğim.

Salukh'un gözlerine bakıyorum. Bütün kafa oyunları boyunca çok anlayışlı davrandı. Konuşup oyunlara bir son vermem gerekirken onu seçmedim ve yine de beni seviyor. Onu bir kenara ittim ve ne zaman benden seks, ona alternatifler verdim çünkü

Benim onun eşi olduğumu söylemesine rağmen kendini başkasına saklıyor.

Onu kendimden uzaklaştırmayı bırakmamın zamanı geldi. Benim de yaşama zamanım geldi.

Josie gibi kendi seçimlerimi yapmak zorundayım. Ben de Josie gibi

Hayat gelip benim yerime karar verecek. Bulabildiğim mutluluğu yakalamak zorundayım.

"Haklısın," diyorum usulca. "Artık korkamam. Daha iyisini yapacağım, söz veriyorum."

Bana başını sallıyor ve iri gövdesini dikleştiriyor. Beni sıcak bir kucaklamayla kendine doğru çekiyor ve ben de kolayca kollarının arasına giriyorum.

Her adımında yanımda oldu ve ben de gözlerimi kapatıp yanağımı göğsüne bastırarak iri bedeninin bana karşı verdiği hissin tadını çıkarıyorum.

Her zaman kabuslar göreceğim. Belki de hiçbir zaman tamamen yok olmayacaklar, çünkü geçmişim hiçbir zaman yok olmayacak. Ama bu geçmişimin hayatımı yönetmesine izin vermem gerektiği anlamına gelmiyor. Kötü bir anın kendim için bulabildiğim tüm tatlılığı ve sevgiyi yok etmesine izin vermem gerektiği anlamına gelmiyor. Güvenmem gerek.

Bundan daha fazlası, şansımı denemeliyim.

"Seni seviyorum, Salukh," diyorum ona. Parlayan gözlerinin içine bakıyorum. "Sen benim eşimsin. Ne olursa olsun, sen benimsin."

"Tabii ki öyleyim."

Burada ne söylemeye çalıştığımı anlamıyor. Bu Seçtim, gerçekten seçtim. İleri atılıyorum. Ama sorun değil. Ona bunu kolayca gösterebilirim. "Şu andan itibaren," diyorum ona, "hayatımı yaşayacağım. Ve bundan hoşlanmayan varsa, canı cehenneme."

"Emmek...mi?" Kaşlarını çatıyor, belli ki sözlerim karşısında şaşırmış. "Neyi ve neden emecekler?"

"Çok tatlısın, değil mi?" Ona sırıtiyorum. "Bu bir insan ifadesi ve tarif edilmesine gerek yok. Sadece akışına bırak."

Başını eğiyor, sevimli bir şekilde kafası karışmış. "Akış mı?"

"Boş ver." Elini tutup onu kapıdan ve orada erimekte olan kar selinden uzaklaştırıyorum. "Hadi yatağa dönelim, olur mu?"

"Henüz yorulmadın mı?" Yüzündeki ifade endişeli bir ifadeye dönüşür.

"Hayır."

"Aç mısın? Seni besleyebilirim-"

Koruma moduna geçiyor. Tatlı adam. Kötü ayak bileğime fazla ağırlık vermemeye özen göstererek onu kürklere doğru çekmeye devam ediyorum. Aç değilim, susuz değilim, onu kürklerin içine atma ve kendiminmiş gibi sahiplenme ihtiyacından başka bir şey hissetmiyorum. Hayatımın kontrolünü elime almak için. Onu sevmek ve pişmanlık duymamak için.

Buna karar verdiğim için kendimi iyi hissediyorum, sanki yapbozun son parçası da yerine oturmuş gibi. Sakin ve yerleşmiş hissediyorum. Bu doğru hissettiriyor. Elini elime koyması doğru hissettiriyor. Ve vücuğu benimkinin üzerinde olduğunda, bu da doğru hissettirecek, bunu biliyorum.

"Kötü rüyandan sonra uyumak istediğine emin misin?" Şüpheli görünüyor. "İstersen uyanık kalıp sana eşlik edebilirim-"

"Kimse uyumakla ilgili bir şey söylemedi," diyorum ona ve kürklerin içine giriyorum. Sonra dönüp ona boğucu bir bakış atıyorum ve kıyafetlerimi vücudumdan sıyırmaya başlıyorum.

Gözleri anlayışla parıldııyor. "Kürklerle dönelim ama uyumak için değil."

"Bingo." Boynumdaki bağcıkları özüyorum. Üzerimde birkaç kat kalın giysi var ve bunlar seksi değil ama önemli değil. Üzerimde ne olursa olsun onun yanında kendimi seksi hissediyorum. "Bu kelimenin ne anlama geldiğini sormayacağım bile," diye mırıldanıyor, ve bağcıklarım gevşediğinde, bana yardım ediyor ağır dış tunik başımın üzerinde. Altımda ikinci bir katman var ve o da aynı hızla çıkıyor, beni tozluklarım ve sütyen olarak kullandığım şal ile bırakıyor.

"Şansın dönmek üzere demek," diyorum ona.

Homurdanıyor. "Ben zaten şanslıyım. Burada seninle değil miyim?"

Bir kızın gururunu okşamak için ne söyleyeceğini her zaman bilir. "O zaman soyun ki ben de senin o güzel vücudunun tadını çıkarabileyim."

Salukh'un fazla ikna edilmeye ihtiyacı yoktur. Birkaç dakika içinde yeleğini ve vücuduna bağladığı bıçakları çıkarıyor ve ardından pantolonunu çıkarmaya başlıyor. Ona hayran olmak için duraklıyorum - çünkü nasıl hayran olmayayım? Gezegendeki en muhteşem adam benim için soyunuyor.

Taytını ayak bileklerine kadar indirip doğrulurken ağzım kuruyor. Aleti çoktan dikleşmeye başlamıştı ve Ben ona bakarken görünüşte uzuyor. Lanet olsun. "Ben çok şanslı bir kadınam."

"Şansı yakalayacak olanın ben olduğumu sanıyordum?" Pantolonunu kolaylıkla çıkarmayı bitiriyor ve bir kenara fırlatıyor. "Eşim güzel, akıllı ve kürklerin içinde oynamaya hevesli. Bu gün tüm şansa sahip olan kesinlikle benim."

Kıkırdıyorum, çünkü o deyimi piçleştiriyor ve bu çok sevimli. Mutluluktan neredeyse başım dönüyor. Bütün hissetmek için gereken bu muydu? Geçmişin hayatımı yönetmesine izin veremeyeceğimi kabul etmek mi?

Keşke daha önce yapsaydım.

Hayır, kendimi düzeltiyorum. Her şeyin olduğu gibi olmasına sevindim.

Eğer yapmamış olsalardı, şimdi burada Salukh ile yalnız ve kesinlikle harika olacak bir seks yapmak üzere olmazdım. Tek endişem Josie ve Salukh'un da dediği gibi onun seçimiydi. O gitmek istedi. Bana yolculuğu yapabileceğine dair güvence verdi ve kendini test etmek için heyecanlıydı. Onu tutamam.

Bu yüzden bunu daha fazla düşünmeyeceğim.

Onun yerine soyunma zamanı. Pantolonumun bel bandını çözüyorum ama aşağı çekmek biraz daha zor. Yaralı bileğimle dengem berbat ve kıyafetlerimi çıkarmaya çalışırken yalpalıyorum ve öne doğru atılıyorum, ancak yere çarpmadan önce Salukh tarafından yakalanıyorum.

"Dikkatli ol," diyor bana. "İki elim varken eşimin soyunurken kendine zarar vermesini istemem. Seni soyayım mı? Benim için bir zevk olur."

Buna nasıl karşı koyabilirim? Karmakarışık giysilerimi nazikçe bacaklarımdan çekerken kucağına tüneyerek oturuyorum. İri elini yeni çıplak kalmış bacaklarımda gezdiriyor ve ben onun dokunuşuyla ürperiyorum. Khui beni sıcak tutsa da, onun vücudu benimkinden çok daha sıcak geliyor. Isıtılmış bir battaniyeye sarılmak gibi ve sonsuz kışın yaşandığı bir gezegene indiğimizi düşünürsek? Bağımlılık yapıyor. Ellerimi o kadifemsi teninde gezdirmeden duramıyorum, o da bana karşılık olarak dokunabildiği her yerime dokunuyor.

Sonra göğüslerimin etrafındaki bandı çekiştiriyor. "Çıkar şunu."

Öndeki düğümü çözüyorum ve derinin yere kaymasına izin veriyorum ve sonra onun kucağında çırılçıplak kalıyorum. Eğildi ve

boynuma sokuluyor, tenimi yalıyor ve öpüyor.

"Benim güzel eşim," diye mırıldanıyor. "Her yönden çok güzel."

Onun kollarında kendimi çok güzel hissediyorum. El üstünde tutulduğumu ve bütün olduğumu hissediyorum. Bana her adımında çok iyi davrandı, takıntılarıma ve endişelerime karşı sonsuz sabır gösterdi. Hiçbir kadın onun gibi birine sahip olduğu için benim kadar şanslı olamaz. "Seni seviyorum," diye tekrar fısıldıyorum. "Benden hiç şüphe etmediğin için teşekkür ederim."

Geri çekiliyor ve bana şaşkın bir bakış atıyor. "Senden şüphe mi duyuyorum?"

Sen benimsin. Şüphe edecek ne var? Bunu biliyorum," diyerek başını işaret ediyor, "bu parçam henüz bunun farkında olmasa bile." Göğsüne vuruyor. "Zamanla anlayacaksın."

Başımı sallıyorum. Olmasa bile umurumda değil. Ona sahibim ve tek istediğim bu. Onun kollarında sonsuza dek mutlu olabilirim. Birbirimize bakana kadar dönüyorum ve göğsümü onunkine bastırıyorum. Meme uçlarım göğüslerine sürtünüyor ve bir elini sırtıma koyup beni öne doğru çekerek ağzımı kendi ağzıyla kapattığında inliyorum. Bu bana dokunmadan önce izin isteyen bir sevgili değil - bu öpmek, yalamak ve okşamak isteyen ve okşamalarının kabul edilip edilmeyeceği konusunda endişelenmeyen bir adam.

Bayıldım. Ve seviyorum çünkü bu o. Salukh ile birlikte,

her Şey yolunda. Her Şey kabul edilebilir,        ona g  veniyorum. E  er beni tutarsa, yine de iyi oldu  umu biliyorum        o bana asla zarar vermez. Ben de onu e  it bir Şekilde   perim.

Yoğunluk. Ağzlarımız birleşiyor ve dili benimkini sıyrıyor. Onun tadıyla küçük bir zevk iç çekişi yapıyorum - vahşi ve erkeksi ama yine de benim için son derece lezzetli. Onun fiskesi

Sırtlı dil, yaramaz önerilerle birlikte vücuduma zevk dalgaları gönderiyor. Her yerimde çıkıntılar var - sanki biri benim yaramaz rüya günlüğümden bir sayfa almış gibi. Öpüşürken meme uçlarımı göğsüne sürtüyorum, ona karşı hareket etme ihtiyacı hissediyorum.

Elleri vücudumun üzerinde geziniyor ve sonra aşağı kayarak kıcımlı avuçluyor. Parmakları kıcımlının yarıklarında gezinirken ağzıma karşı iniyor. "Kuyruğun olmadığı gerçeğine asla alışamayacağım."

"Beğenmedin mi?" Parmaklarımı onun kalın, muhteşem saçlarına gömerek soruyorum. Biraz kaba ama pürüzsüz, kalın ve güzel. Çocuklarımızın neye benzeyeceğini düşündürüyor bana - onun saç telleri ve benim buklelerim? Bu şimdiye kadarki en muhteşem saç olurdu.

"Bunu... büyüleyici buluyorum." Parmakları kıcımda oynuyor, sanki kuyruğun nereye gitmiş olabileceğini anlamaya çalışıyor. Bu tahrik edici bir duygu ve onun dokunuşuna karşı kıpırdanıyorum.

"Büyüleyici olan pek çok yanımla var," diye takılıyorum ona. Dilimi alt dudağına değdiriyorum ve sonra dişlerimin arasında yakalıyorum. Ben de onun bu seksi iniltisine bayılıyorum.

"O zaman hepsini keşfedeceğim," diye mırıldanıyor ve parmakları omurgamda hafifçe ilerliyor. "Tüm yumuşak noktalarını bulacağım ve onlara dokunacağım. Önce parmaklarımla, sonra da dilimle her yerini öğreneceğim."

Onun sözleriyle içimde bir zevk dalgası oluşuyor. Vay be. Kulağa harika bir söz gibi geliyor. "Sıra sende." Yer değiştiriyor, merakla etrafına bakıyor. "Neyin üzerindeyim?"

Kıkırdıyorum. Görünüşe göre azdığımda ona tüm dünya argosunu yüklüyorum. Onu boynuzlarından tutup yüzünü benimkine doğru çevirdi ve kavurucu bir öpücük daha verdi.

Geriye doğru düşüyor, dudakları hâlâ benimkilere kilitli ve sonra yerdeyiz, öpüşmeye devam ederken ben onun vücuduna sarılıyorum. Elleri göğüslerime gidiyor ve onları avuçluyor,

Parmaklarıyla meme uçlarımı okşuyor ve yuvarlıyor. Nefes alıyorum ve kalçalarımı karnına doğru sallıyorum.

"Otur," dedi bana. "Hepinizi görmek istiyorum."

Amımı onun karnına doğru sallayarak yapıyorum. Aletinin popoma sürtündüğünü hissedebiliyorum ve sırf ona sürtünebilmek için kalçalarımı küçük dairesel hareketlerle sallamama neden oluyor. Elleri hemen göğüslerime dönüyor ve

Ellerimi göğsüne koyup ona karşı sallanmaya devam ederken meme uçlarımla alay ediyor. Karnında mutlu bir iz olması gereken yerde çıkıntılar var ve bunlar hassas amıma

karşı garip bir şekilde harika hissettiriyor.

"Çok güzelsin," diye nefes alıyor ve gözlerindeki yoğun bakış bana bir tanrıça olduğumu hissettiriyor. Ben bu adamın tanrıçasıyım ve tek ihtiyacım olan da bu.

Karın kaslarının üzerinde biraz daha aşağıya doğru sallanıyorum.

ve siki kıcıma çarpıyor. "Arkadaşının sana binmesi hoşuna gidiyor mu?"

Gözleri parlıyor ve beni tekrar kendine doğru çekiyor. "Seni tatmak istiyorum."

"O zaman tadıma bak." Bir öpücük için eğildim.

Tekrar burnuma sokuluyor. "Hayır, dün gece bana yaptığın gibi seni tatmak istiyorum."

Oh. Bana oral seks yapmak istiyor. Harika ağzının üzerimde olduğu düşüncesiyle inliyorum. "Eğer istersen."

"Bunu her şeyden çok istiyorum."

Tırnaklarımı göğsüne geçiriyorum. "Arkama yaslanayım mı? Yoksa yüzüne mi oturmalıyım?"

Salukh derinden inliyor ve yüzünü boynuma gömüyor, boynuzu yanağıma sürtünüyor. "Sen... sen bunu yapar mısın?"

"Eğer sen istersen. Bazı erkekler bundan hoşlanmıyor çünkü-"

Elini ağzıma götürerek beni susturdu. "Şu andan önce başka kimse yok. Başka hiçbir şeyin önemi yok."

Gülümsemeden duramıyorum. "O zaman evet, bunu yapardım."

Beni tekrar öpüyor, önce boynumdan sonra yüzümden, elleri saçlarıma gidiyor. Okşamaları gözümü kamaştırıyor - bakire olan bir adam için ön sevişmede çok iyi ve dikkatimi dağıtıyordu. Bütün gün öpüşüp sarılmaktan başka bir şey yapamam. Ama aynı zamanda, daha fazlası için açım.

Yüz ifadesi aç bir şekilde tekrar yere uzandığında ben de biraz gerginim. Seks yaptım - hem isteyerek hem de istemeyerek. Yatakta çok şey yaptım ama dürüst olmak gerekirse önerdiğim şeyi hiç yapmadım. Ben yüz oturtma bakiriyim. Ve bu Salukh'un ilk kez bir kızın altına yatışı. Ya bu

Çok fazla mı? Ya bundan nefret ederse ve ben de oral seksi sonsuza dek mahvedersem? Dudağımı ısıriyorum, düşünüyorum. Belki de daha yavaş başlamalıyız, daha sapkın şeylere-

"Çok fazla düşünüyorsun, dostum," diye mırıldanıyor, ben karnına yaslanırken göğüslerimden birini okşamak için uzanıyor, benim Kafam endişelerle dolu.

"Ben sadece... eğer beğenmezsen, başka bir şey deneriz, tamam mı?" "Beğenmezsem mi?" Bana deliymişim gibi bakıyor. O gördüğünde Yüzümdeki endişeye rağmen başını salladı. "Eğer mutlu olmazsam, sana haber veririm."

"Tamam." Çelik gibi bir nefes alıyorum ve sonra kalçalarımı kaldırarak öne doğru eğiliyorum. Bu hareket

göğüslerimi neredeyse yüzüne bastırıyor, ama nasıl, yani nasıl bineceğimden tam olarak emin değilim. "Bunu nasıl yapmak istiyoruz?"

"Boynuzlarımı
al." Aldım.

"Dayan dostum," diye mırıldanıyor boğuk bir sesle ve bu, elleri kalçalarımına gitmeden ve sonra beni yüzüne doğru kaldırmadan önce aldığım tek uyarı.

Nefesim kesiliyor, çünkü tanıdığım tüm insanlardan daha güçlü ve vay canına, amım lanet olası ağzının tam üzerinde olmadan önce alışmak için zaman yok. Boynuzlarına yapıştım. Dizlerim yere değiyor ve sonra onlara ve boynuzlarına tutunuyorum ve bu biraz ata binmeye benziyor, tek farkı... ağzı eyer gibi.

Salukh inliyor ve ben geriliyorum.

"Senin kokun böyle çok baskın," diyor kalın bir sesle.

"Bu... bu iyi mi?" Kahretsin, umarım iyidir.

"Bu... kelimelerin ötesinde." Ve sonra kıvrımlarıma sokuluyor, dili hassas etimin üzerinde geziniyor.

Tanrım, bu inanılmaz bir histi. Ürperdim, Çünkü dilindeki her bir çıkıntının amımın üzerinden geçtiğini hissettim. Her geçen dakika daha da ıslanıyorum ve bu pozisyonun ne kadar açık ve savunmasız olduğu önemli değil, çünkü bunun tekrar olmasını istiyorum.

Dünkü gibi.

İstediğimi elde ettim. Arayan dudaklarıyla kıvrımlarımı birbirinden ayırıyor ve sonra dili amıma kadar iniyor,

göbeğimden klitorisime kadar. "Tadı çok güzel," diye nefes alıyor ve beni yavaşça yukarı aşağı, tekrar tekrar yalamaya başladığında boynuzlarına yapışmak zorunda kalıyorum. Boğazımdan yumuşak bir inilti kaçıyor, Çünkü bu işkencenin en lezzetlisi. Beni yalarken elleriyle popomu okşuyor, diliyle kıvrımlarımı keşfediyor. Ve ben onun dilinin ağzımda iyi hissettirdiğini mi düşünmüştüm? Kukumda hissettiklerimle kıyaslanamaz bile.

"Sanırım her gün senin tatlı amının tadına bakmayı talep edeceğim, dostum," diyor bana yalamalar arasında. "Her sabah seni yüzüm kalçalarının arasında ve dilim içinde uyanacağım."

Ona karşı ürperiyorum, ağlıyorum çünkü dilini göbeğime doğru sürükleyerek ve sonra ucunu içime daldırarak bu düşünceyi noktalıyor.

"Çok iyi," diye mırıldanıyor. "Diğer tüm avcılar, ben onu tatmin ederken eşimin çıkardığı sesleri kıskanacak. Neden bu kadar sessiz olduğumu merak edecekler ve bunun neden böyle olacağını biliyor musun?"

Oh Tanrım, oh Tanrım. "Neden?" Ellerim boynuzlarını sıkıca kavriyor ve kalçalarımı sarsmamak ya da herhangi bir şekilde hareket etmemek için elimden geleni yapıyorum çünkü ağızıyla o sihirli şeyleri yapmaya devam etmesini istiyorum.

"Çünkü ağzım seninle dolu olacak. Dilim amının içinde olacak, seni becerecek ve ellerim seninle dolu olacak.

kalçalarını ve tatlı poponu. Ve tatlı kreminin her damlasını tadana kadar durmayacağım."

Sonra dilini tekrar içime sokuyor ve inliyorum, vücudum titriyor. İnanılmaz bir his. Boşalmaya, amımı yüzüne sürtmeye çok yakınım, ama ben daha fazlasına ihtiyacım var. "Klitorisim," diye inliyorum. "Lütfen."

"Çok ıslaksın," diyor ve sözcükleri kıvrımlarıma karşı hissedebiliyorum. Kıvrımlarıma doğru sokulup klitorisimi bulduğunda boynuzlarına sıkıca tutunuyorum, sonra diliyle onu kızdırmaya başlıyor. "Tadını seviyorum."

Ağzını çok seviyorum, bu yüzden ikimiz de Mutlu. Parmaklarım boynuzlarının etrafında sıkıca kıvrılıyor - ve gerçekten de tutunmam için mükemmel bir noktadalar ve klitorisimi emerken kalçalarım biraz hareket ediyor. "Oh, tam orası," diye nefes alıyorum. İşte bu.

Tekrar yapıyor ve boğazımdan bir inilti daha kaçıyor. Klitorisimi çalıştırmaya devam ediyor, parmakları altıma giriyor ve beni ona karşı tutuyor. Yardım edemiyorum ama onunla birlikte hareket ediyorum, ta ki diline karşı gıcırdayana kadar.

O çıkıntılar etime sertçe sürtünüyor. Gelmeye çok yakınım-

Sonra oradayım ve gözlerimin arkasında yıldızlar patlıyor. Haykırdım ve amımın tepki olarak sıkıldığını hissettim, onu hissettim

kıvrımlarımı kaplayan yeni ıslaklığı yalayıp yutuyor ve

anlayamayacak kadar sersemlemiş ve şehvetle uyuşmuş bir şeyler mırıldanıyor. Öne doğru yığıldım, sonra üzerinden yuvarlandım.

yere yığıldı, tamamen tükendi.

Tanrı merhamet etsin, ama bu inanılmazdı.

Bir an sonra yanıma geliyor ve beni kendine doğru çekiyor. Büyük, sıcak vücudu benimkine doğru hareket ederken inliyorum, çünkü daha yeni boşalmış olmama rağmen her şey çok hassas hissediyor. Nabzım damarlarımda sert bir şekilde atıyor ve kendimi gevşek ve iyi hissetmekle

Daha fazlasını istemek. Görünüşe göre bu adamdan hep ama hep daha fazlasını istiyorum.

Ağzı omzuma gidiyor ve usulca öpmeye başlıyor. Ulaştığı her santim deriyi öpmeye başlıyor, boynuma, göğüslerime iniyor ve sonra karnımı öpüyor. Onun kollarında okşandığımı, sevildiğimi ve son derece güzel olduğumu hissediyorum.

Onu nazikçe çekiştirerek vücudunu kendime doğru çekiyorum. Üzerimde hareket ettiğinde, bir bacağımı kalçasına dolayarak bacaklarımı onun altına açıyorum.

Vücudunu aşağıya doğru itiyor

Kalçalarımız birleşene ve siki amıma dayanana kadar.

Üzerimdeki ağırlığı muazzam, ama o

Kaslı bir koluyla kendini destekliyor ve vücudunun benimkinin üzerindeki hissini seviyorum. Kendimi küçük, kırılgan ve onun tarafından tamamen ele geçirilmiş

hissediyorum.

Beni öpmek için eğiliyor, ağzı benimkine karşı hafifçe hareket ediyor. "Eğer şimdi durmak istiyorsan, durabiliriz."

Ona gülümsüyorum. "Bunun olma ihtimali yok. Seni eşim olarak kabul ediyorum. Seni içimde istiyorum."

Salukh bana karşılık olarak yoğun bir öpücük veriyor, dişleri

Alt dudağımı hafifçe çiziyor. Başını kaldırıp bir an için gözlerini kapatıyor, sanki kendini çelikleştiriyor ve sonra bana bakıyor. "Şimdi... sana sahip olabilir miyim?"

Dudağımı ısıyorum ve ona başımı sallıyorum. Bunu istiyorum. Onu istiyorum. Yanağına dokunuyorum, bu şefkatli ama sahiplenici adama karşı sevgi doluyum. Benim için o kadar mükemmel ki. Bacaklarımı daha da açıyorum, o aramıza uzanıyor ve sikini

Vücuduma giriş. Kanım damarlarımda dolaşüyor ve beni şaşırtan vahşi bir hevesle doluyorum. Sanki... sanki büyük bir şey olmak üzereymiş gibi. Sanki tekrar orgazm olacaktım gibi.

Bu çok saçma, çünkü daha içime bile girmedi. Sonunda birlikte olacağımız için heyecanlıyım, diye karar veriyorum. Muhteşem, kalın saçlarını okşuyor ve ellerimi kaslarının üzerinde gezdiriyorum, ona dokunabilmekten ve bu büyük, görkemli vücuduyla oynayabilmekten memnunum.

Aletin başını bana dayadığını hissediyorum ve sonra hafifçe itiyor. Bunu yaptığı anda kalbim biraz daha hızlı atmaya başlıyor. Ve daha da sert, nefesim kesilse bile

İçime girme hissi. Yavaş ilerliyor, ama bu onun bir insan gibi donanımlı olmadığı gerçeğini gizlemiyor, ve onunla ilgili her şey muazzam. İçime girdiğinde kendimi gergin, vücudumu sıkı hissediyorum ve kan damarlarımda o kadar sert çarpıyor ki patlayacakmışım gibi hissediyorum.

Sonra gözleri benimkilerle buluşuyor ve fark ediyorum ki... kalbi çarpan tek kişi ben değilim. Onunkini duyabiliyorum. O kadar yüksek sesle ve o kadar hızlı çarpıyordu ki-

Vurmuyor. Mırıldanıyor. Ben de mırıldanıyorum. Yankılanıyoruz.

Nefes nefese kaldım ve elimi göğsüne, kalbinin üzerine koydum. "Salukh!"

"Hissediyorum," diye homurdanıyor. "Biliyordum. Benim olduğunu her zaman biliyordum, Tee-fah-nee."

Boğazımdan mutlu bir hıçkırık kaçıyor ve kollarımı boynuna doluyorum. "Yaptın! Sen yaptın ve ben dinlemeliydim. Seni çok seviyorum."

Dudakları benimkilerin üzerinde geziniyor. "Bu hiçbir şeyi değiştirmez. Rezonanstan önce de benimdi, şimdi de benimsin."

"Öyleyim," diye boğuluyorum, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyor. "Tamamen seninim." Sırtımı eğdim. "Senin olanı al."

Yanıt olarak, dostumun vücudu benimkinin üzerinde sertleşiyor. "Ne oldu? Ne oldu?"

Alnı benimkine değiyor ve gözlerini kapatıyor. "Bir dakikaya ihtiyacım var. Rezonans..."

Anlıyorum. Rezonans - her ne kadar şaşırtıcı ve tamamen hoş karşılsa da - onun kontrolü elinde tutmasını zorlaştırıyor. Sonuçta o bir bakire ve bu onun ilk seferi. Rezonansın işleri hızlandırdığı gerçeği mi? Hiç şüphe yok ki kontrol için mücadele ediyor. Bir elimi onun yan tarafına götürüyorum, ona dokunuyorum çünkü kendime engel olamıyorum. Ben olsam Şu anda ona dokunmayı bırakırsam muhtemelen ölür. Bekleyebilirim.

Tam burada, şu anda, kendimi tamamlanmış hissediyorum. Eşim içimde derinlere gömülü, göğsüm ona yankılanıyor ve Dünya mucize ve fırsatlarla dolu.

Salukh sığ bir şekilde içime giriyor, sonra tekrar donuyor. "Ben... bilmiyorum," diye başlıyor ve sonra inliyor. "Sen... ama-"

"İyisin," diye mırıldanıyorum, elimi yanağında, alnında, saçlarında gezdiriyorum. Tanrım, onun her yerine dokunmaya devam etmek istiyorum. "Hızlı gidebiliriz. Daha fazlası için dünya kadar vaktimiz var."

Bu sözleri söylerken bile hayretler içinde kalıyorum. Biz Dünyadaki tüm zamana sahibiz. Artık kesinlikle ama kesinlikle birbirimize aitiz. Khuilerimiz bizi eşleştirdi ve aramıza başka birinin girme ihtimali yok. Sırf bu yüzden gülebilirim.

"Seni korkutmak istemem, Tee-fah-nee," diye homurdanıyor Salukh. "Ama... eğer hareket edersem, yavaş hareket edebileceğimi sanmıyorum." Alnında ter lekeleri var ve gerginliği yüzünden okunuyor. Boynundaki kordonlar öne çıkıyor, sanki üzerime çıldırmamak için her şeyini ortaya koyuyor.

Ama... Ben vahşi doğaya varım.

"Salukh?" Fısıldıyorum. "Benim için eğilir misin?" Eğiliyor.

Elimi saçlarında düğümlüyorum ve çenesini ısırıyorum, sonra dilimi iz boyunca gezdiriyorum.

Boğazından alçak sesle hırlıyor, ses yankımızın sabit tınısıyla neredeyse kayboluyor. Bir an sonra dişlerini hırıldayarak gösterdi, gözlerindeki bakış vahşiydi.

Ve hızlı, acımasız bir vuruşla içime girdi.

Nefesim kesildi. İçimde milyonlarca his roket gibi dönüyor - sikiğin iç duvarlarıma sürtünen çıkıntıları, mahmuzunun klitorisime doğru itilmesi, içine girme hissi - hepsi inanılmaz. Hâlâ güvende olduğumu biliyorum ve bu biraz şok edici - ve heyecan verici - kendi halinde Salukh'umun soğukkanlılığını kaybettiğini görmek. Ellerimi kalçalarına koydum ve tırnaklarımı geçirdim. "İşte bu kadar, Bebeğim. Benim için kontrolü kaybet."

Tekrar hırlıyor ve hızlı, sert bir itme ritmine başlıyor. O kadar hızlı hareket ediyor ki kalçalarımı onun hareketlerine uyacak kadar hızlı kaldıramıyorum. Mahmuzunu klitorisimi okşuyor.

Sürekli içime giriyor ve o kadar sert pompalıyor ki kürkler altımızda toplanıyor. Bunun benim için bir önemi yok - bana karşı hareket etme şekli inanılmaz hissettiriyor. Ağzım sürekli bir iniltiyle açık kalıyor ve tutarlı bir düşünce oluşturmamıyorum.

Vücudumda çok fazla zevk var ve çığlık atmamdan ve amımın onun horozunun etrafında kenetlenmesinden sadece birkaç dakika önce, vücudum orgazmımla sıklaşıyor.

"Benim," diye dişlerinin arasından gıcırıyor. "Benim kadınıml. Benim eşim." İticileri sertleşiyor, sertleşiyor ve bir orgazm daha içimden geçerken inliyorum. "Benim."

Sonra onu hissediyorum - içimde sıcak, sıvı bir sıçrama ve onun geldiğini biliyorum. İçime pompalarken bile vücudu benimkinin üzerinde titriyor. O boşalırken ona yapışıyorum, vücudum hala kendi orgazmımla çılgınca dalgalanıyor. Üzerine çöktüğünde üstümde, rahatlayarak inliyorum. Pompalamaya devam etseydi, boşalmaya devam edeceğimden hiç şüphem yok, tekrar tekrar ve tekrar.

Terli, süet benzeri mavi teni benimkine yapışıyor ve uzun saçları yüzüme dolanıyor. Yine de daha az umursayabilirdim. Gözlerimi kapatıyorum ve kendimi onun göğsünün hissinde kaybediyorum.

benimkine karşı mırıldanıyor. Çok samimi hissettiriyor. Seksten bile daha samimi. Sanki khuilerimiz birbirlerine aşklarını ilan ediyorlar.

Salukh başını kaldırıp bana bakıyor, sonra yüzüme küçük, sıcak öpücükler kondurmaya başlıyor. "Sevindim," diye mırıldanıyor.

"Memnun musun?" Harika yüzüne bakarak soruyorum.
"Ne için?"

"Khui'min sonunda yalvarışlarımı dinlemesine sevindim." Bana alaycı bir sırıtışla bakıyor. "Seni eşim olarak kabul etmesi için aylardır ona yalvarıyorum. Şimdiye kadar sessiz kaldı."

Ona utangaçça gülümsüyorum. Bana o kadar uzun zamandır mı aşıktı? "Sanırım önce bazı şeyleri kabullenmem gerekiyordu." Bunu söylediğim anda haklı olduğumu fark ettim. Josie gibi rahim içi araç kullanmıyordum ve Megan gibi doğum kontrol hapi kullanmıyordum, o da biz geldikten birkaç ay sonra eşine kavuşmuştu. Fiziksel olarak biriyle hemen çiftleşmemem için hiçbir neden yoktu.

Her şey zihinseldi. Belki de khui'm bunu biliyordu ve buradaki hayatla uzlaşmak için zamana ihtiyacım olduğunu biliyordu. Bir erkeğin bana dokunmasını kabullenmeden önce
İlerleyin.

Belki de Salukh'a ihtiyacım olduğunu biliyordu.

Akıllı khui, söylüyorum. Sen en iyisisin.

On Yedinci Bölüm

TIFFANY

Sonraki dört gün boyunca kürklerimizden neredeyse hiç çıkmadık. Yemek yiyoruz, su içiyoruz, vücudumuzdaki teri birkaç avuç karla yıkıyoruz ve sonra yatağa geri dönüp gençler gibi sevişiyoruz. Gerçekten çok pis ergenler.

Çok seviyorum. Salukh ile geçirdiğim her anı seviyorum. O Yatakta doyumsuz ve maceraperest. Onun için çok sapıkça veya garip bir şey yok ve aklıma gelen tüm pozisyonları ve onun bulduğu bir veya iki pozisyonu deniyoruz. Ayrıca mı? Adam am yemeye bayılıyor. Birkaç kez uyandığımda onu bacaklarımın arasında buldum, güne başlamak için beni orgazma ulaştırmaya kararlıydı.

Bundan nasıl şikayet edebilirim ki?

Rezonans, neden doyumsuz olduğumuzun büyük bir parçası - vücutlarımız arasındaki mırıltı hiç durmuyor ve içime bir bebek yerleştirene kadar aptallar gibi azgın olacağımızdan şüpheleniyorum. Yapabilirim.

Şimdiden seksteki birkaç farkı söyleyebilirim: Mırıldadığını duyduğum an ıslanıyorum. Yeni seks yapmış olmamızın bir önemi yok.

anında külot sönümleyici. Eğer külotum olsaydı. Salukh'a gelince? Artık kurusıkı atmıyor. Şimdi ne zaman geliyor, eskisi gibi daha akışkan yerine sütlü ve kalın. Sadece son bölgeme ulaşmak için ellerinden geleni yapan bir sürü yüzücüyle dolu olduğunu tahmin edebiliyorum. Benim için sorun değil.

Salukh'un boynuzlarına ve benim vahşi, kıvrırcık saçlarıma sahip bebekler hayal etmeye başladım. Gelmiş geçmiş en şirin bebek olurdu.

İlk rezonans çılgınlığı geçtikten ve artık birbirimizin beynini kemirmek için yoğun bir ihtiyaç hissetmedikten sonra bile, fazla keşif yapmıyoruz. Geminin barındırdığı pek çok şeyle ilgilenmiyorum; benim için hepsi üzücü, kırık dökük şeyler. Harlow gibi sürekli icatlar düşünen biri değilim. Ben daha çok zanaatkâr bir kızım. Ve Salukh'un eski gemi eşyalarının hiçbirine güvenmediği çok açık, bu yüzden ana ateşimize sadık kalıyoruz.

Bir hafta kadar sonra ateş çukurunun yakıtı azalıyor, yiyecek de öyle. Salukh karlara çıkıp biraz avlanma zamanının geldiğine karar vermeden önce, ateş olmadan yorganın altında bir iki gün boyunca sarılıp uyuyoruz. Onunla gitmeyi teklif ediyorum ama reddediyor. Bileğim şimdi daha iyi, artık o kadar şiş değil ve bir süre daha ondan uzak durmamı istiyor. Ben de soğuk ateş çukurunun başında somurtarak yalnız bir gün geçiriyorum, battaniyelere sarınır ve biraz uyuklarım. Gün uzun ve yanımda dostum olmadan gerçekten çok yalnızım.

Salukh donmuş bir dvisti leşi ve ateş yakıtı dolu bir çantayla döndüğünde, onu öpücüklerle boğdum ve okşadım

Ta ki yemeği ve ateşi unutup benimle sevişene kadar. Yemek yedikten ve ateş yaktıktan sonra çıplak bir şekilde kürklere sarılıyoruz. Parmaklarım onun büyük parmaklarıyla iç içe geçiyor ve omzumu öpmeye devam ediyor, şüphesiz başka bir tur için hazır Çuval.

Yine de sözleriyle beni şaşırtıyor. "Evini özlüyor musun? Buradan önceki evini?"

Ona doğru baktım. "Neden sordun?"

Omzuma bir öpücük daha konduruyor ve sonra hafifçe tenimi yalıyor. "Çünkü seni böyle bir yerde hayal ediyorum." Eski gemiyi işaret ediyor. "Ve bir mağarada yaşarken nasıl mutlu olabildiğini merak ediyorum."

Gülümsüyorum ve meme ucumla oynayabilmesi için elini göğsüme doğru çekiyorum. "Benim evim böyle değildi."

"Hayır mı?"

"Hayır. Ben bir çiftlikte büyüdüm. Tavuklarımız ve ineklerimiz vardı, hatta küçük bir bahçemiz bile vardı. Çok fazla iş vardı."

"Bir eşin var mıydı? Bir ailen?"

"Bir teyzem vardı. Annemin ablası," diye açıklıyorum, çünkü onların dilinde bu kelimeyi karşılayan bir kelime olmadığını fark ediyorum.

'teyze'. "Annem de babam da askerdi ve denizaşırı ülkelerde

öldüler. Babam bir nakliye kazasında öldü.

annem dost ateşinden öldü." Her iki ebeveynini de aynı savaşta kaybeden en şanssız çocuk olduğumu düşünürdüm.

"Teyzem annemden yaklaşık on beş yaş büyüktü ama gidecek başka yerim yoktu, o da beni yanına aldı. Geçimimi sağlamak istiyorsam çalışmam gerektiğini söyledi, ben de çalıştım. Her sabah uyandım, tavukları besledim, yumurta topladım, sonra ahıra gidip saman balyaladım, sığırları besledim, süt sağdım, onları meraya saldım ve sonra okula gittim. Eve geldim ve daha fazla ev işi yaptım, evin etrafını temizledim ve yattım. Liseden mezun olduktan sonra bir süre kozmetik kurslarına gittim ama pahalı olduğu için bırakmak zorunda kaldım." Teyzem bana yardım etmem için para vermiyordu ve çiftlik işleri ile dersler arasında bir işte çalışacak zamanım bile olmuyordu. "Bazen... zor oluyordu."

"Bu yüzden mi sürekli çalışıyorsun? Çalışmak zorunda olduğunuzu hissettiğiniz için mi?"

Sözlerine şaşırarak ateşe göz kırpıyorum. "Hiç bu şekilde düşünmemiştim ama sanırım haklısın. Benim ailem Beni seviyordu ama teyzem benimle ne yapacağını bilmiyordu. Kalmak istiyorsam yerimi hak etmem gerektiğini açıkça belirtti." Teyzem tarafından sevildiğimi hiç hissetmemiştim.

Bir tür zorunluluk ya da belki de daha çok kurtulamadığı bir çiftlik işçisi gibi. Buna bir de

Khui öncesi diyabeti vardı ve ben onun için hiç bitmeyen bir sorun gibi hissettim. Hiç aileden biri gibi hissetmedim. Bu hissi ona da taşıdım.

Kendimi bronzlaşma ve çiftçilikle meşgul ettiğim ve ağırlığımı çekebileceğimi göstermenin yollarını bulmaya çalıştığım buz gezegenine. Bunun bir kısmı boş boş oturamayacağım gerçeğinden, bir kısmı da güvensizlikten kaynaklanıyordu.

Huh.

Omzumu ısıyor ve sonra boynuma doğru öpücükler konduruyor. "Peki ya şimdi? Şimdi şişman ve tembel olacaksın ve eşin sana yemek mi getirecek?"

Gülüyorum. "Bundan şüpheliyim. Daha çok, ben yine de canımı dişime takıp çalışacağım ve sen eve döndüğünde, ben de senin canını dişine takıp çalışacağım. kürkler."

Popomu hüzünlü bir şekilde okşuyor. "Zaten çok çalıştın, dostum."

Kıkırdamalarım Yaşlılar Mağarası'nı dolduruyor.

SALUKH

Dişlerimi temizlemek için küçük bir çubukla ovuyorum ve arkadaşımın ateşin yanında kıvrılmış oturup dikiş dikmesini izliyorum. Dışarıda gün ışığı var ve iki gündür kar yağmadı, bu da dışarı çıkıp ateş için daha fazla yakıt toplamam gerektiği anlamına geliyor,

ve av aramak için. Yine de ayrılmak konusunda garip bir şekilde isteksizim. Eşime bakarken göğsüm memnuniyetle gümbürdüyor, khui'm mutlu bir şarkı mırıldanıyor.

Arkadaşım. Ona bakmak nefes kesici.

O benim. Tee-fah-nee'nin başını ateşe yaklaştırıp kemik tığı kürklerin arasından geçirmesini, sonra da uzun, narin parmaklarıyla ipi çekiştirmesini izliyorum. Kahverengi teni ateş ışığında turuncuya çalıyor ve vahşi saç halesi parıldıyor. Beni ona bakarken yakalıyor ve küçük bir Gülümseme ağzını

kavislendiriyor. "Ne oldu?"

Başımı sallıyorum. "Sadece güzel eşime ve onun meşgul parmaklarına hayranlık duyuyorum."

Gülümsemesi genişliyor. "Geceleri kürklere biraz daha dikkat etseydin eşin bu kadar meşgul olmak zorunda kalmazdı."

Dün geceyi düşünerek sırtıyorum. Ağzımı eşime dayama hevesim yüzünden kürkleri yırtmış olabilirim... hem de iki kez. "Erkeğin dışisine aç."

"Erkeğim sadece aç değil, doymak bilmiyor," diye dalga geçiyor.

Sözleri keskin ama bana bakışından onun da seks hakkında düşündüğü anlaşılıyor. Göğüsleri yükseliyor ve daha hızlı düşüyor ve uyarılmaya başladığında khui'sinin uğultusunu duyabiliyorum. Ah, rezonans eşi olmak bildiğim en güzel zevk.

Diş temizleme çubuğunu ateşe atıyorum. Daha sonra avlanmaya gideceğim. Şimdilik, çok cazip bir diş var. amının yalanması için yalvarıyor-

"Hell-oooo," diye sesleniyor uzaktan yüksek bir kadın sesi. "Orada kimse var mı?"

Tee-fah-nee kafasını kaldırır. "Ohmigohd! Jo-see!" Ayağa fırladı.

Tüm kürk oyunu düşünceleri unutuluyor ve Büyükler Mağarası'nın girişine doğru koşan eşimi takip ediyorum. I Birkaç gün önce karda bir tünel kazarak açıklığa çıktı ve henüz dolmadı. Ayak sesleri çıtırdıyor ve eşim ellerini çırparak mutlu bir şekilde zıplıyor.

Kar ayakkabılarıyla içeride kar izi bırakan bohçalı figürler girişten içeri giriyor.

"Jo-see!" Tee-fah-nee kollarını ilk figüre dolayarak onu uzun ve mutlu bir şekilde kucaklıyor. "Güvendesin! Ben çok

sevindim!" Sonra bir sonrakine dönüyor ve mutlu çığlığı daha da yükseliyor. "Leezh! Ve Har-loh! Hepiniz buradasınız! Defne arılarınız nerede?"

Leezh denilen kişi kapüşonunu çıkarıyor ve parlak sarı saçlarını sallıyor. "Mağaraya geri döndük. Stacy gündüz bakımında

Biz kız kıza takılırken. Ya da dışarıda bir gün. Ya da her neyse."

Bana bakıyor ve sırtıyor. "Hon-ee-mewn'i böldüğüm için üzgünüm."

Tee-fah-nee'm bana bir bakış fırlatıyor ve yüzü kıpkırmızı oluyor. "Oh, dur."

Merak ettim. Geride durup dişilerin eşime yetişmesine izin veriyorum. Hepsi heyecanla sohbet ediyor, Tee-fah-nee onları eline alıp kurumaları için ateşe götürürken kürklerini döküyorlar. Artık topallamıyor - iki hafta oldu ve narin ayak bileği iyileşmiş. Şu anda mutluluktan parlıyor, Jo-see'nin koluna tekrar tekrar dokunmak için uzanıyor, arkadaşını görünce rahatladığı belli oluyor. Kadınların hepsi ateşe doğru ilerliyor, sur-jree ma-cheen'den ve Har-loh'un ona tekrar bakmak istediğinden, Leezh'in kitinin emeklemeye başladığından ve Jo-see'nin son iki haftadır ana mağarada olduğundan, yeni mağaraların açıldığından ve ne kadar harika ve geniş olduklarından ve Tee-fah-nee'nin onları nasıl görmesi gerektiğinden bahsediyorlar!

İki haftalık göreceli sessizliğin ardından, bu kadar çok sesin tekrar konuşuyor olması garip geliyor. Bir pişmanlık hissediyorum.

Tee-fah-nee ile burada geçirdiğimiz zaman sona erecek ama mağaraya geri dönüp kendi ateşimizi birlikte yakacağız. Bu düşünce çok cazip geliyor ve daha fazla yakıt almak için ateşin yanından geçerken eşimin başına bir öpücük konduruyorum.

Sessizleşiyor.

"Bu yeni bir şey," diyor Leezh'in sesi nazlı. "Birileri botları çalıyor."

Kelimeler benim için bir anlam ifade etmiyor, ama Tee-fah-nee'nin

Kıkırdıyor. Benim khui'm bu sesle mırıldanmaya başlıyor ve ben de onunkinin katıldığını duyuyorum. Bir anda kadınların nefesi kesildi.

Jo-see, "Hiçbir şekilde olmaz," diye bağıırır. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten," diyor Tee-fah-nee ve ona gülümsüyor.

"Salukh ve ben rezonansa girdik." Bana elini uzatıyor ve ben de avucumu onunkine koyuyorum. Eşimin yüzünde öyle bir güzellik ve memnuniyet var ki, göğsümdeki saf mutluluk şarkısı daha da yüksek sesle yankılanıyor.

Leezh ve Har-loh mutluluk çığlıkları atarak eşimi okşuyor ve sarılmak için öne doğru çekiyorlar.

Jo-see dudağını ısıırıyor ve yüzündeki gülümseme biraz azalıyor. "Senin için mutluyum ama kendim için üzgünüm. Şimdi geriye bir tek ben kaldım."

Tee-fah-nee'nin yüzü üzgünleşiyor ve diğer elini arkadaşına uzatıyor. "Biraz zaman ver. Olacaktır."

"Göreceğiz." Yüz ifadesi Tee-fah-nee'ye inanmamış gibi görünüyor.

"Eğer ma-sheen," diye başlıyor Tee-fah-nee. Sonra durdu. Bütün kadınlar bana bakıyor.

Ben aptal değilim. Bir erkeğin istenmediğini anlayabilirim. Sevgili eşimin alnını tekrar öpüyorum ve sonra ateşe işaret ediyorum. "Burada kalın. Hepinizi beslemek için bir şeyler avlayacağım."

- - -

Dişilere kendi aralarında konuşmaları için zaman tanımak amacıyla birkaç saat avlanıyorum. Yürürken, düşen dalları topluyorum

ve gübre parçaları topluyor, onları yakıt olarak omzumda taşıdığım çantaya ekliyorum. Kar kalın ve kabuklu, her adımda bacaklarım inciklerime kadar batıyor ama av hayvanları bol. Öğleden sonranın çoğunu tuzakları kontrol ederek ve ardından taze avları eşimi beslemek için kullandığım zulaya geri getirerek geçiriyorum. Bir sonraki gün için yeni avlar ekliyorum.

ve sonra eşim için eve şişman bir tırpan gagası getireceğim.

Döndüğümde kadınlar ana odada değildi. Hepsini arka odalardan birinde buldum, Har-loh da odanın yarısındaydı. duvara yaslanmış, bir sürü renkli sinire benzeyen şeyi çekiyor. Yakınlarda, Jo-see ellerini kavuşturmuş, yüzünde umutlu bir ifadeyle dururken, eşim Leezh ile sessizce konuşuyor. Tee-fah-nee'nin yüzü beni görünce aydınlanıyor ve gözlerimiz temas ettiği anda khui'm hemen mırlamaya başlıyor.

Leezh, "Bu çok şirin," diyor. "İkinize bir oda tutmanızı söyledim ama zaten koca bir geminiz var."

"Aç mısın?" Duvarın bağırsaklarını çıkarırken Har-loh'a huzursuzca bakarak soruyorum. Duvarın bağırsakları olduğunu bile bilmiyordum.

"Yemek yemeliyiz," diyor Tee-fah-nee. "Sen de Harlow. Josie."

"Aç değilim," diyor Jo-see.

Har-loh duvarın bağırsaklarını yere bırakır ve ellerindeki siyah lekeleri siler. "Bu biraz zaman alacak Josie. Kaç gün sürer bilmiyorum ama bu bir süreç olacak.

Yanan parçayı bulup geminin başka bir yerinde benzer bir parça olup olmadığına bakacağız. Haftalar sürebilir. Çalışır hale gelene kadar muhtemelen ana mağaraya dönmüş olursunuz. Eğer durum buysa, gelip sizi alması için bir koşucu gönderebilirim."

Jo-see yavaşça başını sallar ve kadınlar ateşin yanına gelip yemek yemek için odadan çıkarlar. Har-loh'un ona söylediklerinin duymak istediği cevaplar olmadığı açıktır. Zavallı Jo-see. Üzgün görünüyor. Dişiler kendi aralarında konuşurken ateşi yeniden yakıyorum, avımın derisini yüzüyorum ve etin yarısını insanların sevdiği şekilde yakmak için, yarısını da çiğ olarak koyuyorum. Yemek pişerken Tee-fah-nee yanıma yerleşiyor.

ve elimi bacağına koydum, ona dokunabilmenin basit eyleminden memnun oldum. Buna asla doyamayacağım.

Herkes yeterince yedikten sonra Leezh bize bakıyor. "Peki planımız nedir?"

"Plan mı?" Tee-fah-nee'ye bakıyorum.

Elini benimkinin üzerine koyuyor ve sıkıyor. "Sanırım seyahat etmek güvenli olduşunda Güney mağarasına geri dönmeye hazırım. Bacağım daha iyi."

"Ben de seninle geleceğim," diyor Jo-see. "Eşyalarımı da alayım bari."

Leezh başını sallar. "Artık mağaraları bölmek için bir neden yok. Açılan yeni mağara sistemiyle birlikte herkes için, hatta yeni çiftleşmiş çiftler için bile bolca yer var." Gözlerinden biri abartılı bir hareketle kapanıyor.

Onun yanında Har-loh inliyor. Leezh tekrar yapıyor. "Gözünde bir sorun mu var?" Leezh'e soruyorum.

Dört kadın da kahkahalara boğuldu. Tee-fah-nee sadece dizimi okşuyor ve tatlı olduğuma dair bir şeyler mırıldanıyor.

Neyi kaçırdığımı anlamıyorum ama dostumun dokunuşu bana neyin önemli olduğunu hatırlatıyor. "Tee-fah-nee henüz geri dönmek istemiyorsa, burada kalacağız."

"Sorun yok," diyor sakın bir sesle. Parmakları benimkileri okşuyor. "Diğerleri hâlâ beni eşleri olarak takip etmeye çalışamazlar. Ben tamamen sahiplenildim."

Diğer kadınlar kıkırdarken yüzü kızarıyor.

Sabah kadınlarla yollarımızı ayırıyoruz. Hem Har-loh hem de Leezh yavrularının ve eşlerinin yanına dönmek için sabırsızlanıyor ve hemen ayrılıyorlar. Jo-see bizimle birlikte Güney mağarasına dönmeye karar veriyor. "Eşyalarımı almam gerek, eğer hepimiz hareket ediyor," diyor. Gözlerindeki gülümseme geri geldi ve ifadesi bir kez daha parlaklaştı.

Yerde yoğun kar var ve hem Jo-see hem de Tee-fah-nee değişen manzara karşısında haykırıyor. Yavaşlar ayaklarındaki kar ayakkabıları sayesinde patikalarda yürüyebiliyorlar ve ben de güvenli bir şekilde karşıya geçmeleri için bolca zamanları olduğundan emin oluyorum. eğimli bir zemin. Taushen'in yaptığı gibi onları aceleye getirmeyeceğim. Gece avcı mağaralarından birinde kamp kurduk ve Tee-fah-nee ile Jo-see'nin ısınması için bir ateş yaktım.

uyuyorlar. Girişi koruyorum, her an tetikteyim. Eşim benim için dünyadaki en değerli şey ve onun zarar görmesine neden olacaksa bir an bile gardımı düşürmem.

Sabah küçük mağarayı temizledikten sonra eve doğru yola çıkıyoruz. İki kadının da keyfi yerinde, Tee-fah-nee her zamanki dalgın görüntüsü yerine gülümsüyor ve Jo-see yol boyunca sohbet edip şarkı söylüyor. Dikkatliyim ama sürekli eşime bakmaktan kendimi alamıyorum. Ben de ona bakabilirim.

ve hiç sıkılmayacağım. Gerçekten, en çekici kızı kazandığımı içinen şanslı sa-khui benim,

En akıllı dostum. Nimetlerime ek olarak, yakında bir yavrumuz olacak. Kalbim dolu.

Güney mağarasına yaklaştığımızda Tee-fah-nee "Bakın," diye sesleniyor. "Bitkilerim büyüyor!" Kar ayakkabılarıyla ileriye, kardan çıkan kırılğan pembe saplara doğru yürüyor. "İşe yaradı!" Jo-see onun yanına giderken o da tüylü eldivenlerini kara gömüyor.

"Bitkiler ateşle aynı yakıtı mı kullanıyor?" diye sordum, Tohumlar için kazılan her çukura bir gübre keki bırakma görevini hatırlıyor.

"Sanırım tohumun kendisini besliyor. Az önce bir şey hatırladım.

Amerikan yerlileri ve ilk Şükran Günü'yle ilgili bir hikâyede Kızılderililer tohumların büyümesi için içine balık koyarlarmış, ben de gübrenin aynı şeyi yapabileceğini düşündüm." Eldivenlerini çırpıyor ve bana bakıp gülümsüyor. "Bu harika bir şey! Bu, kendi yiyeceğimizi ekebileceğimiz ve bir sonraki acımasız sezon için bir sürü patatesimiz olacağı anlamına geliyor."

O çok zeki, dostum. Ona gururla gülümsüyorum. "Güzel olduğun kadar akıllısın da."

Jo-see, "Aman tanrım, siz ikiniz bir oda bulun," der ve yoluna devam eder.

Tee-fah-nee kıkırdıyor ve bana gülümseyerek ayağa kalkıyor. "Cidden, bu çok harika. Çok heyecanlıyım."

Sevinmenin ne anlama geldiğinden emin değilim ama kendi zekasından memnun olduğu çok açık. Ben de memnunum. "Hepimiz ana kabile mağaralarına geri döneceksek onları geride bırakmak zorunda kalacak olmamız çok yazık."

"Onları oraya da ekebilirim. Tohum biriktiriyorum. Eğer başarabilirsem bütün bir kar bahçesi istiyorum."

"İhtiyacınız olan tüm çukurları kazacağım,"
diyorum ona. "Ben de buna güveniyordum."

Jo- see'den birkaç dakika sonra Güney mağaralarına geri dönüyoruz ve çok fazla kutlama olduğu açık. İnsan kadınlar kucaklaşıyor ve Aehako omzuma dostça bir şaplak atıyor. "Bana itaatsizlik etmen hakkında daha sonra konuşacağız. emirleri," diye mırıldanıyor.

"Eğer yapmasaydım, kadınlar tehlikede olacaktı ve avcılar da fırtınaya hazırlıksız yakalanacaktı."

Sırıttıyor. "İşte bu yüzden şimdi kuyruğuna tekmeyi basmak yerine daha sonra konuşacağız."

O zaman her şeyin yolunda olduğunu anladım. O gülümsüyor ve kızgın değil ve mağaradaki herkes güvende. Avcıların hepsi orada. Taushen diğerleriyle birlikte ateşin başında ve Haeden mağaranın arkasından Jo-see'ye bakarken yüzünde tuhaf bir ifade var. Rahatlama mı yoksa öfke mi anlayamıyorum.

Kız kardeşim Farli bana sarılmak için koşarak geliyor ve minik dvisti ayaklarının dibinde koşuşturuyor. Kollarını boynuma doluyor ve ben de gülerek ona sarılıyorum. "Gideli daha birkaç hafta oldu ve şimdiden seni takip mi ediyor?"

"Öyle! Beni annesi sanıyor," diyor Farli gülerek. baş döndürücü bir kahkaha atıyor ve sonra kararsız bir şekilde Tee-fah-nee'ye bakıyor. Tee-fah-nee gülümseyerek, "Sorun değil," diyor. "Sen bir süredir Ona benden daha fazla bakarsan senin olur."

Farli soluk soluğa kalır. "Dilimizi konuştuğunuzu duymak çok tuhaf! Tuhaf ve harika!"

"Hepsi bu kadar değil," diyorum gururla kız kardeşime ve Tee-fah-nee'ye yaklaşıyorum. Ben bunu yaparken, khuilerimiz hep bir ağızdan mırıldanmaya başlıyor, ve ses mağarayı dolduruyor. Etrafımızda gözler önce şaşkınlık sonra da sevinçle açılıyor.

Aehako kahkahalarla gülüyor ve sırtıma vurduğu şaplak bir kucaklaşmaya dönüşüyor. "Onun için bu kadar mücadele etmene şaşmamalı! Beynin, khui'nden önce anlamış!" Boynuzlarımdan birine tokat atıyor.

Gururla gülümserim. "O benim, ben de onun."

"O zaman kutlamalıyız! Sah-sah kimde?" Hem Tee-fah-nee hem de ben tekrar tekrar kucaklaştık, Kabiledeki herkes bize iyi dileklerde bulunurken iki deri fermente sah-sah bulunur ve bir kutlama başlar.

Güney mağarasında çok fazla kişi kalmadı, bu yüzden daha samimi bir toplantı gibi hissettiriyor, ama yine de keyifli. Son rakiplerim teker teker bana yaklaşıyor ve iyi dileklerini sunuyorlar. Hayal kırıklığına uğradıkları belli olsa da kırgınlık yok. Bir insan rezonansla nasıl rekabet edebilir ki? Biz neyi seçersek seçelim o karar verir ve onları seçmedi. Birkaçının Jo-see'ye hafif bir ilgiyle baktığını görüyorum ama o dalgın görünüyor, Farli'yle sohbet ediyor ve küçük dvisti. Kız kardeşim yarattığı örgülerle ve kalın yelesine örülmüş renkli flamalarla kapladı. O zamandan beri

Şimdi etrafta başıboş dolaşıyor, kimsenin onu kazara avlamamasını sağlamak için, diyor bana sah-sah yudumları arasında.

Yeni avlanmış bir kar kedisi ateşin üzerine tükürülür ve insanlar kendi parçalarının pişmesini beklerken biz de kanlı, çiğ et şeritlerini yeriz. Lezzetli tohumlar elden ele dolaştırılır ve herkes gülerek harika vakit geçirir. Jo-see "Geeligans eye-land" adlı bir şarkı söylüyor ve bu şarkı insan kadınları eğlendiriyor. Son sah-sah da getirilir ve Farli boyalarını çıkararak kendisine izin veren herkesin derisine renkli desenler çizer.

Ben fazla içmem. Yarın yoğun bir gün olacak. Güney mağaralarını toplayıp ana kabile mağaralarına doğru yürüyüşe başlayacağız. Orada yeniden başlayacağız. Tee-fah-nee ve

Kendi mağaramız olacak, özel ve diğerlerinden uzak. Birlikte hayatımız şimdi başlıyor.

Farli kahverengi yanağına sarı bir girdap çizerken bana bakıyor, gözleri mutlulukla parlıyor. Onu görünce khui'm şarkı söylüyor, ateş ışığında parlıyor. Benim, diyor, onunkiyle aynı ritimde şarkı söylüyor. Hepsi benim.

Dostum.

Bakışları vücudumda aşağı yukarı hareket ederken ve gözlerinde boğucu bir bakış varken sikim tepki olarak kabarıyor. İlk rezonansın ateşi düşmüş olsa da, ben hala Göğsüm onunkiyle birlikte uğuldayınca tahrik oldu. Farli'ye bir şeyler mırıldanıyor ve ayağa kalkıp yanıma geliyor.

"Partiden erken ayrılalım mı?" diye soruyor, eli elime kayıyor.

"Yorgun musun?" diye sordum.

"Yorgunum," diye mırıldanıyor ama bakışlarındaki ifade uykuya dair değil. Bu bir vaat.

Sırıtiyorum. "O zaman gidip kürklerimizi bulalım mı?"

"Bana harika bir fikir gibi geldi." Sanki izleyen biri var mı diye etrafına bakınıyor. Sonra küçük bir Omuzlarını silkiyor ve beni Jo-see ile paylaştığı mağaraya doğru çekiyor. Biri cevap olarak kükrüyor ve ben gülüyorum, çünkü bu mağaranın sırrı yok. Ama bu sefer var.

Bilmeleri önemli değil. Biz çiftleştik. Bunu hiçbir şey değiştiremez.

Eşimi kürklerime götürüp yalayacağımı bilsinler.
etinin her bir parçasını. Onun zevk çığlıklarını duysunlar.
Onun benim olduğunu bilsinler. Benim eşim, benim
rezonansım.

Benim her şeyim.

On Sekizinci Bölüm

JOSIE

Tiff ve Salukh'un biraz sevişmek için mağaraya gizlice girmelerini izlerken iç geçiriyorum. Mutlu oldukları için mutluyum ama Son birkaç gündür onlarla birlikte olmak son sinir uçlarımı zorluyor. Yankılandılar. Harika. Onlar için seviniyorum. Kışkandım da ama daha çok sevindim. Zor olan kendim için endişelenip durmam. Ben son bekar kadını, son yalnız insanımı. Tek başıma bir mağaram olacak mı? Reddedilmiş biri gibi başkasının mağarasına mı tıklılacağım? Herkesin sevişmesini dinlemek zorunda mı kalacağım? Harlow aptal ameliyat makinesini tamir edemediği için bir arkadaşı mı olacak?

Asık suratla ateşe bakıyorum. Tüm o korkunç sa-khui şarkıları (ve adamım, bu konuda berbatlar) ve alkol bile beni mutlu edemez. Yalnız kalan son insan olmadığım zamanlar o kadar da kötü değildi. O zaman kendimi dışlanmış gibi hissetmiyordum.

Şimdi mi? Şimdi tam bir dışlanmış gibi hissediyorum.

Büyürken yarım düzine koruyucu aileden atıldığım için bu duyguya alışkın sayılırım. Ancak burada, en azından bir süreliğine, bir ailenin parçası olduğumu hissettim. Sonra aile teker teker eşlerle eşleşti. Sıradan bir eş değil, Kader arkadaşları. Ve şimdi hepsi bebek doğuruyor ve ben hala bankta oturmuş sıramı bekliyorum.

Küçük bir hareket gözüme çarpıyor ve ateşten başımı kaldırıp baktığımda Haeden'in gölgelerdeki bakış açısından bana doğru kaşlarını çattığını görüyorum. Her zamankinden daha sinirli görünüyor, ki bu da

Onun için bir tür başarı. Gözlerimiz kilitleniyor ve sanki onunla yüzleşmem için bana meydan okurcasına kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. Her neyse. Yüzümü ona döndüm. Neden benden nefret ettiğini bilmiyorum ama bundan bıktım. Biraz memnunum - ve garip bir şekilde uzaklaştığında hayal kırıklığına uğradım.

Elinde boya kaplarıyla yanıma yerleşen Farli'yi dürtüyorum. "Haeden'in son zamanlarda nesi var?"

"Hmm?" Bir fırçayı kırmızıya batırıyor ve sonra koluma bir nokta çiziyor.

"Her zamankinden daha sinirli görünüyor," dedim ona ve itaatkâr bir şekilde kolumu çeviriyorum, böylece o da kırmızı noktanın yanına mavi bir nokta çizebiliyor.

"Ana kabile mağarasına tek başına gittiğini öğrenince çok... huysuzlandı. Taushen'e saatlerce bağırdı."

Kaşlarım havaya kalktı. "Neden? Benden nefret ediyor."

Omuz silkiyor ve kolumu tutarak üzerinde gıdıklayıcı bir daire çiziyor. "Dişilere karşı korumacıdır. Onları riske atmanın aptallık olduğunu düşünüyor."

Oh barf. Demek şovenistmiş. "Ben gayet iyiydim." Evet, biraz korkutucuydu ama üstesinden geldim.

"Evet, ama insanlar zayıftır. Hayatınızı riske atmanın bir hayattan daha fazlasını riske atmak anlamına geldiğini söylüyor. Bu potansiyel olarak başka bir erkeğin eşini ve yavrularını çalmak."

"İyi ki onun için sadece vajinam değerindeyim," diyorum. mülayimce. Şaka yapıyor, ne yazık ki kızlık organlarımın üzerinde kalıcı bir boş yer yok işareti var.

"Va-shy-nuh nedir?" Farli soruyor. "Ben bu kelimeyi bilmiyorum."

"Boş ver." Muhtemelen Farli'ye kirli insan sözcükleri öğretmemeliyim. On dört yaşından fazla olamaz. "O sadece bir pislik. Hep öyleydi ve hep öyle olacak."

"Yerk nedir?" Koluma bir daire daha çiziyor, bu sefer hastalıklı bir yeşil. "Seni boyamak çok eğlenceli, Jo-see. Cham-phee'nin karnı gibi beyazsın. Renkler güzel görünüyor."

Greeeaaaat. "Bir pislik, erkeklik organlarıyla düşünen bir adamdır."

Kıkırdıyor.

Ona kötü insan sözcükleri öğretmeyeceğime dair ettiğim yemin buraya kadarmış.

Oh iyi.

Seslerin mırıltısı bir an için kesiliyor ve onlar kesilirken mağaramdan gelen gırtlaktan bir inilti duyuyorum. Ah, kahretsin. Tiff'in

kesinlikle Salukh ile birlikte oluyorlar ve ne kadar gürültü yaptıklarını bilmiyorlar ya da umursamıyorlar gibi görünüyor. Farli gürültüden etkilenmemiş gibi görünse de Taushen kalkıp ateşi terk ediyor. Evet, nasıl hissettiğini biliyorum ama en azından mutlu çiftle aynı odada kalmak zorunda değil. Ben kalıyorum.

En azından bu gece için. Yarın, kim bilir. Muhtemelen yarın sepetlerle aynı odada kalacağım. Ya da dvisti. Harika. Ben ve dvisti - kimsenin takılmak istemediği tek yaratıklar.

Ben o kadar konuşkan değilim, bu yüzden Farli sonunda ve ben ateşin yanında kalıp üzülüyorum. Mağarama geri dönemem, o ikisi sevişirken olmaz. Belki de gidip Kira'dan bir battaniye ödünç alırım ve şimdi-boş mağaralar. Ayağa kalkıyorum ve tam kalkarken ayağımın dibindeki yumuşak bir tıkırtı dikkatimi çekiyor.

Yere bakıyorum ve botumun ucunda ateş ışığında parlayan bir şey var. Kaşlarımı çatarak onu aldım. Tozluğumdan düşmüştü. Bu da ne böyle? Plastik bir şeye benziyor.

küçük bir Y türü, ki bu garip. Botuma mı takıldı?

biz Elders uzay gemisi vardı zaman? Ama eğer öyleyse, nasıl...

Neye baktığımı fark ettiğimde nefesim kesildi. Yaşlıların gemisinden değil.

Bu benim RIA'm.

Bir şekilde, vücudum onu dışarı atmaya zorladı. Khui'm onu sistemimden atmak için sessizce çalışıyor olmalıydı. Onu elimde tutuyorum, kalbim heyecanla çarpıyor.

Bu her şeyi değiştirir! Artık hamile kalabilirim.

Artık yankılanabilirim. Bir eşim olabilir!

Bir ailem olabilir, sonsuza dek mutlu olabilirim. Sahip olabilirim.

Her zaman hayalini kurduğum her şey. Harlow'un ameliyat makinesini tamir etmesini beklemek zorunda değilim, çünkü vücudum kendi kendini tamir etti. Teşekkürler, Khui! Teşekkür ederim! Senin hakkında söylediğim tüm kötü şeyleri geri alıyorum.

Ateşin yanındaki insanlara hevesle bakıyorum. Kim benim eşim olacak? Kabilede birkaç erkek var. çekici olan. Vaza bakışlarıma kendi değerlendirci bakışıyla karşılık veriyor ve beni rahatlatmak için khui'm sessiz kalıyor.

Güzel. Çaresiz değil. Vaza daha yaşlı ve memeli her şeye asılmayı denedi. O Bek'in yanında oturuyor, ben de iyi ki benim khui'm de onun için ses çıkarmıyor.

Hassen muhtemelen şu anda benim bir numaralı draft seçimim, çünkü seksi, ama hiçbir yerde bulunamıyor. Taushen da. Bir tarafta konuşan iki yaşlı var ama birinin eskiden bir arkadaşı olduğundan eminim, diğeri de büyükbabam olabilir. Yine de emin olmak için yanlarından geçip gidiyorum.

Bir şey yok. Vay be.

Sorun değil, cootie. Tükenmeden önce bu mağarada hâlâ bir sürü insan etimiz var. "Hassen'i gören oldu mu?" Ben soruyorum.

"Mağarasında toplanıyor," diyor Vaza.

"Süper." Ayağa fırlıyorum ve o yöne doğru gidiyorum. Hassen'i beğenmesem bile, diğerk mağarada fena seçim olmayabilecek birkaç kişi var. Mesela Rokan çok yakışıklı ve bana hep iyi davranmıştır. Bunu kabul edebilirim.

Bekâr avcılarının çoğunun yaşadığı mağaraya doğru gidiyorum ve gizlilik perdesi açık değil. "Yoohoo," diye sesleniyorum, benim

Tatlı bir ses. Bu gece o gece, hissedebiliyorum.

Bu gece, eşimi ve sonsuza dek sürecekt mutluluğumu elde edeceğim. O kadar heyecanlıyım ki sevinç gözyaşları dökabilirim. Bu gece hayatım başlıyor.

Bu gece, aileme kavuşuyorum. Bu gece, artık reddedilen biri değilim.

Hassen mağarasından fırlar, yüzünde şaşkın bir ifade vardır. "Evet? Ne oldu?"

Ona gülümsüyorum ama hiçbir şey olmuyor. "Sadece... bir merhaba diyeyim dedim. Taushen'i gördün mü?"

Gözlerini bana dikti. "O burada." "Ben de ona merhaba diyebilir miyim?"

"Bu bir insan geleneği mi?"

Gülümsemeye devam ediyorum, çünkü onun şaşkın bakışları bile beni yıkamayacak. Bu gece değil. "Evet, evet öyle."

Homurdanıyor ve mağaraya geri dönüyor. Bir an için kışına hayran kaldım, çünkü lanet olsun, oldukça güzel bir kıştı. Benim kışım değil ama. Oh neyse. Eminim benimki harika olacaktır.

Taushen'in kendisi de sıkı bir vücuda sahip.

-Ve bir an sonra mağaradan çıkıp bana hevesli bir bakış attı. "Ho, Jo-see. Neye ihtiyacın var?"

Nada. Lanet olsun.

Ani bir tuvalet ihtiyacını gerekçe göstererek mazeretlerimi sıralıyorum ve aceleyle uzaklaşıyorum. Kim kaldı? Vadren konuşuyor.

Harrec ve ikisi de orta yaşlı olsa da, Mayıs-Aralık ilişkisi aksiyonunu sevmeyi öğrenebilirim. Konuşmalarını dinliyormuş gibi yaparak yanlarına yaklaştım. Hiçbir şey yok.

Bitim tatile mi çıktı?

Elimi kalbime götürdüm, endişeliydim. Mağarada bekâr olan her erkeğe yaklaştım. Belki de eşim diğer kabile mağarasındadır? Bu hayal kırıklığı ama sanırım

Bir gün kadar daha beklerim. Ate e geri dönmeye ba lıyorum ki... g  s mde bir tuhaflık hissediyorum.

Otomatik olarak a a ı bakıyorum ve küçük g   slerim titriyor. Nefesim kesiliyor, kimse görmesin diye tuni imi vücuduma daha sıkı sarıyorum. G  s m titremeye devam ediyor ve titredik e ses daha da yükseliyor.

Yankılanıyorum.

Yankılanıyorum amına koyayım!

Sevinçten  ı  lık atmak istiyorum. Heyecanla etrafıma bakıyorum, bitimi kimin tetiklediğini görmeye çalışıyorum.

Kimdi

Unuttun mu? Yoksa biri beni ikinci bir  ansla mı tetikledi? Ya da

-

Arkamı dönüyorum ve Haeden tam arkamda duruyor, olduğu yerde donup kalmış.

Gözlerim açılıyor ve titreşen g   slerimi tutuyorum.

Hayır.

Kesinlikle hayır.

"Sen değilsin," diye fısıldıyorum.

 nce g  s ne, sonra da bana baktı. Sonra, onu duyuyorum. E le en bir tını, alçak bir mırıltı.

Ve bu benim en büyük d  manımdan geliyor. Ben izlerken burun delikleri alevleniyor ve yüzünde öfke ve acı dolu bir ifade beliriyor.

Benimkinde de yankılanmı  olmalı. Öyle olmalı. Bu benim

en kötü kabusum. Tek istediğim bir aile. Birisi

beni seviyor. Sonsuza kadar mutlu.

Haeden'e yankılanıyor mu?

Hayallerim tamamen yok oldu.

Sonsöz

Tehditkâr turuncu bir el hücrenin parmaklıkları boyunca ilerliyor.

Buraya itildim, diğer birkaç insan kızın arasına sıkıştırıldım ve hareket edemiyorum. O el parmaklıkların üzerinde uğursuzca sürüklenirken burada kapana kısılmış durumdayım. Birazdan birini seçecek. Birazdan o kız götürülecek ve ona ağza alınmayacak şeyler yapılacak.

Etrafımdaki ceset kokusunu duymazdan gelmeye çalışarak gözlerimi sıkıca kapatıyorum. Ben değilim, yalvarıyorum. Bana değil.

Hücredeki inilti kesilir. Kokular yok olur.

Etrafımda alçak, sabit bir mırıltı başlıyor. El kayboluyor. Kafes siyaha dönüşüyor.

Güvendeyim.

Benimkinin karşısındaki beden mırıldanıyor ve titriyor. göğsümdeki şarkıya. Bunu yaparken, her şeyin yoluna gireceğini biliyorum. Güvendeyim.

Ve uyuyorum.

Çok Yakında - Barbarın Eşi
(Josie'nin hikayesi)

Buz Gezegeninin İnsanları Barbarlar

BARBARIN ÖDÜLÜ'nün başlangıcından itibaren
(önerilen telaffuzlar parantez içinde)

ANA KABİLE MAĞARASINDA

MAĞARA 1

Vektal (Vehk-tall) - Sa-khui'lerin şefi Georgie -
Eşi
Talie (Tah-lee) - Bebek kızları

MAĞARA 2

Maylak (May-lack) - Kabile Şifacısı
Kaşrem (Cash-rehm) - Eşi Esha (Esh-
uh) - Kızları

MAĞARA 3

Sevvah (Sev-uh) - Kabile büyüğü, Aehako, Rokan ve
Sessah'ın annesi

Oshen (Aw-shen) - Kabile büyüğü, eşi Sessah

- (Ses-uh) - En küçük oğulları

Rokan - (Row-can) - En büyük oğulları. Yetişkin erkek avcı.

MAĞARA 4

Warrek - Kabile avcısı.

Eklan - Babası. Yaşlı.

MAĞARA 5

Ereven (Air-uh-ven) Avcı, Claire ile çiftleşti

Claire - Ereven ile çiftleşti, şu anda hamile

MAĞARA 6

Liz - Raahosh'un eşi ve avcısı.

Raahosh (Rah-hosh) - Eşi. Bir avcı ve Rukh'un kardeşi.

Raashel (Rah-shel) - Kızları.

MAĞARA 7

Stacy - Pashov ile çiftleşti. Kitap itibariyle isimsiz bir çocuğu var

5.

Pashov (Pah-showv) - Kemli ve Borran'ın oğlu, kardeşi

Farli ve Salukh. Stacy'nin eşi ve isimsiz bir çocuğu var.

MAĞARA 8

Nora - Dagesh'in eşi, ikizler Anna ve Elsa'nın annesi.

Dagesh (Dah-zzhesh) (g sesi yutulur) - Eşi. Bir avcı.

Anna & Elsa - Bebek ikiz kızları.

MAĞARA 9

Harlow - Rukh'un eşi. Yaşlılar Mağarası'nın 'Tamircisi'.

Rukh (Rookh) - Eski sürgün ve yalnız. Orijinal adı

Maarukh. (Mah-rookh). Raahosh'un kardeşi. Harlow'un eşi.

Rukhar (Roo-car) - Bebek oğulları.

MAĞARA 10

Megan - Cashol'un eşi. Son derece hamile. Cashol

- (Cash-awl) - Megan'ın eşi. Avcı.

MAĞARA 11

Marlene (Mar-lenn) - Zennek'in eşi. İsimsiz bir çocuğu var.

Zennek - (Zehn-eck) - Marlene'in eşi. İsimsiz bir çocuğu var.

MAĞARA 12

Ariana - Zolaya'nın eşi. İsimsiz çocuk.

Zolaya (Zoh-lay-uh) - Avcı ve Ariana'nın eşi.
İsimsiz çocuk.

GÜNEY MAĞARALARINDA

GÜNEY MAĞARA 1

Aehako - (Eye-ha-koh) - Güney mağarasının vekil lideri.
Kira'nın eşi, Kae'nin babası. Sevvah ve Oshen'in oğlu,
Rokan ve Sessah'ın kardeşi.

Kira - Aehako'nun eşi, Kae'nin annesi.

Kae (Ki - 'sinek' ile kafiye) - Yeni doğan kızları.

GÜNEY MAĞARA 2

Kemli - (Kem-lee) Kadın yaşı, Salukh, Pashov ve
Farli'nin annesi

Borran - (Bore-awn) Eşi, büyüğü

Farli - (Far-lee) Genç kızları. Erkek kardeşleri Salukh ve
Pashov.

GÜNEY MAĞARA 3

Drayan - Yaşlı.

Drenol - Yaşlı.

GÜNEY MAĞARA 4

Vadren (Vaw-dren) - Yaşlı.

Vaza (Vaw-zhuh) - Dul ve yaşlı.

GÜNEY MAĞARA 5

Asha (Ah-shuh) - Hemalo ile çiftleştı. Yaşayan çocuğu yok. Hemalo (Hee-mah-lo) - Asha ile çiftleştı.

GÜNEY MAĞARA 6

Tiffany - Şu anda çiftleşmemiş. İnsan dişi.

Josie - Şu anda çiftleşmemiş. İnsan dişi.

GÜNEY MAĞARA 7

Bek - (BEHK) - Avcı. Hassen

(Hass-en) - Avcı. Harrec

(Hair-ek) - Avcı.

GÜNEY MAĞARA 8

Haeden (Hi-den) - Avcı.

Taushen (Tow - inek- shen ile kafiyesi) - Avcı. Salukh

(Sah-luke) - Avcı. Kemli ve Borran'ın oğlu,

Farli, Pashov ve Dagesh'in kardeşi.

Buz Gezegeni Barbarları

Buz Gezegeni Barbarları, Kitap 1

Uzaylılar tarafından kaçırılmanın başıma gelebilecek en kötü şey olduğunu düşünürsünüz. Ve yanılırsınız.

Çünkü şimdi, uzaylılar gemi sorunu yaşıyor ve insan kadınlardan oluşan kargolarını -ben de dahil- bir buz gezegeninde bıraktılar.

Ve tanıştığım tek yerli sakin? Büyük, boynuzlu, mavi ve gerçekten bana karşı bir şeyler hissediyor.

Birinci
Bölüm
GEORGIE

Düne kadar ben, Georgie Carruthers, uzaylılara hiç inanmamıştım. Elbette evrende her türlü olasılık vardı ama biri bana küçük yeşil adamların uçan dairelerle Dünya'da dolaştığını ve insanları kaçırmak için beklediğini söyleseydi? Onlara deli olduklarını söyledim.

Ama o dündü.

Bugün mü? Bugün çok farklı bir hikaye var.

Sanırım her şey dün gece başladı. Genel olarak oldukça sıradandı. Bankada veznede çalıştığım uzun bir günün ardından eve geldim, bir Lean Cuisine hazırladım, televizyon seyredirken yedim ve kanepede uyukladım.

tökezleyerek yattım. Pek parti hayatı sayılmazdı ama olsun.

Salı günüydü ve salı günleri iş vardı, oyun yoktu. Gittim.

Uyumak için, ve o andan itibaren, işler garipleşti.

Rüyalarım karmakarışık. Her zamanki diş kaybetme ya da sınıfın önünde çıplak kalma rüyaları değil. Bunlar çok daha uğursuzdu. Kayıp ve terk edilme rüyaları. Acı ve soğuk beyaz odaların rüyaları. Bir tünelde yürüme rüyaları ve yaklaşan bir tren görüyordum. O rüyada, beni ışıktan korumak için elimi kaldırmaya çalıştım.

Ama elimi kaldırmaya gittiğimde kaldıramadım.

Bu beni uykumdan uyandırdı. Birinin gözlerime tuttuğu küçük ışığa gözlerimi kısarak baktım. Biri gözlerime bir şey mi tutuyordu? Odaklanmaya çalışarak gözlerimi kırptım ve rüya görmediğimi fark ettim. Evde de değildim. Yeni bir yerdeydim.

Sonra ışık kapandı ve bir kuş cıvıldadı. Gözlerimi kısıtım, gözlerim karanlığa alıştı ve kendimi ... şeylerle çevrili buldum. Uzun siyah gözleri, büyük kafaları ve sıska soluk kolları olan şeyler. Küçük yeşil adamlar.

Çığlık atmıştım. Kanlı bir cinayet çığlığı atmıştım aslında.

Uzaylılardan biri başını bana doğru eğdi ve kuş Ağzı hareket etmese de cıvıl cıvıl bir ses yine duyuldu. Sıcak ve kuru bir şey ağzımı sararak beni boğdu ve burun deliklerime kötü bir koku doldu. Lanet olsun. Ölecek miydim? Çılgınca çenemi çalıştırdım,

Dünya etrafımda kararırken bile nefes almaya çalışıyordum. Sonra tekrar uykuya daldım ve rüyamda

işimi gördüm. Stresli olduğumda rüyamda hep işi görürdüm. Saatlerce,

Bir türlü açılmayan yirmilik paketlerini açmaya çalışırken kızgın banka müşterileri bana bağırıyordu. Para üstlerini saymaya çalışıyordum ama dikkatim dağılıyordu. İş rüyaları genelde en kötüsüdür, ama bu seferki rahatlatıcıydı. Tren yoktu. Uzaylılar yok. Sadece bankacılık. Bankacılıkla başa çıkabilirim.

Bu da beni buraya getiriyor.

Uyanığım. Uyanığım ve nerede olduğumdan tam olarak emin değilim. Gözlerim kayarak açılıyor ve etrafıma bakıyorum. Bir lağımdaymışım gibi kokuyor, arkamda bir duvar hissediyorum ve vücudumun her yeri acıyor. Başım bulanık ve yavaş hissediyor, sanki her şeyim henüz tam olarak uyanmamış gibi. Uzuvarlarım ağırlaşıyor.

Uyuşturulduğumu fark ettim. Biri bana ilaç vermiş.

Birisi değil. Bir şey.

Kara gzli uzaylıların zihnindeki görüntüsü canlanınca nefesim hızlanıyor ve onları arıyorum. Nerede olursam olayım, yalnızım.

Tanrı'ya şükür.

[Buz Gezegeni Barbarları](#) şimdi hazır!

Barbar Uzaylı

Buz Gezegeni Barbarları, Kitap 2

On iki insan, kış mevsiminin hüküm sürdüğü bir uzaylı gezegeninde mahsur kalır.

Ben de onlardan biriyim. Yaşasın, ben.

Hayatta kalabilmek için, bedenlerimizi bu acımasız yerde yaşamak üzere yeniden düzenlemek isteyen bir ortakyaşar edinmek zorundayız. Ben ona bit demeyi seviyorum. Ve benim cootie'm bir pislik, çünkü aynı zamanda grubun en büyük, en somurtkan uzaylının eşi olduğumu düşünüyor.

BARBARİ ALIEN, BUZ GEZEĞENİ BARBARİLERİ'nin devamı niteliğindedir. Konuyu anlamak için her ikisini de okumak zorunda değilsiniz, ancak okursanız hikaye daha zengin olacaktır!

Birinci Bölüm

LIZ

Kira ve ben, Megan ve Georgie'nin parmaklarını uzaylı gemisinin gövdesindeki panelde gezdirerek paneli nasıl açacaklarını ve içerideki kızları nasıl çıkaracaklarını bulmaya çalıştıklarını izliyoruz.

Altı kapsül var ve her birinde başka bir tutsak kız var. İçindeki her kızın nerede olduğu ya da buraya nasıl geldiği hakkında hiçbir fikri yok.

Kira'ya "Onlar şanslı olanlar mı yoksa şanssız olanlar mı karar veremiyorum," diyorum.

"Şanslı," diyor, yumuşak sesi düz. Bakışları yanıp sönen ışıklara ve gövdenin karanlık duvarına sabitlenmiş. "Son birkaç haftadır neler yaşadığımızı bilmiyorlar."

Belki bir çeşit onaylama gibi homurdanıyorum. Kira'ya katıldığımı söyleyemem ama bazen tam bir Debbie downer olabiliyor. Son bir kaç haftadır tam olarak Ama belki de her şeyi bilmek, kör olmaktan daha iyidir.

Sanırım.

Kira ve ben diğerlerinin çalışmasını izliyoruz çünkü gerçekten yardım edemeyecek kadar güçsüzüz. Altımız arasında Georgie hala en güçlüsü. Uzaylı adamlarla birlikte olduğu için

Günde üç öğün yemek ve sıcak tutacak giysiler alıyorlar. Geri kalanımız gövdede sıkışıp kaldık ve Megan küçük grubumuz içinde en iyisini yapıyor. Ben zayıf ve uyuşukum ve ayak parmaklarım deli gibi ağrıyor. Josie'nin bacağı kırılmış gibi görünüyor.

ve kimse bunu nasıl düzelteceğini bilmiyor. Kira'nın bileği şişmiş ve çok zayıf. Tiffany muhtemelen ölüyor, Çünkü onu derin uykusundan uyandıramıyoruz. Biraz çorba içmek için ayıldı ve sonra tekrar bayıldı.

Bu gezegenin bizi öldürdüğüne dair uzaylıların uyarısına ihtiyacımız yok. Büyük saçmalık.

"Açılıyor," diyor Megan ve Georgie'yle birlikte geri çekiliyorlar. Panel tıpkı bilimkurgu filmlerindeki gibi bir tıslamayla duvardan kalkıyor. İçeride tişört ve külot giymiş bir kız, vücuduna sarılmış ve boğazından beslenen garip bobinler var.

Kendime rağmen titriyorum.

Georgie ve Megan uyuyan kızı inceleyerek onu kurtarmanın en iyi yolunu bulmaya çalışırlar. Sonunda, sadece başlarlar

Tüpleri ve kordonları kızıdan sökerken kız uyanır ve öğürmeye başlar. Bir an sonra yeni kız yere yığılır ve Megan sırtını okşarken son tüpleri de kusar.

İşte bu kadar. İyi ya da kötü, başka bir insanımız daha var.

Kız hıçkıra hıçkıra ağlamaya başlıyor, gözleri kocaman.
Belli ki

Kira şaşkın ve korkmuş bir halde ayağa kalkıyor ve kızı kendine çekmek için kollarını açıyor. Sessiz, yatıştırıcı sesler çıkarıyor ve kızı kucaklayarak duvardan uzaklaşmasına yardım ediyor. Tek bir kişi bile onlara dokunmadan, kapsüllerin geri kalanı aniden açılır.

"Kahretsin, sanırım bir şeyi tetikledik," dedi Georgie ve Bir sonraki kızı kurtarmak için işe koyulurlar. Birkaç dakika içinde yere yığılan birkaç kız daha oldu. Elimden geldiğince yardım etmeye hazır bir şekilde ayağa kalkıyorum.

Topallayarak ilerliyorum ve o sırada uzaylıların konuşma seslerini duyuyorum. En yakınımdaki kız histerik bir şekilde feryat etmeye başladığında bile bakıyorum. "Neler oluyor? Neredeyim ben? Siz kimsiniz?"

Ona elimi uzattım. "Ben Liz ve diğerlerini aldığımızda açıklayacağım, tamam mı?"

Feryat edip duruyor ve ben ona bağdırmamak için yanağımın içini ısırarak zorunda kalıyorum. Bakın, kendimi bok gibi hissediyorum ve muhtemelen ölüm merdiveninde Tiffany'nin birkaç adım gerisindeyim, ama ciyaklıyor ve inliyor muyum? Hayır, hayır inlemiyorum. Ben Siktir git.

Çilleri ve parlak kıvıll saçları olan ikinci bir yeni kızı topluyorum ve ben bunu yaparken Squealer

dehşete düşmüş, boğulurcasına ağlıyordu. "Aman Tanrım, bu da ne?" Titreyen eliyle uzakları işaret ediyor, ben de tokat atıyorum.

[Barbar Yaratık](#) şimdi satışta

Barbar Aşık

Buz Gezegeni Barbarları, 3. Kitap

Buz gezegeninde mahsur kalan birkaç insandan biri olarak, yeni bir evim olduğu için mutlu olmalıyım. Burada insan kadınlara değeri veriliyor ve özellikle bir uzaylı beni istediğini açıkça belirtti. Tek yapmak istediğim onu boynuzlarından yakalayıp beni kürklerine götürmesi için ısrar etmekken, seksi, çapkın Aehako'yu itmek zor.

Ama korkunç bir sırrım var - beni kaçıran uzaylılar geri döndüler ve kulağımdaki çevirmen sayesinde Beni bul. Buradaki varlığım herkesi tehlikeye atıyor... ama yeni hayatımdan ve en çok istediğim adamdan vazgeçebilir miyim?

Bir şey var mı?

BARBAR SEVGİLİ, BUZ GEZEĞENİ BARBARLARI ve BARBAR ALIEN'in devamı niteliğindedir. Sen değil Konuyu anlamak için onları okumak zorundasınız, ancak okursanız hikaye daha zengin olacaktır!

Birinci Bölüm

KIRA

İki mağara ötede ıslak bir seks sesi ve bir kadının iniltisini duyuyorum. "Oh Tanrım evet, böyle," diye inliyor Nora. "Bana böyle şaplak at."

Çevirmenimde yumuşak bir gümbürtü yankılanıyor ve inleyerek nefret ettiğim şeyi iki elimle kapatıyorum. Yan dönmeye ve onu artıklardan yaptığım yastığın içine itmeye çalışıyorum ama bunun tek yaptığı çevirmeni kulak kanalıma daha sert sokmak oluyor ve bu da kafatasıma şiddetli bir ağrı gönderiyor.

Sırt üstü döndüm ve bekârlığa veda mağarasının kayalık tavanına baktım.

"Aynen böyle, benim büyük, güçlü, seksi hayvanım," diye tekrar ağlıyor Nora.

"Nnnngggghhhh," diyor büyük, güçlü, seksi canavarı (Dagesh olarak da bilinir). Daha da kötüsü, başka bir kadının kıkırdadığını duyuyorum ve sonra Stacy ve Pashov - kalabalık yüzünden Nora ve eşiyle bir mağarayı paylaşıyorlar - da işe koyuluyorlar.

Gaah.

Bu çevirmenden nefret ediyorum. Nefret ediyorum, nefret ediyorum, nefret ediyorum. Yüzüme yapışan tüylü tüyleri görmezden gelerek yastığı yüzüme bastırıyorum.

Ağız. Her konuşmayı çevirirken stereo yapsa o kadar da kötü olmazdı. Oh hayır. Ayrıca her şeyi güçlendiriyor. Yani her kış tokadını, her iniltiyi, her homurtuyu, her öpücüğü... her şeyi duyuyorum.

Ve kabile mağaraları son zamanlarda çiftleşen insanlarla dolu.

Buraya düşen biz insanlarla birlikte, uzaylıların khui dediği şeyi almak zorunda kaldık. Bu gezegende atmosfer olmadan yaşamamızı sağlayan bir ortakyaşar.

bizi öldürüyor. Elbette, khui'nin yan etkilerinden biri de kiminle ve ne zaman çiftleşeceğinize karar vermesidir ve bundan kaçış yoktur.

Sa-khui olarak bilinen uzaylı erkek kabilesinin uzaylı kadınlardan dörtte bir oranında daha fazla olduğu düşünüldüğünde, çiftleşme üstüne çiftleşme yaşanmasına şaşırmadım. Buraya bırakılan on iki insandan altısı çiftleşti.

Ben onlardan biri değilim.

Bazen kendimi reddedilmiş gibi hissetmemek çok zor çünkü khui'm sessiz. Size mükemmel eşi bulduğunda, titreşmeye başlıyor. Biraz mırlamaya benziyor ama daha çok şarkı gibi. Uzaylılar buna 'yankılanma' diyor ve bir erkek sadece

ya da tam tersi. Ve insta-mating'e rağmen,

Birbirine bağlanan herkes çok mutlu. Georgie, kabilenin lideri olan uzaylı Vektal'a tapıyor. Benim

arkadaşı Liz, eşi Raahosh'a karşı son derece korumacıdır. Stacy

Marlene ve hatta ağlamaklı, korkmuş Ariana bile erkeklerini seviyor. Ve seksi şaplak sesleri bir gösterge ise, Nora'nın eşinden hoşlandığı açıktır.

Tüm 'artık' kızlar - yani çiftleşmemiş olanlar - birlikte bir mağaraya yığıldılar. Köşede mahremiyet için perdesi olan bir köşe bulacak kadar şanslıydım. Sesleri bastırmak için pek bir şey yapmıyor. Hala her şeyi duyabiliyorum... ve Claire'in şu anda yaptığı gibi, biri bir erkeği ziyaret etmek için gizlice dışarı çıktığında da duyabiliyorum.

Claire tüp kızlardan biri, bu yüzden onu diğerleri kadar iyi tanımıyorum. Uzaylılar tarafından yakalandığımızda, birçoğumuz etraflarından habersiz bir şekilde duvara saplanmış kapsüllerde durağan halde tutuluyordu. Geri kalanımız -Liz, Georgie, ben ve birkaç kişi daha- pisliğin içine tıktırıldık, Hayvanlar gibi kalabalıktı ve haftalarca orada yaşadılar. Böyle bir durumdayken birbirinize bağlanırsınız ve ben onları özlüyorum.

Claire'i onları tanıdığım kadar iyi tanımıyorum. Claire'i sıcaklığını paylaşmak için haftalar boyunca ona sarıldım. ve sadece içecek bir şeyler alabilmek için karları eritiyorlardı. Bir bakıma tüpçü kızlara neredeyse kıızıyorum çünkü biz hayatta kalmak için didinirken onların işi kolaydı. Bu onların suçu değil ve onlar da uzaylılar tarafından kaçırılmanın şokunu ve travmasını en az bizim kadar yaşadılar. Sadece biz daha uzun süre daha kötüsünü yaşadık.

[Barbar Aşık](#) şimdi satışta

Barbar Madeni

Buz Gezegeni Barbarları, Kitap 4

Buz gezegeni bana ikinci bir hayat verdi, bu yüzden burada olmaktan heyecan duyuyorum. Elbette çizburger yok ama sağlıklıyım ve küçük kabilenin üretken bir üyesi olmaya hazırım. Beklemediğim şey neydi? Vahşi bir yabancının yakınlarda bekleyip beni izleyeceğini. Ve beni esir aldığıında, düşünölemeyecek bir şey oldu... Onunla rezonansa girdim.

Rezonans çiftleşme ve çocuk demek... ama bu adam daha önce biriyle birlikte oldu mu bilmiyorum. Her yönden tam bir barbar.
ve beni kendisininmişim gibi sahiplendi.

Peki neden onun dokunuşunu arzuluyorum ve daha fazlası için açlık çekiyorum?

Birinci Bölüm

KIRA

İki mağara ötede ıslak bir seks sesi ve bir kadının iniltisini duyuyorum. "Oh Tanrım evet, böyle," diye inliyor Nora. "Bana böyle şaplak at."

Çevirmenimde yumuşak bir gümbürtü yankılanıyor ve inleyerek nefret ettiğim şeyi iki elimle kapatıyorum. Yan dönmeye ve onu artıklardan yaptığım yastığın içine itmeye çalışıyorum ama bunun tek yaptığı çevirmeni kulak kanalıma daha sert sokmak oluyor ve bu da kafatasıma şiddetli bir ağrı gönderiyor.

Sırt üstü döndüm ve bekârlığa veda mağarasının kayalık tavanına baktım.

"Aynen böyle, benim büyük, güçlü, seksi hayvanım," diye tekrar ağlıyor Nora.

"Nnnngggghhhh," diyor büyük, güçlü, seksi canavarı (Dagesh olarak da bilinir). Daha da kötüsü, başka bir kadının kıkırdadığını duyuyorum ve sonra Stacy ve Pashov - kalabalık yüzünden Nora ve eşiyle bir mağarayı paylaşıyorlar - da işe koyuluyorlar.

Gaah.

Bu çevirmenden nefret ediyorum. Nefret ediyorum, nefret ediyorum, nefret ediyorum. Yüzüme yapışan tüylü tüyleri görmezden gelerek yastığı yüzüme bastırıyorum.

Ağız. Her konuşmayı çevirirken stereo yapsa o kadar da kötü olmazdı. Oh hayır. Ayrıca her şeyi güçlendiriyor. Yani her kış tokadını, her iniltiyi, her homurtuyu, her öpücüğü... her şeyi duyuyorum.

Ve kabile mağaraları son zamanlarda çiftleşen insanlarla dolu.

Buraya düşen biz insanlarla birlikte, uzaylıların khui dediği şeyi almak zorunda kaldık. Bu gezegende atmosfer olmadan yaşamamızı sağlayan bir ortakyaşar.

bizi öldürüyor. Elbette, khui'nin yan etkilerinden biri de kiminle ve ne zaman çiftleşeceğinize karar vermesidir ve bundan kaçış yoktur.

Sa-khui olarak bilinen uzaylı erkek kabilesinin uzaylı kadınlardan dörtte bir oranında daha fazla olduğu düşünüldüğünde, çiftleşme üstüne çiftleşme yaşanmasına şaşırmadım. Buraya bırakılan on iki insandan altısı çiftleşti.

Ben onlardan biri değilim.

Bazen kendimi reddedilmiş gibi hissetmemek çok zor çünkü khui'm sessiz. Size mükemmel eşi bulduğunda, titreşmeye başlıyor. Biraz mırlamaya benziyor ama daha çok şarkı gibi. Uzaylılar buna 'yankılanma' diyor ve bir erkek sadece

ya da tam tersi. Ve insta-mating'e rağmen,

Birbirine bağlanan herkes çok mutlu. Georgie, kabilenin lideri olan uzaylı Vektal'a tapıyor. Benim

arkadaşı Liz, eşi Raahosh'a karşı son derece korumacıdır. Stacy

Marlene ve hatta ağlamaklı, korkmuş Ariana bile erkeklerini seviyor. Ve seksi şaplak sesleri bir gösterge ise, Nora'nın eşinden hoşlandığı açıktır.

Tüm 'artık' kızlar - yani çiftleşmemiş olanlar - birlikte bir mağaraya yığıldılar. Köşede mahremiyet için perdesi olan bir köşe bulacak kadar şanslıydım. Sesleri bastırmak için pek bir şey yapmıyor. Hala her şeyi duyabiliyorum... ve Claire'in şu anda yaptığı gibi, biri bir erkeği ziyaret etmek için gizlice dışarı çıktığında da duyabiliyorum.

Claire tüp kızlardan biri, bu yüzden onu diğerleri kadar iyi tanımıyorum. Uzaylılar tarafından yakalandığımızda, birçoğumuz etraflarından habersiz bir şekilde duvara saplanmış kapsüllerde durağan halde tutuluyordu. Geri kalanımız -Liz, Georgie, ben ve birkaç kişi daha- pisliğin içine tıktırıldık, Hayvanlar gibi kalabalıktı ve haftalarca orada yaşadılar. Böyle bir durumdayken birbirinize bağlanırsınız ve ben onları özlüyorum.

Claire'i onları tanıdığım kadar iyi tanımıyorum. Onları tanıdığım kadar sıcaklığını paylaşmak için haftalar boyunca ona sarıldım. ve sadece içecek bir şeyler alabilmek için karları eritiyorlardı. Bir bakıma tüpçü kızlara neredeyse kıızıyorum çünkü biz hayatta kalmak için didinirken onların işi kolaydı. Bu onların suçu değil ve onlar da uzaylılar tarafından kaçırılmanın şokunu ve travmasını en az bizim kadar yaşadılar. Sadece biz daha uzun süre daha kötüsünü

yaşadık.

[Barbar Madeni](#) Şimdi satışta

Buz Gezegeni Tatili

Buz Gezegeni Barbarları, Kitap 4.5

Bu kadar kar var ve tatil yok mu? Mahsur kalmış bir insan ne yapar?

Elbette yeni bir tatil yaratın. Georgie ve diğer kadınlar yeni gelenekler ve neşe getirmeye karar verirler. sa-khui. Daha fazla bebek doğar, hediyeler değiş tokuş edilir ve bir insan kadın ile bir insan erkek arasında yeni bir aşk filizlenir. ve uzaylı onu korumaya kararlı.

Bu 25.000 kelimelik roman tek başına bir kitap olarak tasarlanmamıştır. Başlamak için bir yer mi arıyorsunuz? Serinin birinci kitabı olan BUZ GEZEĞENİ BARBARLARI'nı deneyin.

Birinci Bölüm

GEORGIE

Kulağımda gezinen sivri bir dilin sürükleyişiyle uyanıyorum. Vektal'ın eli, hamileliğin etkisiyle irileşmiş ve hassaslaşmış göğüslerimden birini dikkatle avuçluyor.

"Mmm," diye iç geçiriyorum, onunla birlikte kürklerin altında daha derine sokuluyorum. Şefin eşi olmak güzel, gerçekten öyle. Her sabah, bir çeşit yalama ya da kemirme ile uyanıyorum. Bugün kulağım. Dün amımdı. Hepsi eşit derecede günahkârca lezzetli ve bir kızın gününü dört gözle beklemesini sağlıyor.

"Buz gezegeni" olayına aldırmıyorum bile. Vektal gibi seksi bir canavarı elde edeceksem 'kürk ve deri giymek zorunda olmak' olayı.

Yuvarlanıyorum ve kollarına doğru kayıyorum, boğazına sokuluyorum. İri, hamile karnım her şeye engel oluyor ama Vektal beni hâlâ sarabilecek kadar iri. "Sabah oldu mu?" Uykulu bir şekilde soruyorum.

"Öyle." Çenemi ısıyor. "Eşim yemek için aç mı? Yoksa erkeği için mi?"

"A sütunundan biraz, B sütunundan biraz?" Uzanıyorum ve elimi onun boynuzlarından birinin üzerinde gezdirdim.

alnına ve saçlarına doğru kıvrılıyor. Boynuzlarını okşadığımda çılgına dönüyor. Belki de zihnindeki imge onu bu hale getiriyordur; benim boynuzlarım olmadığı için orada ne kadar his olduğunu hiç sormadım. Olabildiğince insanım.

İkimiz de evrenin farklı köşelerinden geldiğimiz için bazen hala birlikte olmamıza şaşırıyorum, ve ikimiz de mahsur kaldık, ama bu başka bir günün hikayesi. Şu anda sadece erkeğimi istiyorum. Vektal'in eli kalçamı yumuşatıyor ve beni sikine doğru çekiyor, birkaç dakikadır uyanık olduğunu ve seks.

Onu suçlayamam - seks hakkında muhtemelen düşünmem gerekenden daha fazla düşünme eğilimindeyim. Arkadaşın bu konuda bu kadar iyiyken düşünmemek zor.

[Ice Planet Holiday](#) şimdi satışta

Barbarın Ödülü

Buz Gezegeni Barbarları, Kitap 5

Buz gezegenindeki en popüler kız olmak zor. Uzaylı erkekler beni etkilemek için her şeyi yapıyorlar. Onları kürklerime götüreceğim umuduyla. Ama sırlarımı bilmiyorlar - hiçbiri bilmiyor. Ve bunun farkında değiller. Gülümsememin arkasında, sadece gitmelerini diliyorum.

Hiçbirini istemiyorum. Ben başka birini istiyorum - muhteşem mavi bir vücudu, büyük boynuzları ve gelmiş geçmiş en yoğun bakışları olan birini. Gerçeği bilen tek kişi o. Belki onunla birlikte geçmişe dair korkularımın üstesinden gelebilirim.... ama onun arkadaşlıktan fazlasını istediğinden eminim.

Sonsuza dek istiyor ve ben bunu verebileceğimden emin değilim.

[Barbarın Ödülü](#) yakında geliyor!

Şanssız Vardiya

Ayı Isırıkları, Kitap 1

Pine Falls'un ayılarına yasak olan çok az şey vardır, ama insanlar bunlardan biridir. Bu gerçekten acı verici, çünkü kasabaya geldiğinden beri kıvrımlı Adelaide Laurent'a karşı kötü hislerim var. Onun yasak meyve olduğu gerçeği fantezilerimi daha da tatlı kılıyor.

Ancak kasabanın en büyük oyuncusuyla bir hafta sonu kampına gitmek için kaydolduğunda, bir ayının devreye girip eşine sahip çıkma zamanı gelmiştir.

Kurallara aykırı olsa da umurumda değil. O benim ve bunu bilmesinin zamanı geldi.

[Shift Out of Luck](#) şimdi satışa sunuldu!

Vardiyanızı Toparlayın

Ayı Isırıkları, Kitap 2

Tüm yanlış yerlerde bir eş arıyordum. Doğru kişi Pine Falls'ta yanında bir erkekle ortaya çıktığında onu neredeyse özleyecektim. Caroline Abbott, (ölü) eşini elinde tutmak için son bir hamle yapan, tatlı bir şehir kızıdır. birlikte bir ilişki. Aptal eski sevgilisi onu ormanda yalnız bırakıp gittiğinde, onun terk edilmiş ayakkabılarına adım atmaktan çok mutluyum.

Onu zevkle bağırtabilsem de, gizli yarımın bir ayı olduğunu anladığında bu çılgınlıkların korkuya dönüşeceğini endişeleniyorum.

Bu sırrı daha fazla saklayamam ama ona söylemek onu tamamen korkutabilir.

Vardiyanızı [Birleştirin](#) şimdi hazır!

Vardiya Gerçekleşti

Ayı Isırıkları, 3. Kitap

Hayat bana dış görünüş konusunda pek bir şey vermedi - iri yarı, çirkin ve vahşiyim. Normalde ambalajı umursamazdım ama hayallerimin kadını Ryann Brown, benim yarı yaşımda bir insan ve o kadar güzel ki vücudumu ağrıtıyor. Bu durumda bir ayı ne yapabilir ki? durum?

Onu unutmak için elinden ne geliyorsa, tabii ki.

Ryann'ın hayır cevabını kabul etmemesi dışında. Ve bir gece beni onu izlerken yakaladığında, bana asla unutamayacağım bir gösteri yaptı. Ona dokunmadan çekip gidebileceğimi mi sanmıştım? Benim olanı talep etmeyeceğimi?

Hiç şansın yok.

Vardiya Artık [Gerçek Oldu!](#)

Ayı Vardiyası

Woods

Ayı Isırıkları, Kitap 4

Bir sebepten dolayı yalnızım. Sosyal becerilerim pek yoktur. İş arkadaşlarımla bir meyhaneye gitmektense güvertede oturup gün batımını izlemeyi tercih ederim. Benim bakım anlayışım, köprücük kemiğime değdiğinde sakalımı düz bir bıçakla kesmektir. Güzel bir kadının yanında iki kelimeyi bir araya getiremem... ve kurt değiştiren Madison Thorne'dan daha güzeli yoktur.

O benim olmadığım her şeye sahip, gözleri kolay gören ve tatlı biri. Onu benimle eve gelmesi için ikna etmemin imkanı yok. Neyse ki ikna etmek zorunda değilim. Maddie benim huysuz, cilasız halimi seviyor gibi görünüyor. En azından, benden bir gece.

Sorun onun sonsuza kadar kalmasını sağlamak.

[Bir Ayı Ormanda](#) Vites Değiştirir [mi](#) şimdi [yayında](#)!

Haber Bülteni

Daha fazla Buz Gezegeni Barbarları ister misiniz? Kaydolun
Bir sonraki bölüm hakkında bilgi almak için [bültenime göz atın.](#)

Bu hikayeyi beğendiyseniz, lütfen Amazon'da veya sık
kullandığınız başka bir okuyucu sitesinde veya blogda bir
yorum bırakmayı düşünün.

Okuyucu arkadaşlarınıza tavsiye etmeyi unutmayın.

Ruby Dixon Yazarının Diğer Kitapları

The Bedlam Butchers

[Of f Limits](#)

[Packing](#)

[Double Double](#)

[Trouble Double](#)

[Down](#)

[Çift ya da Hiç](#)

[Yavaş Sürüş](#)

[Double Dare You](#)

Buz Gezegeni

[Barbarları Buz](#)

[Gezegeni Barbarları](#)

[Barbar Uzaylı Barbar](#)

[Aşığı Barbar Madeni](#)

[Buz Gezegeni Tatil](#)

[Barbarının Ödülü](#)

Ayı Isırıkları

[Şanssız Vardiya](#)

Vardiyanı Topla Vardiya
Gerçekleştii
Bir Ayı Ormanda Vites Değiştirir mi

Telif Hakkı

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan veya ölmüş kişilerle, gerçek olaylarla, yerlerle veya kuruluşlarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu kitabın hiçbir bölümü, eleştirel makale ve incelemelerde yer alan kısa alıntılar dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir şekilde dağıtılamaz.

BARBARIN ÖDÜLÜ

Copyright © 2016 Ruby Dixon

Tüm hakları saklıdır.

Birinci Dijital Baskı, Şubat 2016

www.rubydixon.com